МАНДРІВКА ПЛАСТУ В ЗСА

ХРОНІКА ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ПЛАСТ

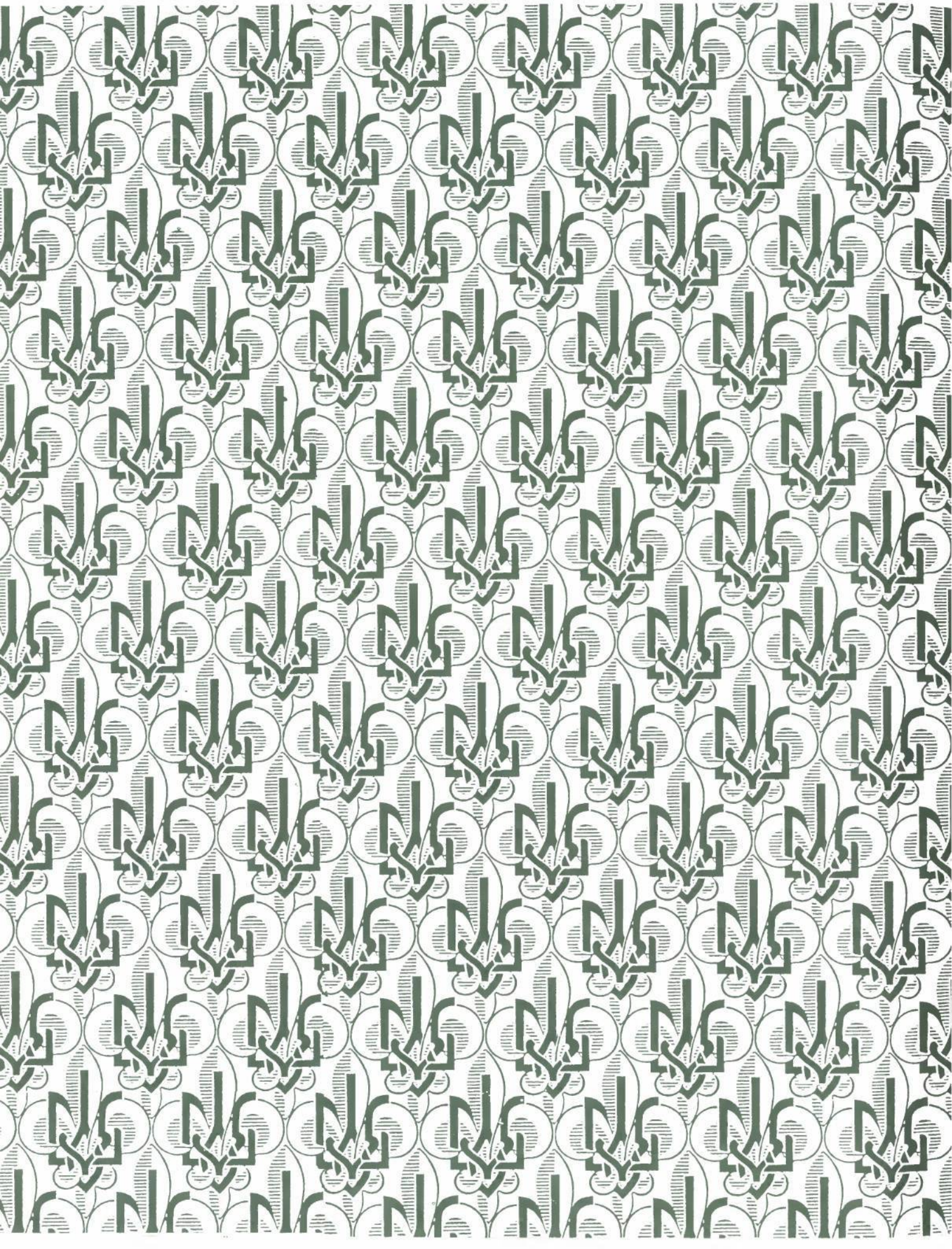

1949-99
ЗСА
50
ПЛАСТ

PLAST'S JOURNEY in the USA

Chronicles of
Ukrainian Youth Organization
PLAST

NEW YORK, NY 2001

МАНДРІВКА ПЛАСТУ В ЗСА

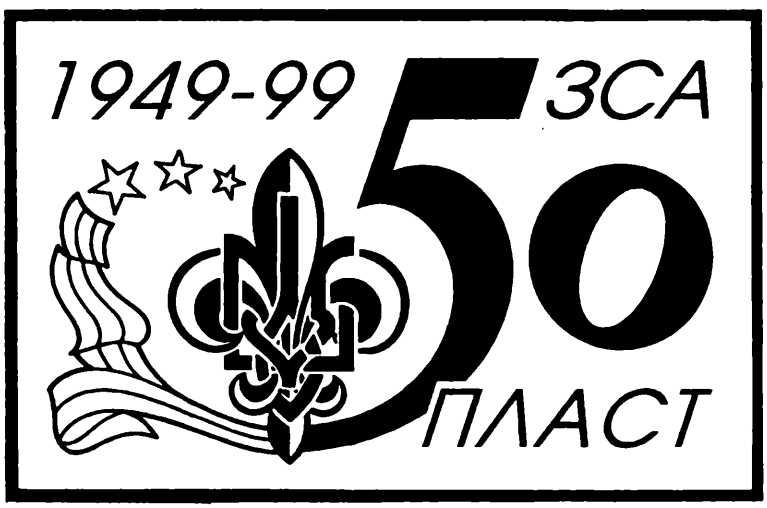

Хроніка
Організації Української Молоді
ПЛАСТ

НЬЮ-ЙОРК 2001

Пласт
Організація Української Молоді в ЗСА

Пласт
*Українська Скавтська Організація**

Крайова Пластова Старшина
пл. сен. Борис Павлюк — голова

Крайова Ювілейна Комісія Святкувань
50-річчя Пласту
пл. сен. Галина Кутко — голова

Редактори:
пл. сен. Зеня Ковальчин Брожина
пл. сен. Ольга Кузьмович
пл. сен. Дарія Бакалець Темницька
пл. сен. Петро Дармограй — графічне оформлення

Редакційна Колегія:
пл. сен. Іриней Юрчук
пл. сен. Іванна Горчинська
пл. сен. Авра Слюсарчук

Технічне оформлення:
ст. пл. Роман Брожина
ст. пл. Адріян Джейкенс
Тарас Іващишин

Відзнаки:
пл. сен. Роман Завадович

* від 2000 року

Plast
Ukrainian Youth Organization — USA

Plast
*Ukrainian Scouting Organization — USA**

National Executive
Borys Pawluk, President

National Jubilee Committee
Halyna Kutko, Chairperson

Editors:
Zenia Kowalczyn Brozyna
Olha Kuzmowycz
Daria Bakalec Temnycky
Peter Darmohraj, graphics

Editorial Staff:
Ireneus Yurchuk
Ivanna Gorchynsky
Aurelia Slusarczuk

Technical Staff:
Roman Brozyna
Adrian Jachens
Taras Ivaschyshyn

Emblem graphics:
Roman Zavadovych

* from 2000

Library of Congress Catalog Card Number: 01-132661

CLIFTON – NEW YORK
2001

З друкарні COMPUTOPRINT CORP., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 E-mail: computopr@aol.com

50
1949-99
3CA

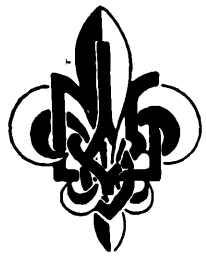

PREFACE

Zenia Kowalczyn Brozyna

SCOUT OATH

On my honor I will do my best
To do my duty to God and country
And to obey the Scout Law;
To help other people at all times;
To keep myself physically strong,
Mentally awake and morally straight.

World War II had finally ended. Ukrainians who survived and fled the onslaught of a new oppressive Russian Communist regime resettled in Western Europe. Between 1948 and 1950, about eighty-five thousand Ukrainians crossed the Atlantic to embrace a new land and forge a new future. They integrated into the totality that was and is America.

Along with the traumatic emigration for freedom an entire network of Ukrainian organizations were also transplanted from Ukraine via the humane displaced persons camps to various countries. Plast not only survived this voyage, but flourished in their new homelands, united by the Conference of Ukrainian Scouting Organizations (KUPO).

Plast is the name of the 90 year old Ukrainian Scouting Organization which was established in the western Ukrainian city of Lviv in 1911-12, some three years after the scout movement was founded in England by Lord Baden-Powell of Gilwell. Founded by Dr. Olexander Tysowsky, Petro Franko and Ivan Chmola, Plast strives to build a patriotic, God-fearing, self-reliant individual using methods almost identical to those developed and used by scouts throughout the world. Additionally, Plast's wide variety of activities are conducted with the purpose of fostering Ukrainian cultural and ethnic identity.

In the United States, the first attempts to organize Ukrainian Scouts date as far back as 1915. A fledgling troop became active in New York City only, thanks to the enthusiasm of Peter Zadoretzkyj. This young organization encountered much difficulty within the community and shortly withered on the vine remaining dormant until the influx of the post World War II immigrants. At that time, on behalf of the Plast Supreme Council, Evhen Kulchytsky (Gut), together with a group of co-workers, shouldered the responsibility of forming new troops of *plastuny* in the US. Since Mr. Kulchytsky settled in Detroit, that city has the distinction of being the cradle of Ukrainian Plast in the USA. In the years 1949-50, thirty branches of Plast were organized in just as many cities with a total membership of 1,617 *plastuny* and *plastunky* predominantly in larger cities such as Detroit, New York, Philadelphia, Chicago and Cleveland.

The following five decades have witnessed this organization 1. form its' membership into a methodological unity; 2. address and serve many needs of the Ukrainian community; 3. develop in its members a dedication to the principles of individual freedom and human dignity; 4. maintain and reinforce its ethnic identity molding a person loyal to his new country while spiritually bound to his native land; 5. rejoice in the long awaited hope of seeing an independent sovereign Ukraine so that the preserved and nurtured history, traditions, and heritage of Ukrainian Scouting could be returned back to its Ukrainian homeland.

In recognition of Plast – USA biennial 50th Anniversary, the Plast National Council – USA and the Anniversary Organization Committee is proud to sponsor this book. It will be a lasting reminder of the many anniversary festivities which also included the release of a video entitled "The Never Changing Face of Plast", commemorative CD and audio cassette of popular Plast songs, and a special theatrical event entitled "Vatra Jubilee" which presented a montage of music, song, dance, drama and video technology intertwined through a seven act storyline.

The editors of this book have coordinated the efforts of many individuals as they prepared the written as well as photographic chronicles of their experiences. For the participants in this project, the opportunity to explore their past has served as a celebration in itself. We offer here to the community at large the results of our investigations and invite all to share in the reliving of the adventure that is "Plast".

ДО НАШИХ ЧИТАЧІВ

пл. сен. Ольга Кузьмович, Гр.

Перед Вами, Дорогі Читачі, розгортається історія 50 років існування та праці Українського Пласту на терені ЗСА. Одночасно із історією пластової організації в ЗСА, що стала одною із передових частин світового пластового руху оформленого в Конференції Українських Пластових Організацій (КУПО) — це історія десятків-соток пластунів, що жили чи живуть. Кожний і кожна з них найдуть в цій книзі факт чи спомин зв'язаний із їхнім життям чи із їхнім пластуванням. Кожний найде близьке серцю переживання, імена близьких друзів, місця близьких подій.

Ця книга зготовлена нами — групою пластунів, що пережили також дещо із описаних тут та зареєстрованих подій останнього п'ятдесятиріччя. Тому вона, ця книга, це не тільки історія, а справжнє пластове життя, зібране у факти, числа і списки впродовж довгого промежутку п'ятдесяти років.

Це не тільки історія та реєстр подій, а пульсуюче активністю життя — ЖИТТЯ В ПЛАСТІ!

Тому ця книга буде цікавою для усіх пластунів, але також для різних віком українських читачів у діяспорі та в Україні і ми, що допомогли до її появи надіємося, що вона виконає своє завдання. Бо ми вложили в неї незчислиму кількість часу, наполегливості та терпеливості, щоб зібрати якнайповніше число фактів, імен, світлин, а передусім, щоб вложити в неї цей пластовий дух, який провадив нас у нашому пластовому житті та який провадив і далі провадить сотки пластунів і пластунок на терені ЗСА.

Ми знаємо, що ті, які будуть її перечитувати і переглядати, особливо сеніори найдуть недотягнення, неточні інформації, а то й брак певних подій чи осіб. Але у повній кипучого життя молодечій організації дуже важко було віднайти та списати усі події, усі прізвища та цілий точний перебіг 50 років життя Пласту в ЗСА. Часто було таки тяжко отримати потрібні нам інформації про дію Пласту в одній чи другій пластовій станиці, що відбулися там впродовж тих 50 років. Саме над тим зібранням матеріялів про станиці, курені та події, наша група працювала дуже наполегливо та важко. Змінилися люди, відійшли у вічність численні активні провідні пластуни, які провадили виховною чи адміністративною працею та було не в одному випадку важко віднайти усі потрібні інформації та факти.

І саме тут показалася важливість дружньої співпраці цілого гурта із комісії ювілейних святкувань.

І їм особливо усім разом і кожному зокрема сьогодні на кінець нашого спільного діла належиться особлива подяка від мене, якій припав обов'язок написати і зібрати в одну цілість дію Пласту в ЗСА за 50 років. Діло завершене, а ми можемо з полегшою відітхнути.

Ми замкнули немов у дорогоцінну скриньку п'ятдесять років життя нашої так близької серцю організації, а з цим десятків провідних пластунів, які дійсно жили і живуть українським Пластом.

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ

Начальний Пластун

Дорогі Пластунки й Пластуни!

Третій Начальний Пластун
пл. сен. Любомир Романків

Вітаю Вас з нагоди 50-ліття Пласту в ЗСА. Півстоліття, це довгий час, не лише в житті людини, чи в існуванні Пласту, але навіть у маштабі світової історії.

З гордістю можуть сьогодні дивитися ті перші пластунки і пластуни, котрі тому 50 років, кинулись у вир пластової праці, як лише прибули на нові місця поселення. Їхнім бажанням було створити сильну пластову організацію та передати майбутнім поколінням усе це, що для них було найдорожче, що привезли з батьківщини, любов до Бога, до України і свого народу, чар пластування, життя в природі, поміч ближньому, життя згідно із пластовим законом та пошану пластовій владі. Вони хотіли виховати новий люд, людей шляхетних, повних життєвого ідеалізму, добрих провідників, які запевнили б живучість української громади у ЗСА на довгі роки. Вони бажали виховати пластунів, котрі були б здібні не лише продовжувати пластові традиції у ЗСА, але коли прийде відповідна хвилина, передати їх в Україну, батьківщину, з котрої вони ці ціннощі привезли.

Тисячі годин муравлиної праці з любовю до дітей і молоді в ЗСА пройшли крізь виховну пластову систему. Пласт дав українській громаді сотки провідників, котрі занимають провідні становища. Бажання сповнилися, праця себе виправдала, Пласт має чим гордитися. Пластуни займають провідні становища не лише в українській громаді, але і найвищі становища в академічному, науковому, професійному, бізнесовому, громадському і політичному житті ЗСА, а то й у світі. Пласт, за допомогою ігор, змагів, прогулянок, таборів, вишколів дав молоді підстави самодисципліни, плянування, повне зрозуміння конечности гармонійної співпраці з іншими, бажання бути найкращими серед найкращих, бути добрими провідниками, як у Пласті так і в українській громаді. Пласт дав молоді підстави державобудівничого способу думання, так конечного у сьогоднішні часи. Пластуни були одні із перших, котрі відгукнулися на заклик допомагати у розбудові української самостійної держави, а в ній Пласту.

У діяспорі і у ЗСА творилось більш ніж половина історії Українського Пласту. Ви можете гордитися тим, що Ви були творцями тої історії. Ви несли непохитно пластовий стяг і помимо трудів і невигод донесли його у нам усім дорогу Україну.

Сьогодні, ступаючи у нове 50-річчя, у дальшу мандрівку Пласту у ЗСА, та у нове тисячоліття, нехай приклад успішного минулого стане дороговказом на майбутнє. Бажаю Вам, щоби Ви дальше вели успішну працю з молоддю, а тим не лише запевнили на дальше живучість Українського Пласту і громади у ЗСА, але щоби вдержуючи живий зв'язок із Пластом в Україні та Україною самі набирали сил та ставали, що раз кращими їхними амбасадорами у ЗСА.

КОНФЕРЕНЦІЯ
Українських Пластових Організацій

Австралія — Аргентіна — Великобританія — ЗСА — Канада — Німеччина
Польща — Словаччина — Україна

Різними шляхами - до спільної мети

пл. сен. Людмила Дармограй
Голова ГПБ
1997-2000

Дорогі Подруги і Друзі!

Передаю Вам щирий привіт від Головної Пластової Булави з нагоди святкування ювілею 50-ліття Пластової Організації в ЗСА. Це дуже важлива подія в житті цілої Пластової Організації. Ґратулюємо Вам за довголітні успіхи у вихованні пластової молоді на добрих пластунів та повноцінних громадян.

Ваша довголітня праця свідчить про Вашу дбайливість та відданність нашій організації. Вшановуємо Подруг і Друзів основоположників пластових станиць в ЗСА та висловлюємо сердечну подяку тим, які дальше вкладають свої зусилля для добра та розвитку Пласту.

Нехай ця книга споминів дасть нам всім нагоду ще раз спільно пригадати чар пластування та відчути дружню пластову єдність.

Бажаємо, щоби Пласт в ЗСА чисельно зростав та працював для добра України, Пласту та громади.

З пластовим привітом –

СКОБ!

Людмила Дармограй

PLAST UKRAINIAN SCOUTING ORGANIZATION – USA
National Executive
144 Second Avenue, New York, NY 10003
Telephone: 212-475-6960 • Fax: 212-533-8991

УКРАЇНСЬКА СКАВТСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ В ЗСА
Крайова Пластова Старшина

Дорогі пластові Подруги й Друзі,
Шановні Приятелі нашої організації!

Оце передаємо у Ваші руки історичне видання — альбом світлин з нагоди ювілею 50-річчя діяльности Організації Української Молоді Пласт у ЗСА. Зібрані в ньому фотоматеріяли є віддзеркаленням праці Пласту на просторах "нового світу", яким для наших батьків чи старших пластових друзів була в 1945-ому році Америка, де ставили вони перші несміливі кроки, влаштовуючи своє особисте чи родинне життя. Рівночасно вони вкорінювали в незнану, хоч гостинну, землю пластові ідеали, бо мали візію їх розвитку в майбутньому. Пластовий оптимізм, подиву гідна ідейність групи сеніорів і старших пластунів та зобов'язуюча їх пластова присяга вірности Богові й Україні, були тими стимулами, які допровадили в 1949-ому році до офіційного створення пластової організації на місцях свого нового поселення, а загалом, у 1951-ому році до вибору першої, вже Крайової Пластової Старшини у ЗСА.

Пласт ріс і розвивався. В усіх більших чи менших скупченнях української еміґрації, як Дітройт, Нью-Йорк, Філядельфія, Клівленд, Чікаґо і т. д., всюди там, де одним ритмом билися серця пластунів, організувались пластові станиці.

Від того часу минуло вже пів сторіччя, довгих п'ятдесят років, позначених пластовими зайняттями в Уладах УПН, УПЮ, УСП і УПС, таборами, прогульками, вишколами, пластовими з'їздами, Ювілейними Міжкрайовими Зустрічами, конґресами тощо. Багато з тих подій були схоплені на фотографічну плівку і у формі знімок зібрані в цій книзі.

Переглядаючи сторінку за сторінкою цього видання, йдемо 50-літнім пластовим шляхом просторами Америки, зупиняючись думкою на різнородних подіях минулого, створюючи чи відсвіжуючи в своїй пам'яті точну картину життя і праці пластунів у ЗСА.

Нехай же спомин про світле минуле зродить в серцях пластунів новий запал до праці, щоб Пласт урочисто відзначив тут свій діямантовий ювілей, та щоб наші нащадки мали привілей святкування у 2049-ому році 100-річчя Організації Української Молоді Пласт у ЗСА.

Від імені Крайової Пластової Старшини у ЗСА сердечно дякуємо ініціяторам цього видання на всім, хто доклав зусиль, щоб його зреалізувати.

СКОБ!

Борис Павлюк

пл. сен. Борис Павлюк,
голова КПС у ЗСА.

ПЕРШІ ПЛАСТУНИ В ЗДА

Український Пласт обходить сорокріччя свого існування, під знаком якого відбудеться й з'їзд в Ню Йорку. Сорок років — це в історичній перспективі одна ґенерація. Новітня історія України дає багато доказів, що ця організація не тільки виправдала своє існування, але й її необхідність в українському суспільному житті, головно як великого, одного з найкращих виховних засобів. Імена найвизначніших в новітній українській історії осіб нерозривно зв'язані з Українським Пластом.

Доля хотіла, що в цій добі "Великої Мандрівки" — як пластуни самі називають теперішню скитальщину — велика частина найвидатніших пластових провідників, організаторів і виховників, включно зі своїм головним довголітнім провідником, проф. Северином Левицьким, опинилися на цій вільній землі. Разом з приїздом вже чималої кількости пластунів, тут тепер починає "збиратися" та ставити перші важкі кроки ця заслужена українська пластова організація. Проте, спроби організації українського Пласту в Америці вже були й раніше і з ними, сподіємося, буде інтересно познайомитись новоприбулим пластунам. Загальні інформації на цю тему одержано з першого джерела: від першого організатора Українського Пласту в ЗДА, п. Петра Задорецького, сьогодні власника "Нашого Базару" при 7-ій вулиці в Ню Йорку.

Перші спроби організації Українського Пласту в Америці сягають своїми початками до 1915 року і мають свій корінь в "Січі". Після організації Українських Січових Стрільців в Галичині та їх виступу у війні по боці Австрії під українським прапором, тут виринула думка створити подібну організацію. Але в тому часі приїхали до Америки деякі тоді молоді ще українські діячі та почали дорікати, щоб не творити організації, зв'язаної з подібною в іншій державі і під цим впливом переорганізувала "Січ". В році 1916 скликано збори і тоді створено Січову Організацію Українців в ЗДА.

Організація початково мала чимало організаційних успіхів. Почали організуватися відділи, видавано власний орган "Січові Вісті" і з часом створено при ній окрему "Молодечу Січ".

Власне в цій "Молодечій Січі" має свій початок перша спроба організації Українського Пласту в цій країні. В 1918 році, так багатому і щедрому в події для українського народу та під впливом вісток, які надходили зі Старого Краю, "Молодечу Січ" переорганізовано на Український Пласт при Народному Домі при 6-ій вулиці, де сьогодні є авдиторія св. Юра. Головою Пласту став п. Задорецький, що тоді учителював. Його найближчими співробітниками в пластовій організації була активна тоді членка американського Скавту панна Катруся Шутаківна, сьогодні дружина п. Кедровського, та скавтмастер американського Скавту, п. Богдан Каштанюк, син тодішнього секретаря Українського Народного Союзу.

Організація Пласту відразу натрапила на величезні труднощі. Не було приміщення, не було грошей і — найважніше — не було зрозуміння ані серед громадянства, ані навіть серед родичів молоді. Звичайно, першою зовнішньою ознакою пластуна є однострій, але як його можна тоді було придбати, як він коштував 15 долярів, а тоді багато наших людей не працювало. Але ці труднощі переможено, головно завдяки ентузіязмові організаторів та при допомозі добрих людей. Однострої тодішнього Українського Пласту в Америці були такі самі, як і в американських скавтів і все було побудоване на прикладах американського Скавту, тільки під синьо-жовтим прапором, поруч зоряного американського.

В той спосіб в Ню Йорку постала "Перша Трупа Українських Пластунів", що нараховувала 95 хлопців і дівчат. Багато з них приєднано до Пласту тільки після довгих особистих переконувань трьох організаторів: п. Задорецького, панни Шутаківної та п. Каштанюка, що ходили особисто по українських домах та заохочували до Пласту молодь і її батьків. Чи був зв'язок з Пластом в Старім Краю? Деякий був, головно з Пластом в Карпатській Україні, як теж в Галичині, звідки одержано пластову літературу, підручники і пластовий устав.

Новозорганізовані пластуни вели інтензивну працю. Сходини відбувалися щонайменше раз на тиждень в суботу в Народному Домі, управителем якого був тоді п. Задорецький, що й відступав примі-

щення для Пласту безкоштовно. Від громадянства все ще не було жадної допомоги. На сходинах інформовано юнаків про Україну та вщіплювано в них пластові чесноти.

Праця і організація продовжувалась до 1921 року і тоді в трудних обставинах "заниділа". Аж в 1924 році Пласт знову відновлено, тим разом при Українській Школі, що мала тоді своє приміщення при 106-ій вулиці та в якій учителював п. Задорецький. Але тоді виринули інші труднощі, іменно щодо зв'язку з американським Скавтом. Український Пласт тоді не мав жадної бази на виключно самостійне існування і йому треба було увійти в склад Скавтінґу. Але це мало деякі передумови. Насамперед — не можна було вживати окремої назви, а з нею — не можна було користуватись звичайними скавтовими привілеями. Це не була легка справа. Американський Скавтінґ дає до розпорядження все: свої табори, свої величезні можливості, піддержку американського загалу та виховних властей і теж не має жадних застережень, якою мовою говориться. Але треба бути — американським скавтом.

Проте, Український Пласт, що цим разом нараховував около 75 хлопців і дівчат, знову почав розвиватися, влаштовувати концерти, пластові вправи під вільним небом, брати участь в загальногромадських імпрезах, влаштовувати прогулянки, мандрівки, табори. Перший Пластовий Фестин відбувся на Асторії в Чеському парку і мав тоді великий успіх. З формальних причин фестин відбувся під Січовою назвою.

Праця в Пласті продовжувалася аж до 1929 року, як довго існувала Українська Школа. Після ліквідації школи, п. Задорецький пішов на звичайну заробітню працю, а з його відходом припинив теж свою діяльність і своє існування зорганізований Український Пласт в Америці, залишаючи по собі добру славу та приємні спогади.

Які вигляди бачить п. Задорецький для нового розвитку Українського Пласту в Америці?

Отже, об'єктивно беручи справу, то якщо вже існують в будь-якій країні добрі обставини для розвитку Пласту, то це насамперед в Америці. Тут, брате, вольному воля, і роби собі, що тобі подобається, тільки конституцію і закон шануй. Є теж знамениті природні можливості для розвитку пластової організації. Але є теж деякі "але". Насамперед — нові обставини, наставлення громадянства та фінансова база. Звичайно, при відповідних зусиллях можна б дійти до відповідного порозуміння з американським Скавтінґом і включитися в нього окремою групою з окремими правами й тоді не тільки забезпечити собі власну базу існування та виховання і діяльности, але теж можна б здобути багато нових приятелів для української справи серед тої скавтової молоді, що завтра перебере американську спадщину. Самостійне існування Українського Пласту — теж можливе, хоч і з обмеженням в часі. Як довго будуть новоприбулі пластуни, так довго буде й Пласт. Новий доріст — важко сказати, але — не вдержуються тут на довшу мету цілі національні групи, та важко передбачити, щоб міг вдержатися й Пласт. Це, звичайно, не перерішує потреб, а можливо, й необхідности його теперішнього існування і праці. В кожному разі, така організація як Пласт заслуговує вповні на максимальну піддержку нашого широкого громадського загалу. Від цього бо у великій мірі й залежатиме розвиток Пласту.

Як "перший український пластун" в Америці, п. Задорецький окремо бажає успіху теперішньому Пластовому З'їздові в Ню Йорку.

А.Д.

Передрук: "Свобода", 13-го квітня 1951 р.
(Затримано мову оригіналу).

ПЕРШІ ПЛАСТУНИ В АМЕРИЦІ

Крізь широке море залетіла іскра.
Запалила в лісі вогник, і молоді серця.
Вогник розгорівся, ватрою він став,
І яскравим світлом нам стежку показав.

В нас життя мандрівка, а ми мандрівники,
І дякуємо Вам за просвічені стежки,
Як у темнім небі зорі усміхнуться мовчки,
То з нами будуть святкувати перші пластуни!

Святкуємо всі разом нині,
Сповнилися мрії батьків,
Пласт тут скінчив пів століття
В Карпати лунає наш спів!

Слова і музика: ***Тріо "Іка"***

ПЕРШІ ПЛАСТУНИ В ЗСА

1920-ті роки

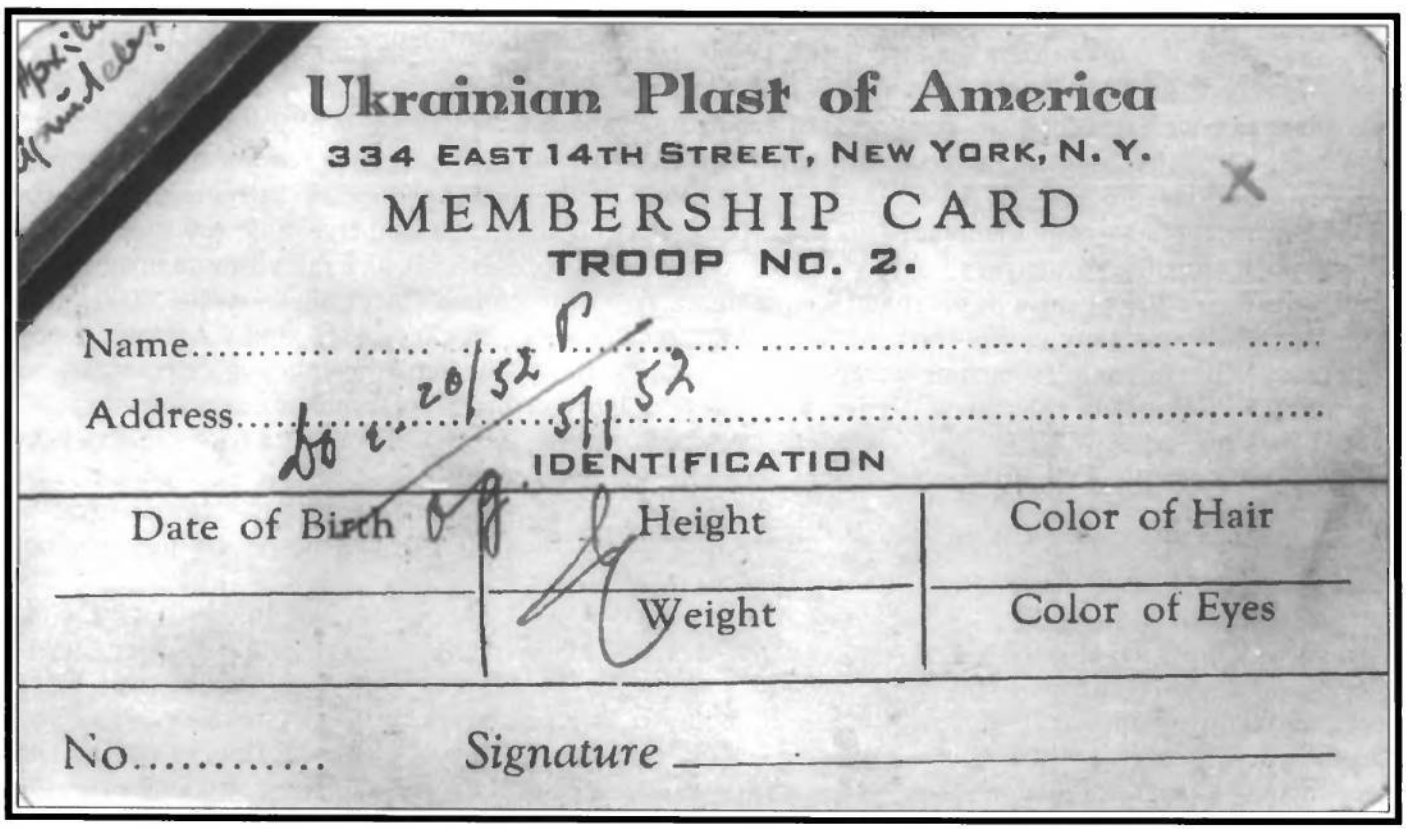

Ukrainian Plast of America

334 EAST 14TH STREET, NEW YORK, N. Y.

MEMBERSHIP CARD

TROOP No. 2.

Name.....

Address.....

IDENTIFICATION

Date of Birth	Height	Color of Hair
	Weight	Color of Eyes

No..... Signature _____

ПЛАСТ В АМЕРИЦІ*

пл. сен. Євген Кульчицький-Ґут

На сторінках українських часописів в Америці щораз частіше зустрічаємо назву "Пласт", "пластун". В краю, за сорок років існування цієї організації, був час запізнатися з цими назвами, але тут наші громадяни, особливо з рядів старшої еміґрації, часто ще не знають, що ці назви говорять.

Пласт — це організація для виховання на здатних і чесних громадян. Об'єднує вона українську молодь і старших навіть, які перейшли пластовим вихованням. Український Пласт діє від 1911 року, перещіплюючи на український ґрунт організаційні взори та ідейні заложення світового Скавтінґу, та примінюючи їх до потреб і традицій українського народу. Тисячі найкращих працівників на громадському полі, що їх виховав і вишколив Пласт, — доказують його велике значення і потребу. Участь членів Пласту, чи ним вихованих громадян, у визвольних змаганнях, у підпільній боротьбі, в культурній і господарській ділянках суспільного життя — роблять цю організацію одною з найважніших і найкорисніших для української справи взагалі, зокрема в теперішній момент. Тому теж українське громадянство в краю з усіх сил старалося допомагати цій організації як матеріяльно так і морально. А найбільшим опікуном і добродієм Пласту був сл. п. Митрополит А. Шептицький.

Пласт виховує молодь на загально-українській плятформі, тому теж стоїть на становищі толерантности, вирозумілости, пошанування власних авторитетів та збереження надбань, всіх дотеперішніх поколінь. Наш клич: "Вірність Богові й Україні!" — уважаємо за основу нашої ідеології. Але рівночасно наш закон моралі й етики наказує нам льояльність і прихильність до всіх наших приятелів і добродіїв. Таке теж є наше відношення і до Америки: ми вміємо погодити любов до свого рідного — з льояльністю і пошануванням американського закону і всіх уряджень американської держави! Не до подумання було б, щоб поміж українськими пластунами знайшлися зрадники Америки.

В днях 14 і 15 квітня відбувся в Нью-Йорку І-ий Загальний З'їзд Пласту в Америці. При цій нагоді варта бодай кількома словами згадати про працю українських пластунів на американській землі.

Про давніші початки і спроби заложити Пласт в Америці — не будемо говорити. Тут згадаємо про тих пластунів, що недавно переїхали з Европи разом з тисячами українських скитальців. Вже перед двома роками почали вони напливати до Америки і зразу по приїзді та влаштуванню свого особистого життя, вони почали гуртуватися і пробувати відновити свою організацію, яка так успішно працювала в краю колись, а опісля навіть на еміґрації в Німеччині. Тоді в Німеччині Пласт нараховував 5,000 членів, які тепер роз'їхалися по цілому світі. Більш зорганізовано почалася пластова праця в Америці в осені 1949 року. Тоді почали творитися пластові осередки по місцях більшого скупчення скитальців, тоді зорганізувався Краєвий Пластовий Провід в Дітройті, почала виходити пластова преса тощо.

Як українська молодь, розуміє Пласт і як до нього горнеться, — найкраще видно з цього, що за останній рік число членів тут зросло втроє! Найбільш потішаюче явище — це зріст членства з-поміж наймолодших, т. зв. "новаки" – до 12 р. життя (зріст за останнього півроку на 100%) та "юнацтва" — до 18 р. життя (зріст за останнього півроку на 50%). З десяти пластових осередків перед роком, сьогодні виросло понад тридцять!

Не менш вимовним є теж фінансове господарювання Пласту. Не маючи ще майже ніякої піддержки з боку українського громадянства, ввесь тягар фінансування організації в початках мусіли нести самі члени Пласту. Коли взяти під увагу, що новоприбулі сюди скитальці мають куди більші заробіткові труднощі, а при тому і більші потреби, бо, як то, кажуть, приїхали "голі-босі", — то їх жертвенність заслуговує на повне признання. Поважні суми, зібрані членами Пласту за цей час, уможливили наладнати працю Проводу, закупити власний "Пластовий Дім" в Дітройті, видавати свою пресу і т. п.

---

* Передрук із *"Свободи"*, 13 квітня, 1951 р.

Найбільша наша журба — це виховання нашої молоді на чесних, порядних і здатних громадян. Вплив вулиці не завжди буває для цього пригожий! Є теж багато ще інших від'ємних впливів. Тому на перше місце висувається потреба творити для молоді власне, додатно впливаюче, середовище: пластові виховні табори, мандрівки, життя у власній пластовій домівці, добра пластова виховна преса і література і т. п. Багато з цього в нас уже робиться! Ось напр., у важкому для нас р. 1950 наші пластові осередки влаштували виключно власними силами майже двадцять пластових виховних таборів, в яких взяло участь округло 500 осіб.

Правильно кожний місяць виходив внутрішній бюлетень Пласту в Америці "Пластовий Листок". Досі вийшло 20 чисел, разом 250 сторінок, розійшлося понад 10.000 примірників. В р. 1950 вийшло 12 чисел (з цього п'ять подвійних), загально-пластового виховного журналу "Молоде Життя" (понад 200 ст. друку; наклад разом коло 25,000 пр.), вийшов знаменитий своїм змістом орган пластової думки, цікавий і для старшого громадянства. — "Пластовий Шлях" (104 ст.). Діє пластове видавництво "Молоде Життя", яке між іншим докінчує тепер видання монументального, як на наші відносини, твору тривалого культурного значення "Енциклопедія Українознавства", і яке тепер закінчило видання перекладу славного на ввесь світ твору творця Скавтінґу, ген. Байден Пауел "Скавтінґ для хлопців" (308 сторінок і понад 200 ілюстрацій), видаються святочні картки і т. п.

Майже кожний пластовий осередок старається придбати собі власну домівку та влаштувати по-пластовому життя молоді. Інші включаються чи допомагають організувати загально-громадські свята та річниці. Беруть живу участь в житті своєї церкви. І багато іншого. Якби хотів подати вичерпний виказ всієї праці Пласту в Америці за останній рік, не стало б тут місця на те! А все те коштувало багато праці, часу, а ще більше грошей! Дотепер всю цю працю несли на своїх плечах самі пластуни, особливо старші. Тепер вже час, щоб і все українське громадянство, яке ще не забуло свого походження, якому не є байдуже виховання нашого молодого покоління, яке хотіло б показати щось гарного і вартісного про Україну і своєму новому оточенню, — це громадянство повинно тепер теж зацікавитися працею Пласту і прийти йому з допомогою. Пласт потребує моральної допомоги з боку батьків нашої молоді, але й фінансова справа нам не є байдужа! Власними силами ми не можемо вдержати напр. видавання відповідного журналу для української молоді, який міг би успішно конкурувати з розкішним чужим виданням. Без допомоги широкого громадянського загалу нам важко було б влаштувати стільки літніх виховних осель і таборів, щоб ними охопити всю нашу молодь.

Для зорганізування допомоги Пластові є передбачені відповідні рямці. Кружки "Пластприяту" (приятелів Пласту) — можуть об'єднувати всіх батьків пластової молоді і всіх прихильників Пласту, щоб зорганізовано і цілево нести допомогу Пластові.

Той шум лісів, ті пахощі весною,
І місяць князь, і соняшне тепло
Ходимуть до віку за тобою
Куди б тебе життя не занесло.

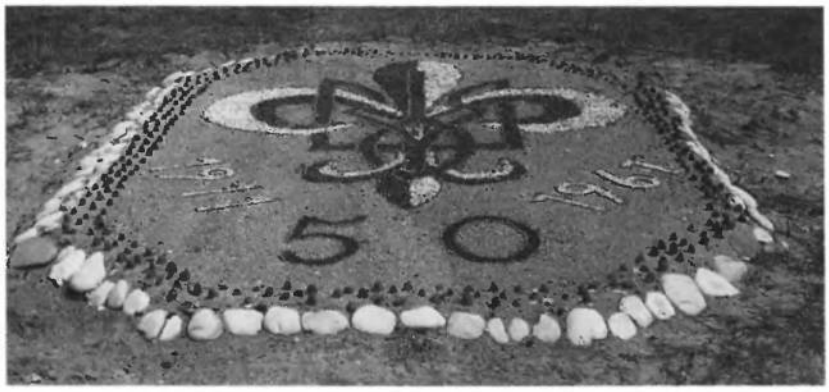

1951 — І-ий Крайовий Пластовий З'їзд на терені ЗСА, Нью-Йорк — головою КПС обрано пл. сен. Е. Кульчицького

1960 — V-ий Крайовий Пластовий З'їзд, Нью-Йорк

1951 — Ст. пл. С. Рубель і ст. пл. Л. Храплива при реєстрації на І-му Крайовому Пластовому З'їзді

1960 — Новообрано Крайова Пластова Старшина — голова: пл. сен. О. Кузьмович

1961 — Учасники відправи пластових провідників у Рочестері

1963 — VI-ий КП З'їзд на "Союзівці". пл. сен. Ю. Ференцевича обрано головою КПС

1963 — учасники Крайового Пластового З'їзду

1967 — Новий провід обраний на VIII КП З'їзді в Рочестері — по середині голова Я. Бойдуник

1971 — 50-ліття Пласту

ст. пл. Ю. Шевчук на З'їзді

1973 — Юначки виступають під час XI-го КП З'їзду

1979 — КП З'їзд, головою обрано пл. сен. Е. Гойдиш

1975 — XII-ий КП З'їзд, промовляє обраний голова пл. сен. А. Мицьо

1979 — Крайова Пластова Старшина під час З'їзду на "Союзівці"

1981 — Крайова Пластова Старшина Голова пл. сен. Е. Гойдиш

Відзнаки куренів

1985 — К. Пластова Старшина на засіданні пленуму у Філядельфії — голова КПС пл. сен. І. Сохан

1987 — XVIII—ий Крайовий Пластовий З'їзд — промовляє обраний на голову КПС пл. сен. І. Сохан

1989 — Члени уступаючих і нових крайових проводів у ЗСА в часі XIX Крайового Пластового З'їзду

1991 — XX Крайовий Пластовий З'їзд — заприсяження нового проводу

1993 — XXI Крайовий Пластовий З'їзд, головою обрано пл. сен. Ю. Савицького

1993 — промовляє пл. сен. О. Кузьмович

1999 — XXIV Крайовий Пластовий З'їзд, промовляє голова КПРади пл. сен. З. Голубець

1999 — Ведучі програмою на XXIV КП З'їзді пл. сен. З. Брожина і пл. сен. О. Кордуба.

1999 — Члени Крайової Пластової Старшини обрані на XXIV КП З'їзді

1999 — голова КПС пл. сен. Б. Павлюк і головний доповідач К. З'їзду пл. сен О. Кузьмович

1999 — Виступ старшого пластунства під час бенкетової програми на XXIV КП З'їзді

1999 — До запалення ватри стали бувші голови КПС

1999 — Виступ юначок під час бенкетової програми на XXIV КП З'їзді

1999 — ... горить ватра

НАРИС ІСТОРІЇ ПЛАСТУ В ЗСА

пл. сен. Ольга Кузьмович, Гр.

Одна із перших організацій, що відновила свою діяльність після закінчення Другої Світової Війни серед понад 200 тисяча українських політичних переселенців, які опинилися на терені Німеччини та Австрії у т. зв. "переселенчих таборах" був Український Пласт, що рівно 15 років від його розв'язання на рідних землях у вересні 1945 року відбуває свій перший з'їзд Союзу Пластунів Еміґрантів. В місяць пізніше на Першому Пластовому З'їзді в Карльсфельді вибирають першу пластову команду СУПЕ під головством пл. сен. Атанаса Фіґоля і постановляють всеціло відновити дію Пласту. Маючи повну свободу дії в усіх окупаційних зонах Німеччини та Австрії пластові з'єднання повстають спонтанно і чисельно, до них приступають давні пластуни, але також сотки української молоді, що досі ніколи не мала нагоди пластувати. Команда СУПЕ опирає свою працю на чотирьох уладах, поділивши дію на області, паланки і коші. Провід опрацьовує правильники, постанови і вже в 1946 році скликає Другий Загальний З'їзд у Карльсфельді.

Зустріч пластунів в Ашафенбурзі, Німеччина

Останній пластовий табір в Австрії, Амервалд, ком. пл. сен. В. Бакалець

Пластова станиця в Ашафенбурзі

Зустріч пластунів в Байройті, Німеччина

Надання ступеня "Скоба" в Ландеку, Німеччина

Курс впорядників переводить проф. Ю. Каменецький

Стріча пластунів в Брегензі

Пл. квартет "Роксолянка" під час виступу в Авгсбурзі

Третій Загальний З'їзд у березні 1947 року в Реґенсбурзі принимає статут, зміняє назву зі СУПЕ на Союз Українських Пластунів, уважаючи, що Пласт буде діяти серед українців поза Україною, навіть після постійного поселення еміґрантів, вибирає Головну Пластову Раду та Головну Пластову Булаву, як головний пластовий провід і проголошує Пластуном Основником д-ра Олександра Тисовського, а Начальним Пластуном Северина Левицького.

др. Олександер Тисовський-Дрот

Начальний Пластун Северин Левицький — "Сірий Лев"

Рік 1947 відзначують пластуни як 35-річчя Пласту Ювілейним Святом Весни у Міттенвальді із численною участю пластунів та чужинецьких гостей.

Із 1947 роком розпочинається масова еміґрація з таборів до заморських країн, зокрема до Північної Америки, але й Південної, до Австралії, Великобританії та інших країн. Пластовий провід, маючи на увазі, що це переселення торкається також більшості пластунів і що цей процес вимагає психічної підготовки і вказівок так для пластових провідників як і для молоді, скликає у березні 1948 року Пластовий Конґрес до Ашафенбурґу під кличем: "У Дальшу Мандрівку до Великої Мети". Вкоротці після Конґресу, як підсумування цього періоду праці, в квітні 1948 відбувається IV Загальний Пластовий З'їзд у Цуффенгавзені, який затверджує Головний Пластовий Провід і його дію.

Свято Юрія в Міттенвальді, 1947. Промовляє Начальний Пластун — Сірий Лев

Пл. Провід у 1947 році: Я. Весоловський, Л. Бачинський, К. Паліїв, Я. Гладкий

1947 — Свято Юрія у Міттенвальді
Відзначення 35-річчя Пласту

З таким ідейним навантаженням вирушили пластуни на еміґрацію, щоб там відразу розпочати а радше продовжати, пластування.

Найкраще і найскоріше розвинувся Пласт у ЗСА і Канаді, де виеміґрувала найбільша кількість української молоді. Поодинокі активні в Німеччині пластуни почали творити самочинно пластові гуртки. Перший створений в Нью-Йорку гурток відбув свої сходини в домівці отців Василіян при 7-ій вулиці і було на них семеро пластунів. На початку січня 1948 року заплянновано підготовку до пластових проб, а в лютому прилучився до юнаків гурток пластунок. Разом вони створили мішаний підготовчий курінь ім. Євгена Коновальця. Гурток юнаків був більше активний та зголосивши започаткування пластової праці двох ініціяторів його А. Олексюк і В. Воловодюк отримали від головного коменданта пластунів пл. сен. Яра Гладкого перше пластове відзначення. Літом 1948 року вони перевели двічі триденний юнацький табір на оселі православної церкви в Бавнд Бруку, після вакацій вели курінні та гурткові заняття в домі оо. Василіян при 7-ій вулиці, а в жовтні того ж року православна церква віддає пластунам до вжитку будівлю при авеню "С" і 4-ій вулиці, яку треба було однак відновити і відчистити, що пластуни зробили. В часі Різдва 1948 р. пластуни ходили з колядою на пластові цілі. 1948/49 роки значно поповнили ряди пластунів у Нью-Йорку та околиці, а уповноважений Головною Пластовою Старшиною пл. сен. Леонід Романюк, а відтак пл. сен. Марія Хомин стараються зорганізувати приїжджих пластунів в курені й осередки, відповідно до їх поселення. В 1949 році переїжджає до Дітройту уповноважений пластовим проводом пл. сен. Євген Ґут-Кульчицький, який негайно береться до організації пластунів на терені ЗСА.

Перше пластове відзначення в ЗСА

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ ПЛАСТУНІВ
ГОЛОВНА ПЛАСТОВА СТАРШИНА
Головний Комендант Пластунів

UKRAINIAN SCOUTS ASSOCIATION
GENERAL HEADQUARTERS

Постій, дня 1.квітня 1951р

Наш знак: 5 - Орлон - I - 51.
Ваш знак:

В окремій справі просимо вказувати наш знак, у відповіді посилаючись на наш лист.

Вельмишановний Друг
от.пл.скоб Володимир Володимир,
курінний пласт
б.К УПЮ ім.Е.Коновальця,
в Нь Йорку,Н.Й.

Справа: Перше Пластове Відзначення. в Нь Йорку,Н.Й.,США.

Друже Курінний Пласте!

Щоб відзначити Твою пластову поставу й привязання до Пласту в трудних умовинах,уділяю Тобі

ПЕРШЕ ПЛАСТОВЕ ВІДЗНАЧЕННЯ

за самоотужне закладання ініціятиви зокупити Курінь УПЮ ім.Евгена Коновальця в Нь Йорку,в 1948 році,та за рівення на отупні Курінного Пласте!

"...безоглядно підпорядкуватися Головній Пластовій Старшині в Німеччині та діяти на її інструкціями..."

Ти діяв по своїй волі,розумінні й вимозі до найкраще для того, щоби пластову ідею і пластову організацію перенінти на нове місце поселення,хоч далеко від Рідного краю і в трудних умовинах життя.

Твоя ініціятива і Твоє рівення,що правдині виразники Твойого привязання до Пласту,справедливо заслуговують на відзначення пластову поставу найвищим відзначенням,яке тільки я в моїх повноважетях видіяти,і яким я Тебе,в ім Пластової Справедливости,можу відзначив.

Бажаю Тобі дальших успіхів у пластовій праці.
Пластовою в пластовим привітом
СЛОВО!

Яро Гладкий.
Головний комендант пластунів.

1948 — Члени першого юнацького табору в Бавнд Бруку

1948 — Члени мішаного куреня ім. Е. Коновальця в Нью-Йорку

пл. сен. Евген Ґут Кульчицький перший гол. КПС в ЗСА

У ранні весняні дні 14-15 квітня 1951 року, відбувся у приміщенні школи св. Юра в Нью-Йорку перший Крайовий Пластовий З'їзд на терені ЗСА, який обрав головою Крайової Пластової Ради пл. сен. Юрія Старосольського, а цей негайно покликав на голову Крайової Пластової Старшини пл. сен. Е. Ґ. Кульчицького, уповажненого ГПС з Німеччини, який оформив на терені Дітройту свій провід та закупив перший пластовий дім на терені ЗСА.

1951 — Перший Крайовий Пластовий З'їзд в ЗСА

пл. сен. Ю. Старосольський

пл. сен. Богдан Кравців

Число пластунів росло з кожним днем, а особливо в Нью-Йорку. Там створено в міжчасі станицю, де в часі Першого Крайового З'їзду станиця Нью-Йорк начисляла вже 345 членів. З активністю саме в Нью-Йорку получене рішення КПС перенести тут свій осідок до приміщення в Українському Народному Домі, де міститься довгі роки також канцелярія КПС. У вересні 1953 р. відбувається в Нью-Йорку Другий Пластовий Крайовий З'їзд, який вибирає головою КПС пл. сен. Богдана Кравцева. На цьому з'їзді є вже репрезентованих 30 станиць із 2285 членами усіх чотирьох уладів. Пластуни від початку думають про конечність великої пластової оселі й таку закуплено завдяки жертвенности батьків і громадянства. Це пластова оселя в Іст Четгем, яку названо "Вовчою Тропою" і вона займає 360 акрів землі. Вже в 1950 р. Сірий Лев підшукав біля Боффала малу оселю, яку закуплено і названо "Новий Сокіл". На "Вовчій Тропі" відбувається у 1954 році перша скромна пластова зустріч для відзначення УСС у їхнє 40-річчя із присутністю декількох, ще живучих в тому часі, учасників збройних сил Першої Світової Війни.

1953 — Пластова оселя "Вовча Тропа", Іст Четгем, Н.Й

др. О. Тисовський на "Діброві" 1957

пл. сен. Мирослав Раковський

1955 року черговий Крайовий З'їзд відбувається знову в Нью-Йорку, який вибирає головою пл. сен. Мирослава Раковського. З'їзд тим знаменний, що в ньому беруть вже участь батьки пластової молоді, зорганізовані у Пластприяті, що діє в усіх станицях.

пл. сен. Ярослав Падох

Для пропаґанди Пласту серед громадянства на терені ЗСА у щоденнику "Свобода" появляється періодично сторінка "Пластова Ватра", для якої матеріял підготовляє КПСтаршина. Від 1955 року її безперебійно редаґувала 25 років пл. сен. О. Кузьмович. Для новацтва починає щомісячно появлятися журнал "Готуйсь", який понад 15 років редаґувала пл. сен. Леся Храплива, а для юнацтва спершу продовжується видаване в Німеччині "Молоде Життя" (ред. Б. Кравців). Коли в грудні 1957 року головство перебирає пл. сен. Ярослав Падох, він із своєю громадською настановою кидає на чергові два роки клич для пластунів: "Лицем до громадянства". В часі його проводу пластуни ЗСА беруть участь у численних громадських загальних імпрезах як традиційні в тому часі "Паради Льояльности" в Нью-Йорку, Шевченкові дні, та інше. Рівночасно, однак, припадають різні важливі дати відзначення Пласту, як 45-річчя Українського Пласту, яке відзначують 1956 року і 70-річчя Дрота під кличем "Плекатиму Силу і Тіла і Ума". У 45-річчя Пласту у серпні відбувається в Канаді на Пластовій Січі Ювілейна Пластова Зустріч, в якій беруть участь Основник Пласту д-р О. Тисовський і Начальний Пластун С. Левицький. Там теж відбуваються вишкільні курси для виховників юнацьких та новацьких і розпочинається змаг для пластунства під кличем "Мандрівка Землями України". В часі головування пл. сен. Я. Падоха відбувається Друга Конференція Українських Пластових Організацій у 1958 році і Перший Загальний З'їзд УСП ЗСА і Канади на "Новому Соколі". 1959 рік був проголошений громадянством роком Мазепинським і в ньому активну участь брали пластуни ЗСА, змагаючись із іншими молодечими українськими організаціями у спортових змаганнях, а рівночасно маючи відповідну виховну програму та беручи участь у загально-громадських імпрезах. На той 1959 рік припало також десятиріччя дії Крайової Пластової Старшини на терені ЗСА, що відповідно відмічено.

У лютому 1960 року, відбувся черговий Крайовий Пластовий З'їзд у Нью-Йорку, на якому обрано головою пл. сен. Ольгу Кузьмович. Її припав обов'язок підготовити велику Ювілейну Пластову Зустріч на 1962 рік для відзначення 50-річчя Пласту. З того приводу черговий крайовий з'їзд пересунено на рік пізніше, щоб дати можливість обраному проводові підготовити і перевести цю зустріч. На жаль, на цій справді великій та успішній ЮМПЗ, не було вже ані Основника Пласту Дрота (який не прибув із-за поганого стану здоров'я), ані Начального Пластуна, що відійшов на Вічну Ватру 30 січня 1962 р.

пл. сен. Ольга Кузьмович

1962 — Похорон Сірого Лева

пл. сен. Михайло Пежанський

Головування пл. сен. О. Кузьмович розпочалося із найбільшою трагедією, що її пережив провід Пласту, а це загибіллю шістьох юнаків на пластовому таборі "Великий Луг" біля Чікаго. Все ж і ця велика рана не захитала енергії та оптимізму пластунів, що найкраще показала дбайливо підготована велика Ювілейна Зустріч, в якій взяло участь 1716 пластунів, гості-скавти угорські, польські і литовські як і естонські та 3000 гостей на чолі із президентом УНР в екзилі д-р Степаном Витвицьким, митрополитом УПЦ Мстиславом і єпископом УКЦ Йосипом Шмондюком. В той час пластова організація в ЗСА начислювала біля 4000 членів у 30 станицях і в 4 Уладах. У тому часі пластуни могли таборувати на цілому ряді осель, які або належали до Пласту або були для пластунів відряджені. Це були "Новий Сокіл", б. Боффала, "Зелений Яр" б. Дітройту, "Великий Луг" б. Чікаго, "Писаний Камінь" б. Клівленду, "Бобрівка" б. Гартфорду. Рік-річно на цих оселях відбувалися пластові табори, а крім того стали популярні мандрівні табори для юнацтва і старшого пластунства, високогірські, спортивні, організовані куренями "Червона Калина" на оселі "Вовча Тропа" і лещетарські організовані куренем "Бурлаки". В часі саме цієї каденції КПСтаршини розпочалися щорічні змагання юнацтва у знанні українознавства під назвою "Орликіяди", які організують і переводять від 1962 року члени куреня УПС ім. П. Орлика. Перша така "Орликіяда" відбулася в 1962 році у Гемстеді, друга у Бабилоні, а чергові на "Союзівці". Ці змагання стали дуже популярними серед юнацтва та притягають навіть юнацтво із Канади. Не менше популярними стали, розпочаті в 1966 році, вишкільні табори для таборових виховників, що їх переводять на терені ЗСА відряджені до цього виховники, а це "Лісова Школа" для пластунів і від 1969 р. "Школа Булавних" для пластунок. В 1963 році почав появлятися на терені ЗСА місячник для юнацтва "Юнак", якого першим редактором був пл. сен. Любомир Онишкевич, а від 1968 впродовж 25 років пл. сен. О. Кузьмович. Одночасно продовжувано журнал для новацтва "Готуйсь", але редактор уже находився на терені Канади. Для юнацьких виховників почав виходити спершу під редакцією пл. сен. Тараса Дурбака журнал "В Дорогу З Юнацтвом", а відтак під редакцією пл. сен. Лариси Онишкевич, а для новацьких "Вогонь Орли ної Ради" під редакцією пл. сен. Т. Самотулки і пл. сен. Ореста Гаврилюка. Усі вищезгадані журнали були призначені для цілого пластунства, тільки ініціятори їх та й редактори не були усі пластунами з терену ЗСА. В 1961 році перевидано також "Життя в Пласті".

пл. сен. Ольга Кузьмович

1958 — ст. пл. Леся Храплива

В усіх виданнях пластунів довгими роками був незвичайно допоміжним архівар і світливець пл. сен. Михайло Пежанський. Він теж був автором пластового альбому "50-ліття Пласту", що появився у 1962 році та був призначений для всіх членів Пласту.

23-24 березня 1963 року відбувся вперше Крайовий З'їзд на терені "Союзівки", на якому обрано черговим головою КПС пл. сен. Юрія Ференцевича. У листопаді 1963 року відбулася III Конференція Пластових Організацій.

В червні 1964 року на величавому і багаточисельному відкритті пам'ятника Т. Шевченкові у Вашінґтоні пластуни брали участь великим числом усіх уладів. Літом

пл. сен. Юрій Ференцевич

Ч. 152. СВОБОДА, П'ЯТНИЦЯ, 13

ПЛАСТОВА ВАТРА

Рік XXIII СЕРПЕНЬ, 1982 Ч. 1 (14

Пластові зустрічі

1924— Першою була пластова зустріч на „Писаному Камені" в Карпатах на Косівщині, в часі 12-14-го липня 1924 року. Зустріччю проводив Северин Левицький, голова Верховної Пластової Команди; бунчужним був ст. пл. Євген Кульчицький.

1925— Друга пластова зустріч „Бубнище-Маківка" відбулася 5-10-го серпня 1925 року. Зустріч почалася на селах Бубнище біля Болехова у бойківських горах, а після двох днів всі учасники під командою Івана Чмоли вирушили слідами стрілецьких боїв на гору Маківку, місце великого бою УСС-ів з москалями. Там упорядковано стрілецькі могили і відправлено торжественну панахиду.

1926— Третя пластова зустріч відбулася в серпні 1926 року на пластовій таборовій посілості „Сокіл" біля Підмогого, яку Пласт отримав від Митрополита Андрея Шептицького.

1927—1930— Тому що польська поліція загострила переслідування Пласту, вирішено в майбутньому влаштовувати менші зустрічі по пластових округах, яких в той час було шість. Одна з найбільш успішних відбулася на Волині.

В слідуючих роках відбулися теж зустрічі галицьких пластунів із друзями Закарпаття. Вони зустрічалися звичайно на Говерлі, найвищому верху Чорногори, а часом у бойківських горах на пипалі Пікуй. Після зустрічей частина пластунів заміновала свої однострої, і закарпатські пластуни мандрували до пластових таборів на „Соколі" а галицькі пластуни в закарпатсь-

ВІДЗНАКА ЮМПЗ—82

На офіційну відзнаку зустрічі ЮМПЗ—82 вибрав проєкт пластунки Олі Стасюк. Відзнака є у формі семикутника і має багато символів: сім боків — 70-літнє Пласту, три поліна ватри — три головні обов'язки пластуна і шість променів — шість країн, в яких існує Пласт (Канада, ЗСА, Австралія, Німеччина, Великобританія і Аргентина).

Від Голови Крайової Пластової Старшини:

ВОГОНЬ ОРЛИНОЇ РАДИ

ч. 90 жовтень – грудень 1991

В ДОРОГУ З ЮНАЦТВОМ

КВАРТАЛЬНИК ДЛЯ ПРОВІДНИКІВ ПЛАСТОВОГО ЮНАЦТВА

Ч. 104. „АМЕРИКА" —

СКОБ

Сторінка Українського Пласту

РІК II. 3 ЧЕРВНЯ 1969 Ч. 4 (10)

Допоможіть Пластові в літній програмі пластової дії

Дорогі Подруги та Друзі!
Сеньйорки та Сеньйори!

„Помагати іншим" — це другий Головний Обовязок, що зобовязує пл. сеньйора не менше від новака, юнака та старшого пластуна. Постарайтесь „по своїм силам" допомогти найперше Пластовій Організації! Бо, по суті, сеньйорат для Пласту! Це найперша ціль його існування як окремої організованої вікової групи в Пласті. З нами вже літо, з програмою літніх таборів, курсів та інших пластових імпрез. Для успішного їх переведення (не числово-статистично чи фінансово), та справді виховного успіху, треба далеко більше, чим забезпечити, що Ви дорослі пластунки й пластуни, — звертайте індивідуально молоді увагу на поведінку, пластову поставу в кожній ситуації, добре діло, дружбу, демонструючи в першу чергу прикладом! У цьому частина Вашої відповідальности за Пласт та неперечислені можливості показати пл. молоді суть 2-го Головного Обовязку помагати іншим. Віримо, що проводи пл. імпрез та пл. проводи в загальному, зрозуміють та доцінять тих із Вас, що захочуть помогти тепер чи будь-коли в будучому. Пластові Проводи просимо доложити зусиль довести цей заклик до відома всіх сеньйорок та сеньйорів по змозі скоро.

Скобі

пл. сен. Теодозій Крупа
Голова УПС

пл. сен. Іванна Ганкевич

Пластовий Листок

ВИДАЄ: КРАЙОВА ПЛАСТОВА СТАРШИНА В З.С.А.

1 (135) 1974

ДР ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ
ЖИТТЯ
В ПЛАСТІ

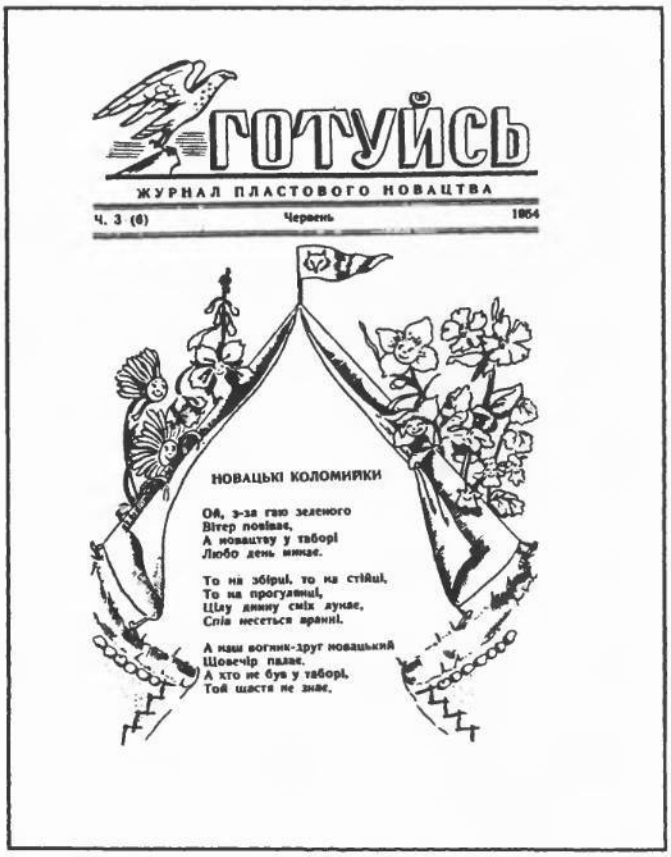
ГОТУЙСЬ
ЖУРНАЛ ПЛАСТОВОГО НОВАЦТВА
Ч. 3 (6) Червень 1964
НОВАЦЬКІ КОЛОМИЙКИ
Ой, з-за гаю зеленого
Вітер повіває,
А новацтву у таборі
Любо день минає.
То на збірці, то на стійці,
То на прогулянці,
Цілу днину сміх лунає,
Спів несеться вранці.
А наш вогник-друг новацький
Щовечір палає.
А хто не був у таборі,
Той щастя не знає.

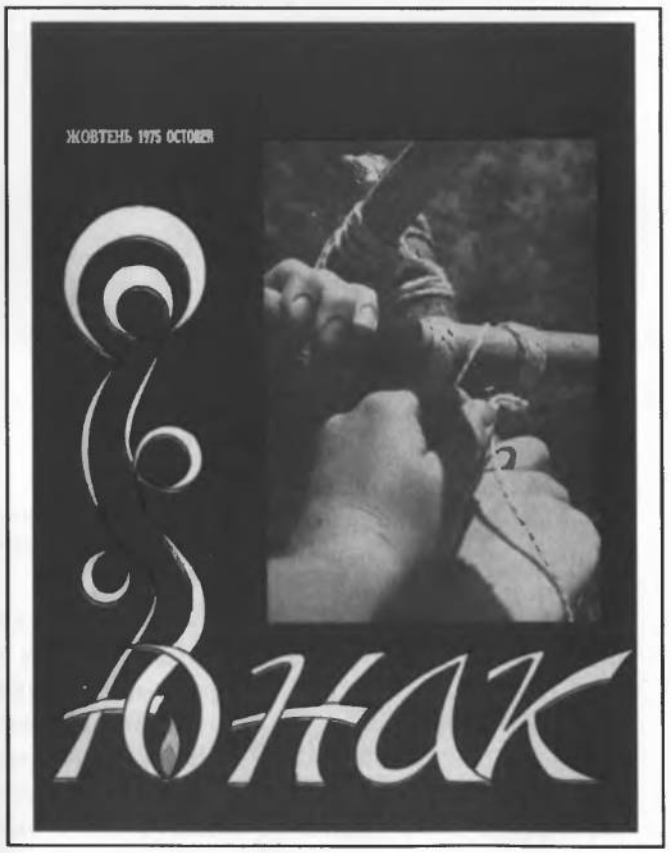
ЖОВТЕНЬ 1975 ОСТОБЕР
ЗНАК

ПЛАСТОВИЙ
ШЛЯХ
ОРГАН
ПЛАСТОВОЇ ДУМКИ
Ч. 4 (43) ТОРОНТО 1974

пл. сен. Ярослав Бойдуник

1964 року переведено в ЗСА перший літунський табір під проводом пл. сен. Ярослава Лучканя і в цьому році відбулися перші "Стежки Культури", заініційовані куренем "Перші Стежі". В 1965 році відзначили пластуни також 50-річчя УСС, а велика зустріч пластового юнацтва була переведена літом 1966 року в Скелястих Горах Канади. У серпні 1966 р. усі пластуни відзначили особливо 80-річчя Дрота.

Пл. сен. Ю. Ференцевич перебув на пості голови КПС через дві "каденції" до 1967 року, коли то на черговому Крайовому З'їзді в Рочестер головою Пласту в ЗСА обрано пл. сен. Ярослава Бойдуника. На його дволітню працю припали такі великі громадські події, в яких пластуни брали участь, як приїзд звільненого із заслання кардинала Йосипа Сліпого, який в 1968 р. відвідав пластунів на "Вовчій Тропі", як також після приїзду до ЗСА пластуни вітали його численно на летовищі у Філядельфії та на бенкеті там же. У 1967 році відбувся в Нью-Йорку многолюдний 1-ий Світовий Конґрес Українців в Нью-Йорку. Пластуни в числі понад 500 взяли участь у масовій демонстрації в Медісон Сквер Ґарден. В цих двох роках припадали також такі річниці як 50-річчя проголошення незалежности української держави, 25-річчя УПА і 25-річчя віднови Пласту. З приводу пластової річниці, в Канаді переведено Пластове "Джемборі", в якому пластуни ЗСА взяли участь в числі 805. В часі "Джемборі" пластуни відвідали Парлямент в Оттаві.

Кардинал Йосиф Сліпий на "Вовчій Тропі"

Пластуни беруть участь в демонстрації в Медісон Сквер Ґарден

На рік 1968-ий припала в історії Українського Пласту сумна подія, а це смерть Основника Пласту д-ра О. Тисовського. В його похоронах у Відні брали участь пластуни. Зі ЗСА поїхала численна делеґація під проводом пл. сен. Юрія Ференцевича. В міжчасі скликано у 1970 р. "Пластовий Конґрес Другий", який мав подати вказівки дальшої дії на нових місцях поселення у так змінених обставинах життя. Конґрес діяв у формі поодиноких сесій, а висліди праць вміщено у книжечку "Пластовий Конґрес Другий", в часі 5-их Зборів КУПО в Торонті, Канада. Усі ідеологічні проблеми Пласту находили своє обговорення на сторінках "Пластового Шляху", що виходить безперебійно від 1945 р., призначений для усіх пластунів-сеніорів та старших пластунів. Поруч із "Пластовою Ватрою" — сторінкою інформацій про Пласт в ЗСА для громадянства, що появлялася впродовж тридцяти років, починає виходити від 1968 року додаток сторінковий у "Америці" під назвою "Скоб", який безперебійно редаґував ред. Олександер Луцький.

Пластовий провід в ЗСА видає для внутрішнього вжитку "Пластовий Листок", на сторінках якого друкуються усі доручення, звіти, а перед кожним крайовим з'їздом ціле звітування членів КПСтаршини.

Слід відмітити, що КПС розпоряджала в найкращих роках своєї діяльности місцем для таборування пластунів. В одних випадках — це були закуплені Пластом приміщення, в інших — оселі, що одночасно були громадськими, а тільки відданими Пластові для ужитку.

В часі головування пл. сен. П. Дорожинського пластовий провід звернув особливу увагу на події в Україні та проголосив відзначування пластунами Дня Солідарности з політичними в'язнями, який відзначався від того часу кожного року у дні 12 січня аж до часу проголошення незалежности України у 1991 році. Раніше, як уведено звичай відзначати серед пластунів День Солідарности, був впроваджений пл. сен. Цьопою Паліїв такий день солідарности серед пластунок ще в 1950 році, який однак скоро обхопив усіх пластунів та їхні родини. Це запалення "пластової свічечки" в час, коли у Святвечір в Україні появляється перша зірка. Цей гарний звичай прийнявся серед усіх пластунів також на терені ЗСА.

пл. сен. Павло Дорожинський

У періоді 1973-76 пророблено заходи для кращої співпраці поміж усіми українськими молодечими організаціями і від 1976 року створено при Світовому Конґресі Вільних Українців референтуру молоді, в проводі якої стояли на переміну представники різних молодечих українських організацій, а в тому також пластуни із терену ЗСА. Цей факт, як також інші докази поширення горизонтів пластунів на громадське життя відзначаються у тому періоді пластування. В 1976 році відбувся 7-ий Збір КУПО, на якому зокрема продискутовано "Становище Пласту до нищівної акції злиття народів в СРСР". В тому етапі пластуни із ЗСА беруть також участь у різних зовнішніх загальних акціях як наприклад, прощі до Риму з приводу Святого Року, відзначення 200-ліття Америки і 100-ліття українського поселення. Відбуваються також мандрівні табори "Стежки Культури", які переводить курінь "Перші Стежі" після перших спроб переводити такі табори в ЗСА на "Вовчій Тропі".

пл. сен. Андрій Мицьо

В квітні 1975 року відбувся в ЗСА черговий Крайовий Пластовий З'їзд, на якому обирають головою пл. сен. Андрія Миця. На цей час припадає майже в усіх 30 пластових станицях в ЗСА святкування 25-річчя існування. При цій нагоді поруч із радісними відзначуваннями помічають майже у всіх станицях зменшення членства. В часі праці пл. сен. А. Миця на пості голови КПС його зустріла несподівана смерть і обов'язки голови до чергового з'їзду перебрав його заступник пл. сен. Ігор Сохан, На черговому з'їзді обрано головою пл. сен. Евстахію Гойдиш, яка перебула на тому пості до 1985 року. На час її головування припало багато святкувань та спільної діяльности. В 1979 році заприсяжено вдруге

пл. сен. Евстахія Гойдиш

Вдруге заприсяження Начального Пластуна пл. сен. Ю. Старосольського

Начального Пластуна Юрія Старосольського, коли на "Вовчій Тропі" відбулася чергова Ювілейна Пластова Зустріч з приводу відзначення 70-річчя існування Пласту. Зустріч ця зібрала велику кількість учасників та гостей із різних країн, включно із пластунами з Австралії. Ювілейні зустрічі відбувалися також в Австралії, Арґентіні та Німеччині й в них брали участь (хоча не численну) пластуни із ЗСА. Пластуни ЗСА були у тому періоді господарями двох загальних пластових з'їздів — в 1980 відбувся на терені ЗСА VIII Збір КУПО, а в березні того самого року КПС в ЗСА гостила у себе перший з'їзд голів усіх Крайових Пластових Старшин у світі. Окремим з'їздом також відмічено 50-ліття існування Уладу Пластунів Сеніорів. З приводу 70-річчя Пласту великі пластові зустрічі переведено в Австралії, та Німеччині та в них взяли участь пластуни із ЗСА. Рік 1983 проходив також під знаком 50-річчя Великого Голоду і у громадських відзначуваннях цієї сумної річниці брали участь пластуни, зокрема у протестаційному поході у Вашінґтоні в числі 700 як також в жалібних маніфестаціях у Бавнд Бруку. У вересні 1984 року пластуни із ЗСА взяли масову участь у маніфестаційному поході проти русифікації, а у жовтні того самого року відбулася на "Союзівці" IX Конференція Пластових Організацій (КУПО) і III Сесія Пластового Конґресу Другого, яка продискутувала зміни у виховній системі Пласту, та дальше його усучаснення.

1983 — Пластуни в поході у Вашінґтоні відзначають 50-ліття Голоду

У жовтні 1984 року вогонь у Народному Домі, де находилася канцелярія КПС та в пивницях архів Пласту, знищив велику частину архіву і змусив перенести осідок КПСтаршини до сусіднього Пластового Дому, де він досі находиться. Цей дім — власність Пласту, стоїть під зарядом окремої Пластової Фундації і був закуплений за ініціятивою великого приятеля Пласту і голови Пластприяту інж. Романа Баранського ще в 1964 році. У вісімдесятих роках, стверджуючи зменшення числа пластового юнацтва, КПСтаршина положила окрему увагу на вишколи виховників УПЮ та участь юнацтва також у міжкрайових вишколах так "Лісової Школи" та "Школи Булавних" як також "Золотої Булави" на терені Канади. Відновлено видавання інформатора для юнацьких виховників, який появився в роках 1972-73 під редакцією пл. сен. Х. Навроцької, а на XVII Крайовому З'їзді покликано

постійну комісію для справ юнацтва.

На цьому ж крайовому з'їзді 1985 р. обрано головою КПСтаршини пл. сен. Ігоря Сохана, який стояв на тому пості до 1989 року. Саме у тому році пластуни відзначили 75-річчя існування своєї організації і з того приводу відбулася Ювілейна Міжкрайова Зустріч на терені Канади. Наступний рік приніс масові святкування 1000-річчя християнства і сотки пластунів із ЗСА прилучилися до походу громадянства у Вашінґтоні. В тому ж році з того приводу відбулася прогулька пластунів до Риму. Після атомного вибуху у Чорнобилі пластуни в ЗСА прилучилися до усіх акцій з того приводу. Пластуни із ЗСА взяли у тому самому році численну участь у X-ому КУПО в Торонті і там же у черговому Конґресі СКВУ. Відбулася також на терені ЗСА вдала конференція з батьками пластової молоді для затіснення співпраці і посилення членства, яке помітно почало меншати. На 1989 рік припало відзначення 65-річчя Уладу пластового новацтва і з того приводу влаштовано новацький злет на "Вовчій Тропі". Переведено також вперше табір "Пташат при Пласті", що його зорганізували членки племені "Перших Стеж" на "Союзівці" та від 1989 року такі табори відбуваються кожного року.

пл. сен. Ігор Сохан

На святкуванні 1000-річчя християнства

У жовтні 1989 року відбувся XIX Крайовий З'їзд , на якому обрано вдруге головою Пласту в ЗСА пл. сен. Ольгу Кузьмович, якій відразу надано важкий обов'язок підготовити і перевести чергову ЮМПЗ з приводу 80-річчя Пласту. Ця зустріч під кличем: "Один Пласт — Один Світ" відбулася багатолюдно на "Вовчій Тропі" літом 1992 року, а була вона особливо інакша так з приводу оригінальної та незвичної програми, як і настроями радости з приводу відродження України і участю гостей-пластунів з України. Ще в 1990 році КПС в ЗСА гостювала першого представника Українського Пласту в Україні пл. сен. Олеся Криськова, якому у святочному акті на "Вовчій Тропі" передали пластову ідею для її поширення на батьківщині. Святочну церемонію перевели голова Головної Пластової Булави пл. сен. Орест Гаврилюк і голова КПС пл. сен. Ольга Кузьмович. На жаль, Начальний Пластун не дочекався тієї радісної хвилини. Помер він 21-го жовтня 1991 року, а в сумному прощанні його взяли участь сотки пластунів.

В 1992 році переведено на "Вовчій Тропі", четверту з черги на терені ЗСА, Ювілейну Зустріч, якої комендантом був пл. сен. Борис Павлюк. Ця зустріч відрізнялася від попередніх своїм характером численних спеціялізаційних таборів, що відбувалися як перша частина зустрічі поза тереном "Вовчої Тропи". Вони найшли широке признання серед учасників.

пл. сен. Олесь Криськів на "Вовчій Тропі"

Продовження і завершення святкувань 80-річчя Пласту відбулося вже у Львові в 1993 році, у якому брали участь пластуни із ЗСА. В тому самому році в ЗСА відбувся XXI Крайовий Пластовий З'їзд, на якому головою обрано пл. сен. Юрія Савицького. Він поклав особливий натиск на молодше покоління пластунів, які б станули у проводі таборів, вишколів та на інших відповідальних постах. І так воно було, хоча усі ці молодші віком члени, що увійшли до

Похорон Начального Пластуна Юрія Старосольського

КПС та до проводу в поодиноких станицях, не завжди могли подолати труднощам, що створилися із-за браку рук до виховної праці та із зменшенням числа членів. В часі головування пл. сен. Юрія Савицького відбулися чергові збори КУПО, приготування яких і технічне переведення вимагало від КПС в ЗСА багато праці. На цих зборах КУПО рішено, що дві КПС, Канади і ЗСА, перебирають відповідальність за виховні видання "Готуйсь" і "Юнак". В часі цієї каденції КПС була змушена знов закрити дві станиці із-за браку членства та недіяльности, а стан членства подавав 2500 членів.

Святочне відкриття КУПО

пл. сен. Юрій Савицький

XXII Крайовий Пластовий З'їзд в 1995 році обрав головою КПС пл. сен. Зенона Голубця. Час його головування був помітний новою системою ведення праці. Із-за розкинення місця осідку поодиноких членів КПС майже усі наради та засідання відбувалися телекомунікаційною системою. Ця система, хоча загально прийнята, однак не дала відповідних успіхів, про що звітує голова пл. сен. З. Голубець. Впроваджено таку систему з уваги на фінансові проблеми. У звітовому часі була пожвавлена співпраця із Пластом в Україні, де відбулося на "Соколі" заприсяження новообраного третього з черги Начального Пластуна, пл. сен. Любомира Романкова, а Всеукраїнське Пластове Джемборі на Закарпатті. В обох цих подіях брали участь члени Крайової Пластової Старшини із ЗСА. Також пластуни з України брали участь у таборах та вишколах на терені ЗСА.

пл. сен. Зенон Голубець

Начальний Пластун Любомир Романків

Черговий XXIII Крайовий Пластовий З'їзд обрав головою пл. сен. Бориса Павлюка, який провадив працею від жовтня 1997 року до жовтня 1999 року. Тут знов, із-за віддалі голови від канцелярії КПС та розкинення по краю усіх членів, наради КПСтаршини відбувалися цілий час телекомунікаційним способом, що не дуже корисно впливало на систему праці. У звітовому часі піднеслося дещо число членства, зокрема завдяки припливові новацтва та юнацтва із рядів т. зв. "четвертої хвилі" нових приїжджих з України. Зріст членства із 2482 у 1997 році збільшився до 2549.

пл. сен. Борис Павлюк

З уваги на близький час відзначення 50-річчя Пласту в ЗСА, КПС поклала собі за завдання створити Центральну Пластову Фундацію, яка займалася б зібранням фондів на це відзначення. Покликано теж до життя окрему Комісію Святкувань під проводом пл. сен. Галі Кутко, яка випрацювала її програму та покликала ряд пластунів до помочі, з пл. сен. Зенею Брожиною, як головою програмової комісії у проводі.

Саме підготовка гідного відзначення 50-річчя Українського Пласту в ЗСА стояла на першому місці у програмі дії КПС у цьому звітовому часі. Було зрозумілим, що на черговому Крайовому Пластовому З'їзді у жовтні 1999 році переобрано головою на чергові два роки пл. сен. Бориса Павлюка, щоб провести відповідно задумані ним у першій каденції, святкування 50-річчя Пласту в ЗСА. Тут подано до відома членства мету та напрямні Пласту в ЗСА на роки 1999-2001 і кинено клич "Давніми Слідами у Нове 50-річчя" та під цим кличем проводилася праця цілого краю. У зв'язку із киненим кличем відзначення 50-річчя Пласту в ЗСА, поодинокі станиці на терені ЗСА видали дбайливо підготовані пропам'ятні книги, переведено змаги юнацтва і новацтва, як теж окружні табори з відповідною програмою, випущено окрему відеострічку із пластовими піснями та історією пластової організації на терені ЗСА, п. н. "Давніми Слідами у Нове 50-річчя", виготовлено фільм, що здобув вже визнання на конкурсі фільмів в Україні, і все це поруч із святкуваннями в поодиноких станицях, подекуди дуже вдалими, із бенкетами та відповідною програмою. Також підготовлено і переведено сценічну картину "Пластова Ватра" в Кліфтоні, призначену для пластунів і громадянства, яка пройшла у листопаді 2000 р. з великим успіхом. Велика кількість пластової молоді, що брала участь в постановці, як також переповнена батьками та приятелями Пласту заля були ще одним живим доказом, що Пласт в ЗСА сміло крокує у нове 50-річчя.

Святочне закриття ювілейних святкувань відбувається на XXV Крайовому Пластовому З'їзді осінню 2001 року.

ПЛАСТОВЕ ДУХОВЕНСТВО В ЗСА

Митрополит УКЦ Андрей Шептицький — Добродій Пласту

Від початку існування пластової організації вона мала найкращого і найсильнійшого духового провідника та опікуна в особі Митрополита Української Католицької Церкви Блаженішого Андрея Шептицького. Він не тільки взяв під свій омофор усю пластову молодь, але і пригорнув її у своїх добрах, передаючи їй місця на таборування біля Підлютого, які дістали історичні назви "Сокіл" та "Остодір".

Впродовж 50 років Пласт в ЗСА мав завжди своїх пластових душпастирів, що дбали про духовну опіку пластової молоді, особливо в часі ювілейних зустрічей та таборів.

Довголітніми і найбільше улюбленими та відомими були пл. сен. о. Богдан Смик, довголітній капелян католицьких пластунів, який помер у 1994 році і пл. сен. о. Артем Селипина, що був довголітнім капеляном для православної молоді та відійшов у 1977 році.

Поруч із цими капелянами Пласту цілим серцем і душею були з Пластом патріярх УАПЦ і митрополит Мстислав, митрополити УКЦ, пластун сеніор Степан Сулик і ряд духовників-капелянів пластунів-католиків о. Юстин Гірняк, о. Юрій Менцінський, пл. сен. о. Ярослав Шуст, о. Іван Мак, о. Василь Іващук з УПЦ, о. Филимон Побігушка.

Був також ряд священиків, що сповняли духовну опіку пластунам з доручення владик УКЦ і УПЦ на літніх таборах і зустрічах. З рядів пластунів у ЗСА стали священиками: о. Любомир Гузар — сьогодні Верховний Архиєпископ і Патріярх УКЦ, о. Тарас Лончина — парох УКЦ у Вашінґтоні, о.Лев Ґолдейд, о. Андрій Чировський. Пластуном сеніором є також Митрополит УКЦ в ЗСА (тепер вже на пенсії) Степан Сулик. Капелян католицьких пластунів від 1994 року є о. Іван Кащак. Капелян православних пластунів від смерти Владики Мстислава є Єпископ Антоній.

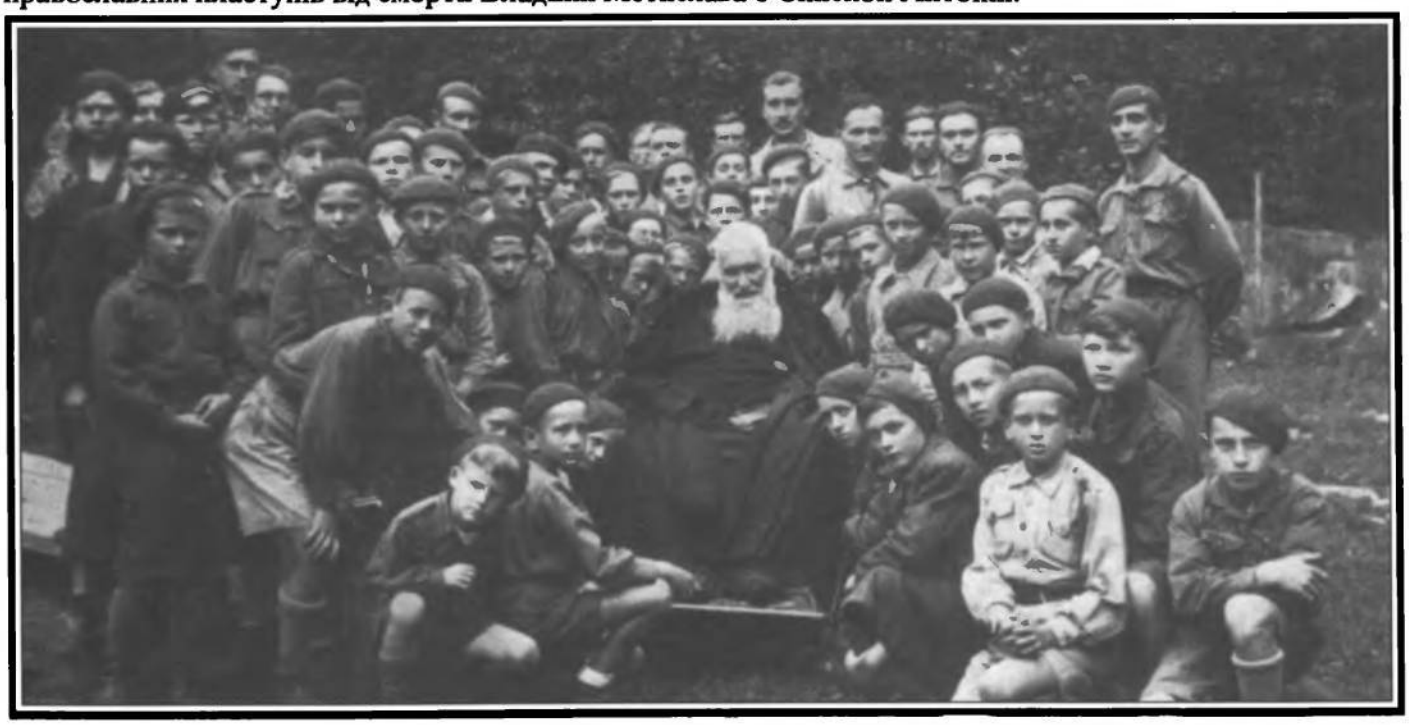

Митрополит А. Шептицький з пластовим новацтвом на Остодорі

Пластуни вітають Блаженнішого Патріярха УКЦ Йосифа Сліпого на "Вовчій Тропі"

Патріярх УАПЦ, довголітній приятель Пласту в ЗСА, Владика Мстислав Скрипник

1997 — Зустріч на "Соколі". Владика Любомир Гузар, НП Л. Романків, І. Сохан, М. Ханас

Митрополит Степан Сулик, пластун, член куреня УПС "Лісові Чорти"

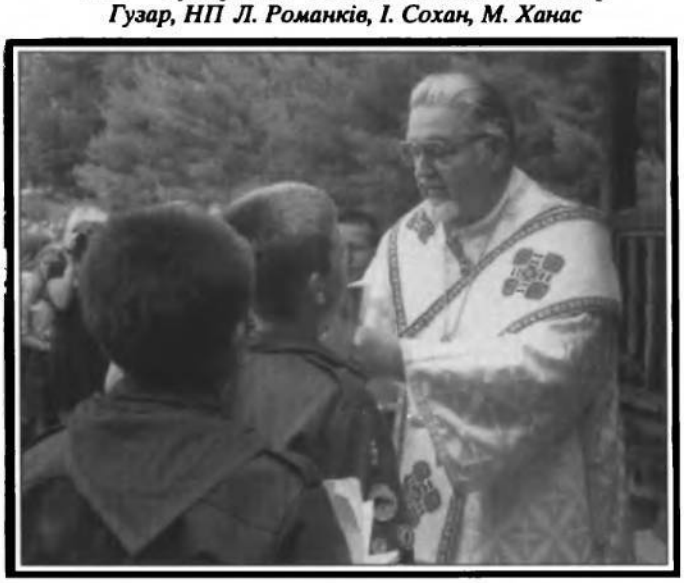

Єпископ УКЦ Василь Лостен, частий гість "Вовчої Тропи"

Ранні 50-ті роки. Богослужба при співучасті пластунів

Ранні 50-ті роки. Полева Служба Божа на "Вовчій Тропі"

Візитація Єпископа УКЦ А. Сенишина в станиці Бостон. Виступає мандолінова оркестра

Богослужба в замаяній таборовій каплиці на "Бобрівці"

1952 — Юнаки служать до Служби Божої

2000 — Святкування 50-ліття "Нового Сокола"

1983 — Свято Юрія на оселі "Зелений Яр". Отець Сабол відправляє Службу Божу в таборовій каплиці

Полева Служба Божа

о. Данилів причащає новаків

1968 — Пластуни вітають Блаженнішого Йосифа Сліпого на "Вовчій Тропі"

1968 — Пластові душпастирі спільно відправляють Богослужбу

1968 — Блаженніший Йосиф Сліпий серед пластової молоді

1962 — Владика УАПЦ Мстислав на "Вовчій Тропі" під час ЮМПЗ у православній каплиці

1959 — Владика УАПЦ Преосвященний Паладій загостив на "Вовчу Тропу"

1972 — Спільний Молебень на "Вовчій Тропі" відправляють Владика УАПЦ Мстислав, Владика УКЦ Василь Величковський, Владика УКЦ Йосиф Шмондюк

1961 — о. Любомир Гузар, майбутній кардинал промовляє до пластової молоді на "Вовчій Тропі"

1959 — Новаки принимають св. причастія на "Вовчій Тропі"

1972 — Вітають Владику Василя Величковського

1991 — Пластовий капелян о. Б. Смик

1953 — о. д-р Филимон Побігушка, член кур. ім. О. і С. Тисовського

2000 — Капелян православних пластунів Архиєпископ Антоній

1992 — Свячення овочів на Ювілейній Пластовій Зустрічі

1959 — Пластуни причащаються

1962 — Православні пластуни з православним капеляном

Пластовий капелян о. Б. Смик в церкві св. Юра в Нью-Йорку

1992 — Ком. ЮМПЗ пл. сен. Б. Павлюк разом з новацтвом вітає Владик

1982 — Пластун о. А. Чировський на Ювілейній Зустрічі

1982 — Владики Мстислав і Сулик на "Вовчій Тропі"

1991 — Владика УАПЦ Мстислав гостем на КУПО

2000 — Обов'язки капеляна католицьких пластунів перебрав 1994 року пл. сен. о. Іван Кащак, Хмель

1992 — Улюблений капелян католицьких пластунів від 1956 до 1994-их років, пл. сен. о. Богдан Смик, член куреня УПС "Войнарівці"

Гей пластуни,
Гей юнаки...

СТАНИЦІ

ПЛАСТОВІ СТАНИЦІ

пл. сен. Юрій Ференцевич, Бурл.

Після відновлення діяльности Пласту по 2-ій світовій війні в Німеччині в жовтні 1945 року, в таборах переміщених осіб Німеччини та Австрії постали пластові осередки-станиці, в яких проходила пластова виховна праця в усіх пластових уладах. Перший Пластовий Конґрес, який відбувся осінню 1948 року в Німеччині під кличем "У Дальшу Мандрівку до Великої Мети", доручив усім пластунам, які роз'їздились до різних країн світу творити на нових місцях поселення пластові осередки та гуртувати в них пластову молодь. Вже у "Пластовому Листку" ч. 9 (12) за вересень 1950 року уповноважений Головної Пластової Старшини на ЗСА пл.сен. Євген Кульчицький звітував. що на терені Америки існує 21 пластових осередків, які об'єднують 253 членів новацтва, 341 юнацтва, 266 ст. пластунства та 195 членів УПС. У 1965 році існувало вже 28 пластових осередків, які охоплювали 1212 членів УПН, 1945 членів УПЮ, 671 ст. пластунства та 504 членів пл. сеніорату. Ініціяторами творення пластових осередків були пл. сеніори чи ст. пластуни, які організували місцеву пластову молодь та одержували від КПСтаршини дозвіл на заснування пластового осередка. Залежно від кількости членства, а головно членів виховних уладів, КПСтаршина затверджувала малі осередки як Пластові Групи, а осередки, в яких були заступлені усі пластові улади як Пластові Станиці.

Пластова станиця є осередком діяльности пластунів в даній місцевості. Провід станиці вибирають Загальні Збори Станиці, які відбуваються щороку і в яких з правом голосу беруть участь члени УПС і УСП та члени управи Гуртка Приятелів Пласту. Загальні Збори Станиці приймають звіт Станичної Старшини, висловлюють думку про їх діяльність і дають їх звільнення, вибирають нову Станичну Старшину і Станичну Раду, намічують плян діяльности нової Станичної Старшини, ухвалюють внесення на черговий Крайовий З'їзд. Вибрану Станичну Старшину і Станичну Раду затверджує Крайова Пластова Старшина. Залежно від потреби, головно у чисельно великих станицях, Загальні Збори вибирають ще інших діловодів, наприклад заступника станичного, домівкаря, діловода пластових видань, референта таборів, коляди та інших діловодів для особливих завдань. У чисельно малих станицях, головно коли є брак відповідно вишколених членів УСП і УПС і нема членів виховних уладів, число членів станичної старшини може бути зменшене, наприклад за виховну ділянку може відповідати одна особа, референт виховної дії. Крайова Пластова Старшина дбає головно про те, щоб у проводі станиці були особи, які будуть відповідальні за найважнішу ділянку, а саме за виховну працю в УПН і УПЮ.

Одною з перших і найбільш пекучих проблем в діяльності станиць було знайдення приміщення для пластових зайнять. Залежно від місцевих обставин пластові зайняття відбувались спершу в домівках існуючих товариств, народних домах, церковних залях чи у винаймлених приміщеннях. З часом з допомогою Пластприяту та прихильному Пластові громадянству станиці купували доми придатні на провадження пластових зайнять з молоддю. Другою не менше великою проблемою було знайдення місця на пластові літні табори. В перших роках після приїзду до Америки більшість родин мешкала скупчено у великих містах, де була краща можливість знайти працю. В містах не було місця на пластові табори. Станиці чи поодинокі юнацькі курені переводили табори на приватних фармах чи церковних або інших посілостях, які не завжди були пригожі до таборування. Треба було знайти і купити відповідні площі для пластових таборів, а це не було легко, головно через брак фондів. Але і це вдалося з часом розв'язати при допомозі громади, а головно батьків пластової молоді. І так, за ініціятивою Начального Пластуна Сірого Лева станиця Боффало закупила оселю "Новий Сокіл", станиці східнього побережжя — "Вовчу Тропу", Дітройт — "Діброву / Зелений Яр", Чікаґо — "Великий Луг", Клівленд — "Писаний Камінь". Батьки і приятелі Пласту дали дозвіл на провадження пластових таборів на їхній оселі "Бобрівка" коло Гартфорду, Конн.

Після великого зросту членства в Пласті у 50-их і 60-их роках при кінці 70-их років членство,

головно в УПН і УПЮ, почало зменшуватися. Причиною було, головно, вихід людей з великих міст і розпорошення по великих просторах Америки. Через брак напливу нового членства перестали існувати малі пластові осередки, що задокументовано у звітах станиць. Але існують і провадять пластову виховну діяльність ще багато пластових станиць, відбуваються пластові табори та вишколи виховників. Зростає число членства в осередках, куди батьки, які недавно прибули до Америки з України, записують своїх дітей.

Пластові Станиці були і є центрами виховання пластової молоді уже пів століття. Їхня праця була успішною, бо вихованих в Пласті громадян бачимо на провідних місцях в усіх ділянках життя нашого суспільства в Америці, багато з них тепер в Україні. Вони тут і там доказують своїм життям, працею і поведінкою вірність Трьом Головним Обов'язкам Пластуна.

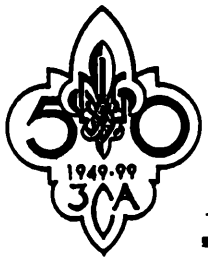

Станиця Албанської Округи:
АЛБАНІ, КОГОВЗ, ТРОЙ
Нью-Йорк

На початку 20-го століття, деякі українські родини поселилися у мальовничному підгір'ї. "горішнього" Ньюйоркського штату і створили три громади — Коговз, Трой і Вотервліт.

Перша спроба створити пластовий гурток була після приїзду ст. пл. Мусі Касіянчук до Коговз. Вона зорганізувала перший рій. На жаль все скоро завмерло, бо вона виїхала на вищі студії. У роках 1954-56, поселилася у Коговзі ст. пл. Юля Будна, яка зорганізувала (відновила) пластовий рій новачок.

У 1957 р. пл. сен. Марія Логаза, комендантка табору УПЮ-ок на Вовчій Тропі, зацікавилася самітницями, Оксаною Галькевич та Оксаною Бачинською. Допомогла їм здати першу юнацьку пластову пробу та скласти пластову присягу. Від тоді, Оксана Галькевич стала впорядницею юнацького гуртка, а Оксана Бачинська новацького роя. Впродовж тих 10 літ, група була прилучена до станиці Сиракюз, де також належали пл. гуртки з Амстердаму, Ютики і Бінґгемтону. Відбувалися спільні збірки для здавки пластових проб.

Пластова Станиця Коговз-Албані, тепер відома, як Пластова Станиця Албанської Округи була заснована 7-го травня 1966 року завдяки заходам Діловода Організації КПС пл. сен. Атанаса Мілянича.

В початкових роках діяльности Станиці число членів новацьких та юнацьких уладів було біля 45 осіб. З часом це число маліло і у 80-их роках число УПН і УПЮ вагалось між 12 до 20 членів, і на тому рівні воно залишилось дотепер. В 2000 році при станиці є група пташат в числі 8 дітей.

Число членів сеніорату та старшого пластунства за весь час існування Станиці було постійне — біля 10 осіб.

Перші три місяці існування Станиці обов'язки Станичної виконувала ст. пл. Оксана Бачинська, згодом, до кінця 1970 р., пл. сен. Михайло Герець.

В наступних роках очолювали Станицю ст. пл. Нуся Павлів-Маріані (1971), пл. сен. Дозя Кушнір (1972-73), пл. сен. Авра Слюсарчук (1974-75), а опісля знову пл. сен. Михайло Герець (1976-1992). Від 1993 до 1995 станичною була пл. сен. Дарія Якубович, а від 1995 і дотепер обов'язки станичної виконує колишня новачка Станиці пл. сен. д-р Арета Підвербецька-Дитюк.

Від початків заснування Станиці до 1976 року тягар виховної праці по дівочій лінії спадав в першій мірі на пл. сен. Авру Слюсарчук, а по хлоп'ячій лінії виховну працю вели пл. сен. Юрій Слюсарчук, пл. сен. Михайло Сосяк та пл. сен. М. Герець.

Від 1976 до половини 90-их років виховну працю по хлоп'ячій і дівочій лінії провадила пл. сен. Дарія Якубович.

Пластуни Станиці брали активну участь у виховних та вишкільних таборах, кадрі виховників, Орликіяді, Святі Юрія, ЮМПЗ. Велику технічну допомогу у виховній праці Станиці давали батьки, які часто були членами Станичної Старшини. Між ними заслуговують перед Пластом на згадку інж. Роман Галькевич, інж. Андрій Підвербецький, якому в 1980 р. КПС надала Грамоту Вдячности та п. Дарія Наболотна-Сп'як.

Члени Станичної Старшини відновили школу українознавства і були в ній учителями. За їхніми стараннями департамент освіти штату Нью-Йорк визнав українську мову, як одну з чужих мов, за знання якої отримували кредити.

Є віра і надія, що Станиця Албанської Округи горітиме яскраво у серцях будучих поколінь українців, замешкалих у мальовничій околиці столиці Нью-Йорку, 40 миль від найбільшої пластової оселі "Вовча Тропа", де що літа лунають звуки пластового гимну "Цвіт України і Краса".

1955 – Початки Пласту в Коговз – Рій сес. Ю. Будни

1958 – Рій "Дзвіночки" з Коговз

1959 – Округа Албані, Коговз, Амстердам на Святі Юрія з пл. сен. М. Логазою

1959 – Пластова присяга в Коговз

1957 — О. Галькевич і О. Бачинська – з Коговз

1969 – Станична прогулька Албані на гору "White Face"

1964 – Рій новачок в Когонз

1970 – Гурток УПЮ-ів "Соколи" з пл. сен. Ю. Слюсарчуком

1987 – Шевченківське Свято в Албані

1970 – Гурток юначок куреня ім. Анни Ярославни

1988 – Закінчення пл. року в домівці Албані зі станичним М. Герецем

1990 – Пластовий ланцюг в Албані

1991 – Закриття пластової праці станиці на "Вовчій Тропі"

1991 – Округа Албані бере участь в громадському відсвяткуванні 5-ої річниці "Чорнобиля"

1994 – Свічечка округи Албані

1995 – Закінчення III-ої проби з под. Д. Якубович

1999 – Юнацтво присягає на прапор

Група АМСТЕРДАМ

Нью-Йорк

"Пластування, — як цитує основоположника скавтського руху Бейдена Павела у своїй "Великій Грі", Юрій Старосольський — це гра для юнаків, під проводом юнаків, у якій старші брати можуть дати своїм молодшим браттям здорове окруження і заохотити їх до здорової діяльности, такої, що помагає їм розвивати громадянські чесноти".

Не маючи досить членства для формальної пластової структури станиці, Пласт в малих осередках українського поселення, як Амстердам, Н.Й., діяв у формі самостійних гуртків і тим чітко виявляв поняття самовиховання, що становить суть пластової філософії.

Амстердам, мале містечко віддалене 180 миль на північний захід від міста Нью-Йорк, знаходиться поміж Албані, столицею стейту та містом Сиракюз. Початки Пласту в Амстердамі, пов'язані з масовою повоєнною іміґрацією в 1948-50 роках, коли багато українських родин, між ними також пластуни, приїхали до ЗСА, шукаючи нового пристановища. Замешкавши в новому оточенні, пластуни негайно почали творити пластові осередки, щоб відновити і розвивати пластову ідею.

Пластову групу в Амстердамі започатковано в 1950 році з ініціятиви ст. пл. Володимира Гнатківського, який почав пластувати ще в таборах біженців у Німеччині, як член І Куреня УСП "Бурлаки". Створено гурток "Вовки", що складався із дев'ятьох хлопців. Старші юнаки провадили молодших, аж поки настав їм час виїхати на студії, до війська, або на працю. Відтак молодші перебирали кермо. Сходини відбувалися в церковній залі або в природі. Теренові гри проходили поза містом в ліску недалеко католицького цвинтаря. Влітку юначки відвідували пластовий табір біля Нерровзбургу, Н. Й. Активними тоді були Левко Добрянський, Богдан Ґеруляк і брати Кравс Орест, Славко і Юрій. Гурток занепав в 1954 році після виїзду більшости старших членів гуртка. Залишилися два молодші юнаки, котрі продовжували пластування через зв'язок із пластунами сусідніх округ Коговз, Ютики і Сиракюз та участь у щорічних таборах на "Вовчій Тропі".

У 1957 році, Іриней Юрчук зорганізував новацький рій "Ведмедики", відновляючи активність пластової групи. "Ведмедики" брали участь у громадських святкових академіях, апелях, стійках при Божому Гробі, новацьких святах весни, та пластових таборах. Сходини відбувалися в приміщенні церкви св. Миколая під патронатом о. Лева Ліщинського. З часом відновлено гурток "Вовки" і створено рій новачок та гурток юначок під проводом Христі Бішко, Ірени Бішко та Ліди Лаби. Великою підпорою була співпраця батьків Пластприяту, які віддано помагали виховникам.

З початку 1960-их років пластова група в Амстердамі нараховувала 35 пластунів і пластунок. На своїх святах пластуни мали нагоду вітати тодішнього голову Крайової Пластової Старшини пл. сен. Ярослава Падоха і Головного Булавного УПН-ів пл. сен. Ореста Гаврилюка. Провідником групи до 1966 року була пл. сен. Ольга Лаба; відтак пластунів в Амстердамі, разом із групами Коговз, Трой і Гадсон приєднано до новоствореної станиці Албанської Округи.

Малій групі тяжко досягнути таких успіхів, на які може спромогтися більша громада. Не зважаючи на це, кожний пластун, що пройшов пластовий шлях через самостійні гуртки в Амстердамі, мав унікальну нагоду пізнати і засвоїти поняття пластової "великої гри", а водночас якнайраніше почати плекати провідницький хист і подавати руку молодшому братові.

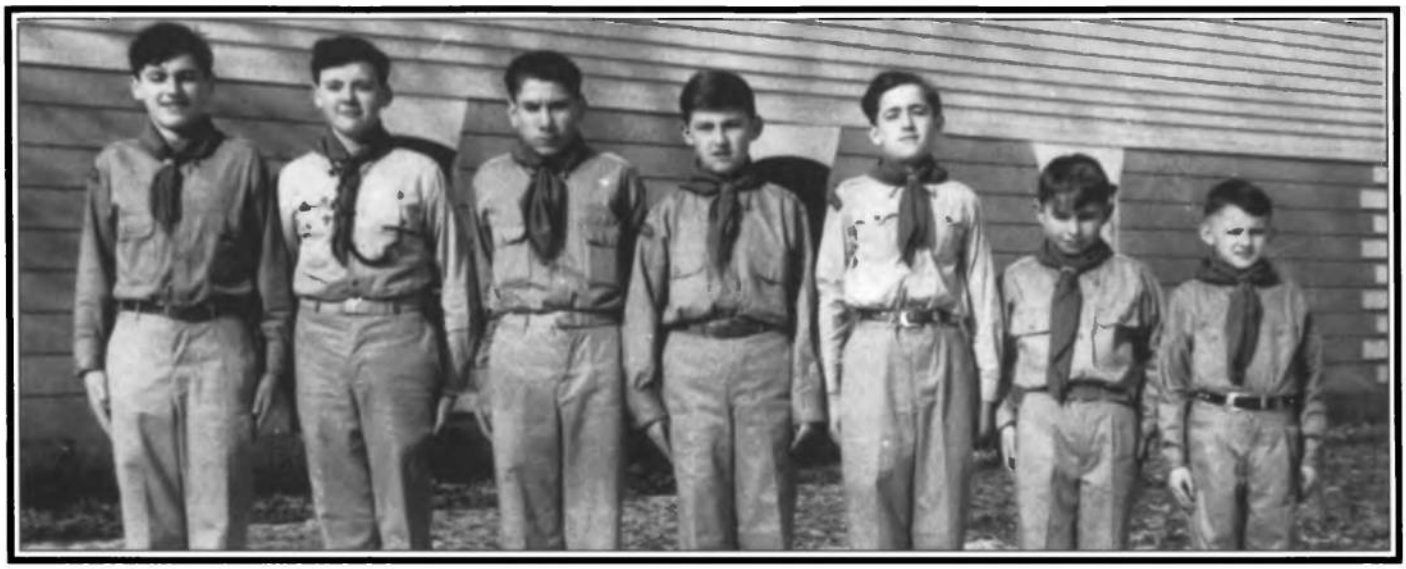

1951 — Перший гурток юнаків "Вовків"

1956 — Свято Юрія

1957 — Рій новаків "Ведмедики"

Листопадове свято. Колишній УСС розказує новакам і новачкам про значення Листопадового Зриву

1957 — Пластуни морозу не бояться. Рій "Ведмедики"

1957 — Великдень — Стійка при Божому гробі

1958 — Пластовий фестин. Пластуни і члени Пластприяту

1960 — Зустріч з головою КПС пл. сен. Я. Падохом

Станиця БАЛТИМОР

Меріленд

Пластова Станиця Балтимор, Меріленд почала своє існування весною 1950 року, коли чотири новоприбулі старші пластунки Христина Котик, Ольга Хархаліс, Ліда Хмілевська і Надя Білан зорганізували два гуртки юначок "Ключ Журавлів" і "Меви" і провадили з ними пластові зайняття. Літом 1950 року створилися два гуртки юнаків "Соколи" і "Карпатські Ведмеді", які провадили пл.сен. Михайло Цілик і пл. сен. Степан Чорпіта. 21 вересня 1950 року відбулися перші установчі Загальні Збори Станиці Балтимор, першою станичною вибрано пл. сен. Анну (Нусю) Мриц, Гр. До кінця 1950 року Станиця Балтимор начисляла 40 членів. В 1953 року Групою провадила пл. сен. Галина Пісецька, аж до вересня 1958 року. Відтак обов'язки перебрала на себе ст. пл. Христина Котик до червня 1962 року.

Гурткові і роєві зайняття кожного тижня відбувалися в приміщенні української кооперативи "Самопоміч", в залі укр. кат. церкви св. Михайла. Балтиморське юнацтво брало участь в українських фестивалях міста Балтимор, як також чотири роки підряд в американських Scout-o-spheres (місцеві джемборі), організованих щороку американськими скавтами Центрального Меріленду. З чотирьох років нашої участі в Scout-o-spheres, наша Станиця здобула перше місце в трьох. В 1975 році Станиця дійшла чисельно до 84 членів, число це включало новозаснований рій "Пташат при Пласті" (в числі 7 пташат).

В 1972 році КПС затвердила юнацький курінь "Ім. Героїв Крут" і надала йому число 43. Слідуючого року курінь відсвяткував посвячення свого прапора.

На терені Групи існували: 28-ий Курінь юначок ім. княгині Ганни Романової, рій новачок, "Перепелички", рій новаків "Лиси", самостійні гуртки юнаків "Сокіл" та "Орел", а в 1958 році заснувався Осередок Уладу Старших Пластунок.

В другій половині 60-их і першій половині 70-их років в проводі Станиці були: пл. сеніори Андрій Лемішка, Олена Пісецька, Теофіль Попович, Петро Войтович, Оксана і Микола Коропецькі, Надія Зінкевич, Ольга Сушко, Іліяна Шавяк, Ольга Корж і Михайло Вацлавів, як взірцевий станичний скарбник через довгі роки. Згодом перебрали провід Станиці вже тут, в нашій станиці виховані пластуни — пл. сеніори Тарас Хархаліс, Ірина Хархаліс-Траска, Оксана Чорний, Юрко Вацлавів і Андрій Чорнодольський.

На жаль, почавши вже від 1980 року бракувало дорослу, так що з переходом юнацтва до УСП, числа у виховних уладах почали спадати, аж до 1989 року, коли УПН зовсім перестало існувати. В 1992 році не стало і юнацтва. На підставі цеї сумної статистики, 24 березня 1994 року КПС зробила рішення розв'язати Станицю. Два роки пізніше, 26 березня 1996 відбулися установчі Загальні Збори Пластової Групи Балтимор. Головою Пластової Групи вибрано пл. сен. кер. Андрія Лемішку. Орл.

В 1997 році наша Група збільшилася на один рій (мішаний) УПН в числі 6, а в 1998 році ми вже збагатіли на 1 рій новацтва (5) і 1 гурток юнаків (5).

Маємо надію, що вступаючи в нове тисячоліття і на передодні святкування 50-річчя заснування нашої Станиці, ми знову відбудуємо Станицю.

1951 — Початкова пластова група в Балтимор

1951 — Група в Балтимор відзначує "День Пластуна"

1955 — Юнацтво і новацтво виступає на Листопадовому Святі

1955 — Пластова група запросила громаду на ярмарок книжки

1959 — Юначки на Святі Юрія

1963 — Гурток старших пластунок на фестивалю

1969 — Одно-тижневий мандрівний табір юнацького гуртка з впорядником

1971 — 43-ій курінь юнаків ім. "Героїв Крут"

1970 — Новацький вогник

1999 — Новацтво і юнацтво іде з колядою

Група БІНҐГАМТОН

Нью-Йорк

Від 1955 року в Бінґгамтоні були пластуни самітники, які їздили на пластові табори та листовно порозумівалися зі своїми виховниками. В 1959 році створено перші гуртки юначок, юнаків, новачок і новаків під проводом пластунок Христі й Оксани Притули та пл. сен. Петра Салькова. Новостворену групу пластунів прилучено до збірної станиці Сиракюз-Ютика-Коговз-Амстердам- Бінґгамтон. Весною 1960 року відбулося спільне Свято Юрія в Бінґгамтоні, щоб члени цеї широко розкиненої станиці краще запізналися. В 1962 р. юнаки і юначки з Бінґгамтону взяли участь в Ювілейній Пластовій Зустрічі на "Вовчій Тропі" як члени станиці Сиракюз.

Щоб улегшити провадження пластової праці, в 1967 р. створено осібну станицю Бінґгамтон — під проводом пл. сен. Віталія Галича. В 1967 р. в Канаді на "Батурині", і знов в 1972 р. на "Вовчій ,Троп Бінґгамтон брав участь в МПЗ і ЮМПЗ. Через брак дорасту, в 1975 р. припинилася діяльність станиці, а мале число пластунів, які залишилися, стали самітниками.

В 1989 р. число пластунів самітників зросло, так що можливо було відновити діяльність пластової групи в Бінґгамтоні під проводом пл. сен. Христі Чебіняк. Спершу створено мішаний гурток новачок і новаків, а згодом, мішаний гурток юначок і юнаків. Хоч число пластунів було мале — около 20 — всі брали участь у заняттях та всі їздили на пластові табори — на "Новий Сокіл" або "Вовчу Тропу"". Окрім традиційних пластових занять були заплянованні більші проєкти, в яких всі брали участь і які тривали цілий рік. Один з цих проєктів був пов'язаний з Фондом Допомоги Дітям Чорнобиля. Пластуни рішили зібрати афіші (posters), образи і книжки до малювання, щоб післати до лікарень в Україні, щоб прикрасити і розвеселити діточі кімнати в лікарнях. Вони розіслали листи з проханням і поясненням про їх збірку афішів до друкарень і фільмових фірм, як також до місцевих газет. Зібрані афіші, яких було більше 300, разом з книжками до малювання, вислано до Києва. Другий більший проєкт, це виготовлення підручника до вмілости писанкарства, в якому поміщено інформації до кожної точки вимог цеї вмілости. Цей підручник був пересланий до КПС для ужитку всіх пластунів.

З літом 1998 р., коли всі члени юнацького гуртка стали старшими пластунами, пластова група в Бінґгамтоні припинила діяльність, але чекає на новий доріст, щоб знов розпочати працю.

1960 – Юнаки Бінґамтону на Святі Юрія

1960 – Юначки Бінґамтону на Святі Юрія

1962 – Гурток УПЮ "Незабудьки"

1993 – Група УПН, УПЮ і УСП під проводом пл. сен. Х. Чебіняк

1994 – Закінчення пластового року

1998 – Останні пластові сходини в Бінґамтоні

Станиця БОСТОН

Массачусетс

З приїздом українців з европейських країн до Америки, частина прибула до Бостону, а між ними були також пластуни. В більших містах вже були пластові станиці, або групи.

Зорганізуванням пл. групи зайнявся пл. сен. Яків Шеґрин. Перші основуючі сходини пластунів і приятелів Пласту відбулися в червні 1950 року. На цих сходинах вибрано перший провід пластової групи, яку очолив пл. сен. Яків Шеґрин.

В скорому часі повстав перший рій "Бджілки", і гурток юнацтва. Пізніше зорганізовано більше роїв УПН і гуртків УПЮ. Згодом повстала пластова Станиця. Перша станична старшина була вибрана в такому складі: станичний — пл. сен. Яків Шеґрин, заступник і кошова — пл. сен. Марія Мурій, писар і кошовий — ст. пл. Орест Шудлюк, скарбник — ст. пл. Василь Лещук.

Перші рої "Бджілки" і "Левенята" були затверджені в 1951 році Крайовим Референтом пл. сен. Орестом Гаврилюком, як підготовче гніздо УПН ч. 3. Декілька років пізніше був зорганізований курінь УПЮ і був затверджений Крайовою Пластовою Старшиною, та одержав ч. 19 ім. Северина Левицького.

Станиця придбала приміщення на пластову домівку, в якій приміщувалася також школа українознавства, яку зорганізував станичний пл. сен. Я. Шеґрин. Школу очолив М. Кусіль. Пластова праця гарно розвивалася. Виховники працювали жертвенно.

Від перших років новацтво і юнацтво брало участь в пл. прогульках, таборах спершу в околиці Бостону "Ракавел", а від 1953 на пл. оселі "Вовча Тропа". В 1959 Гартфородська громада купила посілість, яку названо "Бобрівка" і віддала її до вжитку для Пласту. Від того часу наша пластова молодь відбувала там пластові табори, а поодинокі члени Станиці входили до управи ОТК і були у проводах таборів. Рівночасно деякі новаки і юнаки їздили на пластові табори на "Вовчу Тропу".

В 1953 при Станиці зорганізовано Пластприят, який допомагав станиці у виховній й господарській праці, як рівнож члени Пластприяту опікувалися школою українознавства. На зборах Пластприяту був представник від КПС пл. сен. Т. Самотулка. Першим головою був пластун Іван Кругляк.

Пластова Станиця в Бостоні, хоч кількістю мала, ,була активна. Більшість пластунів їздили на Свята Юрія на "Вовчій Тропі", на Орликіяди на "Союзівці" і брали участь в пластових З'їздах, в Крайових і Міжкрайових зустрічах на яких здобували гарні осяги. Завдяки добрим виховникам Станиця гарно розвивалася. Старші пластуни і пластуни сеніори були виховниками в таборах, в проводах Свята Юрія і брали активну участь в громадському житті міста Бостону. Пл. сен. Я. Шеґрин довгі роки очолював новацькі табори на "Бобрівці" і на "Вовчій Тропі", також переводив табори кадри виховників. Станиця відсвяткувала десяту річницю святочною програмою.

Поруч пластової діяльности, при станиці були зорганізовані музичні і танцювальні гуртки. Вони здобули для станиці багато слави своїми виступами на українських імпрезах, академіях та фестивалях. Рівнож виступали перед чужинцями на міжнародних фестивалях, на яких здобували нагороди та були запрошені на телевізійні програми. В 80-их і початках 90-их років станиця в Бостоні меншала з причини виїзду українців поза Бостон, але як мала група, не перервала праці. Так як і в перших роках існування, під проводом станичного пл. сен. Б. Комарницького, станиця збільшується, та бере участь у Святі Юрія, Орликіяді, Зустрічах та таборах. Наші члени далі входять в ряди таборових команд і теперішній голова Крайової Таборової Комісії є членом нашої станиці, пл. сен. Ігор Микита. Надіємося, що після святкувань 50-річчя Пласту в США, наша станиця матиме змогу далі виховувати молодь в пластовому і українському дусі для добра Пласту і України.

1950 – Рій новачок "Бджілки" зі сес. М. Мурій

1950 – Рій новаків "Левенята" з братчиком Я. Шегрином

1950 – Перший гурток з основником Я. Шегрином

1954 – УПН і УПЮ виводять Великодні гагілки

1960 – Станиця святкує Свято Моря

1961 – Станична оркестра виступає на академії в честь Симона Петлюри

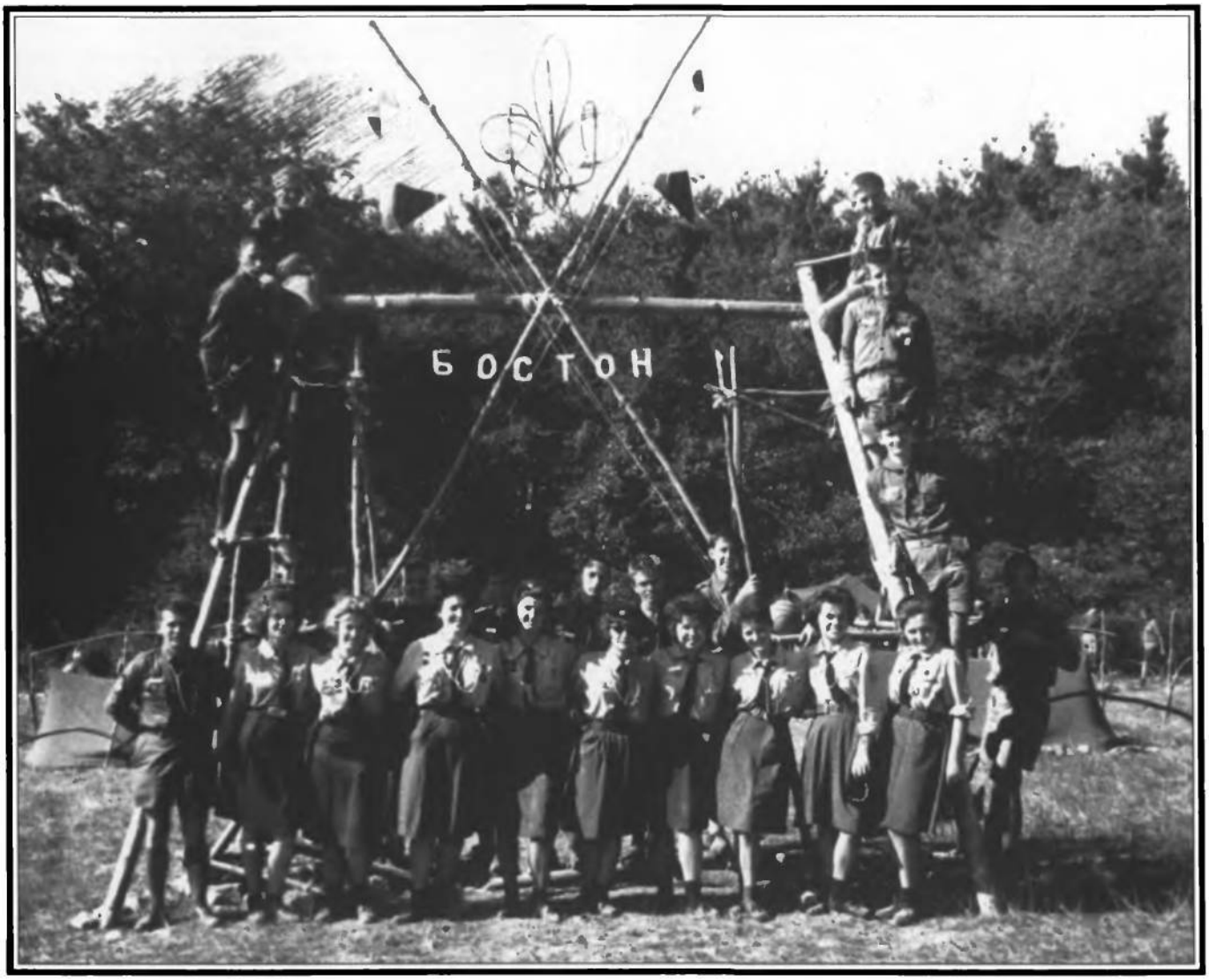

1962 – Юначки Бостону на відвідинах табору УПЮ-ів 29 куреня ім. С. Левицького на "Вовчій Тропі" під час ЮМПЗ

1962 – Юнаки 29-го куреня на ЮМПЗ сидять при столі, що вони виплели з лози

1962 – 40-ве гніздо новачок "Діброва" з гніздовою ст. пл. К. Масловською

1962 – Новачки та новаки під час спільних гніздових сходин

1967 – Станична Рада радить раду

1995 – пл. учас. А. Микита одержує Бронзовий Хрест від гол. ГПР Л. Романківа за геройський чин; батьки придивляються.

1998 – Запалення Пластової Свічечки в Бостоні

1999 – Станична Свічечка з припливом нового членства

Станиця БОФФАЛО

Нью-Йорк

Пластова Станиця в Боффало відома загалові наших пластунок і пластунів тому, що саме в Боффало перебував Сірий Лев, перший Начальний Пластун, а недалеко від міста є оселя "Новий Сокіл", на якій відбувається, крім літніх таборів, багато зустрічей, з'їздів та курінних рад.

Приїхавши до Боффало з Німеччини, Сірий Лев уже в 1949 р. заклав тут Пластову Групу, а рік пізніше, у 1950 р., підшукав і закупив при допомозі пл. сен. М. Борачка та групи пластових сеніорів першу на терені ЗСА пластову оселю під літні табори, яку назвав "Новий Сокіл", нав'язуючи до традиції "Сокола", славного місця пластових таборів у Карпатах, у Галичині.

Перша станична старшина під проводом пл. сен. Б. Пашковського почала діяти в 1950 році. У 1949 році в Боффало було 19 пластунів і пластунок. У 1975 році було їх 142 — найбільше число було в тому році. Найактивніші і найчисельніші в усі ці роки юнацькі курені — курінь юначок ім. Княгині Ольги під безперервним проводом відомої пластової виховниці пл. сен. Оксани Бережницької і курінь юнаків ім. Гетьмана Пилипа Орлика. Зв'язковим 27-го Куреня УПЮ-ів ім. Гетьмана Пилипа Орлика в Боффало, був пл. сен. Маріян Стасюк.

Пластові зайняття відбувалися в Українському Клюбі "Наша Хата", який в 1975 році Надзірна Рада передала на власність пл. станиці, і в такий спосіб наша таниця має свій власний дім.

Під сучасну пору під проводом Пластової Станичної Старшини та членів Виховного Сектора, наша Станиця діє як добре зорганізована та здисциплінована суспільно-громадська одиниця. Взірцево співдіє вона з Крайовим Пластовим Проводом — КПС і виконує всі свої обов'язки.

До найвизначніших членів боффалівської Пластової Станиці належать: перший Начальний Пластун — Сірий Лев, пл. сен. Олександер Бережницький (17 років станичний, пластовий виховник, член ГПН Ради, вчитель, видавець журналу "Бойківщина"); пл. сен. Адам Антонишин (юнацький виховник, комендант табору новаків, маляр); пл. сен. Маріян Борачок (ініціятор купна пластової оселі "Новий Сокіл", маляр, декоратор); пл. сен. Оксана Бережницька (20 років зв'язкова, юнацька виховниця, директор Школи Українознавства (1997-99), голова Допомогової Секції, референт Фонду св. Софії); пл. сен. Оля Чмола (новацька виховниця 1951 р., гніздова 1964 р., станичний писар, довголітній скарбник столиці, інструктор співу на таборі); пл. сен. Богданна Салабан (пласт. виховниця, кошова, станична); пл. сен. Ярослав Пришляк (27 років станичний, 34 роки комендант новацьких таборів, 20 років таборовий референт, 35 років комендант та інструктор новацьких вишколів); проф. Осип Залеський (перший голова Пластприяту, добродій Пласту); Іван Іскало (добродій, який жертвував на розбудову "Нового Сокола" тисячі долярів); інж. Олександер Криницький (проєктодавець розбудови "Нового Сокола"); о. д-р митрат Павло Іванів (приятель Пласту); Оксана Салдит (приятель Пласту).

Наші досягнення минулого і теперішній стан Станиці є вислідом відданої праці всіх станичних Пластових Старшин, виховників, Відділів Пластприяту та української громади.

1951 – На "Новому Соколі"

1951 – Гурток "Ластівки"

1954 – Юначки проти комунізму в Україні

1954 – Пластова станиця розростає

1955 – Гурток УПЮ-ів "Тигр"

1957 – Юначки під час посвячення прапору

1961 – Учні пластових курсів Українознавства, господар кляси проф. пл. сен. С. Левицький

1963 – Новацька прогулька на водопад Ніягара

1966 – Прогулька 23-го гнізда УПН-ів під проводом д-р С. Пришляка

1968 – Члени ОП УПС. "День Пластуна"

1968 – 40-ий курінь. Курс писання писанок

1970 – 27-ий курінь УПЮ-ів ім. гет. Пилипа Орлика

1970 – 20-те гніздо УПН-ок "Проліски"

1970 – 40-ий курінь УПЮ-ок ім. Княгині Ольги

1975 – Станична старшина і виховники

1990 –Святкування Свята Незалежности біля пам'ятника поляглим у В'єтнамській війні

1994 – Листопадовий Апель на "Новому Соколі"

1996 – При пам'ятнику бл.п. Сірого Лева. В річницю смерти пластова молодь щороку складає вінок

1998 – Сходини новаків з братчиками А. Депутатом і А. Пришляком

Станиця БРИДЖПОРТ

Коннектікат

На початку 1950 року, приїхав до нас на новостворену парафію католицький священик о. Ярослав Шуст, який був пластуном. 1956 р. приїхав його брат з родиною пл. сен. Володимир Шуст. З їх приїздом почала творитись Пластова станиця, яка в 1970 році начисляла до 50 осіб.

Станиця брала участь, майже, в усіх літніх таборах на "Бобрівці" і "Вовчій Тропі", брала участь кожного року в святах Святі Юрія на весні, а також на Орликіядах в Бабилоні та "Союзівці". Зі станиці вийшли 3 скоби — Юрій Стахів, Мирон Стахів і Стефан Пелещук, та вірлиця Оксана Тромса.

При станиці був гурток юначок під назвою "Гуцулки", які брали участь у всіх національних святах, що відбувались під протекторатом УККА, брали участь в програмах на "Союзівці", як рівнож в стейтовій телевізії. З нашої станиці вийшли два члени сьогоднішнього КПС — голова Борис Павлюк та скарбник Стефан Пелещук.

Варто згадати, що при станиці існував гурток Пластприяту (около 60 членів), якого першим головою був Василь Бабій, відтак головство гуртка перебрав Василь Пелещук, який провадив його повних 20 років. За його старанням відбувся 25-літній Ювілей гуртка Пластприяту (5 грудня 1982), на який прибула голова КПС Евстахія Гойдиш і голова Пластприяту в Америці Петро Дармограй. Також гурток юнаків "Кобри" брав участь в різних спортових змаганнях в таборах та в американському спорті.

В 70-их роках приїжджає до Бріджпорту пластова родина пл. сен. Ігоря Гайди і на зміну варти він перебирає пост станичного. Праця пішла досить добре, але як звичайно буває, станиця почала маліти з кожним роком. Старше пластунство повиїзджало на різні студії, стало брак новацтва, а найбільше докучливим було те, що не стало виховників. Коли б були виховники, то станиця могла б задержатися.

Одним словом, велику користь дав нам Пласт! Кожний, що належав до Пласту, говорить українською мовою, задержує свою релігію, культуру та українську традицію.

Все це дав нам Пласт. І сьогодні ми повинні бути йому вдячні!

1971 – Станиця Бриджпорт в повному складі

1966 – Гурток УПЮ-ів "Кобри" і УПЮ-ок "Гуцулки"

1971 – Пластуни у мейора Бриджпорту з нагоди Дня Соборности

1973 – Гурток УПЮ-ок "Гуцулки"

Станиця ВАШІНҐТОН

Д.К.

Початки пластової праці у Вашінґтоні датуються з кінцем 1959 і початком 1960 років, коли то прибули на працю до Вашінґтону пл. сен. Микола і Ірена Ставничі. Початок був дуже скромний, зорганізовано 2 рої: дівочий "Бджілки" (сестричка Ірена Ставнича) і хлоп'ячий "Медведики" (братчик Сергій Заполенко).

У 1961 р. новацтво відбуває перше дуже успішне Свято Юрія на площі пана Підпалого. Від того часу, група швидко розросталася, бо вже 1963 р. повстає гніздо новачок (Бджілки, Мурашки і Метелики), гніздова Ірена Ставнича, і самостійний гурток юначок, впорядниця Тереза Бень. А в 1964 р. пластова група перетворюється в станицю з двома кошами, на чолі якої є пл. сен. Сергій Заполенко, кошовий Микола Ставничий, кошова Тереза Бень, гніздова Оля Масник.

Від тоді праця набирає розмаху, відбуваються спільні Свята Юрія зі станицею Балтімор (на фармі пл. сен. Андрія Лемішки), спільні курси КВ для юнацьких виховників, які провадила Т. Бень. Повстає осередок праці старшого пластунства та осередок праці сеніорату, який квартально відбував сходини з дуже цікавими актуальними темами. До осередку праці УПС належали такі "загартовані" пластуни, що таборували-пластували ще в Галичині, як Юрій Старосольський, Олекса Сокіл, Оля Козак, Поля Книш, і багато вже з молодшого покоління, тому дискусії були дуже цікаві. Крім осередку праці УПС, широку діяльність провадила кадра виховників, до якої належали новацькі і юнацькі виховники, та колишні виховники-сеніори. Велику ролю на спосіб думання виховників нашої станиці мав пл. сен. Юрій Старосольський, який був вибраний Начальним Пластуном в 1972 р. і був ним аж до своєї смерти 1991 р. Він часто мав цікаві гутірки на різних станичних імпрезах і молодь його дуже любила і шанувала.

Роки 1965 до 1969 своєю інтензивною працею виховників підготовили наше юнацтво до дуже успішних 70-их і 80-их років. В цих роках новацтво під проводом гніздової Олі Масник започаткувало діточі костюмівки, курси вишивкарства, та курси народніх танців. Юнацькі виховники і виховниці, крім щотижневої виховної праці, витягали наше юнацтво в природу, організували листопадові марші, прогульки до льокальних парків, як Gettysburg, C&O Canal, Great Falls, etc., про що дбала наша таборова референтка і член КВ Ляня Яримович. Шевченківські річниці відзначувано конкурсом деклямації через довгі роки. В 1968 р. 50-ий курінь УПЮ-ок ім. Оксани Лятуринської нараховував вже 36 юначок, а 45-ий курінь УПЮ-ів ім. Володимира Великого 26 юнаків.

В 1970 р. наша станиця дістала новий приплив пластової крови з приїздом Ані і Ореста Гаврилюків, які відразу включилися у виховну працю.

Посвячення прапору 50-го куреня УПЮ-ок ім. О. Лятуринської в 1972 р. було святом цілої української громади Вашінґтону. В 1974 р. станиця зросла до 123 осіб. Юнацтво тоді з приємністю спілкувалися з іншими станицями (спільне Свято Юрія з Філядельфією) брало активну участь в Орликіядах, юнаки осягнули два рази 3-тє місце.

У 1975 р. у Вашінґтоні відбувся табір "Стежки Культури", який зорганізувало Вашінґтонське городище Племені Перші Стежі під проводом Т. Бень, Л. Яримович, О. Масник.

У 80-их роках багато нашого юнацтва виходять у "справжній світ", тобо переходять до УСП і роз'їжджаються по коледжах. Цей вихід започаткував презентацію дебютанток, що після того перейшло в традицію (з деякими перервами).

У 1988 р. станицю перебирає старше пластунство.

На початку 1990 років станиця набирає нового життя, коли старше пластунство починає мати своїх пташат і новачат. З року в рік число нашого новацтва і юнацтва зростає як також і їхні успіхи. Бо вже в 1994 р. юначки здобувають перше місце на Орликіяді (курінна Тамара Фонтана). А в 1999 р. здобуваємо першого гетьманича Маркіяна Добчанського, в 2000 р. гетьманівну Александру Гаврилишин.

З надією і прогресом зустрічаємо нове тисячоліття. СКОБ!

Станичні: Сергій Заполенко, Микола Ставничий, Василь Лев, Іван Сось, Уляна Сось, Орест Гаврилюк, Андрій Бігун, Юрій Гавдяк, Тамара Воробій, Микола Бабяк.

1972 — Посвячення прапору 50-го куреня УПЮ. Хорунжа юначка Л. Курилас

1975 — Юнацтво під час Свята Юрія

1979 — Станичний табір в Мисті Мавнт

1972 — Юначки під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1975 — Юнацтво на Пластовій Свічечці

1975 — Новацтво колядує на "Свічечці"

1976 — Лещетарська прогулька станиці

1978 — Прогулька юнаків на "Апелешен Трейл"

1981 — Посвячення прапору 45-го куреня юнаків при співучасті Начального Пластуна Ю. Старосольського

1985 — Звіт на станичній прогульці

1989 — Вручення новацьких хусток

1990 — Програма з нагоди Дня Матері

1990 — Курінний табір юначок і юнаків

1991 — Начальний Пластун Ю. Старосольський

1993 — Станична прогулька в природний заповідник

1994 — Прогулька до печери Лурей

1993 — Запалення Пластової Свічечки

Станиця ГАРТФОРД

Коннектікат

Пластові ідеали, які вродилися в серцях молоді напередодні змагань за Українську Свободу, незгасимі. Коли в завірюсі Другої Світової Війни багатьом пластунам довелось покинути Рідний Край, кожний взяв зі собою, як найбільшу дорогоцінність, гарячу іскру сокільської ватри. При ватрі складали вони присягу любови і вірності Батьківщині.

І в серцях пластунів, що замешкали в Гартфорді, не вгасала ця іскра. 7-го травня 1950 р. старший бувалець сокільських таборів пл. сен. Володимир Лучкань скликав знайомих йому пластунів на перші сходини. Оце й був зав'язок Пластової Станиці в Гартфорді. Після кількох організаційних сходин обрано перший провід Пластової Групи Гартфорд з головою пл. сен. Володимиром Лучканем. Дня 9-го вересня перемінено Пластову Групу на Станицю й обрано першу Станичну Старшину в Гартфорді зі станичним пл. сен. Володимиром Лучканем.

Перші роки праці були тяжкі та все ж таки успішні для станиці. Табори організувала станиця з допомогою Пластприяту, який був заснований при станиці у 1951 р. До першого проводу Пластприяту увійшли: Тадей Солук — голова, Микола Захаріясевич — скарбник, Степанія Балко — секретар.

У 1951 р. влаштовано великий пластовий фестин на "Соняшній Поляні", засновано Осередок Праці Старших Пластунів. В той час започатковано пластову бібліотеку під наглядом пл. сен. Романа Соболя. Першим бібліотекарем став пл. сен. Володимир Мерещак. Також оформився Осередок Праці Сеніорату.

Тяжка праця довела до позитивних наслідків. Пластова Станиця в Гартфорді розквітала. Окрім пластових зайнять, молодь включалася в громадську працю. Курені юначок і юнаків, як також новацькі рої переводили збірки для інвалідів, висилали часто пачки з одягами для залишенців в Европі, збирали фонди на будову українського сиротинця або дому старців в Европі, колядували на будову нової церкви в Гартфорді, влаштовували виставки та брали участь в громадських імпрезах. Громада околиці Гартфорду очікували щорічні пластові забави, котрі були дуже успішні. Пластова Станиця організувала величаве Свячене з виводами гагілок і традиційну Різдвяну Свічечку, як також відзначала роковини Бою під Крутами. Ці традиції станиця старається дотримувати по сьогоднішній день.

Необхідно згадати оселю "Бобрівка", про яку згадують члени Станиці в Гартфорді, як і з інших станиць, котрі провели незабутні часи на таборах чи з'їздах на цих теренах.

Багато станиця пережила, та через виїзд пластунів з околиць Гартфорду зменшилися числа членства і не стало новацьких частин. Однак в 1996 р. за ініціятивою пл. сен. Андрія Бойка, знову зійшлася горстка пластунів з дітьми новацького віку, та відновилися новацькі рої. Пластова станиця відродилася. Завдяки праці батьків та виховників станиця росте і начислює 50 членів. У вересні 2000 р. Станиця в Гартфорді відсвяткувала величаве 50-річчя своєї діяльности.

Треба б згадати усіх із списків станичних старшин, як також і членів Пластприяту та виховників, без котрих станиця не могла б існувати. Однак появляються постаті, котрі вирізняються своєю взірцевою працею. Та слідуючі пластуни сеніори вирізнилися довголітньою працею при станиці як члени Станичних Старшин, Станичної Ради, в проводі осередків УСП і УПС, виховники юнацтва чи новацтва: Зірка Рудик, Роман Платош, Наталія Кравчук, Надя Гафткович, Аня Олексишин, Андрій Пришляк, Юля Теслюк, Уляна Гринь, Орест Кузьма, Мирослава Солук, Зенон Балабан, Марта Дергак, Адріян Дергак, Наталка Рудько, Ігор Рудько, Роман Скочдополь, Ірина Скочдополь, Степан Чайковський, Ірина Чайковська, Юрій Оприско, Юрій Барановський, Даруся Пришляк-Делаліо. Особливо треба згадати пок. пл. сен. Петра Пришляка, котрий був довголітнім виховником гуртка "Беркут", як також понад сорок років працював в станичній старшині або станичній раді, разом з пок. подругою Стефою Пришляк, були вони не тільки моральною підтримкою, але і невтомними працівниками станиці.

1950 — Перша знимка пластової групи в Гартфорді

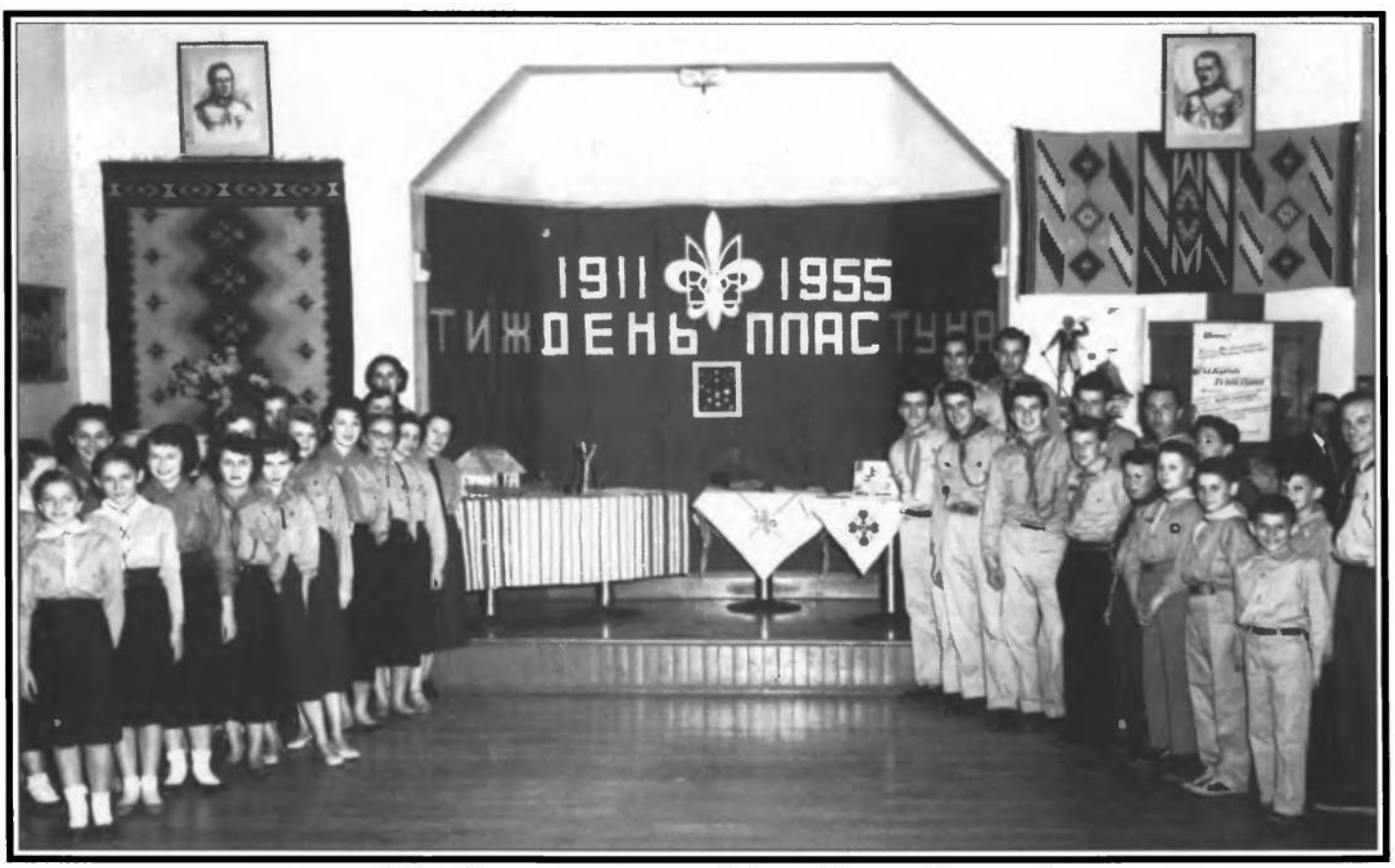

1955 — Станиця святкує своє 5-ліття "Тижнем Пластуна"

1974 — "Героям Вічна Слава".

1982 — Юнацтво станиці на ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

В. Лучкань зі сином Славком

1984 — Члени станиці біля могили сл. п. Славка Лучканя

Пластова Свічечка

Відзначення пл. сен. В. Лучканя

1995 — Відзначення 45-ліття станиці в Гартфорді

1998 — Весняна ватра станиці пересилає привіт пластунам в Україні

1999 — Станична весняна ватра, на чолі зі станичним пл. сен. А. Бойком

Станиця ГЕМПСТЕД

Нью-Йорк

Місяць січень 1950 року — це дата заснування Пластової Станиці в Гемпстеді, Н.Й. Заснували її й довгі роки очолювали та організували два пл. сеніори, члени пл. куреня сеніорів ім. Григора Орлика: пл. сен. Андронік Копистянський і пл. сен. Микола Курчак.

Вони почали шукати за іншими пластунами, бо в околиці вже було декілька родин з дітьми новацького й юнацького віку, як: родини Сваричевських, Маланчуків, Романюків, д-р і М. Фірчуків, Плетеницьких, Шпачинських, Гончаревих, Ріїв і др. Отже. При стрічі в неділі в церкві української католицької парафії св. Володимира, новозаснованої оо. Василіянами з Нью-Йорку, почались пляну-вання організування Пластової Станиці, а при Станиці й Української Школи. Батьки дітей прийняли ці пляни з великою прихильністю та з готовістю всебічної помочі.

В січні 1950 р. зорганізували перші сходини Станиці і першим станичним став сен. А. Копистянський. З тою датою зачалась відразу праця в Станиці. Станичний організує і провадить юнацтво, а сен. М. Курчак, при помочі Д. Шпачинської, організує і провадять новацтво.

Отці Василіяни з поблизького монастиря в Ґленков, які обслуговували парафію, дають дозвіл відбувати пластові заняття в пивниці парафіяльного дому, який служив тоді тимчасово й за церкву, бо церковний будинок був у ході будови. Тут зачала працювати також і українська школа, про що парафіяльна хроніка подає таку згадку: "Ініціятива школи вийшла від Пластового Осередку-Групи, заснованої пластунами Андроніком Копистянським і Миколою Курчаком. Пластові юначки: Дарка Шпачинська, Орися Маланчук, Ліда Фірчук, Уляна Сваричевська, Іванна Погорецька помагали в садочку і школі".

При Станиці дуже скоро постає Пластприят, який вкоротці стає дуже активним під проводом таких матерей: О. Плетеницька, Ст. Саґата, Ю. Захарія, М. Сваричевська, О. Курчак, М. Вуд та ін.

Коли Крайова Пластова Старшина розбудовувала пластову оселю "Вовча Тропа", наша Станиця, при помочі якраз активности Пластприяту, уфундувала один будинок "Курінь".

В міжчасі сен. Копистянський включається в працю КПС, а Станичним стає сен. М. Курчак, який очолює Станицю довгий час, аж коли на наш терен приїздить молодий сеніор Олесь П'ясецький і зголошується до Станиці. Станична Рада вибирає його станичним.

В міжчасі, зорганізований вже перед тим підготовчий курінь старших пластунів, організує посвячення свого прапору в 1974 р. і цю подію, на запрошення Станиці, звеличує своєю приявністю тодішній Начальний Пластун Юрій Старосольський в товаристві тодішнього голови КПС — пл. сен. Павла Дорожинського.

По кількох літах станичний П'ясецький виїздить з нашого терену і станичним стає місцевий молодий сеніор Богдан Копистянський і очолює її дотепер.

Число членів троха зменшилося, але праця провадиться нормально, сходини відбуваються кожної суботи. Юнацтво працює під проводом надзвичайно добрих своїх виховників, а головно, коли йдеться про підготову юнацтва до пластових Орликіяд, в яких вони щороку беруть участь — а це сен. д-р. Ю. Солтиса і покійної сен. Іванни Солтис, що відійшла на Вічну Ватру. Новацтвом займається станичний пл. сен. Б. Копистянський.

1950 — Пластова група заснована "Орликівцями" пл. сен. А. Копистянським і пл. сен. М. Курчаком

1950 — Члени пластової групи в школі українознавства

1952 — Юнацтво Гемпстеду на таборі в Бабилоні

Новацький рій зі сес. Д. Шпачинською і Л. Гончарів

пл. сен. М. Курчак, управитель школи українознавства

Члени станиці вручають укр. прапор майорові міста

1964 — Гурток юнаків

1974 — Посвячення прапору старших Пластунів з участю Начального Пластуна Ю. Старосольського

1979 — Члени станиці на концерті в пошану І. Франка

Станиця ДЕНВЕР

Кольорадо

Перші кроки в організуванні пластунів в Денвері взяли в 1956/57 роках пл. сен. Тереня Шарко-Бень і пл. сен. Мирослав Кальба. Крайова Пластова Старшина офіційно признала існування станиці на своєму засіданні 1 листопада 1976 р.

Від жовтня 1957 р. існує при станиці гурток Пластприяту, який в перших роках свого існування був головним промотором громадського життя українців в Денвері. В 1961 р. придбано пластовий дім, що служив не тільки приміщенням для Пласту, але став центром культурного життя української громади міста.

В початкових роках аж до 1975 р., щоб уможливити пластовій молоді таборувати, станиця організувала кілька разів станичні табори, дістаючи проводи та членів булави з інших міст — переважно з Чікаґо. З 1978 р. обличчя станиці дещо змінилося з приїздом кількох пластових родин, яких діти хотіли таборувати на місцях своїх батьків. І так згодом зацікавлено інших виїздити літом на табори на "Вовчу Тропу", "Новий Сокіл", "Писаний Камінь", та на табори в Чікаґо. Пластуни перебували ціле літо на таборах їдучи після вишкільного табору та на різні вишколи, спортові табори чи на танцювальні Роми Прийми. Від 1978 р. станиця брала участь в кожній Ювілейній Зустрічі, у "Школі Булавних" та "Лісовій Школі".

Від початку свого існування пластова родина, з усіма уладами, нараховувала між 25-50 членів. Виконуючи обов'язки на різних постах станичної старшини через довгі роки станицю провадять пл. сен. Любомир Колтунок, пл. сен. Іван Костюк, пл. сен. Арета Колодій (станична та впорядниця 20 років) та св. п. пл. сен. Маріян Маренін (+1974), який в початкових роках дії станиці надав їй пл. характеру, організуючи новацькі рої, юнацькі гуртки, осередки праці УСП і УПС, виконуючи обов'язки станичного та виховника.

Сьогодні наша станиця не обмежена до території Денверу, на якій вона створена. Члени нашої станиці розкинені по різних містах від півночі до полудня від Денверу, до Скелястих Гір Кольорадо та Юти, аж до Сінґапур в східньо-полудневій Азії. Ми стали станицею інтернету, бо так тримаємо між собою зв'язок, аж до спільних зустрічей.

1957 – Група Денвер під проводом пл. сен. Т. Бень і пл. сен. М. Кальби

1959 – Ранній звіт на таборі

1967 – Табір "Гуцульський Курінь"

1974 – Жіночий кіш біля пластового дому

1973 – Юнацтво під час Свята Юрія

1986 – Свято Юрія

1991 – Привітання св. о. Миколая

1991 – Мандрівка в гори у Брекенрідж

1997 – Свято Юрія

Станиця ДЖЕРЗІ СИТІ

Нью-Джерзі

Початки Пластової Станиці в Джерзі Сити сягають листопада 1950-го року, коли то за почином її основниці пл. сен. Анни Домбчевської зібралася українська дітвора нашого міста на свої перші пластові сходини.

Вже у грудні того року при допомозі інших пластових сеніорів почав діяти рій новачок "Вивірки" та гурток юнаків "Сокіл". Незабаром повстав рій новаків та гурток юначок; на день 25-го лютого 1951 року тодішня Пластова Група начисляла 35 членів. Цього дня відбувся інавґураційний виступ Пласту перед українською громадою — попис новачок і новаків та костюмова забава (що опісля стала традицією) для всієї дітвори.

У 1952-му році Пластова Група стала організаційно оформлена в Крайовій Пластовій Старшині як Пластова Станиця. Праця у нашій Станиці велася згідно з пластовими напрямними та правильниками на засадах трьох головних обов'язків пластуна. Крім щотижневих сходин пластуни відбували прогулки, брали участь у спортових змаганнях, Святах Юрія, Орликіядах та Ювілейних Пластових Зустрічах, здобуваючи не раз непересічні успіхи — перший із них у 1954 році, коли Підготовчий Курінь УПЮ-ок ім. Олени Степанів став першуном Свята Юрія. Юнаки Підготовчого Куреня ім. Богдана Хмельницького — пізніше 51-го куреня УПЮ-ів ім. Василя Симоненка — теж здобували кращі місця у спорті та пластуванні, а в 1976 році, перейняті запалом та завзяттям з нагоди затвердження їхнього куреня, осягнули тричі першість на Сході ЗСА: в легкоатлетичних змаганнях, Святі Юрія та Орликіяді. Члени 51-го куреня – скоби – творили ядро гуртка, що здобув перше місце у тереновому змагу на ЮМПЗ-78 в Альберті, Канада.

Усі пластові частини вели приписані пластові книги, які часто були взірцевими. На окрему увагу заслуговують хроніки частин, приміром з новіших, 26-го і 51-го куренів. Виходили теж однодневки – найкраща з них "На перехрестях років" з нагоди 25-ліття Станиці. Крім виховних пластових з'єднань існували Осередки Праці УСП і УПС. Вони доповнювали пластову працю в Станиці, а їхні члени індивідуально причинялися до росту Пласту.

2-го березня 1952 року розпочав працю Гурток Пластприяту – його першим головою обрано д-ра Володимира Білозора. Цей Гурток Пластприяту записався золотими літерами в історії нашої Станиці та цілого Пласту.

Цілістю праці керувала кожночасна Станична Старшина, яка плянувала та проводила загальними пластовими зайняттями. До них у першу чергу слід зачислити щорічні: Пластову Свічечку – пізніше получену із Святом Солідарности із українськими політв'язнями, коляду та осінню прогулянку – спершу відому як Обжинки – пізніше вона відбувалася на "Союзівці" і на ній маршем-змагом відзначувано Листопадові Роковини.

Провід Станиці відповідав теж за виступи Пласту назовні та за співпрацею з українською громадою, зокрема із Спілкою Української Молоді, яка у нас була бездоганна.

В роках 1952/53 зорганізовано у пластовій станиці Курси Українознавства, що стали зав'язком Школи Українознавства Т-ва Рідна Школа, що діє до сьогодні.

У пластовій станиці в Джерзі Сити панувала дружба та співпраця усіх членів: старих, молодих і наймолодших. Провід Станиці переходив справно з рук до рук – перебирали його старші пластуни, що від дитинства виростали та виховувалися у матірній Станиці. Одначе через специфічні обставини з бігом часу ми стратили приплив членів до УПН і УПЮ і в Станиці залишилися тільки 12 ст. пластунів/ок і сеніорів/ок. На їхніх сходинах в дні 4-го березня 1991 р. рішено скликати Загальні Збори і припинити діяльність Станиці.

Останні Загальні Збори Пластової Станиці в Джерзі Сити відбулися 23-го березня 1991 року. Вони офіційно розв'язали Станицю. Майно (фінанси) передано до КПС на виховні цілі.

1952 – Кіш пластунів з кошовим пл. сен. І. Нинкою

1954 – Станична старшина

1952 – Кіш пластунок з кошовою пл. сен. О. Колодій

1953 – Гніздо новаків "Літаючі Друзі"

1952 – Провід Пластової групи

1953 – 26-ий Курінь УПЮ-ок ім. О. Степанів

1953 – Пластова станиця збільшується

26-ий Курінь юначок на Святі Юрія у висліді здобутих двох 1-их місць

1954 – Члени станиці під пластовою ялинкою

1954 -- Члени станиці зустрічаються на "Вовчій Тропі"

1954 – Рій новачок "Лисички" з сес. Х. Квасницею

1954 – Юначки 26-го куреня на таборі "Стрілецька Пісня"

1955 – Пластунки виливають віск на "Андріївському вечорі"

1969 – Гурток УПЮ-ок "Калина" складає присягу

Курінь УПЮ-ів ім. Б. Хмельницького

1976 – Осередок праці УСП

1976 – Осередок праці УПС

1976 – Гурток "Чайка" з под. Ромою Сохан

1976 – 51-ий курінь УПЮ-ів ім. Василя Симоненка

Станиця ДІТРОЙТ

Мішіґен

Кожному пластунові здається відоме з історії Пласту в ЗСА, що колискою організації на тому терені став Дітройт, куди приїхала активна, хоч мала частина пластунів із Німеччини, яка мала за завдання розпочати чи продовжати виховну працю Пласту на американській землі. Тут закинув свій якір уповноважений Пласту з Европи пл. сен. Евген Ґут-Кульчицький і тут розпочала за його почином працю Крайова Пластова Старшина, та Головна Пластова Булава.

Рівночасно, однак, пластуни подумали про зорганізування пластунів, які тут поселилися, у Пластову Станицю, що на початку була Пластовою Групою. Це сталося, також за почином пл. сен. Ґут-Кульчицького і горстки пластунів, 6 серпня 1949 року. Скоро, з живою активністю, група перемінилася на Пластову Станицю окремими зборами в дні 9 грудня 1949 року. У цій першій діяльності ключеву ролю відограв пл. сен. Е. Ґут-Кульчицький, який після короткого часу існування Станиці передав ведення її у руки пл. сен. Михайла Бажанського, а сам віддався праці організування Крайового Проводу, який на Першому З'їзді в Нью-Йорку у 1951 році очолив, віддавши відтак провід у руки пл. сен. М. Раковського, також мешканця Дітройту.

В тому ж Дітройті довгими роками був також осідок Головної Пластової Булави під проводом пл. сен. Осипа Бойчука.

Як бачимо, Дітройт може справді гордитися важливою ролею, яку відіграв, як колиска Пласту в ЗСА. В ньому також інкорпоровано пластову організацію в стейті Мішіґен у липні 1950 р.

Вже в 1951 році закуплено в Дітройті перший пластовий дім, а за ініціятивою пл. сен. Атанаса Мілянича закуплено в 1954 р. оселю на пластові табори під назвою "Зелений Яр", де також могли провести літній час українські громадяни. Після численних таборів УПЮ і УПН, які там рік-річно відбувалися від 1988 року, проводять там лише табори для новацтва, а від 1997 року пластових таборів на оселі вже немає.

Зі статистики Пластової Станиці в Дітройті бачимо, що найбільше членства було там у 1968 році з кількістю 382 членів. Із двох куренів юнаків та двох юначок залишаються стійкими тільки 13-ий Курінь УПЮ-ів ім. ген.-хор. Т. Чупринки і 10-ий Курінь УПЮ-ок ім. О. Кобилянської, як також одне гніздо новаків та одне новачок. За почином куреня "Перші Стежі" організуються пташата при Пласті. Як, в інших станицях, найбільше активні є члени УСП і УПС, які творять численний ряд відомих громадських і пластових активістів. У реєстрі станичних начислюємо аж 23 призвіща, з рядів УПС і УСП, дев'ять нагороджених св. Юрієм в золоті, а 5 у сріблі. В Дітройті був іменований перший гетьманський скоб в цій країні — Тарас Лончина. Активність членів пластової станиці як взагалі пластунів можна добре вичитати із завершення їхньої праці у 50-річчя, в книзі "Історія Пластової Станиці Дітройт", що появилася в 1999 році під редакцією пл. сен. Любомира Гевка з поміччю ділової групи і членів-співробітників. Для відзначення 50-річчя праці був покликаний окремий ювілейний комітет під проводом пл. сен. Стефи Король. В книзі вміщена багата хроніка Пластової Станиці від 1949-1999 років і ряд цікавих споминів як і реєстрів, що віддзеркалюють активність цієї першої і так багатої в події станиці.

1951 – Запалення 1-ої свічечки в Дітройті

1953 – Юначки з Дітройту на "Святі Юрія"

1953 – Юначки з Дітройту на "Зеленому Ярі"

1957 – Станичний Л. Гевко звітує д-р О. Тисовському

1959 – Кошова зі своєю булавою

1959 – Станична Старшина

1958 – Юнаки 13-го куреня ім. Тараса Чупринки

1958 – Рій "Волошки" і "Ромени"

1959 – Юнаки з Дітройту на таборі "Канів"

1960 – Юнаки з виховником Я. Стефанком

1962 – Юнаки з Дітройту на ЮМПЗ

1965 – Старші пластунки з Дітройту на таборі "Літаючий Корабель"

1977 – Табір юнаків "Іскра Нескорених" на "Зеленому Ярі"

1973 – Юначки 10-го куреня УПЮ-ок ім. Ольги Кобилянської

1989 – Сеніори Дітройтської Станиці

1989 – Станична Рада; пл. сен. В. Гнатюк, пл. сен. С. Король, пл. сен. Т. Когут

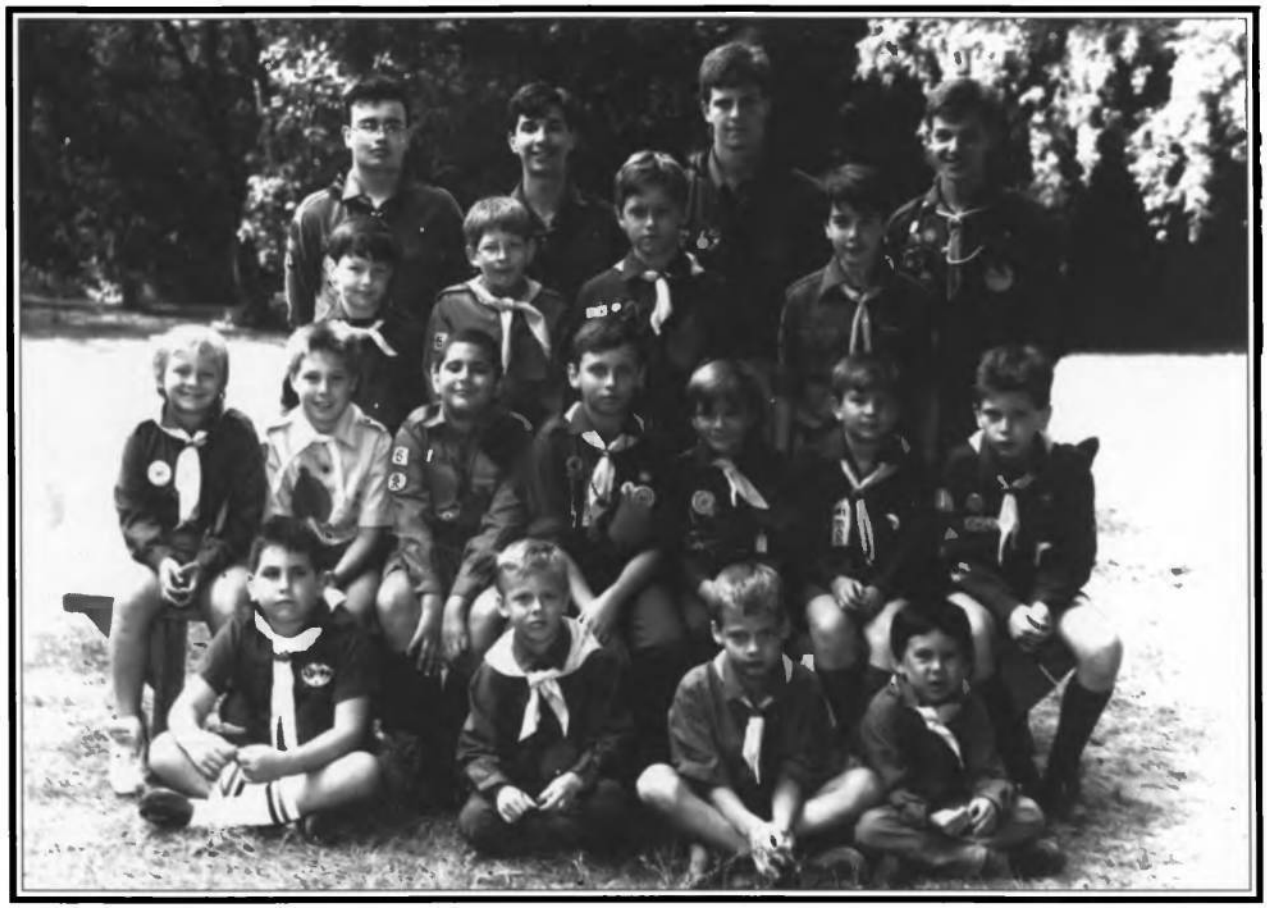

1990 – Новаки Дітройту з булавою мішаного табору "Маленький Світ"

1990 – Новачки Дітройту з булавою мішаного табору "Маленький Світ"

1999 – Сеніори з о. Тарасом Лончиною в часі святкувань 50-ліття станиці

1999 – Виступ юнацького хору на святочному обіді 50-ліття станиці

Станиця ЕЛІЗАБЕТ

Нью-Джерзі

Організування Пластової Станиці в Елізабеті, Нью-Джерзі почалося в 1950-их роках, коли українці по Другій світовій війні були змушені поселитись по цілій діяспорі. Тому в Елізабеті і околиці замешкало багато родин з дітьми.

Праця почалася в пластовій групі з участю молоді в пластових таборах. Виховною працею з юнаками займалися ст. пл. Остап Стромецький (1954 р.), ст. пл. Мирон Дідурик з Джерзі Сіті, пл. роз. Данило Струк. Пл. скоб Роман Граб провадив новаків. Юначок провадила Хризанта Кордуба та ст. пл. Неля Левицька. Новачок — ст. пл. Ірена Стецьків.

1955 року рішено заложити Пластову Станицю. Пластовий актив звернувся до пл. сен. Ганни Дмитерко-Ратич і ст. пл. Ростислава Ратича з Нью-Бронсвик із проханням приєднатися до нас, на що вони погодилися. 21 червня 1956 року, КПС доручив пл. сен. Тарасові Дурбакові прибути на основуючі сходини Пластової Станиці, на яких вибрано першу Пластову Станичну Старшину: станична — пл. сен. Ірена Левицька; кошова і писар — ст. пл. Неля Левицька; кошовий — ст. пл. Ростислав Ратич; Станична Рада — пл. сен. Ганна Ратич; діловод господарки — Ольга Граб.

У 1957 р. оформився 32-ий курінь УПЮ-ок ім. Ганни Дмитерко (3 гуртки), Гніздо УПН-ок ч. 33 "Українські Птахи" (3 рої). Затверджено 15-ій курінь УПЮ-ів, гетьмана Івана Сірка (2 гуртки), Самостійний рій УПН-ів (14 членів). 1962 р. — 31-е гніздо УПН-ів "Бистроокі Дружинники" (3 рої).

Праця в Станиці розгортається з приїздом більшого числа пл. сеніорів і старших пластунів. Станиця бере участь в пластових таборах, Ювілейних з'їздах, імпрезах. Пл. молодь ходить щосуботи до школи українознавства. Сходини відбувалися спершу в малій церковній залі церкви св. Володимира, а згодом в школі св. Володимира аж до ліквідації Станиці в 1988 р.

1960 р. члени з Нью-Бронсвик створюють свою власну Станицю і відходять від нас.

Пластова молодь Елізабет виступала на академіях, концертах з інсценізаціями, співами, деклямаціями, народними танцями. Юнацтво бере участь у турнірах "Червоної Калини", де здобувають чаші і медалі, стає переможцями "Свята Юрія", Орликіяди, спортових турнірів, тощо. 1966 р. Станиця робить успішну виставку книжок і експонатів у міській бібліотеці з нагоди 110-ліття з дня народження і 50-ліття смерти Івана Франка. 11 вересня 1967 р. Станиця дістає порядкове число 11. Пластова делеґація бере участь в бюрі майора міста. Переведено вишкіл новацьких виховників з участю довколішних станиць Нью-Джерзі, де взяло участь понад 40 учасників. 21-го січня 1970 р. відбулося посвячення курінного прапору 15-го куреня УПЮ-ів ім. Івана Сірка. Перші куми були пл. сен. Ю. Гамота і п-і О. Мельничук. 1973 р. — Листопадовий апель і прогулька до академії і Українського Музею в Стемфорді, Кон. 1974 р. — прогулька до нового будинку УНСоюзу в Джерзі Сіті. Писання станичними листів до сенаторів, конґресменів і президентів у справі голодомору, переслідування і визволення України. 1976 р. відсвяткували 200-ліття Американської Революції і 100-ліття українського поселення, в параді міста Елізабет, Нью Джерзі. 23 жовтня 1976 р. гарно і гучно у великий залі школи св. Володимира відсвятковано бенкетом 20-літній Ювілей нашої Станиці. Стан членства в деяких роках сягав понад 100 членів.

Молодь росла, студіювала та з часом роз'їхалася поза межі нашої Станиці. Другі перейшли до інших станиць. Помало Станиця Елізабет зупинила в 1988 р. свою діяльність. Станицю розв'язано в 1991 р. пл. сен. кер. Іреною Левицькою, яка була засновницею в 1956 р.

Станичними були 1956-1991 рр.: пл. сен. кер. Ірена Левицька — 1956-60, 1964, 1975, 1978, 1979, 1985-1991; пл. сен. пр. Ростислав Ратич — 1960; пл. сен. дов. Віра Мицьо — 1961, 1962, 1963; пл. сен. дов. Юрій Український — 1965; пл. сен. дов. Юрій Яцусь — 1966, 1967, 1969, 1970, 1972, 1973, 1974, 1977, 1980; пл. сен. дов. Андрій Мицьо — 1968; пл. сен. кер. Михайло Демчишин — 1971; пл. сен. дов. Ольга Осередчук — 1976; пл. сен. пр. Наталка Рибак — 1981, 1982, 1983, 1984.

Малу пропам'ятну книгу Станиці Елізабет підготовляє пл. сен. Юрій Яцусь.

1967 – Станиця під проводом станичного пл. сен. Ю. Яцуся відсвятковує Листопадове Свято і 25-ліття УПА

1961 – Рій "Каченята" з сес. А. Гаврилюк

1968 – Станична старшина

1965 – Делеґати Елізабету на VII КП З'їзді в Рочестері

1969 – Гурток УПЮ-ок "Калина" виступає на VIII-ій Орликіяді

1972 – Юнацтво і новацтво на прогульці до Стемфорду

Станиця ЙОНКЕРС

Нью-Йорк

В осені 1961 року зорганізовано Пластовий осередок в Йонкерсі, Н.Й. із числом 16 новаків і новачок. Троє пластунів сеніорів із великим ентузіязмом почали працювати, а саме Маруся Баранська, Стефа Мороз, Михайло Ґудзоватий.

Минали літа праці, минали хвилини проб, змагів, прогульок, сходин, таборів, хвилини інші від щоденних переживань — хвилини чару пластування. Росло наше українське пластове середовище, прийшов час творити рої і курені — і так на нашу радість — КПС затвердила два курені з початком 1967 року: 35-ий курінь юнаків ім. Григора Орлика і 42-ий курінь юначок ім. Орисі Завісної.

Число пластунів зросло майже до сотки. Горіла праця з бажанням ставати все кращими, здобувати перші місця на Святах Юрія і Орликіядах. Літом таборування, а впродовж року радісні, цікаві сходини в домівці визначали пластунам — юнацтву і новацтву щораз ясніший шлях життєвої мандрівки пластуна. "Ніщо нам лихо ні пригоди..." бадьоро співало юнацтво не раз в ненадто відрадних хвилинах як у зливний дощ в часі довго ожиданої прогульки — чи пластової зустрічі (МПЗ — Канада). Гартуймо себе — "в здоровому тілі — здорова душа".

Безліч споминів снується перед очима з минулого нашої Станиці — так гарно і цікаво було. Ми послідовно ступали вибраним пластовим шляхом — здобували проби, вмілості, і довго леліяні мрії стали дійсністю. Ми посвячували наші курінні прапори, присягали і повторяли: "Прапоре наш, шляхи могутні величаві, нам вказуй ти!"

Новацтво готувалось до дальшого життя в Пласті — здавало проби, вмілості і радувалося своїми осягами. В юнацтві були розвідувачі, вірлиці і скоби. Декілька пластунів і пластунок відійшли до старшого пластунства і готовилися на виховників. Згадуємо веселі прогулянки в природу, до Гантеру літом і зимою, прогульку до міста Нью-Йорку до О.Н. (Об'єднаних Націй), відвідини Нью-Йоркської Станиці, Станиці Кергонксону, Орликіяди (Одна відбулася в Йонкерсі, Н.Й.), "Свята Юрія", пластові зустрічі і багато, багато незабутніх хвилин.

Нашу Станицю відвідували Начальний Пластун Юрій Старосольський, пластунка з Арґентини, та інші з пластового проводу.

Дуже тяжко згадати всіх, хто залюбки посвячував свій час і своє знання для нашої Станиці.

Перша станична була пл. сен. М. Баранська, відтак пл. сен. М. Ґудзоватий і пл. сен. О. Винник, невтомною кошовою була ст. пл. Оля Кіра. Треба признати, що спомини про Станицю в Йонкерсі дають надію у здійснення стремлінь для дальшого світлого майбутнього ПЛАСТУ — за волею і поміччю Бога!

1962 – Станична прогулька до Об'єднаних Націй в Нью-Йорку під проводом станичної пл. сен. М. Баранської

1972 – Станиця зростає на два юнацькі курені і новацькі гнізда

1964 – Станиця під час Свята Соборности

1970 – Юначки з Йонкерсу

1971 – Юнацькі виховники

1972 – 35-ий курінь юнаків

1971 – Юначки 42-го куреня ім. Орисі Завістної виступають на Орликіяді

1973 – Станична прогулька "Любителі природи"

1975 – Виховники станиці

1970 – Новаки з Йонкерсу на виступі в Нью-Йорській Станиці

1974 – Юначки на прогульці в Гантері

1975 – 35-ий курінь юнаків ім. Григора Орлика здобув І-ше місце на Орликіяді

1976 – Весняна прогулька до парку

Станицю відвідала подруга з Аргентини

1977 – Юнаки на Орликіяді

1977 – Пластові сходини в домівці

1974 – Юначки 42-го куреня на Орликіяді

1983 – Відвідини Начального Пластуна Ю. Старосольського зі станичною старшиною

Станиця КЕНТОН, АКРОН, ЯНҐСТАВН

Огайо

Анна й Ілярійон Домбчевські від жовтня 1949 – коли приїхали до Америки, постійно аж доки сили позволили, працювали в Пласті й українській громаді. Приїхавши до Нью-Йорку, вони включилися в пластову роботу. В скорому часі переїхали до Джерзі-Сіті, де Анна Домбчевська, зорганізувала пл. групу і з посвятою працювала аж до виїзду, при кінці 1951 року, до Кентон, Огайо.

У Кентоні зараз узялися перше організувати Пласт, а з часом і Школу Українознавства. Тут допомагали місцеві українські жителі Кентону. Отець Боднар дозволив провадити програму в під, перше позичиною, а вкінці купленою, Українською Католицькою Церквою. Пристали й інші, як родини Яновичів, Яцикевичів, Б. Маланій (пізніше пл. сен. і вступив до куреня "Войнарівців") та інші. З часом доїхала ще родина Сайкевичів.

Доїзд на сходини не був легкий. Домбчевські мешкали за містом (10-15 миль), а авта не було (І. Домбчевський дістав працю у шпиталі як лікар і шпиталь разом з тим давав помешкання). Треба було брати автобус, котрий часто не ходив і довго їхав. Часами хтось з кентонців приїздив по батьків. Така була комунікація аж до 1955 року, коли вже було своє авто і своя транспортація.

Перший був рій новаків і його провадила сестричка Діді Домбчевська, а з часом і дорослі дівчата, так що можна було створити і рій новачок. Ці новачата з часом перейшли до юнацтва, а деякі із них і до старшого пластунства. Також була виховниця Тамара Яцикевич і очевидно Анна і Ілярій Домбчевські.

Програма відбувалася завзято – систематичні сходини – різні святкування, особливо важні святкування були Св. Миколай, 22 січня, Листопадові роковини, Шевченко і т.д. Відбувалися прогульки та льокальні Свята Юрія і теж уже від 1952-53 року кентонські пластуни таборували на "Новому Соколі". Так ішла праця аж до 1957 року, коли І. Домбчевський дістав працю у Янґставн, Огайо, куди і переїхали. З початку доїздили до Кентону і старалися втримати групу, але, на щастя, згодилася Лариса Музичка перебрати провід групи.

В міжчасі Домбчевські, на прохання деяких батьків у Акроні, зорганізували і там групу. Так як у Кентоні – дістали приміщення у пивниці Української Католицької Церкви. Отець Дурбак не тільки пішов на руку, але також записав своїх дітей до Пласту. Тут уже було більше дорослих, так що з часом "льокальні" пластуни перебрали працю – у 1957 році. Кр. Пл. Старшина затвердила Осередок в Акрон, Огайо в такому складі: провідниця і референт жіночих частин – А. Домбчевська, референтка чоловічих частин – Мирося Воляник, писар – І. Домбчевський, скарбник – М. Дурбак. Дійшли ще родини Іваницьких, Іванчуків та інші. Коли Домбчевські переїхали до Янґставну і віддали кентонську групу, то ще мусіли провадити Акрон, бо ніхто не хотів перебрати. Група була уже добре загосподарювана і шкода було її залишити. Так що "опікувалися" тісно групою аж до 70-тих років. Віддаль між Акроном і Янґставном є 50 миль і раз на тиждень туди їхати було дуже важко. Дві надзвичайно добрі пластунки виїхали з Акрону – Мирося Воляник-Голубець і Любомира Іваницька, залишилися Іванчуки.

А тепер Янґставн 1958-1977.

Від самого початку праця у Янґставні не ішла гладко. Деякі громадяни міста звернулися з просьбою про створення пл. групи. Як і у попередніх місцевостях, пластуни дістали приміщення під укр. кат. церквою і навіть могли часами уживати церковний шкільний будинок.

Попри усі утруднення праця ішла – і хоч мало було дітей – група існувала, сходини відбувалися, свята святкувалися, діти їздили на табори і деякі залишилися в Пласті і мають своїх дітей у Пласті. З Пластприяту найбільше помагав п. Ю. Глива.

З виїздом, а зглядно, ще перед виїздом Анни і Ілярійона Домбчевських до Сиракюз в 1977 – група перестала існувати.

1952 – Новацтво на прогульці з пл. сен. Анною і Ілярійоном Домбчевськими

1953 – Прийняття нових членів до новацтва

1956 – Пластове новацтво відсвятковує Січневі Роковини

1957 – Новачки в Кентоні в сцені "Хочу в Новаки"

1960 – Кентонська Група принимає нову членку

1961 – Начальний Пластун Сірий Лев гостем Кентонської Групи

1959 – Пластова група в Янгставні виступає на Листопадовому Святі

1967 – Мішані гуртки в Янгставні

1970 — Члени станиці Янгставн, Огайо

1958 – Ст. пл. О. Плюйко відбирає присягу юначки М. Воляник

1959 – Пластова свічечка групи Акрон. Пластова молодь з батьками

Станиця КЕРГОНКСОН

Нью-Йорк

Із своїм приїздом до Кергонксону пл. сен. Антін Хухра, та його дружина Дарія, засновують в 1963 р. першу Пластову Групу, яку в 1966 р. замінюють на Пластову Станицю ч. 30.

Першим Станичним є вибраний пл. сен. А. Хухра і провадить станицю до відходу на "Вічну Ватру" в 1972 р.

До Кергонксону завдяки "Союзівці" переноситься більше молодих людей з дітьми в юнацьких літах і Станиця зростає до 50-ти членів.

В 1969 р. збори вибирають кошового пл. сен. Миколу Василинка, який по відході пл. сен. А. Хухри в 1972 р. на "Вічну Ватру", є вибраний станичним. Оксана Бедрій є вибрана на кошову Станиці. В 1977 р. Станичною вибрано пл. сен. Олю Савчук, а в 1982 р. Таню Хухру-Паш, яка є Станичною і під цю пору. На кошову вибрано Марту Паш.

Через брак праці в Кергонксоні на постійно залишаються лише люди на емеритурі, та декілька молодих родин, які працюють в І.В.М. чи місцевих шпиталях. Приріст в ряди новацтва і юнацтва меншає і так стан Станиці зменшається до 30-ти членів.

Пластова молодь майже повністю бере участь у вишкільних таборах на "Вовчій Тропі", на курсах для нов. виховників, та у "Лісовій Школі", Мандрівних, Водних та Лещетарських таборах.

Тепер вже старші пластуни Софійка і Олесь Стецики їдуть як члени таборових команд. (Новацькі, Лещетарські табори, та Свято Юрія).

1965 – Новацтво колядує на "Союзівці"

1966 – Колядники з звіздою біля каплиці

1994 – Закінчення пластового року

1997 –50-ліття куреня "Орликівці"

1996 – Президента Кравчука вітають юнак О. Стецик і пл. сен. Р. Барановський

1987 – Делегати на XXIII-му КП З'їзді пл. сен. Т. Пащ, пл. сен. О. Волянський і пл. сен. О. Равлюк

Станиця КЛІВЛЕНД

Огайо

В 1949 році ідейні основоположники станиці Клівленд, Огайо, пл. сен. Григорій Бобків і пл. сен. Микола Кавка, зорганізували групи хлопців та дівчат і створили перші пластові юнацькі гуртки. Згодом, юнаки створили 17-ий курінь УПЮ-ів ім. Байди Вишневецького, а юначки 28-ий курінь УПЮ-ок ім. Княгині Ольги. Відтак, повстали: новацькі рої, гнізда, осередки старшого пластунства та сеніорату. Щоби праця Пласту могла корисно проводитися, конечна була піддержка батьків, тож в 1950 році створився Пластприят, який став підпорою Пласту. Пластова праця в Клівленді пішла в повний рух.

В 1957 році закуплено пластовий дім, де впродовж слідуючих 20 років провадилася пластова виховна праця. В той час в пластовім домі також примістився пластовий музей, заснований визначним пластуном пл. сен. Леонідом Бачинським. В 1965 році набуто розкішну та чарівну, 130 акрову оселю "Писаний Камінь" — це друга найбільша пластова оселя в Америці. Тут таборуючі пластуни, із усіх сторін Америки, мали та дальше мають все що потрібне до повного, пластового таборування. В році 1977 перенесено пластову домівку до астродому при українській католицькій катедрі св. Йосафата в Пармі, Огайо як і також пластовий музей, котрий сьогодні зачисляється до одних із найважливіших скарбів та історичних ресурсів Пласту.

Рівночасно із придбанням матеріяльних засобів розвивалось пластове життя станиці. Пластуни Клівленду святкували Свята Юрія, Листопадові Свята, Березневі Роковини та брали зорганізовану участь у різних громадських святах-академіях, які відзначували важливі події в українській історії. За 50 років існування, клівлендські пластуни постійно брали активну участь у крайових і міжкрайових з'їздах та зустрічах, як наприклад, ЮМПЗ в Ґрефтоні в Канаді 1957 року; на ЮМПЗ на Вовчій Тропі 1992 року та на ЮМПЗ в Канаді 1998 року. Літом 1993 року група клівлендських пластунів взяла участь у пластовій зустрічі у Львові вже у вільній Україні.

Клівлендське юнацтво часто здобувало перші місця на Орликіядах, і не раз осягало почесні ступені Гетьманича й Гетьманівни. У ділянці спорту клівлендські пластуни причинилися до розбудови спортового клюбу "Львів", здобуваючи перші місця на лещатарських таборах, як також на легкоатлетичних змаганнях УСЦАК.

Упродовж 50-ти років станиця в Клівленді виховала три покоління української молоді згідно із засадами Пласту. Понад 1000 пластової молоді пройшло пластовий вишкіл. Під проводом ідейних виховників та станичної старшини три покоління виховалось на гідних, відданих та визначних громадян Америки, української громади та провідників Пласту. Сьогодні вони також і в Україні професійно працюють на користь українського народу та держави. Чисельний стан станиці збільшувався від 27 в 1949 р. до 280 в 1974 р. Зараз станиця має 195 членів.

Годі перелічити в цих рядках усіх заслужених, котрим належиться безмежне признання та щире спасибі за їхню ідейну та довголітню працю в лавах Пластової Станиці Клівленду — подаємо тільки імена станичних, голів Пластприяту, голів оселі "Писаний Камінь" та керівників Пластового Музею. *Станичні* — Григорій Бобків, Нестор Угера, Ігор Руденський, Леонід Бачинський, Ярослав Кришталович, Анна Мриц, Володимир Ерденберґер, Микола Кавка, Микола Грушкевич, Тарас Грушкевич, Лідія Голіян, Роман Полатайко, Микола Голіян, Нестор Козбур, Володимир Базарко, Евген Небеш, Евген Палка, Дарія Федорів, Ігор Захарій. *Голови Пластприяту* — Микола Олексин, Іван Городиський, Степан Галяревич, Михайло Стефаник, Ярослав Кравчук, Ярослав Кузьмин, Кость Мельник, Василь Камінський, Роман Грабець, Дарія Ломницька, Володимир Боднар, Петро Полянський, Степан Курилас, Антін Рощаковський, Василь Малиновський, Григорій Завадівський, Ярослав Когут, Володимир Крутиголова, Василь Настюк, Дарія Сопка. *Голови пластової оселі "Писаний Камінь"*— Петро Полянський, Микола Голіян, Роман Полатайко, Евген Небеш, Василь Малиновський, Ігор Захарій, Андрій Галяревич. *Керівники Пластового Музею* — Леонід Бачинський, Олександер Фединський, Степан Кікта, Микола Грушкевич.

1951 — Цілість станиці Клівленд з основоположниками пл. сен. Г. Бобківом і пл. сен. М. Кавкою

1955 — Кіш пластунів. Посередині засновник пл. музею і станичний пл. сен. Л. Бачинський

1955 — Дівочий кіш під час Пластової Свічечки

1958 — Станиця у повному складі із станичною старшиною в час посвячення пластового дому

1958 — Прапор 28-го куреня юначок

1967 — Новаки і братчики на оселі "Писаний Камінь"

1973 — 28-ий курінь юначок з кошовою пл. сен. Т. Петриною і зв'язковою ст. пл. О. Калушкою

1979 — Юначки 28-го куреня виступають на відсвяткуванні 30 літ станиці

1985 — Юнацька прогулька в Елеґейні Парк

1995 — 28-ий курінь на оселі "Зелений Яр"

1985 — Юнаки 17-го куреня під час турніру копаного м'яча

1999 — Пластова молодь виступає на Золотому ювілею станиці

1999 — Юнацький виступ під час святкувань 50-ліття станиці

Станиця ЛОРЕЙН

Огайо

Після закінчення Другої світової війни 1945 р., пластуни, що виїхали з українських земель до Німеччини і Австрії, відновили пластову працю. Але це довго не тривало, бо вже 1949 р. починається дальша мандрівка до Америки та Канади. Велика кількість залишається в околицях Нью-Йорку, а решта розпорошується по різних містах ЗСА.

І так в 1950 р. приїжджають до Лорейн, Огайо старші пластуни, де творять Осередок старшого пластунства. Члени цього Осередку були з таких матірних куренів: "Бурлаки", "Гірські Орли" та "Чота Крилатих". Осередковим вибрано Б. Федаша. Члени Осередка відразу включаються в церковну та громадську працю. Видають ст. пл. журнал "На Зміну". Згодом приїжджають родини з дітьми і прийшов час до творення Пластового Осередку.

В 1953 р. приїжджає пл. сен. Роман Клос з родиною, який при помочі пл. сеніорів та ст. пластунів організує Пластову Групу. За згодою бувшого священика греко-католицької церкви о. В. Пеліха, пластова молодь починає в залі під церквою пластову виховну діяльність. Під проводом сеніорів та старших пластунів організуються новацькі рої та юнацькі гуртки, які скоро творять гнізда новацькі та курені юнацькі. Юнаки організують юнацький курінь під патронатом ген. М. Тарнавського. Кошовою в той час була пл.сен. Евстахія Мацілинська, а кошовим — пл. сен. Зенон Цибик.

З часом парафіяни греко-католицької церкви Івана Хрестителя побудували дім, де по суботам відбувались пластові сходини та виховна пластова діяльність: щорічне запалення Святвечірньої свічки, пластові ярмарки з вишивками, ручними роботами та пластові святкові сходини з нагоди 22-го Січня, Шевченківські роковини, ген. Т. Чупринки і інші, власними виступами для громадянства. Пластова молодь бере активну участь у громадських святкуваннях: 1-го Листопада та 22-го Січня. Пластуни творять такі гуртки: мандоліновий, танцювальний та театральний.

На окрему увагу заслуговує пластова діяльність поза домівкою: місцевого характеру пластові табори в місцевих парках, Свято Юрія спільно з пластовими Осередками Клівленд та Кентон. Всі ці свята кінчаються пластовими ватрами з виступами пластової молоді. Листопадовий марш, печення бульби. Все це казкове царство пластової молоді, а заразом школа практичного життя, школа твердих характерів. Пластуни нашої станиці беруть участь у виховних пл. таборах: "Писаний Камінь", "Вовча Тропа" та "Новий Сокіл". Закінчують вишколи "Лісової Школи" та "Школи Булавних". Беруть активну участь у Ювілейних З'їздах на "Вовчій Тропі". В цій самовиховній діяльності пластової молоді в Лорейні на пості станичного до кінця 1971 р. є пл. сен. Роман Клос, а від 1972 р. пл. сен. В. Горський. Кошовою до 1979 р. була пл. сен. Евстахія Мацілинська. Станичним скарбником за весь час існування станиці пл. сен. Евген Пакуш, який в міжчасі занимає інші пости в станиці.

В часі існування пластової Станиці ми мали взірцевих виховників, кошових та зв'язкових.

Пропаґанду української культури серед американського середовища пластуни переводять з різних нагод при допомозі виставок національного мистецтва: показів писання писанок, виступи з українською піснею, танцями та влаштування мистецьких виставок.

Різноманітну і багату діяльність Українського Пласту за час існування на терені Лорейнської громади тяжко перечислити в цьому короткому огляді. Одначе можемо сказати, що це була сильна організація молоді і поважна складова частина нашої громади, з рядів якої виходить багато національно свідомих і жертвенних молодих людей.

Ці молоді люди, скінчивши студії, мусіли залишати нашу місцевість, щоб знайти працю по своєму фаху. Виїзд молодих до інших міст, брак виховників і малий приріст молоді, змусили в 1984 р. пластову станицю в Лорейні розв'язати.

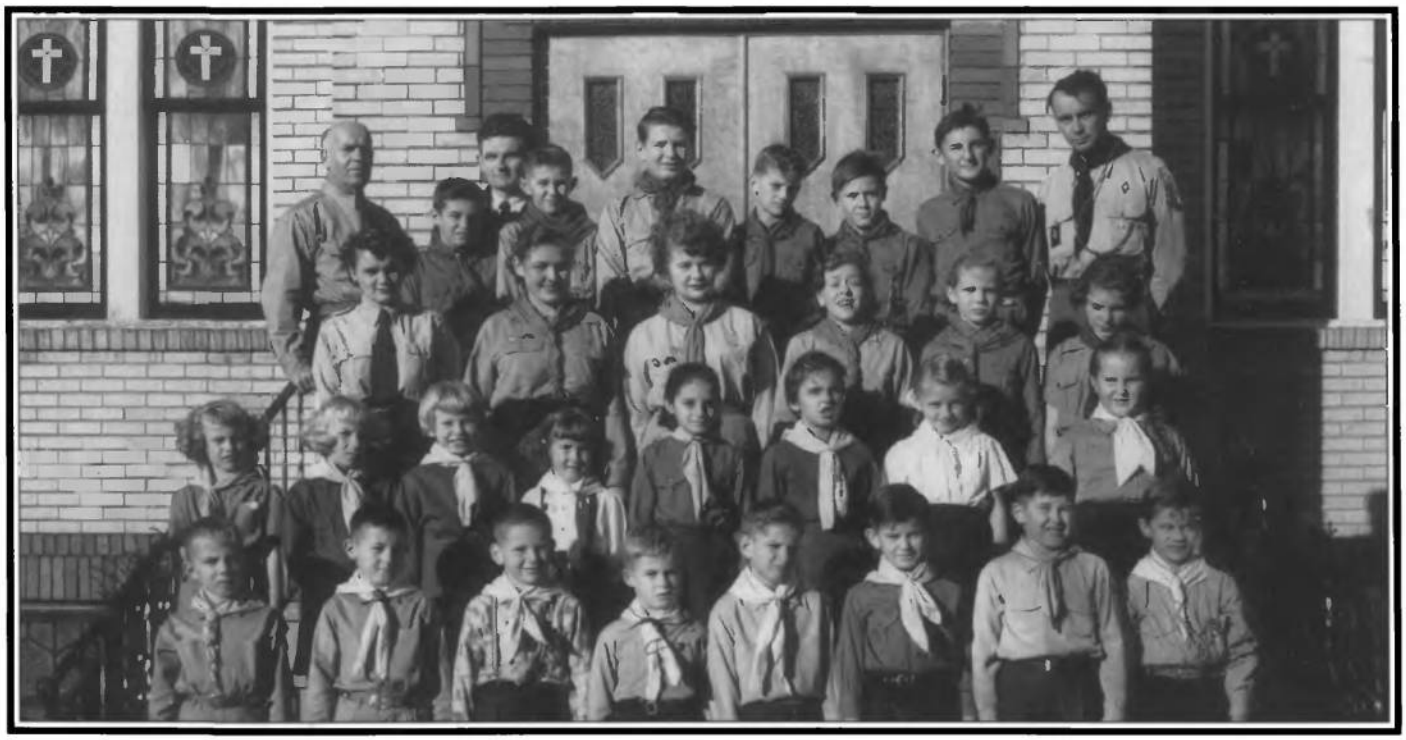

1958 – Новацтво та юнацтво під проводом станичного пл. сен. Р. Клоса біля церкви Івана Хрестителя в часі Свята Юрія

1954 – Збірка на станичному таборі

1957 – Гурток "Блаватки" на ЮПЗ в Грефтоні

1957 – Горить ватра на станичному таборі

1958 – Новаки на стійці при Божому Гробі

1961 — Станиця вшановує пам'ять Тараса Шевченка

1960 — Станичний Роман Клос під час Листопадового Свята

1965 — Юнаки на збірці під час Свята Юрія

1962 — Юнаки складають пластову присягу

1965 — Курінь юначок на збірці

1957 – Відбиванкова дружина юнаків "Леви" з дружиною з Клівленду

1950-ті роки – Великодні гагілки

1956 – Пластова Оркестра в Лорейн

1957 – Новаки стріляють з лука на "День Пластуна"

1973 – Показ історичної ноші під час святкування 100-ліття українців в ЗСА

1977 – Гурток юначок "Маки"

Станиця ЛОС АНДЖЕЛЕС

Каліфорнія

Станицю засновано 5 грудня 1965 року, за почином пл. сен. Євгена Людкевича. Вже в березні 1966 року засновано гурток Пластприяту, котрий очолив інж. Володимир Корінь. Того самого місяця проведено записи молоді, а в квітні почалися правильні тижневі сходини. В червні 1966 року відбулося перше Свято Юрія, а в червні 1968 року — перший станичний табір для новацтва і юнацтва. Заняття відбувалися в одній кімнаті в Лос Анджелес, винаймленій при католицькій церкві. До найважніших досягнень Станиці треба уважати організування новацьких та юнацьких таборів ближче до Лос Анджелес. Але Свята Юрія та табори переводжено тільки до 1987 року, коли Станиця начисляла понад 100 членів. Найбільше число членів, що їх осягнула Станиця було 160. З початком у Станиці було їх 30, зараз не більше як біля 50. Через брак більшої кількости молоді члени виїздять на пластові табори на схід, при фінансовій помочі Станиці. В Станиці однак дальше відбуваються Свята Юрія, молодь бере участь в прогульках та ходить з пластовим вертепом. Пластуни беруть участь у всіх громадських імпрезах.

Станичним Станиці в Лос Анджелес були: пл. сен. Є. Людкевич (основник), Сергій Заполенко, Наталія Березовська, Зенон Захаріясевич, Анна Микитин, Іриней Прокопович, Марта Матла і Дарія Чайківська. Усі вони були активні не лише як провідники станиці але на різних постах. Носіями відзначення св. Юрія в золоті був пл. сен. С. Заполенко, а в сріблі пл. сен. Зенон Захаріясевич. Гетьманський пластун скоб — ст. пл. Марко Матла.

1961 – Станиця під час Свята Юрія

1965 – Юначки станиці Лос Анджелес

1964 – Ватра під час станичного табору

1963 – Служба Божа під час Свята Юрія

1965 – ККП-ок пл. сен. С. Рубель заприсягає юначок

1966 — Члени станиці на станичному Святі Юрія

1991 – Полеву Службу Божу відправляє о. П. Леськів. Апостола читає пл. сен. І. Прокопович, станичний

1990 – Станиця під час Свята Юрія

1991 – Свято Юрія в горах Лос Падрес Парку

Станиця МІННЕАПОЛІС

Міннесота

Пластова діяльність на терені міста Міннеаполіс почалася при кінці 1949 р. До членів-основоположників осередку належали Славомир Луців, Дмитро Татарин, Мирон Крамарчук, Стефан Вовчак, Дмитро Грушецький, Мирослав Павлишин, Ія Филипович, Павло Грицак, Мирослав Стець, Маріян Піхо і Василь Лучків. В 1950 р. вибрано управу в складі: С. Луців — голова, Ія Филипович — писар, П. Грицак — скарбник.

В короткім часі до міста приїхало багато нових еміґрантів, які вступили до станиці. Між ними були Дмитро Штогрин, Роман, Іван та Юля Колодницькі, Володимир Мінькович, Юрко, Роман і Стефан Луцики, Ірма Машталір, Юрко Давидович, Юрко Ґамота, Юліян і Мирослава Павлишини, Іванка і Катруся Іваськевичі, Таня Плювак та Іван Мигул. Станиця росла і поширювала працю.

При кінці 1950 року в осередку було вже 30 пластунів — 6 новаків, 8 юначок, 7 юнаків, 1 старша пластунка, 7 старших пластунів, та один сеніор. Почалася праця по роях/гуртках, і відбувалися прогульки та імпрези цілого осередку. Нав'язано контакт з станицею Вінніпеґ, і осередок взяв участь в Святі Юрія у Вінніпеґу весною 1952 р. В цім самім році осередок перетворено в станицю, і зорганізовано гурток Пластприяту. Дмитро Штогрин був першим станичним.

Шістдесяті і сімдесяті роки відзначалися активністю станиці. Було около 60 членів, осередки УПС та УСП брали активну участь в праці, в кошах були по два гуртки та рої, постійно був наплив новаків та новачок. Відбувалися прогульки, новатцтво і юнацтво їздило на свої табори, і на табори до Чікаґо, Вінніпеґу, Боффало. Члени станиці брали участь в зустрічах, як в ЗСА так і в Канаді. Кожного року станиця влаштовувала Свята Юрія, імпрези і брала участь в громадських святах. Між активними членами в той час були Славомир Луців, Мирослав Павлишин, Ірма Корсунська, Юрко Луцик, Володимир Мінькович, Іван і Роман Колодницькі, Юля Анастас, Ждана Човган, Богдан Крамарчук, Зенко Степчук, Іван Дорощак, Надя Човган, Мирослава Гренчишин, Оксана Корсунська, Павло Міцевич, Богдана Тисовська та Ліда Криницька.

Місцевий гурток Приятелів Пласту був також дуже активним. Впродовж довгих років головою були інж. Степан Тисовський і Ольга Ґамота. Гурток організував родичів, допомагав на прогульках, таборах та імпрезах, і сам організував імпрези. До кожного роя і гуртка, з поміж батьків, були призначені опікуни, котрі допомагали виховникам.

Станиця довший час не мала своєї домівки, а приміщувалася в різних місцях, найдовше в залі при церкві св. Константина. До добрих приятелів Пласту зачисляються парохи цеї церкви — сл. п. о. Петро Леськів, сл. п. о. мітрат С. Кнап і о. Михайло Стельмах, як також о. І. Куданович, бувший парох церкви свв. Володимира і Ольги в місті Ст. Пол. В 1983 році станиця, завдяки праці Катрі Гуцул, Богдана Крамарчука, Юліяна і Мирослави Павлишин, одержала у спадку від сестер Кіндрат і Данилович суму грошей, за які куплено дім. Домівку продано в 1994 році, коли вже не було досить гуртків і роїв, щоби використати приміщення.

Від 1982 року станиця почала з кожним роком зменшуватися. Дорасту не було, і велике число старшого пластунства відпало. Мимо того праця в роях і гуртках, які залишилися, провадилася дуже добре, завдяки головно станичній в той час пл.сен. Катрусі Долішній-Арчер. Вона невтомно сама працювала, і заохочувала інших до праці. Кожного року відбувалися прогульки, імпрези, як давніше. В 1995 році членство впало до тої міри, що КПС перетворив станицю на пластову групу. Під цю пору до Групи належать тільки сеніори.

1952 – Товариська зустріч старших пластунів

1953 – Міннеапольські і Вінніпезькі ст. пластуни

1959 – Передача вогню з нагоди 250-ліття смерти гет. І. Мазепи

1959 – Святочна ватра

1959 – Полева літургія в таборі у Вестфільд, Вісконсін

1978 – Юнаки і Юначки під час відвідин К. Одежинської

1973 – Рій "Леви" з братчиком пл. сен. С. Луцевим

1974 – Новацьке Свято Юрія

1994 – Рій "Підсніжки" відсвятковує 58-ліття УПН

Станичне Свято Родини, ст. пл. Н. Човган звітує станичному Б. Краморчукові

Станиця НЬЮ-БРОНСВИК

Нью-Джерзі

Ще від 1951 року були спроби зорганізувати пластову працю в Нью-Бронсвик. Поодинокі пластуни з Нью-Бронсвику належали до пластових станиць Нюарк, а опісля Елізабет. Новачки самітниці із Нью-Бронсвику і юнацтво, що належало до станиці в Елізабет брали участь у пластових таборах на "Вовчій Тропі", а деякі, разом із сеніорами і старшими пластунами, також у Ювілейній Зустрічі в Ґрефтоні, Канаді. Пластова праця продовжувалася швидшим темпом в 1957 році, коли 65-ий Відділ СУА, під проводом св. п. Анни "Гандзі" зорганізували рій новачок "Зазульки". Сестричкою роя стали Галя Федун з Елізабет, а їй допомагала, а опісля перебрала рій, Оксана Гузар з Метачен. Організаційно, рій підлягав проводові станиці в Елізабеті, де станичною була пл. сен. Ірина Левицька. В 1959 році, декотрі новачки перейшли до юнацтва, і створився гурток "Чайка" під проводом ст. пл. Оксани Драґан, на студіях в Douglas College. В 1960 році організуються хлоп'ячі групи новаків і юнаків. Постає новацький рій "Тарпанів", а юнаки творять гурток "Орел".

У 1960 році організується ініціятивний комітет (голова — Ростик Ратич, секретар — Оксана Гузар) створити Пластову Групу в Нью-Бронсвик і відділитися від Елізабету. У 1961 році наші пластуни і пластунки оформлюють себе в самостійну Пластову Групу, яка згодом дістає статус Станиці, нараховуючи тоді 39 членів. В тім році Богдан Тарнавський і Тамара Панкевич організують кружок Пластприяту.

Хоча маленька Станиця, але з її рядів вийшло багато сильних пластових провідників, які ще до сьогодні вкладають багато зусилля для праці у своїй організації. Станичні були: Ростик Ратич (1961-1962, 1963-1964, 1967-1968), Зенон Яцура (1962-1963, 1965), Денис Беднарський (1965-1967), Іван Головінський (1969-1973, 1976), Нестор Нинка (1974-1975), Юрій Попель (1977-1978), Соня Слободян (1980-1991), Надя Нинка (1991-1992), Петро Ставничий (1992-1997), Віра Попель (1997-2001). Наші пластуни також стали провідниками на ширшому рівні при КПС: Нестор Нинка — референт уладу УСП (1970), Іван Нинка — референт уладу УПС, Юрій Попель — Крайовий Комендант Юнаків (1993-1995), Надя Нинка — Крайовий Комендант Юнацтва (1997-1999), Віра Попель — референт Пташат (1997-1999) і член Виборчої Комісії Начального Пластуна. Також наші члени велику працю віддали при управлінню оселі "Вовчої Тропи". Особливо провідну ролю відіграла Соня Слободян на різних постах ОТК "Вовчої Тропи". Члени Станиці також входили у провід старшо-пластунських і сеніорських куренів: Леся Слободян — курінна УСП "Чортополохів", Соня Слободян — курінна УПС "Чортополохів", Марко Нинка — курінний УСП "Червона Калина".

Члени нашої станиці також були і є провідниками таборів: Юрко Попель — комендант Лещетарського Табору, Нестор Нинка — комендант Спортивно-Вишкільного Табору, Ока Грицак і Теодозій Самотулка — коменданти Новацького Вишколу, Соня Слободян і Віра Попель — комендантки табору новачок, Христя Ставнича і Андрій Нинка — коменданти табору юначок і Юнаків.

Багато батьків включилися у працю станиці в рамках Пластприяту, та сильно підтримували пластунів, а передусім виховників, за що їм пластуни невимовно вдячні. Віддано працювали члени Пластприяту під головством слідуючих людей: Богдан Тарнавський (1962-1964), Ярослав Ощудляк (1965-1967), Ярослав Букачевський (1968-1973), Дамян Ґеча (1974-1975), Богдан Котис (1976-1979), Петро Бокало (1980-).

Не можемо забути тих пластунів і членів Пластприяту, котрі вклали велику працю, а сьогодні вже відійшли на Вічну Ватру. Це пл. сен. кер. Г. Дмитерко-Ратич, інж. Ярослав Ощудляк, інж. Олег Ратич, Оріховський та дві старші пластунки з одного гуртка та подруги від ранніх років ст. пл. Леся Слободян та ст. пл. Юліяна Ратич.

Сьогодні приплив до станиці малий, багато членів повиїжджало з околиці, і не знати ще як довго втримається Станиця. Але знаємо, що пластовий дух сильно палає в серцях тих котрі виховувалися. Хоч доля їх несе в різні кути світу, усі котрі тут пластували, дальше працюють для добра Пласту і української громади.

1918 – Засновниця Станиці Нью-Бронсвик Анна Дмитерко Ратич

1957 – Члени нової групи в Нью-Бронсвик

1961 – Відсвяткування Дня Соборности з пл. сен. А. Ратич

1963 – Юнаки і юначки вертаються зі Свята Юрія

1962 – Рій "Лиси" з 27-го гнізда

1964 – Новачки виводять великодні гагілки з сес. В. Слободян

1965 – Юнацтво виступає з мандоліновою оркестрою

1969 – Юнаки "Орли"

1978 – Станичне Свято

1983 – Станичне закриття року

1982 – Станична збірка з парохом о. Р. Мірчуком

1982 – Старші пластунки Станиці Нью-Бронсвик

1982 – Наймолодший новак А. Нинка

1983 – Гетьманич Орликіяди

1983 – Опікуни ст. пл-ки. Л. Сіра, В. Попель, С. Слободян

1992 – Члени Станиці гордо реклямують Станицю під час ЮМПЗ 92'

Станиця НЬЮ-ГЕЙВЕН

Коннектікат

З приїздом нової еміґрації до міста Нью Гейвен вже при кінці 1949 р.почали гуртуватися молоді пластунки, а провідницею була Ляриса Голубович-Пенцак.

На початку 1950 року відбулися перші пластові сходини під проводом пл. сен. Івана Турянського. На весну відбулося перше Пластове Свято Юрія в місцевому парку "Sleeping Giant" під проводом пл. сен. Михайла Бойка.

З роками з'їжджалося до Нью-Гейвену більше і більше пластунів, а між ними такі, як пл.сен. о. Юстин Гірняк, пл. сен. Олег Микетей, і завдяки цим провідникам до 5-ох років Крайова Пластова Старшина затвердила Пластову Станицю 19, з повними двома кошами, з юнацькими куренями (1 юнаків і 1 юначок) і новацькими гніздами (новаків і новачок).

Пластові зайняття відбувалися в Народному Домі, де тепер стоїть Українська Греко-католицька Церква св. Михаїла при George St. З часом був закуплений другий Народний Дім в сусідстві, де Пласт мав свою домівку, а Пластприят від початку зрозумів потреби молоді і охоче оплачував домівку.

Від 1957-1964 року пластуни з Нью-Гейвен пластували разом із пластунами із сусіднього міста Бріджпорт, де провідником був бл. п. о. Ярослав Шуст. Із звітів довідуємося, що в тих роках Пластова Станиця Нью-Гейвен — Бріджпорт виказувала 157 членів. Мабуть це було найбільше число за всі роки.

Пластприят був заснований вже в другому році існування пластового осередку.

Першим вибраним головою був бл. п. мґр. Ілля Городецький. Через роки головами були: бл. п. Іван Голубович, бл. п. Роман Рондяк, бл. п. Ярослав Томашівський, Олександра Кизик, Оксана Шумило, Наталія Цибрівська, Ірена Гладка, Ірина Лаврович, Надя Лодинська, Ґеня Козак-Гарвій.

Пластуни із Станиці щороку брали участь в літніх таборах на "Вовчій Тропі", а коли у 1956 році відкрили табори на "Бобрівці" там вони таборували. Пропам'ятним днем була візита основоположника Пласту д-р О. Тисовського, котрий перебув 2 дні на "Бобрівці" в переїзді на Ювілейну Зустріч в Канаді літом 1957 року. Пластуни із Нью-Гейвенської Станиці також роз'їздили по других оселях, як на "Писаний Камінь", "Новий Сокіл" і брали участь у спортових таборах, в морських таборах, лещетарських, "Школі Булавних", "Лісовій Школі" в ЗСА і в Канаді, в Орликіяді.

Довголітньою кошовою і впорядницею була пл. сен. Валя Ширай-Чудовська, яка не жалувала свого часу ані труду і своєю енергією і доброю вдачею вміло провадила і виховала ряд юначок на майбутніх сестричок і впорядниць.

Юначки 16-го куреня ім. Анни Ярославни посвятили свій курінний прапор під час Свята Юрія на "Вовчій Тропі" у 1968 р., а юнаки 33-го куреня ім. Симона Петлюри урочисто відбули посвячення свого прапору у жовтні 1968 р. в Нью-Гейвені. Також за старанням тодішньої станичної бл. п. пл. сен. Василини Шраменко-Данко, президент уряду Української Народної Республіки в екзилі Микола Лівицький наділив прапор юнаків Хрестом Ордену ім. Симона Петлюри. Декорацію прапору перевів бл.п. Митрополит Мстислав в Бавнд Бруку в 1971 р.

Діяльність пластунів стала гордістю громади. Через роки число станиці зростало і багато пластунів зайняло передове місце в громаді. Вони дотримувалися пластового закону і брали активну участь в духовному і суспільному житті громади.

Виховна праця була сильна і виховники вміли передати пластову ідею та знання провідництва і тепер вже ті пластунки і пластуни, які в 50-60-их роках виховувалися в Пласті, занимають важні місця в своїх громадах.

Станичними були: св. п. о. Юстин Гірняк, св. п. Олег Микетей, св. п. Василина Шраменко-Данко, пл. сен. Валя Ширай-Чудовська, пл. сен. Тома Ґіна-Тибодо, пл. сен. Мирослав Троян.

На жаль тепер Станиця Нью-Гейвен перейшла на Пластову Групу, тому що більшість пластунів повід'їжджали в інші місця, а новацтва немає. Є ще дещо старшого пластунства і сеніорів і маємо надію, що Пласт в Нью-Гейвені відродиться.

1980 – Члени Станиці перед церквою Св. Михаїла

1980 – Пластова Свічечка

1982 – Станиця бере масову участь у "Ходотоні"

1983 – Юначки 16-го куреня ім. Анни Ярославної

1984 – Новачки зі сестричками

1985 – Станиця в цілості на Пластовій Свічечці

1985 – Юнаки з експонатом на Орликіяді

1988 – 33-ій курінь ім. Симона Петлюри

1988 – Старші пластунки з под. Х. Мельник

1991 – Юначки на січневій Свічечці

Станиця НЬЮ-ЙОРК

Нью-Йорк

П'ятдесят років тому для великої кількості пластунів-іміґрантів, котрі вирушили на нові поселення в Америку після Другої світової війни, новим містом проживання став Нью-Йорк. Ті, що осіли в метрополії, відразу почали гуртуватися у пластові частини. Отож, весною 1949 року, офіційно засновано пластову станицю у місті Нью-Йорк, в якій формально почали свою пластову діяльність 63 члени.

Першим станичним було обрано пл. сен. Мирослава Раковського. У перших двох десятиріччях свого існування, членство Ньюйоркської Станиці блискавично побільшувалося і у своєму зеніті у 1966 році станиця пишалася 724 членами.

Діяльність членів станиці Нью-Йорк у пластовій програмі та в громаді завжди була і є понадпересічною. Адже у 1949 році, Станиця зорганізувала першу пластову зустріч в ЗСА в Бавнд Бруці, Нью-Джерзі. Рівнож, пластуни з Нью-Йорку організували перші табори у Неррозбурзі, Н.Й. та щорічні окружні Свята Юрія. У 1952 році, вперше відбулася новацька костюмова забава під назвою "Баль у Князівни Сніжинки". По сьогоднішній день, станиця Нью-Йорк з великим успіхом влаштовує та переводить щорічні новацькі костюмівки. Не менш важливим є активність старших пластунів та сеніорів, які стало організували різні табори, очолювали їхні проводи та періодично займали пости у Крайовій Пластовій Старшині ЗСА, провід якої часто знаходився на терені Нью Йорку.

Пластприят невтомно працював у ранніх роках історії Станиці, присвячуючи багато часу та охоти молоді оскільки він вірив в користь пластової організації. Яскравим доказом присвяти та довір'я цих приятелів Пласту це влаштування пластової оселі "Вовча Тропа" в Іст Четгемі, Н.Й., яка була закуплена 1953 року спільно з довколішніми станицями східньої Америки. Важко ствердити хто як багато допоміг будувати цю нову оселю, але у проводі цього руху були члени "комісії закупу" з Нью-Йорку, а саме Ярослав Бойдуник, Орест Клюфас, Михайло Юзенів, Володимир Сушків та Богдан Соболта. В 1959 році заходом Управи Пластприяту та Станичної Старшини створено Комітет Купна Пластового Дому, який в 1963 році офіційно перетворився у Пластову Фундацію. Тут треба згадати ініціяторів та перших членів Дирекції Пластової Фундації: інж. Романа Баранського, Володимира Саляка, пл. сен. Ярослава Падоха, мґр. Петра Дармограя, Михайла Савицького, інж. Евстахія Яроша, Івана Заяця. В 1964 році Пластова Фундація закупила існуючий Пластовий Дім у місті Нью-Йорк. В цьому домі сьогодні знаходяться пластова домівка, яка була посвячена 5 грудня 1970 року та головна канцелярія КПС. Нинішня Ланка Батьків продовжує традицію своїх попередників, влаштовуючи пластові імпрези і допомагаючи виховникам виконувати пластову програму, яка мала пріоритет в українській громаді, а рівночасно, ньюйоркські пластуни завжди радо приймали (та далі приймають!) участь у різних громадських імпрезах. Члени Станиці появлялися на не одній параді, академії, національнім святі або маніфестації. Станиця також у своїй домівці відмічувала важливі національно-історичні дати урочистими пластовими апелями. Для молоді протягом років, ніколи не забракло розвагових пластових зайнять.

Сьогодні пластова Станиця у Нью-Йорку далі кипить життям і енергією. Хоч зменшилося членство внаслідок переселення пластунів з міста до окружних околиць, пластовий дух залишився кріпким і здоровим. Станиця сьогодні складається з двох юнацьких куренів, двох новацьких гнізд, з осередків УСП і УПС та Ланки Батьків. Рівнож, пластова програма продовжується: юнацтво і новацтво відбувають щотижневі зайняття, щороку пластова молодь приймає участь в змаганнях Орликіяди, зимових і літніх таборах, Святі Юрія та традиційній станичній прогульці. Старші пластуни стоять на провідних місцях таборів і помагають вести Пласт у нове тисячоліття.

Станичні: М. Раковський, І. Домбчевський, М. Левицький, М. Юзенів, О. Сокіл, В. Савчак, В. Хамула, В. Рак, Т. Гунчак, П. Пясецький, Т. Триш, П. Дорожинський, Р. Рогожа, А. Ластовецький, І. Куровицька, О. Кузьмович, Ю. Савицький, О. Куровицька, О. Пясецький, Н. Самокіш, В. Корнага, А. Ганкевич.

Рій новаків "Тигринята" з Бруклина на прогульці до музею зі сес. Н. Кулинич

1951 — Члени пластового хору зорганізованого диригентом пл. сен. Т. Левицьким

1952 — Гурток "Беркут" 3-го куреня УПЮ під час прогульки на Статен Айленд

1953 — 3-ій курінь юнаків ім. Івана Мазепи при ватрі на прогульці зі ст. пл. П. Содолем і пл. сен. В. Бакальцем

1953 — Прогулька 7-го гнізда "Діти степу" і сес. Н. Кулинич

1953 — Гурток "Беркут" куховарить

1954 — Основоположник Пласту д-р О. Тисовський в гостях новацького роя

1955 — Члени 3-го куреня на таборі з грибом найденим на прогульці

1955 — Новаки вшановують пам'ять ген. хор. Т. Чупринки

1955 — Гурток "Вивірки" 2-го кур. юначок на лещатарській прогульці

1956 — Юначки 2-го куреня

1957 — Новаки здають вмілість "Літун"

1957 — Новаки іменовані "жовтодзюбами"

1957 — Новаки і братчики на прогульці

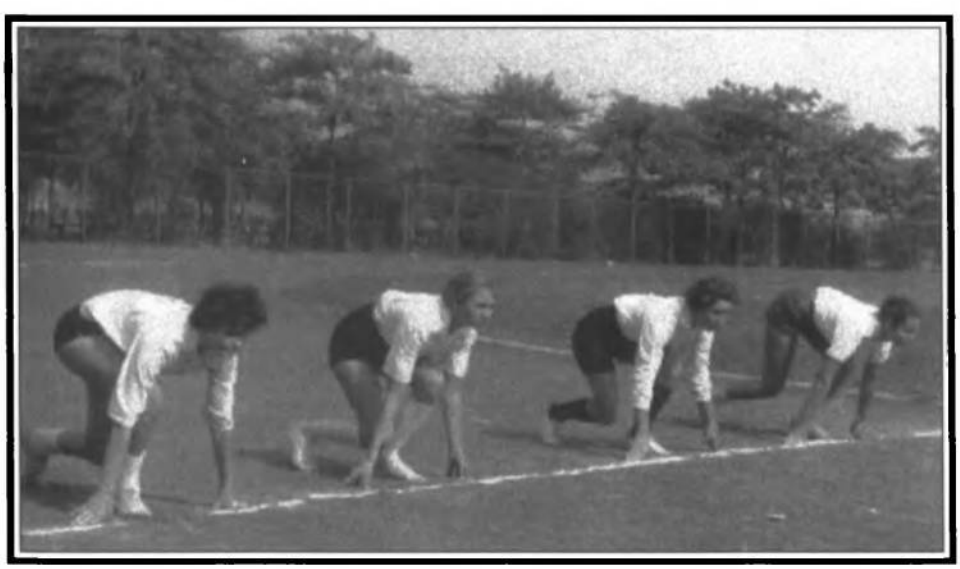

1958 — "До бігу, готові, гоп." Юначки змагаються в Іст Рівер Парку

1958 — Юначки із 2-го кур. на Св. Юрія

1958 — 3-ій кур. під час дефіляди на Мазепинському злеті в Рендал Айленд

1958 — 2-ий курінь ім. Лесі Українки на Св. Юрія

1959 — Іменування юначок і юнаків під час Листопадового апелю

1960 — 3-ій курінь на прогульці в Статен Айленд

1961 — Рій новаків "Рисі" біля Іст Рівер зі сес. Н. Кулинич. і бр. П. Дармограєм

1962 — Посвячення прапору 30-го куреня ім. Софії Гаєчко

1963 —7-ме гніздо "Перелетні Птиці" з братчиками

1965 — Гурток юнаків "Морські Орли"

1968 — Куми прапору 21-го куреня юнаків ім. Евгена. Коновальця

1968 — Перші хорунжі 21-го куреня під час посвячення прапору

1968 — Хорунжі 18-го куреня ім. О. Пчілки на Святі Юрія

1969 — Співучий гурток юначок 30-го куреня виступає на 20-літтю Станиці Нью-Йорк

1969 — пл. сен. Д. Бойдуник з юначками 30-го кур.

1970 — Співучий гурток юначок виступає на Шевченківському святі

1970 — Станична Старшина Нью-Йорку, пл. сен. Павло Дорожинський — станичний

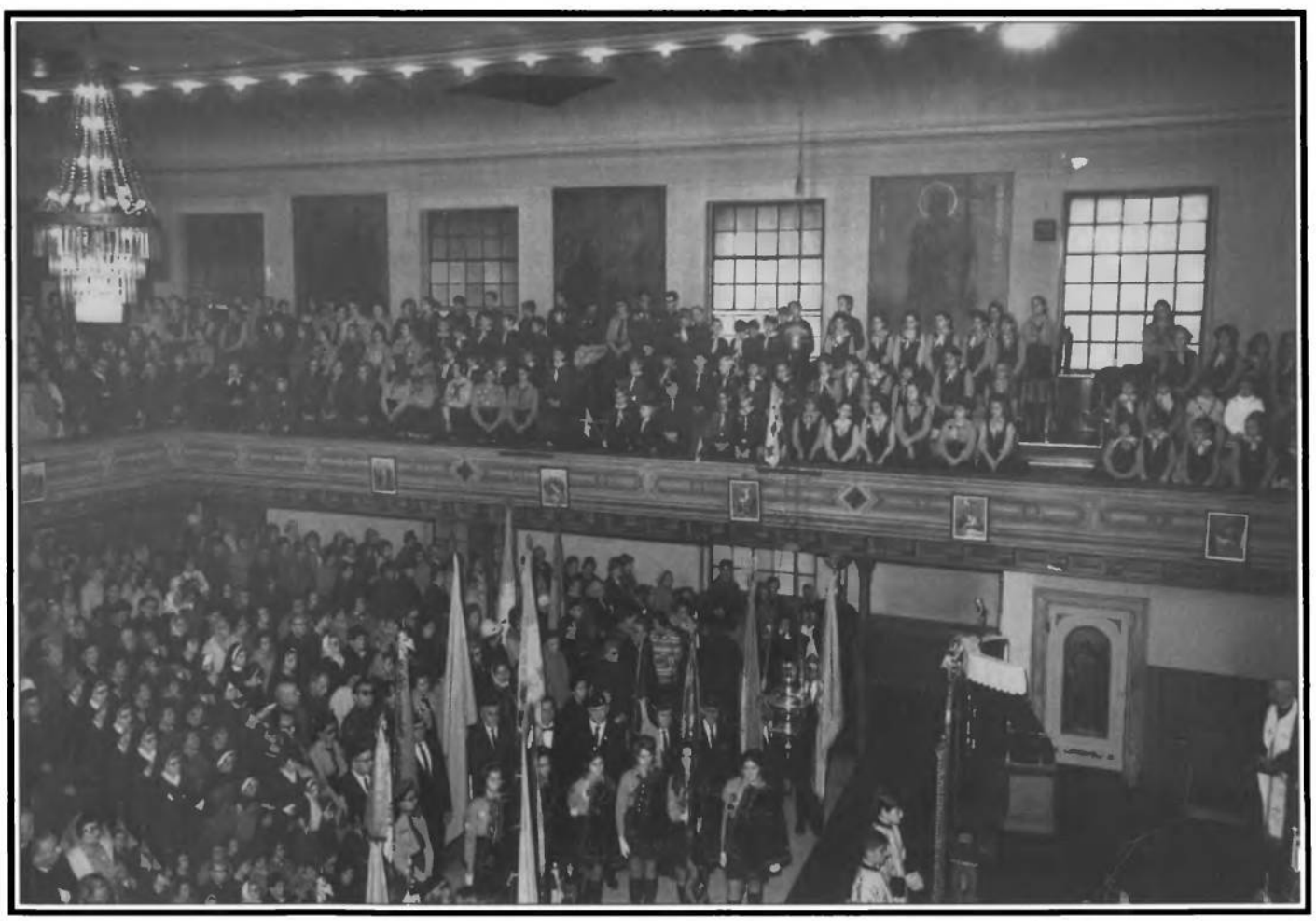

1958 — Святочна Служба Божа у Св. Юра з приводу Першого Листопада

1971 — 18-ий курінь юначок ім. О. Пчілки готується до дефіляди під час Св. Юрія

1971 — Учасники конкурсу журналу "Юнак"

1971 — Товариська зустріч членів сусідних станиць

1971 — 2-ий курінь юначок ім. Лесі Українки готується на дефіляду під час Св. Юрія

1972 — Гніздо новаків "Перелетні Птиці" з гніздовим ст. пл. Р. Юзенівом і братчиками

1974 — 2-ий курінь юначок на Св. Юрія

1975 — Рій новаків з Асторії "Вовчики" на "Вовчій Тропі"

1978 — Посвячення прапору 30-го куреня ім. С. Галєчко з присутністю Нач. Пластуна Ю. Старосольського

1978 — Члени 30-го куреня із зв'язковою В. Косович з новопосвяченим прапором

1986 — 1-го листопада 1986 — Імпреза 30-річчя 30-го куреня зі зв'язковою пл. сен. Д. Бойдуник

1983 — Члени 18-го куреня юначок ім. О. Пчілки

1983 — Юначки 18-го куреня присягають

1981 — Курінна прогулька 18-го куреня з подр. М. Ганкевич, Г. Висовською і О. Стасюк

1984 — Прапор 18-го куреня у дефіляді на Св. Юрія

1984 — Пластова "Свічечка"

1984 — Члени 18-го куреня з колядниками в часі пл. "Свічечки"

Юнаки 3-го куреня на Орликіяді зі зв'язковим Ю. Савицьким і новообраним Гетьманичем

1994 — Новацьке Св. Юрія в Ґлен Ков з участю станичного пл. сен. В. Корнаги

1994 — Новацька костюмівка п. н. "Цирк"

1994 — Новачки виконують штуки в "Цирку"

1995 — Гурток юнаків "Яструби" із 3-го куреня

1999 — Станиця відзначає довголітню працю под. О. Кузьмович як редактора юнацького журналу "Юнак"

1999 — Заслухані в слова под. О. Кузьмович під час відсвяткування дня "Юнака"

1999 — Юнацтво переглядає виставку минулих картин із журналу "Юнак"

1996 — Виконавці костюмівки п.н. "Морська царівна"

1996 — "Служки водяника" на костюмівці п.н. "Морська Царівна"

2000 — Новаки "паяцики" із сес. Н. Кулинич на костюмівці "Цирк"

2000 — Новак "силач"

1997 — Новаки "скоморохи" у танку

1997 — Всі виконавці костюмівки "Казка чарівниця". Декорації — пл. сен. О. Стасюк

2000 — Станичний А. Ганкевич раду радить з деякими членами Станичної Старшини

2000 — Звільнення з юнацтва

2000 — Гурток "Вовки" після закриття станичного року

2000 — Іменування на Гетьманську Вірлицю К. Кузьмович у присутності гол. ГПБ, станичного, батьків та зв'язкової

Станиця НЮАРК

Нью-Джерзі

Пластуни в околиці Нюарку, Н. Дж. вперше оформилися в пластову групу наприкінці 1949 і на початку 1950 років створивши Осередки Праці Старших Пластунів і Пластунів Сеніорів та рій новаків, як організаційну частину станиці Нью-Йорк.

Нюарк одержав статус Станиці на установчих загальних зборах 19 березня 1951 року з участю 52 молодих і 24 дорослих членів. Станиця почала розвивати свою активність у пластовій домівці на Бельмонт Авеню, винайнятій завдяки матеріяльній підтримці громади і майбутніх членів "Пластприяту". Були два коші: чоловічий, що включав 3-тє гніздо новаків "Лісові Мандрівники" і 5-ий курінь ім. Петра Конашевича-Сагайдачного та жіночий кіш з 24-им гніздом новачок "Лісова Поляна" і 20-им куренем юначок ім. Марти Борецької. Пластова молодь сходилася звідусіль, добиралися хто автобусом, хто пішки, на щотижневі гурткові сходини, щомісячні курінні сходини, на станичні збірки і свята. Влітку більша частина пластунів виїжджала з міста до пластових таборів на "Вовчій Тропі".

Пластуни активізувалися також поза домівкою і часто було видно пластові однострої на громадських святах чи академіях. У цій діяльності необхідними були члени Пластприяту, які рівнобіжно працювали, щоб забезпечити матеріяльні потреби пластової виховної програми.

В червні 1964 р., завдяки зусиллям Пластприяту, станиця спровадилася до своєї, власними силами прибраної і помальованої домівки на Клінтон Авеню в Ірвінґтоні. Впродовж 12 років там виховувалося покоління пластунів народжених уже на еміґрації. Вони продовжували тяглість пластової ідеї й удосконалювали пластову вправність своєю участю в змаганнях на Святах Юрія, Орликіядах, пластових зустрічах тощо. Станиця щорічно влаштовувала Листопадове Свято, Різдвяну Свічечку, січневий день української назалежности і Свято Моря. Пластприят весь час стояв поруч і допомагав матеріяльно, для придбання фондів влаштовуючи балі, пікніки, буфети, льотерії, і щороку виготовляючи календар з адресами. Ряди юнацтва зростали настільки, що між 1967-1993 роками було створено додатковий курінь юначок, 44-ий Курінь ім. Оксани Джеджори, а в 1972-1987 роках курінь юнаків поділено і створено 47-ий курінь ім. Степана Бандери. В цей час також рішено зареєструвати Пластову Фундацію як орган для правного забезпечення пластового майна.

У 1970-их роках пластуни Станиці Нюарк часто їздили до Нью-Йорку на культурні прогульки — до театру, опери, балету, на українські вистави. Багато пластунів брало участь у зимових таборах і в збірних станичних прогульках на лещатах, совгах, рольках і т. ін. Декому пощастило подорожувати пластовими турами до Европи. В 1974 році, завдяки співпраці між Станичною Старшиною, Пластприятом і Пластовою Фундацією, куплено нову домівку, напроти української церкви, поблизу парафіяльної школи й інших українських установ. Новацтво і юнацтво, часто діти пластунів, з яких Станиця оригінально починалася, пластували там 23 роки.

У 1980-их роках динаміка української громади, зокрема пластових родин, почала знов мінятися. Молодші родини масово переселюватися в західні частини Нью-Джерзі і почали творити рівнобіжні рої та гуртки, які належали до Станиці, але відбували сходини льокально. Започатковано щорічне святкування новацького Свята Юрія, на яке запрошували довколишні станиці. Це був час найбільшого припливу новацтва в історії станиці. Коли в 1991-ім році Україна проголосила незалежність, відкрилися нові можливості на подорожі спілкування з пластунами на батьківщині. В 1999 році станиця продала пластову домівку з наміром якнайшвидше придбати іншу, що має краще служити потребам нових пластунів, тимчасом винаймаючи притулок у залі церкви св. Івана у Виппані, Н. Дж.

50-літню історію станиці в Нюарку можна порівняти до довгої пластової мандрівки з пригодами і невигодами. І хоча "не знаємо самі, де завтра заночуєм", все ж таки станиця переступає поріг нового тисячоліття як найбільша станиця в ЗСА, нараховуючи 328 членів.

1958 — 20-ий курінь ім. Марти Борецької

1964 — Посвячення курінних прапорів — 20-ий курінь юначок і 5-ий курінь юнаків

Ст. Орел пл. сен. Т. Самотулка вручає новацьку похвалу

1967 — Гурток "Маки", 44-ий курінь УПЮ-ок

Пл. сен. О. Гельбіґ з юнацтвом

1968 — Традиційне виведення гагілок юнацтва Станиці Нюарк

Гурток "Маки" на прогульці

1968 — Гурток "Маки"

1965 — Члени Станиці Нюарк в цілості перед церквою св. Івана Хрестителя

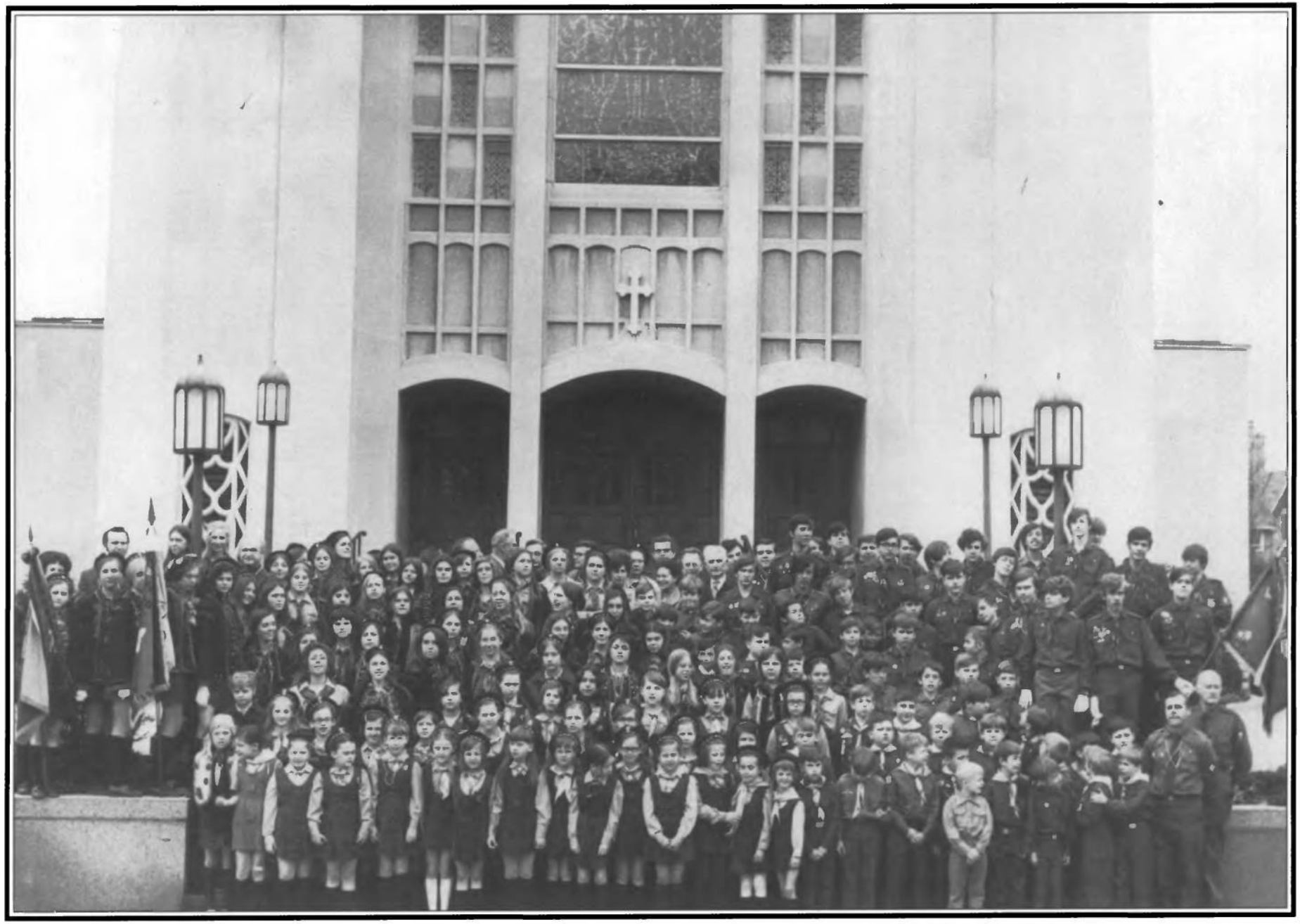

1971 — Члени Станиці Нюарк в цілості перед церквою св. Івана Хрестителя

1970 — Хорунжі з прапорами

Виведення гагілок

1872 — Учасники Свята Юрія на "Вовчій Тропі"

1986 — 5-ий курінь юнаків

1991 — Учасники Орликіяди на "Союзівці"

1991 — 24-те гніздо новачок виводить гагілки

1992 — Рій "Зайчики" в часі Листопадового Апелю

1992 — З усмішкою на устах...

1993 — Дебют гуртка "Калина", 44-ий кур. ім. Оксани Джеджори

1994 — Учасниці новацької прогульки

1992 — сес. Д. Юрчук з новачками на пластовому базарі

1993 — Учасниці Орликіяди на "Союзівці"

1992 — Рій "Зайчики" на Листопадовому Апелі

Юначки перед виведенням гагілок

1998 — Гурток юначок "Калина"

Гурток юначок

Юначки під проводом ст. пл. Д. Юрчук виконують програму на святкуванні 50-річчя Пл. Станиці в Нюарку

1999 — Члени Станиці Нюарк перед церквою св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н.Дж.

Станиця ПАССЕЙК

Нью-Джерзі

Історія пластової Станиці в Пассейку зв'язана з приїздом нової еміґрації, серед якої було 11 пластунів, що зорганізували пластову групу літом 1949 року, а ними були Осипа Кобзар, Василь Мочула, Михайло Мочула, бл. п. Григорій Мочула, Ольга Кузик-Мочула, Роман Микита, бл. п. Мирослав Безушко, Галя Німилович-Микита, Віра Німилович-Салевич, Осип Німилович і Богдан Кобзар. В 1953 році вибрано першу станичну старшину, яку очолив ст. пл. Василь Мочула. В пізніших роках станичними були: М. Костко, С. Квасовська, Р. Микита, В. Бакалець, М. Титла, Я. Федун, М. Ваньо, З. Брожина, Д. Темницька, М. Ковалів, О. Кордуба і М. Джейкенс.

На початку було два юнацькі гуртки "Сороки" і "Рисі". В скорому часі прибували діти до новацтва і 5 літ пізніше вже були гнізда і курені, які в половині 60-их років були затверджені Крайовою Пластовою Старшиною. Гніздо новачок одержало число 22 "Квіти Рідних Піль", гніздо новаків одержало число 17 "Приятелі Лісу", 38-ий курінь юначок ім. Марусі Тарасенко і 31-ий курінь юнаків ім. Івана Виговського. Рівнож оформилися осередки праці УПС, УСП і гурток Пластприяту. В роках 60-их і 70-их Станиця начисляла 200 членів.

Новацтво і юнацтво працювало згідно з вимогами пластових законів і правильників та брали активну участь у всіх пластових програмах, на яких здобували признання і нагороди.

В 50-их роках в станиці був драматичний гурток під проводом Л. Чолган, а в 60-их роках під проводом Дарії Колатало. Ці гуртки ставили п'єси і виступали на пластових і громадських святах.

Співучий гурток "Кобза" під проводом Андрія Фарміґи, своїми виступами на пластових і громадських імпрезах, здобув багато признання і слави для нашої станиці в 70-их роках.

На Святі Юрія і Орликіядах наше юнацтво часто здобували передові місця. На Орликіядах були вибрані гетьманичем Анатлій Кардашинець, Андрій Панченко і Павло Фарміґа, а гетьманівною була вибрана Катруся Панченко. На святкуванні 30-ліття станиці пл. скоб Андрій Панченко був іменований Гетьманським Скобом, а на святкуванні 50-ліття станиці пл. скоб Павло Фарміґа був іменований Гетьманським Скобом.

Осередок старших пластунів-ок виконував обов'язки виховників, гніздових, зв'язкових і членів Станичної Старшини. Самостійно вже 20 років улаштовує сценку св. о. Миколая для громади. Наша Станиця тісно співпрацює з молодечою організацією СУМ. Спільно влаштовуємо національні свята та забави.

Станичні Старшини і виховники доложили багато зусиль, щоб виховати молодь на добрих пластунів і національно свідомих громадян. Виховувана молодь в нашій Станиці це сьогодні члени КПС, ГПБ, ОТК-ВТ та багато інших пластових проводів. Члени нашої станиці Юрій Слюсарчук і Людмила Дармограй очулювали ГПБ, Ігор Сохан очолював КПС, Василь Мочула очолював УПС при КПС, а Юрій Гук очолює ОТК — "Вовча Тропа". Рівнож наші пластуни очолюють і є членами управ громадських організацій. Впродовж 40 років Стефанія Квасовська була директоркою Рідної Школи, а Ярослав Федун є довголітнім головою "Кредитівки". Члени нашої станиці, що одержали Святого Юрія в золоті, були Никифор Гірняк, Володимир Бакалець, Маркіян Титла, Зеня Брожина, Дарка Темницька, Марія Бакалець і Юрій Слюсарчук.

В 1999 році наша Станиця відсвяткувала 50-літній ювілей пластовою програмою, величавим бенкетом, виданням пропам'ятної книги та відзнаки. В Крайовій Ювілейній Комісії Святкувань 50-річчя Пласту в США велика кількість нашої станиці занимає важні пости, а саме: голова — Галина Кутко, члени — Зеня Брожина, Богдан Крамарчук, Оксана Кордуба, Дарка Темницька, Петро Дармограй, Авра Слюсарчук і Марта Кордуба.

Сьогодні наша Станиця вітає у рядах пластунів наших братів і сестер з України. Ми є горді за нашу молодь, що вони вибрали йти пластовим шляхом "До Великої Мети". Винагородою за наш труд і працю є постава і вирозуміння до Пласту, ширшого загалу громадянства і веселі спомини нашої молоді.

1953 – Перший станичний пл. сен. В. Мочула

1952 – Пластова ялинка

1954 – Перший гурток юначок "Сорока"

1954 – Новацтво на прогульці

1955 – Юнаки здобули трофею на Святі Юрія

1955 – Гурток "Сороки" на "Вовчій Тропі"

1965 – Пластова молодь в повному складі з виховниками

1965 – Станична старшина

1967 – 31-ий курінь ім. ген. І. Виговського

1965 – Курінний табір 31-го куреня в Елленвіл, Нью-Йорк з пл. сен. В. Бакальцем

1967 – 38-ий курінь ім. Марусі Гарасенко на ЮМПЗ на "Батурині"

1971 – 31-ий курінь на Святі Юрія

1971 – Співучий гурток "Кобза" з диригентом А. Фармігою

1975 – 38-ий курінь, першуни Свята Юрія зі станичним М. Титлою і комендантkою З. Брожиною

1982 – Гурток юнаків з виховниками на Святі Юрія

1985 – 31-ий курінь на Святі Юрія

1986 – ОП Сеніорів пращає пл. сен. о. Гліба Лончину

1993 – Юнацтво по виступі на Орликіяді

1998 – Юнаки по іменуванні на скобів

1999 – Повний склад Станиці на закритті року

1999 — Члени куреня "Чортополохи", активні у станиці

1999 — Голова КПС надає станичній пл. сен. Д. Темницькій грамоту

1999 — Запалення станичної ватри

1999 — "Ангелик" і "чортик" перебивають програму

1999 — Танець "Привіт"

1999 — Пластуни і гості на ювілейному бенкеті

1999 — Гурток "Кобза" співає

Ведучі програмою Зеня і Оксана

Група ПОРТЛЕНД

Ореґон

Пластова група в Портленд, Ореґон повстала щойно в 1998 році, коли її заініціював д-р Андрій Андрухів, прибулий тут з України в 1996 році. В Україні, конкретно в Дрогобичі, де родина жила, обидві дочки д-р Андрухова належали до Пласту і тому батько, поселившись в Портленді, шукав можливости дальшої приналежности до Пласту для своїх дочок, а також для інших дітей з України, що там поселилися зі своїми батьками. І так 24 жовтня 1998 року він скликав перші конституційні збори пластової групи. На них вибрано провід у такому складі: д-р А. Андрухів — голова, Олег Капитко — заступник, Богдан Ліський — писар, Юрко Герець — скарбник і Гелен Ален — виховник.

Група діє активно, відбуває сходини та прогульки. Число членів Пластової Групи 12-15. Сходини відбуваються в приміщеннях Української Православної Церкви Івана Хрестителя в місті Портленд. Перша спільна прогулька членів Станиці відбулася в листопаді 1998 року на Колюмбія Рівер Ґордж. Були на ній усі, що бажають пластувати від сеніорів до новацтва.

1998 – Пластуни групи в Портленд на прогульці

1999 – Новорічна забава

1999 – Участь пластунів у параді в Портленд

Станиця РОЧЕСТЕР

Нью-Йорк

У вересні 1999 року минуло 50 років із дня заснування в Рочестері Організації Української Молоді "Пласт". Глибоке почуття обов'язку служити українській спільноті у підготуванні кращого майбутнього покоління юнаків і юначок, спонукало рочестерських пластунів-сеніорів Михайла Ляльку, Володимира Приймака, Анастазію Смеречинську та Івана Крамарчука в дні 7-го листопада 1949 р. піднести пластові прапори в місті Рочестер.

Першим станичним був пл. сен. Михайло Лялька, першими кошовими були пл. сен. Анастазія Смеречинська і пл. сен. Іван Крамарчук.

До Рочестеру напливало більше пластунів і всі вони включалися у працю Станиці. Створено Гніздо новачок "Зелена Галявина" і Гніздо новаків "Діти Пралісу". Юнацтво згуртувалося в 12-ий курінь УПЮ ім. Ганни Барвінок і 19-ий курінь УПЮ ім. Митрополита Андрея Шептицького. Створився Осередок Праці Старших Пластунів та Пластового Сеніорату. Предметом дії Пластприяту стало створення фінансової бази для потреб пластової молоді. Працю поведено над вивченням ідеології та історії Пласту, а головною метою було згуртувати молодь у рідним середовищі, плекаючи пластову дружбу.

Вже в 1951 році пластова діяльність пожвавлюється. Завдяки Сірому Левові, боффалівським пластунам, з фінансовою допомогою нашої Станиці та Пластприяту придбано площу для пластування. На Спаса відбулося урочисте посвячення площі, яку пластуни охрестили "Новим Соколом".

Осінню 1961 року 12-ий курінь ім. Ганни Барвінок і 19-ий курінь ім. мит. Андрея Шептицького посвятили свої курінні прапори. Незабутній момент посвячення прапорів доконав улюблений капелян Пласту пл. сен. о. Богдан Смик.

В 1982 при пластовій Станиці створено танцювальний гурток "Євшан", який по сьогодні, красою і чаром українського танку звеселяє глядачів і репрезентує українську громаду серед чужинців.

За 50 років невтомної праці пластових виховників і провідників в Станиці виховалося багато пластунів, якими можемо гордитися. Успіхи і досягнення Пласту, як самовиховної організації української молоді, це впершу чергу овочі праці й ініціятиви самого пластунства, що становить поважний вклад у загально-національну скарбницю нації, що поповнюється молодою ґенерацією, вихованою в Пласті. Ініціятива і праця одиниць та проводів, які реалізували ідеї та впроваджували мрію в дійсність, ставали двигунами росту та творили властивий балянс організації.

Найважніше завдання Пласту — виховати національно свідому молодь — пластуни — це передові громадяни нашого міста і цю працю дальше продовжуємо — поки будемо існувати.

Відмічуючи 50-ліття нашої Станиці стверджуємо, що клопотання про долю української молоді, збереження рідної мови та розвиток українських культурних надбань лягло в підвалини відродження українського Пласту на терені міста Рочестер.

Список Станичних: Михайло Лялька, Іван Крамарчук, Роман Вергун, Володимир Приймак, Роман Гавриляк, Христя Ковч, Богдан Ґуран, Мирон Баб'юк, Любомир Шмиґель, Уляна Баб'юк, Юрій Кравс, Христя Олексин, Роман Левицький, Леся Телеґа, Богдан Домбчевський, Тамара Денисенко

1951 — Театральний виступ Станиці "Дівчинка зі сірничками"

1959 — Члени Станиці під проводом станичного пл. сен. Р. Вергуна

Новацький рій "Пугачки" і сес. Христя

1951 — Свято Юрія

Рій новаків і сес. Ліда

1970 — Станична збірка. Посередині станичний пл. сен. І. Крамарчук

1962 — 12-ий кур. юначок ім. Ганни Барвінок на ЮМПЗ

1964 — Станична старшина

"Чорноморці"

1968 — Гніздо новачок

Сеніори

1976 — Станична старшина

1998 — Юнацтво із пл. сен. Л. Телегою

1995 — Пластова молодь виступає на 45-літтю Станиці

1987 — Юнацтво на ЮМПЗ в Ґрефтоні

1992 — Свято Юрія в Лакавана Парку

Орликіяда

Станиця СИРАКЮЗ

Нью-Йорк

Осінню 1950 року зорганізували в Сиракюзах перші пластові гуртки. Основниками їх були пластові сеніори Володимира і о. Богдан Смики. Допомагали їм у праці Людмила і Тадей Ґеціви. Це була перша й одинока тоді молодеча організація на тому терені. Відразу створено окремі гуртки юначок, юнаків, новачок, новаків.

В рр. 1952-53 в Сиракюзах поселилися ще інші пластові сеніори: Марія і Михайло Логази, Осип Гапій, Марко Бачинський і Роман Шаран.

Сиракюз завжди мав більший приплив жіночих частин, так що уже в 1955 році створено Підготовчий курінь із першими курінними: Танею Смик і Ромою Рубич. В 1958 році цей курінь став дійсний і дістав число 34 ім. 500 Героїнь з Кінґіру. Цей курінь проіснував аж майже до 1990 року. В 1961 році повстало в Сиракюзах 38 гніздо новачок "Рідні Квіти". Першими гніздовими були Т. Смик та Л. Величко. Це гніздо також уже у 80-тих роках зникло.

Виховниками дівочих частин від 1950-1964 були: М. Логаза, В. Смик, Д. Городецька, Д. Салабан, М. Кузьма. Від 1964-1990 слідуючі пластунки брали дуже активну участь: Марія Логаза – 1987-1993, Арета Колодій, Христя Шипилява, Діді Бутенко, Рута Галібей, Н. Шпічка, Р. Прибила, Л. Гвозда, Л. Войтович, М. Войтович, М. Кравс.

По хлоп'ячій лінії завжди існувало 1-3 самостійні гуртки та рої. Виховниками були від 1950-64 О. Гапій, Р. Шаран, В. Бутенко, Л. Курилко, О. Кравс, С. Кравс, І. Гапій, Р. Смик, Л. Бачинський. Після 1964 року дійшли ще: Т. Павків, Б. Ґудзяк, М. Ґудзяк, . Логуш, А. Войтович, І. Гвозда мол. І. Гвозда (старший) був станичним багато разів в 1970-их, 1980-их роках. А. Середницький і Р. Шаран постійно занимали різні пости. В. Бутенко був кошовим.

Окрім систематичної виховної праці по роях та гуртках Станиця як цілість завжди брала активну участь у більшості громадських та шкільних святах, а внутрі завжди відсвятковувала: 22 січня, Листопадові Роковини, Свят-Вечірню "Свічечку", усі іменування та різні інші роковини (пам'ять Митрополита А. Шептицького, ген. Тараса Чупринки, солідарність з Українськими Політичними В'язнями (1977 – разом із СУМ-ом), станичні табори разом із Ютикою, Свята Юрія, від 1962 р. брала участь у всіх ювілейних пл. зустрічах, 1964 р. була на відкритті пам'ятника Т. Шевченка у Вашінґтоні. Пластуни Сиракюз їздили кожного разу на виховно-вишкільні табори ("Новий Сокіл", "Вовча Тропа"), лещетарські табори, як рівнож на морські та спортові табори. Також занимали різні пости у проводах таборів. Кожного року юнацтво брало участь в "Орликіяді" (до 1988).

У 1961 р. був затверджений Пластприят і першим головою був М. Середович. Батьки пластунів завжди підтримували Станицю і багато з них з посвятою працювали: Я. Ґудзяк, Ф. Войтович, Л. Логуш, Тим'яки, Дупляки, Федоровичі, Назаренки, Шпічки, Сидоровичі, Ємці, Жовніреньки, Гурські, Клюфаси, Тимченки, Прибичи і т.д.

Осередок УСП був заснований у січні 1963 року. Хоч цей осередок був дуже активний у шістдесятих та сімдесятих роках, з часом перейшов він тільки на паперове число членів.

Станиця ЮТИКА

Нью-Йорк

Пласт в Ютиці сягає своїх початків, коли до Ютики прибув курінний куреня ім. Івана Богуна з табору переміщених осіб в Байройті, Німеччина пл. сен. Ярослав Ликтей на початку 1949 р. Вже в травні того ж року американські скавти запросили його, щоб він розказав про український Пласт.

Я. Ликтей нав'язав зв'язки з пл. сен. Е. Ґутом Кульчицьким, щоб оформити пластовий гурток, бо до Ютики ще приїхали Богдан Стеткевич, Ігор Кошман, Юрій Ольховський та інші. Гурток очолив Я. Ликтей, а писарем став В. Літинський. Коли до Ютики приїхало більше українців, засновано ще новацький гурток. Крім своїх сходин пластуни брали участь у громадському житті, а Ликтей із бандурою і пластунами виступали на імпрезах.

На початку 1951 року Ликтея покликали до Американської Армії, а провід Пласту перебрав В. Літинський.

1-го травня 1952 р. новим парохом Церкви св. Володимира Великого в Ютиці призначено капеляна Пласту, пл. сен. о. Богдана Смика. Він приїхав до Ютики з дітьми та дружиною, пл. сен. Володимирою, активною пластункою. Тоді вони перебрали провід в Пласті.

Отець Богдан був управителем Дієцезальної Оселі в Стретфорді, Н.Й., де виховниками молоді були "байройтці" Микола Гоко Кравців і Я. Ликтей. Вони також були піонерами-виховниками на новозакупленій "Вовчій Тропі". В Стретфорді багато пластунів відбули літні табори, коли ще не було "Вовчої Тропи" чи "Нового Сокола".

До Ютики прибули ще пл. сен. О. Гошовський, Б. Чайківський, І. Чайківська, О. Томич та інші. Виховниками були: Д. Боднарчук, Л. Яцків, Б. Даґлес, П. Ярмак, Х. Войтович, К. Ликтей-Мельник, Х. Ликтей, д-р М. Ликтей і М. Ликтей, Л. Герець, М. Рабій, Х. Рабій, А. Смик і Н. Смик. Юнаки й юначки брали участь у літних таборах у Стретфорді, на "Вовчій Тропі", Іст Четгем і на "Новому Соколі" коло Боффало. Ютицькі пластуни та пластунки були учасниками або виховниками. Дуже активним був хлоп'ячий гурток "Вовки" та дівочий "Соловейки".

Крім пластових сходин, зайнять, прогульок, чи таборів пластуни включились у громадське життя. Пл. сен. Володимира Смик провадила пластовою співучою групою, яка звалась "Пластові Соловейки". Вони не тільки виступали на пластових святах, але часто виступали на громадських і шкільних виступах та імпрезах.

В Ютиці Іван Бекерський організує Пластприят, щоб допомагати матеріяльно. Пластприят уфундував виховні табори, книжки під ялинку та давав на інші потреби Станиці.

Ця невелика станиця виховала та дала добрі життєві дороговкази для багатьох пластунів, тепер професійних людей. Багато пластунів виїхали поза межі нашої Станиці і не було припливу молоді. Гурток Пластприяту в Ютиці на ліквідаційному засіданні передав все своє майно на розбудову пластової оселі "Поляни" в Україні

пл. сен. о. Б. Смик і пл. сен. В. Смик серед пластової молоді в Ютиці

Гурток юначок з подругою у Сиракюзах

Пластуни і Сумівці у Сиракюзах

1969 — Гуцульський Вечір в Ютиці. 34-ий курінь ім. 500 Героїнь із Кінгіру

1969 — Пластуни і батьки на спільнім пластовім святі

1970 — Виступ гуртка "Лисички" з Ютики на бенкеті з нагоди посвячення національного прапору для Пласту

В Сиракюзах пластова молодь вшановує день народження др. О. Тисовського, Дрота та новий випуск "Життя в Пласті"

1978 — Учасники юнацької зустрічі у Сиракюзах

1979 — Спільний виступ юнацтва на Шевченківському Святі у Сиракюзах

1980 — Юнацтво Ютики вшановує пам'ять пластуна Р. Шухевича, ком. УПА Тараса Чупринки

пл. сен. Д. Бутенко на прогульці

1969 — Пластовий провід і учасники Станиці Сиракюз-Ютика

1978 — На пластовій свічечці промовляє пл. сен. І. Гвозда

Станиця ТРЕНТОН

Нью-Джерзі

В дії Пластової Станиці в Трентоні можна відмітити три етапи: заснування в 1949 році й розбудова її, 1960-1980 час її розквіту і період спаду членства та ліквідація 1991 року.

Малий гурток молоді, заснований пластункою Анною Бойцун в 1949 р., став зав'язком Пласту в Трентоні, столиці Нью-Джерзі. Завдяки таким пластунам як: Ярослав і Ярослава Лабки, Іван Костюк і Василь Вергун з кожним роком Пластова Група зростала, і осягнувши певне число молоді по уладам, стала Станицею. В своїй праці Пласт користувався приміщенням і площею при церкві св. Йосафата та моральною піддержкою душпастирів оо. Йосифа і Теодозія Атаманюків.

Праця цілости і поодиноких його клітин проводилася на засадах пластових ідейних заложень і в атмосфері конфесійної злагоди — половина членства була православна.

Роки 1960-1980 були періодом інтенсивного росту і розквіту станиці, це унормована, під проводом добрих виховників, праця новацтва в 48-му гнізді "Степовий Вітер"; діяльність 22-го куреня УПЮ-ок ім. Н. Кобринської і самостійних гуртків УПЮ-ів. Новацькі рої, гуртки юнацтва, старше пластунство і сеніори вели не тільки цілорічну працю (сходини, мандрівки, участь в таборах, змаги, свята), але були активними в українській громаді, і виключно своїми силами влаштовували імпрези для цілої громади міста (згадати б Шевченківське свято 1969, дитячі маскаради чи радіопередачі). Пластові сеніори часто стояли в проводах суспільного життя не тільки громади Трентону, але Центрального Нью-Джерзі і в Америці. Були активними в загальноосвітній пластовій праці. То ж можна сміло признати, що трентонський Пласт зумів виховати ряд визначних українсько-американських громадян, на яких Станиця може бути справді гордою. І хоча станиця в Трентоні не була великою, як її дальші сусідки, все ж таки трентонське пластове юнацтво нераз "блистіло" своїми успіхами на всяких пластових зустрічах, змагах, Святах Юрія та других оказіях (напр. Орликіядах).

Пластова станиця і поодинокі її члени чимало причинилися до придбання і вдержання Українського Культурного Осередку — прекрасного історичного об'єкту, куди Пласт перенісся в 1970-их рр., а згодом пластунами створено там Школу Українознавства.

Пластову роботу в станиці за час її існування проводили такі пластуни-сеніори: Анна Бойцун, Василь Вергун, Ярослав і Ярослава Лабки, Іван Костюк, Ірина Самокіш, Лариса і Любомир Онишкевичі, а з молодшого покоління Іван Гафткович, Мирослава і Марія Глушок, Марія Мицик і багато молодих виховників.

Великий вклад праці вложили пластові батьки т. зв. Пластприяту, а це Іван і Оксана Микитини, Олександер і Віра Струки, а зокрема невтомний багатолітній провідник Микола Веремієнко.

В другій половині 70-их років членство станиці почало маліти, старші пластуни виїздили на студії, сеніори на працю до других міст, новацтво не прибувало, і в 80-их рр. станиця знову стала Пластовою Групою. З початком 1991 року з болем серця і великим сумом Групу розв'язано. Деякі пластуни включилися в пластову працю у Філядельфії, а інші працюють як самітники, у вищих Пластових Проводах та в Пластовому Видавництві, а теж в загальноукраїнських організаціях, створених для праці в розбудові Української Самостійної Держави, на яку всі ждали і до якої готовились і гартувались!

1960 — Станиця Трентон на святковім апелю 22-го січня

Юначки 22-го куреня ім. Н. Кобринської

Гурток "Ягуари" на Шевченківському святі

Хор трентонської станиці при супроводі тамбуринової оркестри станиці Філядельфія під проводом пл. сен. В. Масюка. Диригент пл. сен. І. Костюк

1969 — Юначки І. Крижецька і Л. Крупа з трентонської станиці на святкуванні Дрота у Філядельфії

Станичний пл. сен. Т. Крупа проводить заприсяження

Гурток юнаків "Ягуари"

Новачки 48-го гнізда

Виховниці плянують станичне Свято Юрія

Виступ гуртка "Волошки" 22-го куреня

1974 — Гурток "Волошки" на Святі 22-го січня

1972 — Юначки на ЮМПЗ у строях княжої доби

1972 — Юначки Станиці Трентон таборують

Великодній привіт юначок Станиці Трентон

Станиця ФІЛЯДЕЛЬФІЯ

Пенсильвенія

Перші організаційні сходини станиці Філядельфії відбулися 10 липня, а перші основуючі загальні збори 21 серпня, 1949 року. Станичним вибрано пл. сен. Петра Ісаїва. Першим кошовим був Олександер Бережницький, кошовою — Ірина Кравців, зв'язковим — Іван Головінський, зв'язковою — Оксана Бережницька, гніздовим — Іван Сось, гніздовою — Ростислава Богачевська, курінним — Всеволод Ісаїв, курінною — Ольга Ісаїв. Зорганізовано новацтво, юнацтво, старше пластунство й сеніорат. Заложено, в 1949 році, 4-ий курінь УПЮ-ок ім. Ольги Басараб і 1-ий курінь УПЮ-ів ім. Федора Черника. Незадовго через великий приріст курені поділено і згодом повстали 14-ий курінь УПЮ-ок ім. Олени Теліги в 1951 році та 11-ий курінь УПЮ-ів ім. Романа Мстиславича в 1952 році. Ці два курені проіснували до 1990 року. На терені станиці існували 4-те, 28-ме гнізда УПН. Пластприят повстав у 1951 році.

В 1955 р. закуплено перший Пластовий Дім на Franklin St., а в 1966 р. куплено другий Пластовий Дім на 10th & Duncannon St. В 1958 р. курінь "Чортополохи" зорганізував бібліотеку Пласту і Рідної Школи та провадить її добровільно по сьогоднішній день. Під проводом Зенона Чайківського в 1960-их роках повстав пластовий драматичний гурток, який існував 10 літ. У 1968 році відбулося велике пластове свято — посвячення портрету ген. Романа Шухевича-Тараса Чупринки. Того ж року пластуни вітали у Філядельфії кардинала Йосифа Сліпого. Протягом років пластуни брали участь у багатьох визначних святкуваннях, поміж ними найважніші: відкриття пам'ятника Тарасові Шевченкові у Вашинґтоні та 1000-ліття християнства. Збираючи всякі нагороди, Філядельфійські пластуни брали участь в ЮМПЗ 1962, 1972, 1982, 1992 на "Вовчій Тропі".

В 1982 році продано пластову домівку на Duncannon і перенесено пластовий осередок до Українського Освітньо-Культурного Центру (УОКЦ), де приміщені всі українські організації. Відсвятковано 10, 20, 30 і 40-ліття Станиці. Видано пропам'ятну книжку з нагоди 30-ліття станиці "В країні зірок" (1982).

Працюючи невтомно протягом 50 літ, велике число людей вклало багато тяжкої праці й труду для добра української молоді. Тут не можна всіх вичислити, але слід подати всіх станичних (поазбучно): Юрій Богачевський (13 років), Катруся Гарасевич (2), Дора Горбачевська (2), Оксана Ґенґало (1), Юрій Данилів (2), Петро Ісаїв (4), Роман (Муньо) Левицький (2), Роман Максимович (1), Володимир Масюк (7), Богдан Мисько (1), Борис Павлюк (3), Анатолій Прасіцький (3), Богдан Турченюк (4), д-р Олександер Черник (2), Надія Чемеринська (3).

50-ліття Станиці відсвятковано величавим бенкетом під проводом пл. сен. Ірени Богачевської, декорації залі виконала пл. сен. Дуся Подоляк при допомозі "Чортополохів", а смачний буфет під зарядом пл. сен. Іванки Луцишин та "Княгинь". Видано "Історію Станиці", головний редактор пл. сен. Анатоль Прасіцький. Фонди на видання історії придбав бувший довголітній станичний пл. сен. Юрій Богачевський. Відзнаки золотого ювілею гордо носять всі члени станиці.

На сторожі нового століття, на засадах Пластового Закону, стоїть нововибрана станична старшина. Станичний — пл. сен. Богдан Гарасевич, члени: пл. сен. Мотря Ватерс, пл. сен. Олена Карпинич, пл. сен. Христина Ракоча, пл. сен. Тереня Жмуркевич, пл. сен. Ірена Зварич, пл. сен. Андрій Филипович, пл. сен. Марія Касіян, п. Галина Вірстюк, ст. пл. Таня Гарасевич, пл. сен. Христина Федина, пл. сен. Ніка Чайківська, пл. сен. Марійка Леськів, пл. сен. Ярко Ставничий, п. Василь Кузьо, пл. сен. Богдан Пазуняк, пл. сен. Роман Петик, пл. сен. Галина Рей.

Станиця Філядельфії дала Пластові провідників, котрі впродовж півстоліття стояли на сторожі збереження пластових ідей.

1950 — 4-ий курінь юначок і 1-ий курінь юнаків на збірці біля катедри. Станичний пл. сен. П. Ісаїв

1953 — Гурток "Мальви" 4-го кур. юначок ім. Ольги Басараб

1954 — Запізнання юнаків з виховниками

1952 — Осередок Праці Сеніорів під час пластового фестину на оселі "Веселка", Н.Дж.

1951 — Заприсяження хорунжого 1-го куреня УПЮ пл. скоба В. Ісаїва на прапор з лентою УСС-ів під час Свята Юрія

1951 — Річниця піднесення українських прапорів Чорноморської Фльоти. Прапор Чорноморської Фльоти з 1918 р. — побіч капіт. лейт. Шрамченко

1958 — Після посвячення прапору 4-го кур. УПЮ-ок ім. Олени Басараб

1965 — Сеніорки і ст. пластунки на станичнім святі

1967 — Станична старшина зі станичним пл. сен. Л. Черником

1961 — Ст. пл. О. Черник

1960 — Хорунжі 1-го кур. юнаків

1963 — пл. сен. Ю. Крижанівський

60-ті роки — Новацькі впорядниці
пл. сен. І. Богачевська кошова

1970 — Станична старшина під проводом
пл. сен. М. Левицького

1965 — Співучий гурток "Ті Чотири" на громадському святі

1966 — Виступає музичне тріо

1981 — Прогулька Станищі на Шевченківські святкування у Вашінґтоні

1979 — Свято Юрія на оселі "Ольжича". Гніздові Н. Максимович і М. Бойко

1979 — 11-те Гніздо новаків "Карпатські Звірі" на Святі Юрія

1980 — 1-ий курінь ім. Федора Черника. Зв'язковий — пл. сен. Р. Левицький

1987 — Провід і делегати на Крайовому З'їзді. Станичний пл. сен. Б. Павлюк

1992 — Гурток "Фіялки" при закінченні III-ої проби

1987 — Станичний пл. сен. Б. Павлюк з родиною

1999 — 4-ий курінь юначок ім. Ольги Басараб вітають Крайову Ком. пл. сен. Н. Нинку

1999 — 1-ий курінь юнаків ім. Федора Черника на Станичній Свічечці

1998 — Юнацтво на ЮМПЗ в Манітобі зі станичною пл. сен. Н. Чемеринською і зв'язковою пл. сен. М. Леськів

1999 — Юначки виконують в'язанку пісень під час бенкету з нагоди 50-ліття Станиці

1999 — Бенкетові декорації у виконанні пл. сен. Д. Подоляк

1999 — Відкриття святкувань 50-ліття Станиці. Бунчужний пл. сен. О. Цюх

Станиця ЧІКАҐО

Ілиной

Основуючі збори Пластової Станиці в Чікаґо відбулися 31 липня 1949 р., а першим станичним обрано пл. сен. Юліяна Каменецького. Число членства в той час було 64, в 1958 — 357, в 1962 — 348, в 1979 — 386, тепер станиця начислює 336 новацтва, юнацтва, старшого пластунства і сеніорату.

Праця проходила в двох куренях юначок — 6-ий курінь УПЮ-ок ім. Марка Вовчка і 36-ий курінь УПЮ-ок ім. Олени Кисілевської; двох куренях юнаків — 7-ий курінь УПЮ-ів ім. Івана Чмоли і 25-ий курінь УПЮ-ім ім. Юліяна Головінського. Були два новацькі гнізда — гніздо УПН-ок "Квіти з Верховини" і гніздо УПН-ів "Хлопці з Зеленого Бору". Існував Осередок Праці УПСеніорату і два Осередки Праці УСП-ок і УСП-ів. Як на сьогодні, то працюють два новацькі гнізда, 6-ий курінь УПЮ-ок ім. Марка Вовчка, 7-ий курінь УНЮ-ів ім. Івана Чмоли, Осередок Праці УСП і Осередок Праці УПС.

На початках сходини відбувалися в різних приміщеннях, приватних, як також наприклад в домі УНСоюзу. Свій перший дім Станиця купила в 1956 р., другий в 1967 р., а теперішній в 1982 р.

Членами Станиці були визначні пластові діячі, як наприклад, інж. Антін Артимович, який був пластуном від 1912 р., а крім того можна назвати пластунів — громадських діячів, як проф. Юліян Каменецький і проф. Олекса Ганкевич, Роман Мицик, Омелян Плешкевич, Тарас Ліськевич, д-р Володимир Помірко — станичний і учасник трьох всесвітніх скавтських Джемборі (Франція, Канада, Греція), Роман Саєвич— незаступимий новацький виховник, Юліян Саварин — станичний і невтомний збірщик фондів на першу пластову домівку, Микола Оленич, мґр. Ярослав Рак, д-р Роман Крупка — перший голова Пластової Фундації. Майже всі вони передчасно відійшли на Вічну Ватру, але залишили в Станиці слід своєї ідейности і трудів.

Заслуженими головами Пластприяту був, у першу чергу, його організатор Микола Драґанчук, довгі роки очолював його дир. Омелян Плешкевич, багато праці вложили Роман Савка і Ярослав Кульчицький і інші. Тепер при Станиці діє "Ланка батьків".

Великі заслуги має пл. сен. Стефа Кочій, яка, як довголітній секретар Пластового відділу УНСоюзу, увесь свій заробіток (30 тисяч долярів) жертвувала на виховну працю Станиці.

Впродовж свого існування, провід станиці прикладав найбільше уваги праці з новацтвом і юнацтвом і тому старався завжди мати добрих виховників, яких висилав на вишколи, що їх організувала КПСтаршина.

На жаль, активність ОП УСП і ОП УПС, яка колись була прикладною і ентузіястичною, завмерла, хоч поодинокі курені старшого пластунства і сеніорату мають свою програму і специфічні цілі. Тепер завважується певне пробудження серед старшого пластунства.

Станиця впродовж свого 50-річного існування була власником двох таборових площ ("Великий Луг" 1958-1960 і "Беркут" 1967-1987), що їх з різних причин довелося продати. На "Великому Лузі" сталася в 1960 р. велика трагедія, коли шість юнаків згинули у водах ріки Вісконсин. Ми постійно згадуємо їх, але ніколи не загоїться рана по їхній втраті. Під сучасну пору новацтво і юнацтво Станиці таборують на існуючих у ЗСА пластових оселях, або на пригожих скавтових площах.

З приводу купна першого пластового дому в 1956 р., зорганізовано при Станиці Пластову Фундацію, на чолі із пл. сен. Романом Крупкою. Від 1982 р. існує "Ukrainian Youth Camping Organization", якої першим головою був пл. сен. Юрій Кузич. Ця організація є офіційним власником пластового дому і займається господарськими проблемами, розбудовою домівки, спортовою площею і т. п. Теперішнім головою є інж. Орест Маркевич.

Перелік станичних: Юліян Каменецький, Юліян Саварин, Володимир Помірко, Емілія Войнаровська, Ераст Бурачинський, Юрій Яримови, Тарас Ліськевич, Дмитро Пілецький, Микола Костко, Іван Лисейко, Ярослав Ганкеви, Роман Завадович, Іванна Ґорчинська, Ростислав Смик, Ліда Ткачук, Роман Марушка, Іванна Ґорчинська, Юля Кашуба, Йосиф Мицик, Роман Завадович, Андрій Дурбак.

Юначки машерують на посвячення прапору 6-го Куреня УПЮ-ок ім. Марка Вовчка

1953 – Свято Юрія

1952 – Поворот чікагівських юнаків з теренового маршу "Комарівка", Кноф, Індіяна

1952 – Піонірка на таборі "Комарівка"

1954 – Булава юначок "Лісова Пісня"

1957 – Біля Ніягарського водопаду після ЮМПЗ

1961 – При новацькому вогнику "Зелений Яр"

1961 – Новаки у шатрі

1963 – Юначки куховарять

1966 – Олімпіяда на таборі "Де ліс шумить"

1964— Члени станиці на "Лісовій Школі"

7-ий курінь УПЮ-ів ім. Івана Чмоли

Осередок Праці УПС

36-ий курінь УПЮ-ок ім. Олени Кисілевської

6-ий курінь УПЮ-ок ім. Марка Вовчка

1979 – 2-ге гніздо УПН-ок "Квіти з верховини"

1985 – Старшо-пластунський пікнік

1986 – Табір "Стежками Батьківщини"

1987 – Юначки перед Парляментом ЮМПЗ в Оттаві, Канада

25-ий курінь УПЮ-ів ім. сотн. Ю. Головінського

Осередок Праці УСП

9-те гніздо новаків "Хлопці з Зеленого Бору"

1999 – Перед катедрою св. о. Николая, всч. влад. Іннокентій Лотоцький серед пластової молоді

1999 – Катедра св. о. Николая

1999 – Осередок старших пластунів

Ми діти сонця і весни...

КУРЕНІ

ПЛАСТОВІ КУРЕНІ

пл. сен. Любомир Онишкевич, См

Пластові курені в Старшому Пластунстві (УСП) та Пластовому Сеніораті (УПС) вперше зродились ще на Рідних Землях. Тоді постали такі курені, як "Лісові Чорти", "Червона Калина", "Чорноморці", "Ті, що Греблі Рвуть" та інші. Завданням цих куренів було гуртувати членів УСП, а згодом і УПС, у з'єднаннях пластунів зі спільними зацікавленнями, для праці в Пласті та для дружнього товариського життя.

В таборах біженців по Другій світовій війні було відновлено Пластову організацію, а з тим відродились і пластові курені УСП та УПС. Мало того, створились ще нові курені, такі, як "Бурлаки" і "Перші Стежі", які поєднували пластунів із новими зацікавленнями.

Ті всі курені були перенесені своїми членами в 1950-их роках в нові країни поселення, в Америку, Австралію й інші частини світу, де лиш зродились українські пластові організації. І так, в ЗСА, відновились майже всі курені, які створились ще в Україні, а також ті, які створились вже в таборах біженців в Німеччині та Австрії. Всі ці курені мали частини УСП і УПС і активно вербували нових членів з юнацтва. Майже всі вони були або чисто мужеські, або чисто жіночі об'єднання. Винятками були лише сеніорські курені, такі як "Курінь ім. Тисовського", "Дубова Кора" і інші, які мали в своїх рядах і сеніорів і сеніорок.

Але Пласт розростався в ті часи дуже швидко, то ж скоро зродилась потреба на нові курені, щоби дати змогу всім членам УПС і УСП належати до якогось куреня. Тому, в ранніх 50-их роках, почали появлятися все нові, переважно старшо-пластунські курені, як наприклад "Сіроманці", "Хмельниченки", "Хрестоносці", "Чорноморські Хвилі", "Чортополохи" і багато інших.

Ті курені мали свої нові спеціялізації — і так "Сіроманці" займались пластовим видавництвом і журналами, "Чортополохи" — бібліотекарством, тощо. Скоро ті курені створили свої сеніорські частини, коли їхнє членство вже дійшло до сеніорського віку.

Курені УСП і УПС робили для Пласту велику й корисну роботу: вони часто переводили табори для юнацтва і новацтва, уряджували Свята Юрія, Зустрічі, імпрези, тощо. Зокрема курені створили цілий ряд спеціялізаційних пластових таборів — "Лісові Чорти" вели так звану "Лісову Школу", "Перші Стежі" — "Стежки Культури", "Орликівці" — щорічні змагання, "Орликіяду" і так дальше. Але на цім їхня праця не кінчилась. І так, "Перші Стежі" створили спеціяльні табори для дуже маленьких дітей — "Пташат", щоб підготовляти їх до новацтва. "Сіроманці" розпочали видавання юнацького журналу "Юнак". Деякі курені вели цілі станиці, чи коші. Більші імпрези, як наприклад Ювілейні Пластові Зустрічі (ЮПЗ), часто були ведені кількома куренями, де кожний курінь вів якусь одну ділянку.

Без такої зорганізованої курінної праці багато починів в Пласті були б не заініційовані взагалі, або ж були б виросли багато пізніше. Курені, так би мовити, надавали тон всім пластовим починам у ЗСА.

Але це лиш одна велика заслуга куренів. Може багато важливішим результатом існування куренів була індивідуальна праця членів УСП і УПС. Очевидно, багато дорослих пластунів було б активними в Пласті і без куренів. Але незаперечним фактом є, що без куренів багато пластунів не були б задержалось в Пласті взагалі, або були б неактивними. Пластові курені заохочували своїх членів до праці в Пласті, попросту пхали їх до праці — головно, щоб піднести престиж куренів. Але також, активні виховники гуртків юнацтва, чи провідники юнацьких таборів мали завжди найбільшу нагоду притягнути нових членів з юнацтва до своїх куренів. Тому ті курені, які займались сталою працею в УПЮ завжди були найчисленнішими.

Правда — були й певні негативи курінної системи. Часом курені гостро конкурували зі собою, часом може занадто гостро. Але таку нездорову конкуренцію Пластовий Провід звичайно вмів зневтралізувати. А здорова конкуренція була дуже корисною для Пласту: вона була часто мотивацією

до щораз то більших ініціятив з боку поодиноких куренів і їхніх членів.

В 1990-их роках сповнилася наша мрія і Пласт відродився на Рідних Землях, в Україні. І тут пластові курені активно причинилися до розбудови пластової організації по цілій Україні. Багато наших куренів створило свої стежі в Україні й активно ведуть там свою діяльність. Це — прекрасне завершення курінної праці в діяспорі, зокрема у ЗСА.

У МАНДРИ, У МАНДРИ

Слова: Ф. Смеречук

У мандри, у мандри ходім, юні друзі
Із співом веселим, бадьорим,
До гір, що синіють на обрія крузі,
В широкі, розлогі простори.

Хай сонце і вітер нам пестить обличчя,
Хай міць у серцях могутніє,
Хай наша країна буйна й таємнича,
Хай сила у грудях міцніє...

Ватага БУРЛАКИ

1-ий курінь УСП
16-ий курінь УПС

Ватага "Бурлаки" охоплює 1-ий курінь УСП та 16-ий курінь УПС "Бурлаки". Ватага нав'язує своє духове оформлення до таборів КВОММ-у на Остодорі, Соколі та Брустурах, та таборів ВСУМ-у в Бруховичах, Шклі та Нижневі над Дністром. Там саме в роках 30-их і 40-их кристалізувалась подібність поглядів та зацікавлень цих молодих людей, які нав'язали тісну дружбу в курені "Передових" заснованому на пластових засадах в 1941 році й які вирушили опісля цілістю, в пластових одностроях, до 1-ої Української Дивізії "Галичина". З тих, що пішли, небагато повернулося з війни, а тих, що залишилися, доля розкинула по цілій Європі. Та все ж таки бажання відновити цей круг було сильніше ніж обставини. Доповняючи ряди однодумцями поляглих друзів, курінь "Передових" відроджує себе в Німеччині, в лютому 1946 р. під назвою 1-го куреня УСП "Бурлаки".

В Німеччині "Бурлаки" майже виключно посвячувалися зимовому та літньому мандрівництву, таборуванні і спортові.

Переїжджаючи на нові місця поселення, "Бурлаки" намагалися осідати групами, освідомлюючи, що підставою їхнього життя є дружба, єдність та спільні зацікавлення. Від перших днів перебування в Америці, "Бурлаки" продовжують свою мандрівку, таборову та спортову діяльність, організуючи водні й лещетарські табори, та беруть активну участь у загальній пластовій та громадській праці на різних відповідальних постах. Організаційно Ватага "Бурлаків" поділена на "полонини" (країни) і "Колиби" (місцевості близького замешкання), до яких належать спільно члени 1-го куреня УСП та 16-го куреня УПС. "Колиба" складається з двох або більше "бурлаків" і є основною організаційною і дієвою клітиною Ватаги. Під цю пору Ватага начислює 89 членів.

Провідником Ватаги є "Ватажок", вибраний на Великий Раді, який одночасно є курінним 16-го куреня УПС та очолює цілу Ватагу. Для вдержання зв'язку Ватага публікує неперіодичний журнал "Комета — Листи Бурлаків до Бурлак". Йдучи за стилем пластування виробленим в Німеччині, "Бурлаки" пристосувують його до нових обставин в Америці і Канаді. Відкрилися нові можливості мандрівних, водних і гірських таборів серед незайманої і дикої природи північних озер Канади та Нью-Йорку і Скелистих гір в Колорадо. "Бурлаки" почали внутрішні лещетарські прогульки і табори вже 1946 р. в Баварських Альпах. Перший табір для юнаків відбувся у Берхтесґадені в 1948 році. В 1954 році "Бурлаки" зорганізували перший лещетарський табір для юнацтва та старшого пластунства в Америці, на Whiteface Mountain, NY. Від тоді, лещетарські табори відбуваються кожної зими. Зі зростом популярности нового спорту гірського роверування, "Бурлаки" почали однотижневі гірсько-роверові табори для юнаків і юначок.

Після відродження самостійности України "Бурлаки" нав'язали контакти з молодими пластунами у Львові, Стрию та Івано-Франківську, котрі зацікавилися бурлацьким стилем пластування і вони вирішили включити себе до Ватаги "Бурлак". Члени цієї Полонини влаштовують кожної зими лещетарські табори для юнацтва в Славську, Карпати, "Школу Інструкторів Лещетарства" на горі Драгобрат на Закарпатті, курси скалолаження в літі на "Скелях Довбуша", та інші прогульки і мандрівні табори в Карпатах. Тепер вони стараються відновити водне мандрівництво каяками по ріках України.

Пластування "Бурлаків" є кодифіковане звичаєвими законами записаними у "Бурлацькій Правді", яка є основним законом поведінки "Бурлак". Там також записані слова і ноти бурлацького гімну "Ми Бурлаки як один..." та маршу "Гей ми Бурлаки, Бурлаки...", це пісні уложені і скомпоновані Романом Купчинським, батьком "Бурлаки".

1951 — Сірий Лев відбирає сеніорську присягу від "Бурлаків" на Великій Раді в Канаді

1953 — "Бурлаки" на мандрівному рідному таборі в Канаді

1952 — На канойках в Мускока

1963 — Велика Рада в "Севент Лейк", Нью-Йорк

1969 — Співають при гітарі

1960 — "Бурлаки" на "Новому Соколі"

1964 — Члени 1-го куреня, провід табору УПЮ "Лисоня" на "Вовчій Тропі"

1964 — Під час посвячення пам'ятника Тараса Шевченка у Вашінгтоні

60-ті роки — Дружба старших пластунів

1962 — Збірка під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1962 — Старші пластуни на ЮМПЗ

1971 — Бурлацький гірський табір юнаків в Кольорадо

1974 — Прогулька на Рателснейк Пойнт

1965 — Водномандрівний табір для юнаків в Алґонквін Парку

1996 — 50-ліття Ватаги "Бурлаків" в Підлютому в Карпатах

1996 — Служба Божа та посвячення прапору з нагоди 50-ліття Ватаги "Бурлаків" в Підлютому, Карпати

1997 — Велика Рада на "Вовчій Тропі"

БУРИВЕРХИ

6-ий курінь УСП
21-ий курінь УПС

Курінь старших пластунок "Буриверхи" мав свій початок ще у таборах біженців в Німеччині в 1947-48 рр. Відтак молоді подруги роз'їхалися на нові поселення, де зустріли їх нові обставини життя, нові труднощі, які треба було поборювати. Тож, коли Пласт відновив свою діяльність у ЗСА, а відтак коли на "Новому Соколі", біля Боффало у стейті Нью-Йорку переводився перший пластовий табір 1951 р. не диво, що у проводі табору юначок було декілька членок куреня "Буриверхи". Так розпочалася дружба між молодими юначками, які рік-річно приїздили на "Новий Сокіл" з Клівленду, Рочестеру, Філядельфії, та інших міст, і куренем.

Коли у 1957 році до УСП перейшов клівлендський гурток "Блискавка", вони зі своїми подругами рішили відновити старшопластунський курінь "Буриверхи", членки якого до того часу уже перейшли у ряди УПС. З тим почалася нова фаза існування куреня. Це був період великого розвою уладу старшого пластунства у ЗСА. Відбувалися щорічні старшопластунські з'їзди, на які з'їжджалося 300 до 400 старшого пластунства. У слідуючих кількох роках курінь зріс до понад 40 членок. Більшість членок займалися виховною працею по своїх станицях. Літом курінь переводив табори — найчастіше на "Новому Соколі", хоч пізніше також і на "Писаному Камені". Перевели кілька мандрівних таборів, і декотрі членки були у проводі УСП на крайовому як і на міжкрайовому рівні. Під час одної Зустрічі УСП курінь посвятив свій курінний прапор. Під час двох ЮМПЗ — 1962 і 1967 — курінь займався першою допомогою, продовжуючи традицію "Буриверх", під час першої пластової Зустрічі, ще у Міттенвальді в Німеччині в сорокових роках. Для внутрішнього зв'язку, курінь від початку видавав свою курінну газетку "Шпиль", відбував свої річні курінні Ради та розвивав свої традиції.

З часом майже всі членки старшопластунського куреня перейшли до УПС і стали членами 21-го куреня УПС "Буриверхи". В Клівленді курінь додав до своєї діяльности організування щорічних Балів "Буриверх", а згодом перетворив їх у елегантні Балі Деб'ютанток, які курінь продовжує до цих пір.

Провід старшопластунського куреня перейшов до Торонта 1982 р.

В 1998 р. Курінь відсвяткував своє 50-ліття святочною Радою як також і спеціяльним святочним виданням свого "Шпилю". В минулих двох роках курінь збирав і висилав багато забавок і одягу незрячим дітям у Львівській школі для незрячих. Курінь розпочав збирати пластові виховні матеріяли, щоби їх висилати Пластові в Україні.

Надзвичайно доброю вісткою для куреня було те, що у ЗСА зібралася група молодих старших пластунок, які захотіли вступити до куреня "Буриверхи" і відновити курінь на терені ЗСА в додатку до вже існуючої активної групи "Буриверх" в Канаді. В минулих двох роках відбулися дві Курінні Ради, які були присвячені розбудові куренів. Курінь надіється, що у майбутньому буде зростати і розвиватися.

Погідного неба та ясної думки!

1958 — "Буриверхи" на Курінній Раді

1959 — Розвідувачки з бунчужною на мандрівному таборі "Мокрий Черевик"

1964 — Курінна Рада на "Вовчій Тропі"

1966 — "Буриверхи" віддають поклін Сірому Левові на кладовищі в Боффало

1966 — Курінна Рада на "Писаному Камені"

1988 — Рада обох куренів на "Писаному Камені"

1988 — "Буриверхи" на Станичній Раді

1996 — Курінна Рада на "Писаному Камені"

1997 — Члени куреня "Буриверхи" на Крайовому З'їзді на "Союзівці"

2000 — Курінна Рада УСП і УПС на "Писаному Камені"

2000 — Сеніорки "Буриверхи" під час Ради

ВЕРХОВИНКИ

26-ий курінь УСП
28-ий курінь УПС

Цього року минає 50 років від заснування в Нью-Йорку самостійного гуртка УСП-ок "Верховинки" ім. Миколи Лисенка, пізніше 26-го куреня УСП, а тепер 28-го куреня УПС-ок. Це була перша старшо-пластунська частина заснована в Америці і першою курінною вибрано Ірину Сквіртнянську-Стецуру. За патрона вибрано Миколу Лисенка, тому що всі тодішні членки були співучі й одною з цілей гуртка було плекання української пісні. Курінна співуча група співала на пластових і загально громадських імпрезах та забавах, а також видано брошуру про патрона куреня Миколу Лисенка.

Провідною ціллю вибрано працю з новацтвом і юнацтвом. "Верховинки" таборували на пл. таборах в Нерровсбурґу, та влаштовували "Миколайки" для новацтва станиці. З часом до "Верховинок" прилучився молодший старшо-пластунськйй курінь "Хуртовина" і спільними силами праця посилилась і стала більш різноманітна.

В 1970 році гурток юначок "Маки" з Нюарку і їхні ровесниці з Нью-Йорку рішили вступити до "Верховинок" і тоді знов відновлено старшо-пластунський курінь, бо всі оригінальні "Верховинки" вже були в сеніораті. Влаштовано три виставки діточих книжок, а також розпочато щорічні "Вечорі Юнака" для юнацтва довколишніх станиць. Ці вечорі стали дуже популярними, а в програмах брало участь юнацтво нью-йоркської станиці.

Від 1977 р. "Верховинки" започаткували акцію допомоги українським політичним в'язням, особливо їхнім родинам. Цю акцію провадить курінь завдяки великій підтримці української громади.

В зв'язку з акцією допомоги Україні, курінь почав влаштовувати для громадянства вечорі присвячені окремим видатним постатям в Україні. В осені 1980 р. курінь (спільно зі сеніорським куренем "Червона Калина") влаштував забаву з льотерією образів українських мистців, дохід з якої був призначений на допомогову акцію куреня.

Курінь теж підтримує новоосновний Музей Шістдесятництва у Києві, де будуть зібрані матеріяли про всіх тих, які боролись зі совєтським режимом.

Пластова діяльність куреня також різноманітна. Видано виховні матеріяли для юнацтва, як наприклад "Верховинець" для новацьких виховників, матеріяли про Тараса Шевченка до журналу "Юнак" і для Орликіяди з нагоди 175-их роковин Тараса Шевченка, матеріяли про українську мову під назвою "На Сторожі Рідного Слова", про сучасних поетів на Україні, матеріяли під назвою "Пізнай Закарпаття", матеріяли про ген. хор. Тараса Чупринку та Симона Петлюру та приготовлено матеріяли до одного числа "Сеніорського Слова". Влаштовано виставку знимок і хронік пластових таборів на "Вовчій Тропі" (1994) та виставку фотографій з джемборі на Крайовому З'їзді (1995).

Члени куреня все були активні в станичних проводах своїх станиць, а також в крайових проводах, та брали участь в булавах і проводах літних пластових таборів (курінна Ніна Самокіш була комендантоюю новацьких і юнацьких виховно-вишкільних таборів, вишколів і Свят Юрія 24 рази). Курінь зорганізував і перевів кілька Свят Юрія на "Вовчій Тропі", а також активно допомагав у переведенні кількох ЮМПЗ на "Вовчій Тропі". Влаштовано три імпрези для громадянства — Пластуни у визвольних змаганнях (1991), з нагоди 70-ліття Пласту (1981), та 85-ліття Пласту (1996), де також зорганізовано виставку фотографій і пластових видань. З нагоди 85-ліття виготовлено пластову сторінку в "Свободі". Кілька разів курінь влаштовував літературні конкурси для юнацтва в пам'ять своєї покійної членки сл. п. Лесі Дзядів-Кульчицької, які уфундував її чоловік Володимир.

Крім праці в курені, станицях та крайових проводах, членки куреня активні в інших громадських організаціях.

Курінь видає свою газетку, зв'язок між членками, під назвою "З Верха на Верх" (редактор Леся Юзенів) і досі вийшло 43 числа. Більшість членок належить до станиць Нью-Йорк і Нью-Джерзі, а також Філядельфія, Лос Анджелес, Боффало і дві в Києві — разом 26.

1951 — Членки гуртка старших пластунок "Верховинки"

1974 — "Верховинки" влаштували виставку дитячих книжок в Нью-Йорку

1979 — Курінна Рада на "Союзівці" з Н. Світличною і Р. Мороз

1981 — Курінна Рада обох куренів в Гантері

1983 — Курінна Рада в Гантері

1989 — Вечір присвячений І. Світличному з нагоди його 60-річчя

1992 — "Верховинки" очолювали реєстрацію на ЮМПЗ

1997 — "Верховинки" зорганізували вечір і виставку з нагоди 85-ліття Пласту

ВОВКУЛАКИ

31-ий курінь УПС і УСП

Дійсні початки заснування куреня "Вовкулаки" сягають до 1946-1947-их років. Це сталося в переселенчім таборі в місті Діллінґен над старим Дунаєм в Баварії. При кінці 1947-го року засновано гурток "Вовк". По кількох місяцях змінено назву гуртка на "Лісовий Вовк", а пізніше на "Вовкулак". Офіційною датою заснування гуртка "Вовкулак" є 1-го березня 1948 року. 1949 року деякі члени "Вовкулаків" перенеслися поза океан – до ЗСА і Арґентини. В той час гурток набрав міжкрайового маштабу. Члени тримали контакт між собою особистими листами та офіційним листком "Вовкулачі Вісті". Першу стежу старшо-пластунських "Вовкулаків" було створено 1950 року в Німеччині. Того року зголошено і формально затверджено Самостійний Гурток УСП-ів "Вовкулаки".

Дружнє життя між юнаками набрало нової сили, коли в 1957 році VII курінь УПЮ-ів ім. сотника Івана Чмоли в Чікаґо рішив відбути свій річний вишкільний табір на пластовій оселі "Січ", біля Ґрефтону, Онтаріо. В цей час було зроблено юнацькими гуртками "Ґотур" з Торонта, "Олень" з Чікаґо, та юнаками з Монтреалю остаточне рішення з'єднатися по відході з юнацтва та створити новий міжкраєвий Курінь УСП "Вовкулаки". Наші задуми зреалізувалися дня 1-го вересня року Божого 1958, на зустрічі старшого пластунства Америки в Боффало. Ця злука трьох гуртків була побажана усіма.

У 1962 році перед ЮМПЗ курінь організує великий міжкраєвий табір на "Бобрівці" під назвою "Чік-Тор-Монт". Тоді з юнаками переїжджає на "Вовчу Тропу" де бере активну участь у відзначенні 50-ліття Пласту. В березні 1962 року, курінь затверджений в Канаді, а у червні 1962 р. у ЗСА. В наступних роках курінь бере участь у різних з'їздах і занимається виховною працею по станицях.

На "Вовчій Тропі" 1982 року на 70-ліття Пласту, Юрко Саєвич на мандрівних таборах розповів найстаршим юнакам про "Вовкулаків" та збудив іскру зацікавлення та охоти продовжувати далі традиції "Вовкулаків". Вони видають перше число газетки "Вовкулака" 12 липня 1982 року в Монтреалі. Курінь "Вовкулаків" розпочав нову добу свого існування літом 1984 року, коли на пластовій оселі "Вовча Тропа" відбулася перша за довший час Велика Рада "Вовкулаків". На цій Раді до куреня прийнято 12 нових кандидатів з різних міст Північної Америки. Новий наплив молодих пластунів зактивізував не лише старшо-пластунський, але також і сеніорський курінь "Вовкулаків", і праця куреня знову віджила.

Новий провід куреня хотів конкретно приділити увагу та зусилля куреня виховній праці, але не у формі індивідуальної участи поодиноких членів, але у спільній дії цілого куреня. Отож вже наступного року два члени куреня, поїхали як виховники на міжкрайовий вишкільний табір "Золота Булава". Від того року "Вовкулаки" взяли на себе обов'язок запевнити переведення цього першорядного юнацького вишколу принаймні раз на два роки. Можемо з гордістю ствердити, що цей обов'язок курінь досі виконував; хоча "Золота Булава" є "під патронатом" ГПБ, проте "Вовкулаки" запевнюють підготовку, переведення та підбір виховників на цей вишкіл.

1987 року "Вовкулаки" взяли на себе переведення табору прихильників під час ЮМПЗ в Канаді. 1992 року "Вовкулаки" разом із дівочим куренем "Перші Стежі" підготовили і перевели мандрівний табір у Білих Горах Нью-Гемпширу як перший етап ЮМПЗ в Америці. На ЮМПЗ 1998 року у Вініпеґу "Вовкулаки" знову охопили провід мандрівного-канойкарського табору.

Помимо спільної виховної праці з юнацтвом, "Вовкулаки" не занедбують і своїх суто курінних традицій та зайнять. Щорічно відбуваються Малі та Великі Ради куреня, на яких плянується та перевіряється пластова й громадська праця кожного члена куреня, як також і спільних курінних проєктів. Переважно молоді виховники у станицях є перевантажені обов'язками супроти юнацтва чи новацтва, і не мають нагоди подбати за особистий процес поліпшення та росту пластового духа. Вовкулачі курінні зайняття власне і дають змогу своїм членам попрацювати над власними кваліфікаціями, щоби опісля могти захопити молодь і передати їй пластовий світогляд.

Курінь "Вовкулаків" постійно поповнюється новими членами із різних міст Канади, Америки, України та Німеччини, а його члени є у майже всіх країнах, де є Пласт.

1951 — Гурток "Вовкулаки", Станиця Чікаго

1964 — 31-ий курінь Уладу Старших Пластунів "Вовкулаки"

1984 — Велика Рада "Вовкулаків" на "Вовчій Тропі"

1987 — ЮМПЗ на "Пластовій Січі" біля Торонта

1989 — 30-ліття "Вовкулаків" в Торонто

1987 — ЮМПЗ. "Вовкулаки" "Паска" — ст. пл. Ігор Дяченко з Чікаго

1990 — На "Золотій Булаві" міжкрайовому вишколі

1987 — ЮМПЗ. Провід табору на оселі "Батурин" біля Монтреалю

1992 — ЮМПЗ. "Вовкулаки" провадять табір прихильників, "Вовча Тропа"

1985 — Велика Рада куреня в Торонто

1994 — Провід юнацького міжкрайового вишколу "Золота Булава", Монтреаль

1992 — ЮМПЗ. "Вовкулаки" і "Перші Стежі" провадять мандрівний табір в Нью-Гемпшір

2000 — Велика Рада в Гантері, Нью-Йорк

50-ті роки. Зимовий табір

1994 — Курінна канойкарська прогулька "Самозгуба #5"

1998 — "Через міст" — курінна канойкарська прогулька "Самозгуба #9", парк Альґонквін, Канада

1997 — "Ми голодні!" — зимова прогулька

2000 — "Всі разом!" — курінна гірсьководна прогулька

ВОЙНАРІВЦІ

7-ий курінь УПС

У 1996 році 7-ий курінь УПС ім. Андрія Войнаровського відзначив свій Золотий Ювілей. Заснувався він з відновою Пласту на чужині в грудні 1946 року в СС-казармах на Фраймані біля Мюнхена в Німеччині. На знак того, що постав він поза межами Батьківщини, у певний для нас час, за патрона Куреня обрано Андрія Войнаровського, визначного Мазепинця, представника першої нашої політичної еміґрації, якого москалі в 1726 році підступно пірвали й запроторили на Сибір. Команда УПС у Мюнхені затвердила Курінь 4 березня 1947 року й надала йому число 7.

Відзнакою куреня став герб Войнаровського: червоний щит символізує вогнисте намагання полицарськи служити Батьківщині, а золоте стрем'я вказує на високі моральні вартості. Войнарівці мають свій правильник і кодекс та свою обрядовість.

Курінь має членство обох статей. Основників куреня було 13. Після переїзду за океан, до Америки, стан куреня поступово зростав. Влився у нього курінь УПС "Мандрівники". У 1978 році Войнарівці зробили наступ на Австралію. В 1985 році число членів дійшло до 47. На скитальщині зареєстровано було 76 членів. З них вибуло 28, відійшли на Вічну Ватру 20, а залишилося 28, за статтю: жінок — 16, чоловіків — 12. Проживають вони в таких країнах: в Австралії — 15, в Америці (ЗСА) — 11, в Канаді — 2.

У 1991 році завдяки старанням Любомира Довбуша постала в Україні у Львові паланка Войнарівців. Основників було 8, а долучилось до них ще 17. Під сучасну пору начислює вона 23 члени. У повному реєстрі куреня тепер є 51 членів.

Почесними членами куреня були іменовані: пл. сен. Богдан Чехут 1947 р., Основоположник Пласту пл. сен. Олександер Тисовський у 1966 р., у його 80-ліття, і пл. сен. Петро Саварин у 1987 р.

Члени об'єднані курінним гаслом "За Україну, Пласт і Дружбу".

Курінь Войнарівців відбув 13 Великих Курінних Рад. Першу курінну ватру в 1961 році запалив сл. п. Начальний Пластун Сірий Лев. Це була його остання пластова ватра. Під час пластової сеніорської ватри на ЮМПЗ в 1987 році був посвячений курінний прапор.

У червні 1992 року в Україні, в Карпатах біля Підлютого відбувся курінний табір Войнарівців з участю друзів з Австралії.

Провід куреня був до 1949 року в Німеччині, опісля до 1987 року в Америці (ЗСА), а тепер він у Австралії. Першим курінним у роках 1946-1956 був пл. сен. Ілярій Домбчевський, який опісля став батьком куреня (до 1987 р.). Наступником його був у роках 1956-1987 пл. сен. Микола Грушкевич, який опісля удостоївся бути батьком куреня. Від 1987 року досі веде курінь пл. сен. Анна Овчаренко.

Комунікаційним засобом проводу куреня з членами був від 1956 до 1987 року "Лист Курінного", що його появилося 95 чисел, а від 1987 року "Листок Зв'язку", якого досі вийшло 17 чисел. Крім того курінь неперіодично видавав курінний бюлетень "Вузли Дружби". Курінь видав у 1970 році поему Рилєєва "Войнаровський" у перекладі С. Гординського. Видання присвячено українському Пластові на чужині.

Курінь особливу увагу присвятив обороні 12 точки Пластового Закону. Войнарівці успішно відстояли непохитність цієї точки. Курінь видав серію листків "Під Знаком Золотого Стремени" з такою тематикою: "Пластун не курить тютюну" (1964), "Я не п'ю алькоголю, бо я пластун" (1971), "Пластун не зловживає ліками" (1971). Для ЮМПЗ 1962 року на "Вовчій Тропі" наш курінь зорганізував виставку "Шкідливі налоги, наркоманія й надуживання ліками".

Про живучість ідей Войнарівців свідчить постання в 1979 р. на терені Австралії старшопластунського мішаного куреня під патронатом Андрія Войнаровського. Одержав він число 100. Він об'явився теж в Україні і там тепер налічує 18 членів. Сподіваємося, що ця молода кров принесе славу Українському Пластові.

За Україну, Пласт, Дружбу!

1951 — Стежа "Войнарівців" в Нью-Йорку

1978 — Велика Рада в Ютиці, Нью-Йорк

1961 — Велика Рада біля Клівленду, Огайо

1982 — Курінна Рада в Ютиці, Нью-Йорк

1987 — Члени куреня під час МПЗ в Канаді

80-ті роки — Курінна Рада

1992 — Учасники курінного табору біля Підлютого в Карпатах

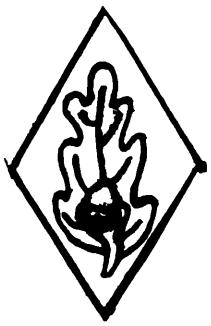

ДУБОВА КОРА

13-ий курінь УПС

Курінь УПС "Дубова Кора" створився 25 квітня 1948 року в місті Ганновері на брітанській окупаційній зоні Німеччини. Основниками куреня були сім пластунів-сеніорів, а саме: д-р Теодосій Крупа, д-р Юрій Левицький, Ірина Матла, мґр. Олександр Матла — перший курінний, д-р Василь Плющ, інж. Володимир Шехович і д-р Антін Шутка. В дуже скорому часі до ДК вступили майже всі пластуни-сеніори самітники брітанської зони.

Курінь має свою "Книгу законів і звичаїв Дубової Кори" і видає (неперіодично) курінний листок п. зг. "Шум Дубової Кори — хроніка нашого життя".

"Дубова Кора" стала швидко відома серед пластової братії.

ДК має багате на символіку назовництво ступенів членства і постів курінної команди (Верховіття ДК). Основною прикметою ДК була її соборність: серед її членів був скавт з 1913 року зі східного Поділля (д-р Василь Плющ), пластуни з Київщини (Микола Карпинич, Ніна Карпинич, Корній Курилко, пластунка з Лівобережжя (Людмила Базилевська-Левицька), пластуни з Волині (мґр. Сергій Іллюк і Ксаверій Уласевич) та з Буковини (Марта Стрілецька), були священики (о. Семен Їжик і о. Осип Каменецький), були люди з дипломами, були й без дипломів; були лікарі і ветеринарі (Василь Плющ, д-р Олег Волянський, д-р Іван Подриґуля, д-р Теодосій Крупа, д-р Володимир Помірко), були митці (Володимир Баляс), були й художні невігласи; були професори університетів, були вчителі; були греко-католики, були православні. Всіх членів було 30.

ДК прагнула поповнювати своє членство молодим наростом і для того намагалась зорганізувати старшопластунські курені під назвою "Дубове Листя". У курінній команді був окремий пост Дятля — опікуна старшопластунських гуртків. Оформлено самостійний гурток старших пластунок "Дубове Листя" (12 членів) — гурткова Лукія Стойкевич, і самостійний гурток старших пластунів "Дубове Листя" (8 членів) — гуртковий Дмитро Гаргай. Зокрема в Монреалі, Канада, оснувалась стежа ДЛ з чотирьох старших пластунок. Але розкиненість і розпорошеність членства, а також їхні намагання улаштувати якось своє життя в нових країнах поселення не дозволяли на більшу діяльність, і самостійні гуртки "Дубового Листя" з часом перестали існувати, що й спричинило брак доросту до ДК. Вдалось тільки придбати до ДК двох членів у Монреалі і чотирьох у Чікаґо.

Членів ДК єднала спільна праця в Пласті на брітанській зоні, повна, фактична, дружня пластова толеранція до всіх членів української громади, а зокрема до пластунів, незважаючи на їхнє територіяльне походження, політичні переконання чи віровизнання. Це соборний курінь УПС під кожним кутом. Але прийшов час переселення. Дубовокористи опинились у різних країнах: Цейлон, Австралія, ЗСА, Канада, Німеччина. Спільна праця в Пласті на брітанській зоні припинилася, а тісний зв'язок, що існував між Дубовокористами, перемінився на зустрічі тільки деяких членів та обмін листами чи телефонами. Великі Багаття (курінні ради) можна було робити тільки кореспонденційним шляхом. Слід було знайти нову спільну працю, щоб курінь не розпався. По роках, потрібних для улаштування на нових місцях поселення у зовсім відмінних умовах, "Дубова Кора" взяла на себе обов'язок допомоги українським студентам у Бразилії і Арґентині, куди вислано значні суми грошей.

Крім того, поодинокі члени куреня працювали (і працюють) у громадському, політичному, церковному житті чи на різних позиціях у Пласті. Багато членів вже померло, а деякі опустили пластові ряди. З первісної сімки основників при житті залишилось тільки двоє, а саме теперішній Кора Вікового Дуба курінний Т. Крупа і теперішня Скрип'яча Пила (писар) Юрій-Мирослав Левицький.

1962 — Частина учасників курінних сходин на "Вовчій Тропі"

1962 — Зустріч членів "Дубова Кора" на "Вовчій Тропі"

Зустріч членів "Дубова Кора" в Монреалю, Канада

1964 — На курінній раді в Тілс, Нью-Йорк

1966 — На зустрічі в Канаді

1971 — пл. сен. Т. Крупа, пл. сен. В. Помірко, пл. сен. О. Волянський, пл. сен. М. Демчишин на "Вовчій Тропі"

КНЯГИНІ

24-ий курінь УСП
26-ий курінь УПС

Курінь "Княгині", осідок якого — місто Філядельфія, був зорганізований у травні 1968 року з колишніх пластунок, котрі з різних причин, чи то студій, чи родинних обов'язків, перестали бути активними у Пласті на короткий час. Метою праці цього куреня стала допомога філядельфійській Пластовій Станиці у веденні виховної праці, як і поміч у влаштуванні пластових імпрез та забав.

В часі свого існування члени куреня "Княгині" давали доповіді і гутірки для новацтва та юнацтва на тему національних роковин, різдвяних і великодніх звичаїв і т. п. Це мало на меті поглибити знання наших дітей про Україну, якої більшість з них не бачили.

Беручи активну участь у всіх пластових імпрезах Станиці — базарах, фестинах, забавах чи малярських виставках — члени куреня вложили не одну фінансову цеголку на сплату довгу Пластової Домівки у Філядельфії.

Багато праці доложили члени куреня під час показу народньої ноші на відзначення 60-ліття Пласту (ЮМПЗ), яке відбулося на "Вовчій Тропі" у серпні 1972 року та викликало незабутнє враження у присутніх. За це курінь, як цілість, одержав відзначення-признання від Крайової Пластової Старшини.

Княгині, зі заробітку на одному із пластових базарів, уфундували пластовий прапор для 11-го куреня УПЮ-ів ім. Романа Мстиславича у Філядельфії, який урочисто передано дня 23 листопада 1969 під час святкування 20-ліття Пластової Станиці у Філядельфії.

Після трагічної смерти пл. сен. Ярослава Лучканя-"Вихора", ЧМ, членкині зорганізували новацьку вечірку, дохід з якої передано на стипендійний фонд дітей бл. п. друга Лучканя.

Щоби дати молоді змогу побачити дещо з мистецтва, улаштовано в Пластовому Домі виставку образів мистця Клима Трохименка, виставку мистецьких праць Слави Ґеруляк та виставку різьби Остапа Кобиці.

Протягом 4 років Іванна Луцишин помагала переводити курси сальонових танців для юнацтва, Христина Масюк, Аня Клос — курси кераміки, а Володимира Заяць займалася збіркою пластових передплат та була господарем Пластового Дому.

Членки куреня не обмежують своєї праці тільки для Пласту та Пластприяту, але протягом довшого часу опікувалися одною незаможною родиною у Філядельфії, збираючи для неї пожертви грошей, харчів та одежі, а згодом помогли цій родині одержати міську допомогу.

Наша виховна праця була різноманітна. Катря Богачевська-Гарасевич виготовила допоміжні виховні матеріяли для новацтва — "Новацьке Майстрування". Віра Шембель виготовила вмілість — "Ластівка". Також було виготовлено "Новацький Закон Практично" та "Матеріяли для "Пташок" при Пласті". Ірена Богачевська як Крайова Комендантка Пластунок перевела програму — "Пташки при Пласті — у життя". Програма "Пташок" розійшлася по цілому пластовому світі. Багато годин праці у переписуванні цих матеріялів вложила бл. п. Дарія Завадович. Вона також була писарем пластової станиці Філядельфії через довгі роки.

Звичай у "Княгинь" такий: коли одна бере на себе який-небудь обов'язок, то всі помагають.

Члени куреня відслужили на пластових постах: Ірена Богачевська, Катря Гарасевич, Галя Рей, Віра Шембель, Христина Федина, Катя Портер, Марія Касіян, Мирося Гил.

Княгині помагали станичному скарбникові, у бібліотеці — Рідна Школа, активні у СУА та Пластприяті (Христя Масюк, Анна Клос, Іванна Луцишин, Володимира Заяць, Марта Ощипко, Оксана Фаріон, Галя Рей, Віра Шембель).

Відійшли на Вічну Ватру: Дарія Завадович і Оксана Білик.

Перший ряд з ліва: Оксана Білик, Марійка Жмуркевич, Ірена Юрчак, Катря Гарасевич, Ірена Богачевська.
Другий ряд з ліва: Христя Масюк, Дарка Завадович, Христя Черник, Аня Клос, Володимира Заяць, Іванна Федик, Оксана Фарійон

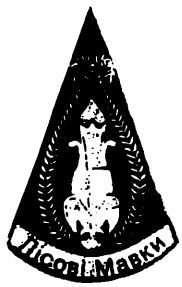

ЛІСОВІ МАВКИ

20-ий курінь УСП
38-ий курінь УПС

Курінь заснувано в 1947 році в місті Ерлянґен, в північній Баварії, де багато українських студентів згуртувалося на студіях Ерлянґенського Університету. За ініціятивою студентки медицини Лесі Храпливої, та групи студенток Байройтської Гімназії засновано пластовий гурток, до якого вступили Леся Кисілевська, Віра Бабій, Стефа Зайферт, Люба Шавала, Наталка Москалів, Оля Пиндюк, Слава Слиж, Іванка Ференцевич, Ірка Урбан, Дарка Городинська і Ака Клим.

Тому, що дівчата захоплювалися "Лісовою Піснею", в якій головна постать — Лісова Мавка — віддзеркалювала характеристики, до яких прямує кожна людина: духовність, ніжність, досконаліть і любов до людей та природи, вони вибрали собі назву "Лісові Мавки". Курінну пісню написала Леся Храплива (до музики композитора Івана Недільського), в якій слова "Бо прийде час, прийде година, Ми вернемося в свої буйні ліси, Пригорне рідна полонина, Засяє сонце волі і краси", віддають тугу за рідною Україною, за якою тужили Мавки на чужині в Ерлянґені.

Старшо-пластунський курінь "Лісові Мавки" відтворився на терені північної Америки у 1961 році, коли він отримав порядкове число 20. В 1962 році відбулася перша Курінна Рада, де вибрано Христю Мазуркевич (з Торонта) як курінну, запроєктовано курінну відзнаку (цвіт папороті) і прапор. В 1968 році, за згодою КПС, відбулося урочисте посвячення курінного прапора, в присутності членів інших куренів та пластового проводу. Курінний однострій також мав певне відродження, коли у 1969 році, Мавкам було дозволено носити особливі, зеленої краски киптарі, які стали офіційною частиною їхнього пластового однострою. В 1972 році "Лісові Мавки" одержали від КПС Америки признання за підготовку і переведення теренової гри на Ювілейній Міжкрайовій Пластовій Зустрічі, яка відбулася на оселі "Вовча Тропа".

В 70-их і 80-их роках Мавки далі продовжували діяльність своїх основоположниць, влаштовуючи різні виставки (наприклад Якова Гніздовського у 1974 році), великодні та різдвяні ярмарки, Андріївські Вечори, весняні гагілки, покази моди, забави, як також приймаючи участь в булавах пластових таборів. Рівно ж, Мавки часто організували новацькі Свята Весни, юнацькі Свята Юрія, старшо-пластунські "Миколайки" та гри і забави для новацтва під час костюмівок в станиці Нью-Йорк. В цей час курінь начисляв 73 членок і мав найбільшу кількість осередків праці в історії свого існування, а саме в: Торонто, Чікаґо, Лос Анджелес, Філядельфії, Бостоні та Нью-Йорку/Нью-Джерзі.

Під проводом "Лісових Мавок" на МПЗ в літі 1992 року зорганізовано кінний підтабір, який був дуже успішний і викликав серед юнацтва зацікавлення їздою верхи. Після того першого кінного табору, під проводом Мавок в Гантері, Н.Й., майже кожного серпня відбувається кінний табір, за участю між 10-20 учасників. Одним з найбільших літніх таборів, яким провадили Мавки, був новацький табір під час ЮМПЗ 1992 р. на "Вовчій Тропі", в якому приймало участь приблизно 200 дітей.

У вересні 1997 р. "Лісові Мавки" відсвяткували своє 50-ліття на оселі УНСоюзу "Союзівці", на яке прибули не тільки старші пластунки, але й сеніорки, деякі з них перші Мавки з Ерлянґену. В 1989 році сеніорки одержали своє порядкове число від КПС і почали процес активізування 38-го сеніорського куреня "Лісових Мавок". Від 1998 року Мавки переводять під час літних таборів на "Вовчій Тропі" літні обряди (свято Івана Купала та обжинки) з таборовиками.

Сьогодні старшо-пластунський курінь гордиться 20-ма членками, а новостворений сеніорський курінь, з осередками в Чікаґо, Торонто, Нью-Йорку/Нью-Джерзі і Філядельфії, має 32 членки. Разом зі сеніорками Мавки далі будуть продовжувати поширювати українські традиції та фолкльор, брати активну участь в структурі пластової організації та продовжувати працю з пластовою молоддю.

Для "Лісових Мавок" життєвим дороговказом є слова Мавки з п'єси Лесі Українки "Лісова Пісня":

"Я МАЮ В СЕРЦІ ТЕ, ЩО НЕ ВМИРАЄ".

1962 — "Лісові Мавки" на ЮМПЗ

1968 — Посвячення прапору

1968 — Посвячення курінного прапору

1970 — "Лісові Мавки" під час Свята Юрія на "Вовчій Тропі"

1973 — Гагілки біля церкви св. Юра в Нью-Йорку

1978 — Виступ під час бенкету з нагоди 30-ліття куреня. Кур. ст. пл. Христя Панчук

1976 — Курінна Рада у Вашінґтоні

1981 — Курінна Рада в Чікаго

1983 — Курінна Рада старших пластунок в Торонто

1985 — Курінна Рада "Лісових Мавок" в Лос Анджелес

1981 — На курінній Раді під час ватри у Гантері

1991 — Курінна Рада старших пластунок в Гантері

1997 — Святкування 50-ліття куреня на "Союзівці"

1998 — Спільна курінна Рада УСП і УПС на "Союзівці"

1998 — "Лісові Мавки" переводять Свято Івана Купала на "Вовчій Тропі"

1999 — "Лісові Мавки" переводять літні обряди

1999 — Курінна Рада сеніорок в Чікаго

1999 — Курінна Рада старших пластунок

ЛІСОВІ ЧОРТИ

3-ій курінь УСП-УПС

Курінь "Лісові Чорти" виник 1922 року з малого гуртка львівських пластунів під час мандрівки у горах Карпатах. Мандруючи лісовою гущавиною, вони наткнулися на стару бабусю, яка злякалася наглої появи осмалених сонцем і дивно одягнених старших юнаків і з жаху скрикнула "лісові чорти" не підозріваючи, що вона дала куреневі назву.

З часом гурток розрісся в курінь, а від 1946 року був перетворений на два курені старших пластунів і сеніорів ("Молода Фамілія" і "Стара Фамілія") об'єднані у Велике Плем'я Лісових Чортів. Діяльність куреня координує періодично виборна Коронна Рада. Вона підлягає постійно діючому "Люциперові", яким перший був Ярема Веселовський, а від 2000 року є Олексій Пясецький.

Метою ЛЧ є плекання дружби, підготовка та влаштування пластових мандрівок і таборів, а також виховна праця з пластовою молоддю. Від 1924 року ЛЧ керували Пластом у Львові, були членами Верховної Пластової Команди, організували інструкторські табори на "Соколі" і щоліта проводили мандрівки в Карпати, на Поділля, або на Волинь. У 1930-45 роках ЛЧ були активні в проводі тайного Пласту та його літніх таборів. Після війни ЛЧ були ініціяторами відновлення Пласту, особливо в Австралії, Англії, Аргентині, Канаді, Німеччині і ЗСА. Перший осередок на нових поселеннях був створений у 1949 в Нью-Йорку. В 2000 р. ЛЧ були згруповані у 18 осередках (із них 9 в ЗСА), де перебуває близько 65 відсотків членів.

У діяспорі ЛЧ були особливо активні в праці пластових конґресів, організації та проведенні Ювілейних Міжкрайових Пластових Зустрічей у ЗСА, Канаді й Австралії, і були провідниками делеґацій пластунів в Інтернаціональних Скавтських Джемборі, та багатьох громадських акцій. На терені ЗСА ЛЧ особливо відзначилися активністю та ініціятивою у пластовому таборуванні. ЛЧ проводили перші роверові мандрівки в 1955-57; організували і провадили Крайові Вишкільні Табори (КВТ), канойкарські табори, вишколи провідників для юнацтва та Міжкрайовий Вишкільний Табір "Лісова Школа".

У ділянці пластових видань діяльність ЛЧ була вийнятково непересічна і включає чимало видань пластових підручників теоретичного і практичного пластування, мемуари, альманахи й історію ЛЧ. Для внутрішнього зв'язку із членством провід ЛЧ видає неперіодичний журнал "Листи до Братів Фаміліянтів", від 1947 року вийшло 164 числа.

Начальним Пластуном в часі 1972-1991 був член куреня Ю. Старосольський, а інші ЛЧ з ЗСА в різний час очолювали центральні установи Пласту (ГПБ або ГПР): Осип Бойчук, Василь Палієнко, Роман Рогожа, Василь Янішевський, Петро Содоль. ЛЧ, які очолювали крайові установи Пласту в ЗСА (КПС або КПР): Мирослав Раковський, Юрій Старосольський, Володимир Масюк, Павло Дорожинський, Андрій Мицьо, Юрій Савицький, Зенон Голубець. ЛЧ також очолювали КТК, ОТК, пластові оселі, станиці та були зв'язковими, гніздовими і впорядниками.

В додатку до згаданих вище, в Реєстрі Фамілії знаходимо діячів історичного маштабу, загальновідомі в українському суспільстві: літератор Богдан Кравців, ректор УВУ Володимир Янів, Головний Командир УПА Роман Шухевич, Генеральний Секретар закордонних справ УГВР Микола Лебедь, Президент УНР в екзилі Микола Плав'юк, Дорадник Президентів України Богдан Гаврилишин, колишній Митрополит УГКЦ в ЗСА Владика Степан Сулик, віце-президент УГВР отець митрат Іван Гриньох, генеральний поручник Армії ЗСА Микола Кравців.

"Велике Плем'я Лісових Чортів" об'єднувалося спільним розумінням пластової ідеї, власним стилем пластування і своєрідними прикметами членів. Серед праці, забави, мандрівок і творення своїх звичаїв творилася їхня слава. У пластуванні вони дуже суворо підходять до змісту, а вільніше до форми, керуючись фантазією і життєвою зарадністю, називаючи це "лісовою премудрістю".

ГЕЙ-ГУ! ГЕЙ-ГА!

1954 — "Лісові Чорти" на збірці

1954 — Маршалок ЛЧ пл. сен. П. П'ясецький

1954 — Фаміліянти під час відзначення 40-ліття створення УСС-ів на "Вовчій Тропі"

1955 — Молоді фаміліянти "Кодла Беркут"

1956 — Перший роверовий табір

1957 — Вимарш на другий роверовий табір

1962 — Провід ЛЧ під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1963 — Курінна Рада молодої фамілії на "Писаному Камені"

1968 — Велика Племінна Рада, Гантер, Н.Й.

1966 — Три Ірині: пл. сен. І. Юрчук, І. Ісаїв, І. Гарасимяк

1964 — Велика Племінна Рада, Стредфорд, Н.Й.

1968 — Люципер ЛЧ Ярко
І-ий пл. сен. Я. Веселовський

1977 — Дружина ЛЧ на пластовому відбиванковому турнірі, Нюарк

1978 — Рада "Лісових Чортів"

1978 — Велика Племінна Рада, "Писаний Камінь"

1980 — Велика Племінна Рада, "Вовча Тропа"

1980 — Люципер промовляє до фаміліянтів, "Вовча Тропа"

1985 — "Лісові Чорти" на КП З'їзді, "Союзівка", по середині Митрополит С. Сулик, пл. сен. Ю. Старосольський, Начальний Пластун

1988 — Фамілія з Митрополитом С. Суликом, "Зелений Яр"

1988 — Фамілійна Рада, "Зелений Яр",

1996 — Підвищення ступенів на "Великій Раді"

1996 — Велика Племінна Рада, "Вовча Тропа"

1998 — "Лісові Чорти" на забаві "Буриверх", Клівленд

1997 — Традиційна Костюмівка, ЛЧ, Нью-Йорк

1998 — Велика Племінна Рада, "Вовча Тропа"

1998 — Провід фамілії ЛЧ
пл. сен. П. Содоль, пл. сен. О. П'ясецький

1998 — Хорунжий з курінним прапором

НОВІ ОБРІЇ

22-ий курінь УСП
34-ий курінь УПС

Курені УПС і УСП "Нові Обрії" почали спершу існувати як підготовчий курінь на терені Дітройту в 1962 році. Засновниці і перші членки куреня були юначки гуртка "Соняшні Промені": Люба Климишин, Христя Макар, Люба Зубаль, Марія Подгурська, Маруся Бобяк, Калина Ткачук, Оленка Ромах, Люба Григорчук, Віра Зубальська, Христя Березовська. Ці подруги бажали продовжувати свою пластову діяльність разом на терені Дітройту, де осередок куреня існує до нині. В перших роках існування підготовчого куреня курінною була ст. пл. вірлиця Марія Подгурська. 22-ий Курінь УСП-ок "Нові Обрії" був затверджений ГПБ в 1964 році. В червні того ж року, під проводом курінної Анни Богай, курінь взяв участь в посвяченні пам'ятника Тараса Шевченка у Вашінґтоні.

Щоб полегшити перехід від УСП до УПС і продовжувати пластову працю, в травні 1973 року пластунки-сеніорки на терені Дітройту створили підготовчий сеніорський курінь "Нові Обрії". Курінною підготовчого куреня була пл. сен. Дарія Бойчук. В 1975 році Марія Лісовська і Тамара Петращук перейшли зі старшо-пластунського куреня до підготовчого куреня "Нові Обрії". Тоді число членок дійшло до п'ятнадцяти, і в жовтні 1975 року ГПБ затвердила 34-ий Курінь УПС "Нові Обрії".

Головним напрямом пластової діяльности є виховна праця. Членки куреня "Нові Обрії" брали і далі беруть численну участь у пластовій праці як виховниці роїв і гуртків, і членки булав на літніх таборах. В 1967 році ЮМПЗ відбулося на оселі Батурин, в околиці Монтреалю. Зі Станиці Дітройт поїхало близько сорок юначок, під проводом кошової, ст. пл. Анни Богай.

Ст. пл. Ліда Савка була комендантkою таборів новачок на "Зеленому Ярі" від 1971 до 1981 року. Під її доглядом таборувало чи немало новачок, багато з яких пізніше стали членками булав разом з сестричкою Лідою. Протягом семи років пл. сен. Марта Татарська помагала юначкам і юнакам приготовитися до змагу "Орликіяди", який відбувається кожного року на "Союзівці".

Членки куреня все поширюють свої особисті обрії, беручи активну участь в різних громадських діях. Пл. сен. Марія Зарицька займалася справою українських політв'язнів, пл. сен. Оля Дужа очолювала в Дітройті Фонд Катедри Українознавства при Гарварді, пл. сен. Христина Гнатчук вчила вищі кляси і завзято підготовляла учнів до матуральних іспитів в Школі Українознавства, пл. сен. Марія Лісовська, любителька музики, бере активну участь в Українському Музичному Інституті Америки.

Незалежно від життєвих доріг теперішніх і бувших членок, курінь "Нові Обрії" зв'язує всіх їх разом. Це дуже виразно виявилося на відзначенні 25-ліття і знову на відзначенні 30-ліття існування старшо-пластунського куреня "Нові Обрії". Спомини спільного пластування викликали почуття радости і задоволення з участі у Великій Грі.

Курені старших пластунок і сеніорок "Нові Обрії" були створені і розвинулися на терені Станиці Дітройту.

1967 — Сходини куреня "Нові Обрії" УСП-ок

1978 — Курінні сходини "Нові Обрії" УПС-ок

1987 — 25-ліття куреня "Нові Обрії"

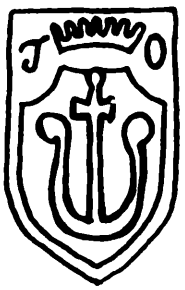

Курінь ім. ГРИГОРА ОРЛИКА

39-ий курінь УСП
8-ий курінь УПС

Первопочатком куреня треба прийняти дату 24 січня 1947 р. В тому дні відбулася спільна нарада двох сеніорських куренів. Нарада відбулася в переселенчому таборі Ляґарде в Ашафенбурзі, в Баварії, де вже від року 1945 існував курінь ім. Св. Володимира Великого з курінним Володимиром Масюком, і куренем ім. Григора Орлика, що переїхав з цілим переселенчим табором з Швайнфурту, з огляду на ліквідацію того табору — до табору "Піонер", зі своїм курінним Андроніком Копистянським.

Існування двох окремих куренів показалось недоцільним і тому в січні 1947 р. відбулась спільна Курінна Рада, що на ній рішено створити один курінь. Вибрано курінним сеніора Юрія Дачишина, а патроном новоствореного куреня полк. Івана Богуна.

На початку 1948 р. відбулася наступна Курінна Рада, бо в тому часі зачалась переселенча акція в заморські країни й багато членів покидає терен Німеччини. Курінним вибрано Миколу Курчака.

В травні 1949 р. курінний виїздить до Північної Америки й передає курінь своєму заступникові Маркіянові Заяцеві. Він у тому ж самому місяці скликає Курінну Раду, яка вирішує продовжувати працю й вибирає курінним Патроном Григора Орлика. Відзнакою куреня прийнято герб Орликів. Ця Рада відбулася 28 травня і цей день прийнято як "Курінний День", що його члени куреня відзначають кожного року спеціяльним церемоніялом.

З кінцем серпня 1949 року, з переїздом курінного Андроніка Копистянського на терен Північної Америки, осідком куреня стає місцевість Вейдінґ Рівер на Лонґ Айленд, а кілька місяців опісля, в січні 1950 р. осідком куреня стає новозаснована Пластова Станиця в Гемпстеді, Лонґ Айленд, а саме курінний хутір "Нова Хортиця", що й досі є осідком куреня.

В листопаді 1962 р. курінь започатковує імпрезу "Орликіяду" для пластової молоді. Ця імпреза це інтелектуальний змаг пластового юнацтва, що відбувається щороку в листопаді — місяці уродин і смерти Патрона.

На початку 1970-их років курінь перещепив "Орликіяду" в Австралію, де вона відбувалася протягом 5 літ.

В році 1981 курінь потерпів велику втрату — відходить на "Вічну Ватру" довголітній курінний Андронік Копистянський, що вложив у працю для куреня надзвичайно багато труду, часу й посвяти. Після його відходу, на Курінній Раді того ж року, вибирають нову курінну старшину в такому складі: курінний — Микола Курчак, перший заступник курінного — Володимир Кух, другий заступник курінного і курінний писар — Богдан Копистянський, фінансовий референт — Микола Андрейко, референт спеціяльних доручень — Марія Січинська. Цей склад курінної старшини діє дотепер, — з одним вийнятком, а саме, в 1988 р. відійшов на "Вічну Ватру" фінансовий референт Микола Андрейко і на його місце вибрано Богдана Курчака.

В 1993 році відбулася в історії куреня знаменна подія — перещеплено "Орликіяду" в Україну. Там дотепер відбулося вісім "Орликіяд". Вони відбуваються щороку в іншому місті — у Львові, Рівному, Ужгороді, тощо. "Орликіяда" в Україні втішається великою популярністю, щороку бере в ній участь велике число пластової молоді — біля 400 учасників, а то й більше, що приїжджають з різних далеких околиць.

Курінь має свій курінний правильник і адміністраційно ділиться на паланки, ті — знову на хутори, має свою курінну молитву, курінну пісню — гимн й пісню — гимн "Орликіяди". Найвищим єрархічним авторитетом куреня є "Орлине Око" і ця функція в курені є доживотна. Курінь начисляє 37 членів.

1962 — Тут повстала ідея "Орликіяди". Курінний пл. сен. А. Копистянський і писар пл. сен. М. Курчак

1976 — Участь Орликівців в Конгресі УККА

1989 — Сходини курінної старшини перед "Орликіядою"

1994 — Курінний пл. сен. М. Курчак роздає нагороди на закінчення "Орликіяди"

Плем'я ПЕРШІ СТЕЖІ

2-ий курінь УСП
17-ий курінь УПС

Коли 1948 р. почалася мандрівка нашої еміґрації за океан, перші члени куреня виїхали до Канади, решта в більшости переїхала до ЗСА. Осідком куреня став Нью-Йорк, де було найбільше скупчення "Стеж".

В 1955 р. вже було досить членів у сеніорському віці, щоби створити курінь сеніорок, який затвердила ГПБ, як 17-ий екстериторіяльний курінь УПС-ок. Оба курені разом творять Плем'я "Перші Стежі", яке очолює Племінна Команда: "Перша Стежа", Курінні обох куренів, які сповнюють функцію курінних суддів, спільний скарбник, референтки кандидаток і фонду "Доброго Діла", хронікар і господар. Що два роки плем'я відбуває свої Великі Ради. Від 1951 року виходить листок зв'язку "Стріла і Лук", щоб інформувати всіх членів про важніші події в Племені.

Чисельний стан куреня не змінявся багато, бо все був доплив нових членів, на місце тих, що з різних причин відпадали. Тепер курінь сеніорок начислює 87 членів, з цього 7 в Канаді і 3 в Україні і 3 кандидатки. Курінь ст. пластунок має 13 членів, 2 кандидатки, 1 з України і 12 зацікавлених, з цих 1 з Канади. В Стеж-Прияті є 12 членів — це бувші Стежі, що з різних причин виступили з Пласту, але дальше вдержують контакт з племенем.

Спеціялізація племени — це виховна праця в УПЮ-ок: в станицях та організування і ведення таборів. Табори започатковані і ведені Стежами: лещетарські (спільно з куренем "Бурлаки"), мандрівні, "Стежки Культури", табори розвідувачок, табори пташат, вишкіл юнацьких виховників.

Крім виховної праці в станиці на різних постах, та в проводах окружних і спеціялізаційних таборів "Стежі" займалися і іншими проєктами. Найбільш знані були виставки праць українських мистців, професійно влаштовані й давали насолоду не тільки глядачам, але також давали змогу мистцям продати їхні твори, а при цьому й "Стежам" діставався чималий заробіток (зі вступів і процентів з продажі). З цього заробітку "Стежі" допомагали родинам дисидентів в Україні, давали на потреби Станиці, оплачували дорогу виховникам на ЮМПЗ, уфондували видання кількох книжок, одноразовий даток на Український Музей в Н.Й. тощо.

Вже на самому початку діяння Пласту в Америці виявилося конечним придбати для виховників допоміжні матеріяли. "Стежі" в Нью-Йорку використали гутірки на виховні теми, що їх мали на своїх сходинах і видали малий підручник для виховниць "Ваде-Мекум". В 1965 р. опрацювали "Гри і Мандрівки". В цьому ж році почав виходити журнал "В Дорогу з Юнацтвом", редаґований Ларисою Онишкевич і адміністрований пок. Іреною Гасюк.

В між часі Люба Крупа і Наталка Коропецька поширили і усучаснили іспити вмілості для юначок, які появилися окремою книжкою. Наталка Коропецька опрацювала також підручник безпеки в домівці, на таборах і на мандрівках, з порадами з гігієни і першої допомоги.

Зв'язок з Україною сягає ранніх 70-их років, коли вже можна було відвідувати Україну. Вже тоді декілька "Стеж" нав'язало контакт з дисидентами і їм вдалося кілька разів перевезти дисидентську пресу "Самвидав" до редакції "Сучасність" і "Смолоскип", як також праці українських ґрафіків, які були виставлені "Стежами" в Мистецькому Клюбі в Нью-Йорку, а відтак видані в картках. Заробіток з виставки й карток ішов на оплату посилок на допомогу родинам дисидентів.

На Вічну Ватру відійшли три членки Племени: Дада Мосора-Франкен, Слава Демянчук-Паславська і Еня Ковшевич-Гасюк. Всі три були активними членками Пласту.

СТЕЖІ БЕЗ МЕЖІ!

1952 — Курінна Рада

1950 — Перша Рада на американській землі в Порт Велленд

50-ті роки — "Перші Стежі" в таборі

50-ті роки — "Стежі" в природі

1962 — Провід лещетарського табору в Кіллінґтон, Вермонт

1965 — Перший табір "Стежки Культури" на "Вовчій Тропі", ком. пл. сен. Л. Крупа

1965 — Викладачі М. Понеділок і Е. Маланюк на Стежках Культури на "Вовчій Тропі"

1983 — Курінна Рада у Вашінґтоні

1985 — Рада обидвох куренів у Ґантері

1988 — Святкування 40-ліття куреня на "Союзівці"

1990 — Рада на "Писаному Камені"

1994 — Рада обидвох куренів

1995 — Перед відкриттям курінної Ради в Лігайтоні, Па

1995 — Провід 3-денного мандрівного табору

2000 — Прогулька на фарму під час Курінної Ради

2000 — Учасниці Курінної Ради

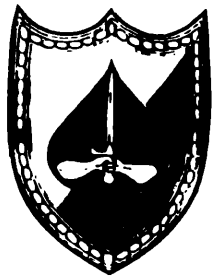

ПОБРАТИМИ

35-ий курінь УСП
37-ий курінь УПС

Пластуни, серед яких зродилась ідея створити новий динамічний курінь, заснований на фундаментах правдивої дружби й на випробуваних ідеалах Пласту, перший раз зустрінулись на першій "Лісовій Школі" літом 1964 року. Вони тоді були шістнадцятилітніми юнаками з різних сторін Америки.

Ці юнаки підсвідомо відчули, що їх єднає щось глибоке і правдиве, що в них палають ті ж самі мрії й надії. Пластуни-юнаки: Антін Колтунюк, Тарас Ліськевич, Андрій Стець і Руслан Расяк нав'язали між собою міцну непохитну дружбу. Наступного літа вони знову зустрілись у пластових таборах, пізнали інших пластунів однодумців і їхня дружба скріплювалась і росла.

В літі 1966 року, ті самі, вже старші пластуни з кількома іншими друзями вибрались на продовжену мандрівку через Західню Америку. Серед прекрасної природи, далеко від всяких турбот і монотонности буденного життя, спалахнула ідея створення нового куреня. Вони постановили робити все, що в їхніх силах, щоб поширити ідеї українського Пласту, щоб працювати для незалежности і свободи українського народу, щоб бути завжди готовими станути на захист і поміч своєму побратимові, як це робили наші славні предки — княжі дружинники, козаки, Січові Стрільці і новітні партизани.

Після закінчення цієї мандрівки вони повернулись домів з думкою створити найновіший тоді курінь. 30-го грудня 1966 року в Чікаґо успішно відбулася перша Велика Рада Побратимів. На Раді брало участь приблизно двадцять пластунів-однодумців. Першим курінним обрано Антона Колтунюка, одного із співосновників. Курінь одержав офіційне призначення як "35-ий Підготовчий Курінь УСП-ів". Тому, що більшість членів куреня була в Чікаґо і Нью-Йорку, в цих містах створено два головні осередки.

28 грудня 1968 року під час Великої Ради в Нью-Йорку крайовий референт старших пластунів у ЗСА повідомив зібраних членів, що від цього дня курінь є повноправним куренем УСП-ів під назвою "Побратими".

Під гаслом "Побратимські Пригоди", під час 1970 і 1980 років, "Побратими" організували і провадили таборами для старшого пластунства і старшого юнацтва зацікавленого у водному пластуванні. Табори відбувалися в околицях північної Міннесоти і південної частини Канадської провінції Онтаріо на мережі сотох маленьких і більших озер. Команди і булави таборів складалися із "Побратимів" досвідчених у водному пластуванні і канойкарстві.

Назагал, більшість учасників були пластунки і пластуни Чікаґської станиці, але і також брали участь пластуни інших станиць. Між роками 1975-1985 майже кожного року відбувалися ці водні мандрівки. Одержаний досвід "Побратимів" в канойкарстві спонукав видання "Підручника для провідників водно-мандрівних таборів". Завершенням водної програми "Побратимів" був закуп 12 канойок 1982 р. Цією пластовою "фльотою" користувались не тільки учасники Водно-Мандрівних таборів, але і також юнаки і юначки Чікаґської станиці.

Побратимські "Водно-Мандрівні Табори" відбувалися під час років великого росту куреня — у 1982 курінь УСП і підготовчий курінь УПС разом начислювали 49 членів. В 1970 і 1980 роках "Побратими" брали активну участь у пластових таборах на терені Америки, а особливо у "Лісовій Школі".

У 1993 р. "Побратими" встановили "Побратимську Фундацію", яка має за свою мету матеріяльну підтримку пластових організацій.

Сьогодні, після 30 років існування, є приблизно 35 "Побратимів" – старших пластунів і сеніорів. Головним центром діяльности є Станиця в Чікаґо, де перебуває більшість членства і де "Побратими" займають головні місця у станичній старшині. Меншим осередком праці є околиця Нью-Йорку, а інші члени живуть по всіх кутках Америки, як також поза Америкою і в Україні.

1975 — "Побратими" під час Свята Юрія на "Вовчій Тропі"

1974 — Прогулька канойками в Канаді

1977 — Велика Рада "Побратимів" у Джерзі Сити

1981 — Провід табору юнаків "Слідами Безсмертних" на "Бобрівці". Ком. ст. пл. Богдан Харкевич

1988 — Велика Рада в Барабу, Вісконсин

1990 — Велика Рада на "Союзівці"

1999 — "Побратими" з Чікаго на відкриттю пластового року

Плем'я СІРОМАНЦІ

29-ий курінь УСП-УПС

29-ий старшопластунський курінь "Сіроманці" був заснований в 1952-му році в місті Нью-Йорку в ЗСА із членів юнацького гуртка "Чорні Коти", які саме перейшли були до УСП. В ряди новоствореного куреня (які скоро поповнились членами із пластових станиць в Ньюарку й Філядельфії) ввійшли пластуни, які були зацікавлені головно в журналістиці, літературі, мистецтві тощо. Тому курінь вибрав собі за свого патрона поета-пластуна Андрія Гарасевича, який трагічно загинув в Альпах в дуже молодому віці. Від самого початку свого існування курінь був зацікавлений у видавничій діяльності, тому він став широко знаним як "пластовий видавничий курінь".

"Сіроманці" від самого початку свого існування видавали внутрішньо-курінні журнали, які появились під різними назвами: "Ікс", "Там-Там", "Аву". Крім того, "Сіроманці" видали ряд курінних книжок, в тому числі збірку поезій свого патрона Андрія Гарасевича "До Вершин", збірку пластового гумору "Округлі Квадрати", навіть платівку із оригінальними "сіроманськими" піснями "На Крилах Мрій" тощо.

Так вже було прийнято в Пласті в Америці, що "Сіроманців" запрошували видавати газетки-однодневки на всяких пластових таборах, зустрічах, святах.

Члени куреня "Сіроманці" теж редагували різні пластові журнали, в тому числі: "Пластовий Шлях", "Юнак", "В Дорогу з Юнацтвом" й інші. Зокрема великою їх заслугою було заснування й редагування пластового журналу для молоді "Юнак", який виходить до сьогодні. Деякі "Сіроманці" видають свої власні твори, праці, дописують до різних українських часописів і газет.

В 1980-их роках "Сіроманці" мали свій головний осідок в околиці Нью-Йорк — Нью-Джерзі — Філядельфія, хоч мали членів і в інших містах (Дітройт, Рочестер, Монтреаль, Едмонтон).

В цей час, майже всі члени вже стали сеніорами. Ми здавали собі справу з цього, що наш курінь зникне, якщо ми не піднайдемо собі молодших членів до куреня УСП. Ми пробували зорганізувати стежі у Філядельфії, в Ст. Кетеринс, Канада і т. д. — але без успіху.

З відновленням Пласту в Україні, ми відразу зорганізували стежу на Рідних Землях. Від початку стежа займалась пластовими виданнями, зокрема "Пластовим Шляхом", під редакцією Л. Онишкевича в ЗСА та Г. Бурбези в Тернополі. Журнал друкувався в Сіроманській друкарні "Лілея".

Скоро ми почали видавати й інші видання —"Ukrainian Scouting", "Пласт Український-Скаутінг", "Юнацтво" й інші. Не легко було видавати журнали в хаотичних умовинах сучасної України. Але, з допомогою завжди нових членів-сіроманців в Україні (самі члени УСП), ми до сьогодні редагуємо (з деякими перервами) журнал "Пластовий Шлях", що є виданням Головної Пластової Булави.

Стежа в Україні начислює тепер понад 10 членів-активістів. Вони не тільки провадять виховну роботу (головно на Івано-Франківщині), але й ведуть Карпатський Пластовий Округ, переводять численні пластові табори (зокрема літунський табір "Чота Крилатих"), видають численні пластові видання (головно в Івано-Франківській Окрузі і в Самборі), а також видали безліч пластових підручників — наприклад, найновіший Пластовий Співанник.

На сьогодні, в ЗСА—Канаді остались самі Сіроманці-сеніори, а в Україні на тепер працюють самі "Сіроманці" старші пластуни, які починають перебирати провід нашого племені. І так, Племінним Вовком в 2000-му році вибрано В. Федорака (з Надвірної в Україні), а також на Україну передано видавання племінного журналу "Аву".

Сіроманці-сеніори, які залишились в ЗСА, є все ще активні — переважно індивідуально. І так, Л. Романків є тепер Начальним Пластуном, а Л. Онишкевич є Референтом Видань при ГПБ (і ще дальше редактором "Пластового Шляху"). Різні інші "Сіроманці" є в станичних та краєвих пластових проводах. Багато з них також працює на громадській ниві, як наприклад — Р. Андрушків в НТШ, а Я. Козак в Товаристві "Тризуб".

Одначе, всім нам ясно, що майбутнє Племені є в Україні. СКОБ! АВУ!

1956 — Велика Рада на "Вовчій Тропі"

1956 — "Сіроманці" мандрують

1957 — "Сіроманці" з д-р О. Тисовським (Дрот) на ЮМПЗ на "Пластовій Січі" в Ґрефтон, Канада

1961 — Курінна Рада "Сіроманців"

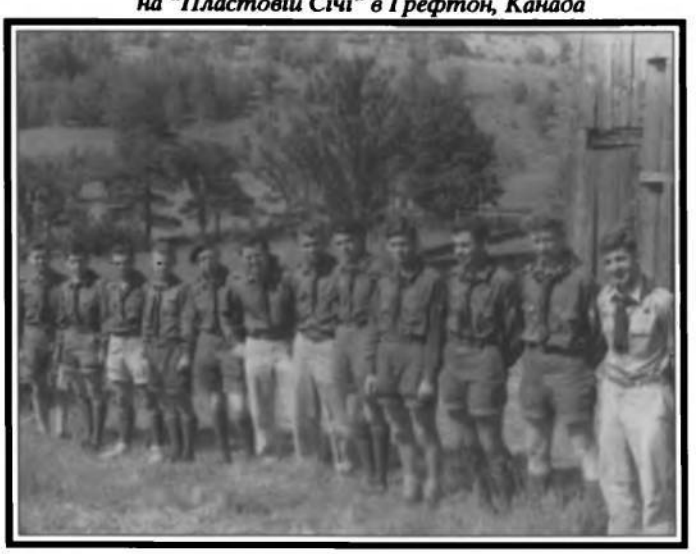

1957 — Велика Рада в Гантері, Н.Й.

1959 — Крайовий З'їзд УСП-ів на "Вовчій Тропі"

1960 — Зимовий табір в Гантері

1963 — Літня зустріч "Сіроманців"

1972 — ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1981 — З'їзд КПС на "Союзівці"

1989 — Велика Рада в Нюарку

1997 — Вручення "булави" новообраному Начальному Пластунові, пл. сен. Любомирові Романкову, См

СПАРТАНКИ

14-ий курінь УСП
39-ий курінь УПС

Курінь "Спартанки" був зорганізований в 1959 році в Чікаґо. Організаторами були 13 юначок, які переходили до старшого пластунства і бажали продовжувати пластову працю в зжитому гурті. Зразу включилися у виховну та адміністративну працю чікаґівської Станиці. У 1969 і 1970 роках курінь значно численно зріс. На терені Чікаґо курінь організував виставки українського мистецтва на International Folk Fair-Navy Pier, видав книжку "Молода Господиня" і далі продовжував виховну і адміністративну працю в Станиці.

В 1972 році до куреня вступили гуртки з Нью-Йорку і з Нью-Джерзі в числі 11, із їхньою першою курінною Лідою Прокоп. Новий оформлений гурток займався спортовими турнірами по Станицях, як також в часі Свята Юрія. Вони річно організували відбиванкові змагання у Вайлдвуд, Н.Дж., та традиційно переводили "Андріївський Вечір" по Станицях.

З часом до куреня вступили гуртки з різних місцевостей, з Торонто, Філядельфії та Вашінґтону. Ціллю куреня впродовж існування є провадити виховну працю по пластових уладах, уділятися в громадській праці, та ширити фізично-атлетичний дух.

Курінні кольори — чорна і золота. Курінна відзначка — це емблема дівчини "Спартанки", яку носять на правому рукаві однострою. Курінна хустка — чорне тло з двома золотими пасами. Курінний киптар — вишитий на чорному полотні. Курінні традиції є численні та складаються з кандидатури, приймання нових кандидаток, "дівичого вечора" для молодої, писання і читання жартівливої казки, вишиття обрусу і серветок, та весільних обрядів.

Курінна праця в громаді включала з початку 1990 років під проводом курінної Ані Тершаковець-Томко, такі ділянки:

- Збирання добровільних датків на підтримку української телевізійної програми "Контакт".
- Збирання фондів для організації "Приятелі Дітей", в сумі $1,500, яка збирає і розвозить сиротинцям в Україні подарований одяг, ліки, вітаміни, та забавки.
- Заробіток з продажі печива, коляди, переведення "Миколаївського Вечора" було віддано організації "Приятелі Дітей".
- Спонсорство висвітлення українського фільму "Голод-33" в Нью-Джерзі, в 1994 році, та передання заробітку на частинне покриття коштів режисера Олеся Янчука.

В 1994 році сеніорський курінь "Спартанки" був затверджений з їхньою першою курінною Ромою Максимович. Курінь начисляє 24 членок з Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Конектікат, Бостону, Філядельфії і Вашінґтону. Завданням куреня є:

- Продовжувати виховну працю, працювати по станицях: пл. сен. Марґарета Нич — станична Нюаркської Станиці, пл. сен. Наталка Сейлик — заступник станичної, пл. сен. Марта Навроцька-Торіеллі — гніздова.
- Щорічне переведення новацького Свята Юрія зі Станицею Нюарк.
- В 1993 році пл. сен. Петруся Котляр-Паславська заініціювала і зорганізувала перший Початковий Табір для новаків і новачок у віці 6-7 років і очолює його на переміну з пл. сен. Іцею Леуш, кожного року на "Вовчій Тропі" по сьогоднішний день. Включно з виховною працею, завдання сеніорського куреня "Спартанки" є фінансово підтримувати пластову оселю "Вовчу Тропу" через особисті чи збіркові добровільні датки.
- Річна фінансова підтримка оселі "Вовча Тропа". Для цієї цілі сеніорський курінь "Спартанки", під керівництвом пл. сен. Талі Даниш, зібрав понад $3,500.

1975 — Курінна Рада старших пластунок

1973 — Збірка на Курінній Раді в Нью-Йорку

1976 — Посвячення старшо-пластунського прапору

1982 — "Спартанки" під час ЮМПЗ

1985 — Курінна Рада в Гантері, Нью-Йорк

1994 — "Спартанки" на Новацькому Святі Весни

1996 — Курінна Рада сеніорського куреня на "Вовчій Тропі"

1995 — Провід новацького Свята Весни

1997 — Курінна Рада

1997 — На збірці під час новацького Свята Весни

1998 — На брамі на "Вовчій Тропі"

1998 — "Біла Пані" вітає Вас!

1998 — Прогулька під час Курінної Ради

1999 — Курінна Рада

1999 — Провід новацького початкового табору "Природна Забава"

2000 — Члени куреня "Спартанок" на Новацькім Святі Весни

2000 — "Спартанки" складають сеніорську ВФВ

Курінь ім. О. і С. ТИСОВСЬКИХ

1-ий курінь УПС

В 1930-му році обставини показали, що старші віком більше не могли належати до УСП. Для тих, що скінчили 24 роки життя треба було створити новий улад. 15-го квітня 1930-го року, проголошено створення нового уладу — Уладу Пластових Сеніорів. Вибрано було провід новоствореного уладу. В той самий час було засновано перший, і на той час одинокий курінь УПС. Провід УПС був одночасно теж проводом новоствореного куреня.

Курінь був названий ім. Степана Тисовського — брата Олександра Тисовського у вдячність йому за поміч, яку він дав Пластові у його леґалізації.

Члени Першого Куреня працювали індивідуально для добра Пласту. Курінні сходини завжди були присвячені обговоренню як поліпшити програму пластових зайнять. Як цілість курінь ніде себе не проявляв. І так воно є по сьогоднішній день.

Першим курінним, аж до вибуху Другої світової війни був Іван Чмола. Після війни Северин Левицький зібрав і очолив членів куреня, що опинилися за межами Батьківщини. Далі курінними були Леонід Бачинський, Тарас Дурбак, Олесь Марченко, Юлія Войчишин і тепер Христя Болюбаш.

Курінь є гордий, що в його рядах були засновники Пласту — О. Тисовський і І. Чмола, співзасновник Пласту на Закарпатті Л. Бачинський і голова ГПРади Тарас Дурбак. Серед визначних діячів треба згадати Гетьманича Данила Скоропадського і о. Филимона Побігушки, чи не один з перших греко-католицьких священиків, що відправляв молебні і панахиди разом з православними священиками.

Тепер члени куреня є в проводі ГПБ, голови і члени КПС, члени ГБ УПС, станичні і в станичних проводах, виховники, та входять в склад редакцій пл. журналів.

З ініціятиви членів куреня зроблено було заклик на одноразову збірку — "10 доляровий фонд помочі Пластові на Україні", що дав вже понад 5,100 долярів.

За прикладом Першого Куреня вже сім куренів взяли під свою опіку пластові осередки на східніх і центральних теренах України і цим допомагають Пластові поширитись на всі області України. Перший Курінь опікується Пластом в м. Кіровограді.

Перша відзнака куреня була смолоскип у формі ч. 1. Після відходу на Вічну Ватру Сірого Лева відзнаку було змінено на лева на тлі Карпатських Гір. Ця відзнака була запропонована ще раніше, але курінний Северин Левицький не давав на неї згоди, щоб це не було подумане ЛЕВ—ЛЕВицький.

Після відходу на Вічну Ватру засновника Пласту, Олександра Тисовського, повну назву куреня було змінено на "ім. Олександра і Степана Тисовських".

1957 — Основоположник Пласту др. Олександер Тисовський (Дрот) і Начальний Пластун Северин Левицький Сірий Лев на пластовій Січі в Ґрефтоні, Канада

1957 — Члени 1-го куреня О. і С. Тисовського на Ювілейній Зустрічі в Ґрефтон, Канаді

Члени "Гірської Стежі" 1-го куреня Тисовських в Денвері, Колорадо

Члени куреня на "Новому Соколі"

Члени куреня коло могили Сірого Лева в Боффало, Нью-Йорк

1980 — Відбувши курінну раду, члени відвідують гріб Сірого Лева

1993 — Курінний відкриває курінну раду в Ст. Кетринс, Канада

1995 — Члени 1-го куреня Тисовських у Торонто, Канада

Курінна Рада

1997 — Учасники Курінної Ради в Ст. Кетринс, Канада

1997 — Церемонія заприсяження нової хорунжої. Свідками є попередня і нова курінна

1997 — Традиційна новорічна зустріч членів 1-го куреня О. і С. Тисовських

ТІ, ЩО ГРЕБЛІ РВУТЬ

4-ий курінь УСП
2-ий курінь УПС

Курінь "Ті, що греблі рвуть" засновано на переломі 1926-27 років у Львові. Назва куреня з творчості Лесі Українки, а ширша інтерпретація звучала "Ті, що греблі рвуть на застоялих водах громадського життя". Старшопластунський курінь дістав порядкове число 1.

Від ранніх років члени куреня мали за завдання виховну працю з юнацтвом, особливо в організуванні пластових таборів. Курінь зорганізував і перевів своїми силами перший табір юначок на "Соколі" у 1927 р. Першими комендантами таборів були Дарія Навроцька і Цьопа Паліїв.

На еміґрації після війни відновлено Пласт і "Греблі" зайняли передові місця у відновленій дії Пласту. Курінь "Гребель", тепер сеніорок, дістав порядкове число 2.

В Нью-Йорку гурток юначок "Вивірки", а в Канаді гурток "Ромени" спільно відновили старшопластунський курінь "Гребель" — число 4. В 1960 р. відбулася перша зустріч сеніорського та старшопластунського куренів. Рішено продовжувати виховну працю з юнацтвом, організувати табори та вишколи.

З ініціятиви пл. сен. Цьопи Паліїв створено "Кадру Виховників", видано підручники для виховної праці та проведено перші іспити вмілостей для юначок.

Від 1968 р. курінь переводив вишкільні табори під назвою "Школа Булавних", організовані пл. сен. Ольгою Кузьмович, Дорою Горбачевською, Оксаною Бачинською і Мартою Кузьмович в ЗСА, та, після відновлення Пласту, в Україні.

З проголошенням Незалежної України курінь співпрацює з українськими пластунами. На відновленому "Соколі" в Карпатах наш курінь закупив дві кімнати, які носять назву наших довголітніх провідників пл. сен. Цьопи Паліїв та пл. сен. Ганки Коренець. Наш курінь спроваджував пластунок з України на "Школу Булавних" в ЗСА та, як є потреба помагає з фінансами. В останніх роках Головна Пластова Булава перебрала відповідальність за цей вишкіл.

Заходом куреня вийшли друком три книжки, а саме: "Нарис Сучасної Української Літератури", пера Юрія Шереха, в 1951 р., "Поезії Тараса Шевченка" в чотирьох мовах, 1961 р., та "Та, що прорвала Греблю" в 1982 р., під редакцією пл. сен. Ольги Кузьмович, в пошану Цьопи Паліїв.

В Україні в 1999 році з фонду "Гребель" перевидано "Скавтінґ для хлопців".

Заходом куреня видано три числа "Юнака", перше в 1966 р., друге в 1976 р. з нагоди 50-річчя існування куреня, а третє в 1987 р. з нагоди 60-річчя куреня.

Добрим засобом курінного зв'язку були неперіодичні видання "Листок Дружнього Зв'язку" і "Вістовик". Протягом довгих років "Греблі" піддержували працю НТШ у виданні Енциклопедії Українознавства через т. зв. "Акцію Сарсель", започатковану в 1964 році. Великодні базарі уможливили проводити акцію "Поміч Ближньому" в Україні, Бразилії та в інших країнах.

В 1976 р. відбулася "Ювілейна Курінна Рада" з нагоди 50-річної діяльности куреня. На Раді в Нью-Йорку був Начальний Пластун пл. сен. Юрій Старосольський та численні гості.

Члени куреня працювали на провідних постах в Пласті, а саме: пл. сен. Ольга Кузьмович та пл. сен. Евстахія Гойдиш головами КПС, пл. сен. Людмила Дармограй голова ГПБ. "Греблі" також були членами ГПР, ГПБ, КПС, КПР, інші очолювали ювілейні зустрічі, табори, вишколи та були членами булав. В один час всі пластові видання, а саме "Юнак", "Готуйсь" та частинно "Пластовий Шлях" були редаґовані "Греблями".

Протягом 75-річної історії сеніорського куреня було п'ять курінних, а саме: пл. сен. Ганка Коренець (50 років), Люба Волинець, Галина Кутко, Оксана Бачинська та Дора Горбачевська.

В 1980-90-их роках більш як половина членок були вчителями в школах українознавства, працювали в Шкільній Раді, в Союзі Українок, в Укр. Музею, в церковних установах та в журналістиці.

"Греблі" є активні в ЗСА, Канаді та в Австралії. На сьогоднішній день в ЗСА є 60 сеніорок та 40 старших пластунок.

ГЕЙ-РУП!

1957 — Члени куреня з Дротом, 45-ліття Пласту, Пластова Січ, Канада

1962 — Члени куреня на похороні Сірого Лева в Боффало

1961 — Члени куреня на старшо-пластунському З'їзді

Члени куреня на таборі "Шляхами Віків"

1972 — На Курінній Раді "Гребель" на "Союзівці"

1984 — Курінна Рада, Гантер

1993 — Курінна Рада УСП, Гантер

1992 — Греблі на ЮМПЗ, "Вовча Тропа"

1995 — Греблі на Крайовому Пластовому З'їзді

1997 — Членки 2-го куреня УПС і 4-го куреня УСП "Ті, що греблі рвуть" під час святкувань 70-ліття заснування куреня в Рамада Інн, Н.Дж.

1988 — Члени куреня — старші пластунки

Члени куреня на ЮМПЗ — 98, Вінніпег, Канада

ХАРАКТЕРНИКИ

4-ий курінь УПС

Курінь "Характерники" є мішаний, заснований 1946 р. в Реґенсбурзі — Німеччина, в таборовому періоді нашої скитальщини. В перших десятках років свого існування курінь був дуже активним, видавав друком журнал "Ватру", організував мандрівні табори, інструкторські сеніорські курси, видавав внутрішній бюлетень "Інформаційні Листки" та вів різні спеціялізовані ланки. Тоді курінь числив поверх 60 членів.

Вже понад 30 років курінним є сен. кер. Мирон Утриско (Пінґвін).

На нових місцях поселення курінь вів дальше активну діяльність: відбував стрічі, сходини, ради, видавав "Бюлетень", заохочував членство включатись до праці в Пласті й у громаді. Робилося старання приєднати до куреня старших пластунів і пластунок, але тому, що ті курені є однородні, не так як "Характерники" — мішані, успіхів не було. Тому замість рости, членство в курені маліло. На протязі тридцять років відійшло на Вічну Ватру більш чим половина усього членства. Сьогоднішній членський стан є 27, в тому 1 принятий (сен. Александер Харків).

Від часу до часу курінна команда відбуває засідання, видає обіжники або повідомлення, реєструє зміни членських адрес, висилає вкладки до Гол. Булави, репрезентує курінь на різних ювілеях, зустрічах, радах, торжествах, з'їздах, конґресах і т. п. Члени команди беруть участь в конференціях УПС та інших сеніорських засіданнях.

Член куреня сен. Мялковський насвітлив в Реґенсбурзі фільм, який привіз до Америки і висвітлив на З'їзді б. учеників Реґенсбурзької гімназії, в травні 1980 р. на Союзівці.

Член куреня інж. Евген Гарабач висвятився на священика і працює як душпастир. Кур. команда вислала йому ґратуляції.

По членах, що відходять на Вічну Ватру, курінний поміщує клепсидри в пресі, та пересилає родинам вислови співчуття.

До плянованої книги про життя українців в ЗСА курінний написав і вислав історію куреня "Характерників" на 12 сторінках.

З приводу Ювілею 50-ліття Уладу Пластунів Сеніорів, курінний пл. сен. М. Утриско написав і вислав до преси статтю присвячену Золотому Ювілеєві УПС. Останньо була в пресі теж стаття курінного про "Початки Водного Пластування".

Члени куреня в більшості беруть активну участь в українському зорганізованому житті на визначних постах. Деяка кількість бере теж діяльну участь в пластових проводах.

1965 — Зустріч в підприємстві "Одеса" у Вайлвуд Крест, Н.Дж.

1951 — Пластуни зі Сірим Левом біля водопадів в Ніягара Фоллс

ХМЕЛЬНИЧЕНКИ

27-ий курінь УСП
23-ій курінь УПС

Курінь "Хмельниченки" бере свій початок у 1945 році. В тому році, в містечку Ляндек, Тироль, Австрія, творяться два гуртки старших пластунів, перший гурток "Бурлаки" — десять членів, другий гурток "Залізний Меч" — вісім членів. Дня 22 грудня 1945 р., на гуртковій раді "Бурлаків", гурток вий видвигнув пропозицію об'єднати обидва вищезгадані гуртки і створити з них старшо-пластунський курінь. Гурток "Бурлаків" був тоді ст. пл. Я. Шегрин, якого курінна Рада, зложена із членів обох гуртків, дня 24 січня 1946 р. вибрала курінним. Ст. пл. Я. Шегрин, як організатор куреня, був кілька разів вибраний курінним і залишився ним до 1955 р.

Третя курінна Рада, яка відбулася 1949 р., була останньою в Австрії, а четверта 1951 р. була першою на терені нового поселення. На тій четвертій курінній раді в Бостоні, Масс., ЗСА, вибрано курінну команду під проводом ст. пл. В. Бакальця.

Дня 30 листопада 1952 р. курінь був зареєстрований і одержав порядкове число 27.

1955 р., у 10-річчя існування куреня відбулася ювілейна курінна Рада в Монтреалі, Канада. На тій п'ятій курінній Раді обрано команду куреня під проводом ст. пл. І. Шевчука.

В часі від 1955 р. до 1962 р. не було засідань курінної Ради. Члени куреня, які почали переходити вже до УПС, вирішили створити курінь молодших "Хмельниченків".

Від 1958 р. курінь молодших "Хмельниченків" почав існувати як старшо-пластунський курінь із реєстраційним числом 27. Курінь старших "Хмельниченків" існував як перехідний з УСП до УПС і одержав порядкове число 23 в УПС. В початках творення обох куренів "Хмельниченків" в Америці дуже багато праці віддали пл.сен. Володимир Бакалець, пл. сен. Яків Шегрин та пл. сен. Михайло Звонок.

В 1960 і 1970 роках курінь поширив свою діяльність поза Бостон до Гартфорду, Нью-Гейвену, Бріджпорту, де створилися "стежі", а згодом до Пассейку, Нью-Йорку, Філядельфії, Балтімору і Вашінґтону. "Хмельниченки" користуються козацьким кличем "Пу-гу! Пу-гу!". Курінний провід затримує козацьку традицію, вдягаючи при святочних курінних нагодах убір козаків.

Символічним головою обидвох куренів "Хмельниченків" (УСП і УПС) є "Батько-Хмель". "Батько" є зв'язковим і дбає про тісну співпрацю між сеніорами й старшими пластунами. Цей пост від 1970 років очолював пл. сен. Михайло Звонок аж до його смерти в 1994 році.

В тих роках ново-відроджений курінь старших пластунів зріс до понад 80 членів, а 23-ий курінь сеніорату доходив до 30 членства. Ті члени активно уділялися у виховну дію новацтва та юнацтва по вище згаданих станицях в самі проводи станичних старшин.

В 1960 і 70 роках члени куреня входили в провід О.Т.К. "Бобрівка", як і також організували і провадили виховно-вишкільні табори на "Вовчі Тропі" та "Новому Соколі". Комендантами таборів УПЮ-ів були пл. сен. В. Бакалець, ст. пл. Б. Павлюк, ст. пл. М. Красій, ст. пл. Я. Станчак, ст. пл. В. Матвійчук, ст. пл. В. Петрів — а комендантами таборів УПН-ів були пл. сен. Л. Шегрин, ст. пл. Б. Балко, ст. пл. Я. Гарасимів, ст. пл. О. Кравс, ст. пл. З. Ушак, ст. пл. М. Аптюк, пл. сен. С. Петрів, ст. пл. А. Раковський.

"Хмельниченки" також почали організувати спец-табори і 1-ий Водно-Мандрівний табір "Чайка І" відбувся в 1960 році. в "Альґонквін Парк" коло Торонта, Канада. Від того часу курінь постійно улаштовує водно-мандрівні табори не тільки в Канаді, але і також у горах Адірондакс.

ПУ-ГУ! ПУ-ГУ!

1956 — Провід "Хмельниченків" табору новаків "Нове Запоріжжя" і табору юнаків "Січ". Ком. УПН-ів пл. сен. Я. Шегрин, ком. УПЮ-ів пл. сен. В. Бакалець

1958 — Курінний сеніорів пл. сен. І. Шевчук передає курінний провід кущеневі УСП на руки ст. пл. Б. Балка

1958 — Засновники куреня пл. сен. Я. Шегрин і В. Бакалець

1961 — Команда табору юнаків на "Бобрівці"

1963 — ст. пл. Б. Павлюк і Я. Гарасимів

1958 — пл. сен. І. Шевчук готує сеніорів до передання проводу старшим пластунам

1963 — Водно-мандрівний табір "Чайка III" в Алгонквін, Канада. Ком. ст. пл. Б. Павлюк

1972 — Табір "Хмелів" під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1971 — Зимова рада обох куренів на "Союзівці"

1972 — Зимова рада на "Союзівці". Посередині Батько Хмель пл. сен. М. Звонок, кур. УСП ст. пл. Р. Бродик, кур. УПС пл. сен. В. Матвійчук

1974 — Зимова рада. Посередині Батько Хмель пл. сен. М. Звонок, кур. УСП ст. пл. І. Рак, кур. УПС пл. сен. Я. Гарасимів

1974 — Літня рада обох куренів на "Бобрівці"

1978 — Літня рада на "Вовчій Тропі". Посередині Батько Хмель пл. сен. М. Звонок, кур. УСП ст. пл. О. Цвіль, кур. УПС пл. сен. В. Матвійчук

1982 — Сеніори і старші пластуни під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1987 — Зимова рада на "Союзівці". Кур. УПС пл. сен. В. Петрів.

1992 — "Хмельниченки" на збірці під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі" з Батьком Хмелем пл. сен. М. Звонком

1994 — Зимова рада на "Союзівці". Посередині Батько Хмель пл. сен. Я. Шегрин, кур. УПС пл. сен. Я. Герасимів

ОРДЕН ХРЕСТОНОСЦІВ

5-ий курінь УСП
20-ий курінь УПС

"Орден Хрестоносців" (ОХ), що включає два чоловічі курені: 5 курінь УСП і 20 курінь УПС, повстав 15 березня 1946 р. у баварському містечку Травнштайн (Traunstein). Його основниками були старші пластуни, які здали іспит зрілости в Українській Гуманістичній Гімназії. Назву "Орден Хрестоносців" прийнято на основуючих сходинах 5 куреня УСП. Тоді також прийнято орденський клич-вітання: "З хрестом і мечем — за Україну!". На патрона Ордену вибрано галицького митрополита Української Греко-Католицької Церкви Андрея Шептицького. Цей початковий період існував коротко, бо майже всі члени курінного проводу, включно з першим курінним — Богданом Чопиком, виїхали з Травнштайну на студії. Щасливим збігом обставин, в таборі на Фраймані біля Мюнхену, куди переїхав співосновник ОХ Володимир Слиж, до Ордену за його старанням вступив поважний гурт старших пластунів. І саме вони скоро розвинули велику активність під проводом нововибраного курінного (з титулом Великого Майстра) Василя Маркуся-Робінзона.

"Орден Хрестоносців" був затверджений згодом пластовими властями як 5 курінь УСП. Як і інші пластові з'єднання, Орден почав творити й розвивати свої курінні традиції і своєрідні форми пластової діяльности. Наслідуючи середньовічні ордени, розвинуто назовництво членів курінного чи орденського керівництва. Члени Ордену називають себе лицарями (які є різних ранг). Заведено вживання особистих псевдонімів, що їх надають кандидатам учасники рад — малих чи великих.

У п'ятдесятих роках більшість членів "Ордену Хрестоносців" опинилась у ЗСА і Канаді. Вони вкючились у пластову діяльність у місцях свого проживання і потворили стежі Ордену. У тому часі майже всі співосновники Ордену, як і інші, що стали його членами в Европі, осягнули вік, коли зобов'язував перехід до УПС. І в 1957 р. оформлено 20 курінь УПС, задержавши традиції і назву ОХ.

Діяльність 5 куреня УСП ОХ була відновлена новим поколінням старших пластунів. Формально це започатковано на 12 Великій Ювілейній Раді ОХ, що відбулася у Філядельфії у днях 20-21 листопада 1971 р., коли до ОХ прийнято першу групу старших пластунів із Філядельфії і Чікаґо. Це були: О. Лабунька, Я. Левицький, Ю. Литвинишин, А. Матвіїшин, Ю. Пазуняк. Першим курінним (наказним Майстром) відновленого 5 куреня УСП ОХ був назначений Великою Радою Юра Пазуняк — Філібастер. З відновою діяльности Пласту у вільній Україні, повстали стежі УСП у Тернополі і Львові. В Україні перебували, працювали й працюють також хрестоносці з еміґрації: брати Богдан і Ярослав Кульчицькі, капітан амер. фльоти Стефан Шишка, Іко Лабунька, о. Михайло Димид, о. ректор ЛБА Борис Ґудзяк.

Старші пластуни ОХ успішно працювали і працюють як виховники УПН і УПЮ у станицях та на таборах, що їх вони часто самі організували й були комендантами, або членами булав. Комендантами таборів УПЮ в різний час були: Ю. Білик, А. Ганкевич, Р. Гриців, О. Лабунька, Я. Левицький, В. Онишкевич.

Члени ОХ обох куренів, часто занимали керівні позиції у пластовій організації на місцевому рівні (станичні та члени станичних старшин), краєвому (члени КПС) і як члени верховних керівних структур Пласту.

Хрестоносці виявляли себе також завжди у суспільно-громадському і політичному українському житті — як н. пр. удостоїлись високих почестей, відзначень і нагород: В. Маркусь — обраний академіком НАНУ, В. Рак — одержав почесний докторат УВУ, М. Лабунька — відзначений папою Іваном Павлом II лицарським Орденом св. Григорія Великого, Галицьким Хрестом та медалею Відмінник Освіти України.

За час свого існування понад п'ятдесят п'ять років ОХ зафіксував свою присутність у Пласті також окремими орденськими виданнями як і дописами його членів до пластових видань і загальної української преси про ОХ та на теми Пласту взагалі.

З ХРЕСТОМ І МЕЧЕМ — ЗА УКРАЇНУ!

1950 — Стежа "Хрестоносців" на прогулянці

1956 — Курінна Рада в Нью-Йорку

1957 — Велика Рада на "Союзівці", у 10-ліття існування куреня

1972 — 60-ліття Пласту. Зустріч "Хрестоносців" на "Вовчій Тропі"

1977 — Провід ОХ під час посвячення курінного прапору у Філядельфії

1972 — Віндгем, Н.Й. Велика Рада ОХ

1972 — "Вовча Тропа". "Хрестоносці" — у 60-ліття Пласту

Члени ОХ в проводі табору юнаків на "Писаному Камені" в 70-их роках

Члени ОХ у проводі "Лісової Школи" з Начальним Пластуном пл. сен. Ю. Старосольським

1982 — ЮМПЗ — "Орден Хрестоносців" під час дефіляди

1972 — Родинна зустріч у Віндгем, Н.Й.

1989 — 40-ліття Пластової станиці у Філядельфії. Члени ОХ з митрополитом УГКЦеркви пл. сен. С. Суликом

1972 — Велика Рада ОХ на "Вовчій Тропі". Група лицарів-учасників

1988 — Члени "Ордену Хрестоносців" із своїм прапором на святкуваннях 1000-ліття Хрещення України-Руси в Римі

1999 — Велика Рада "Хрестоносців" в Гантері

Загін ЧЕРВОНА КАЛИНА

23-ій курінь УСП
5-ий курінь УПС

Пластовий Загін "Червона Калина", це з'єднання двох куренів — 5-го сеніорського та 23-го старшопластунського. В своїх початках, це був 5-ий юнацький курінь ім. кн. Ярослава Осьмомисла, зформований зі старших юнаків стрийської гімназії. По переході до Уладу Старших Пластунів, в 1925 році, вони заснували курінь (полк) ім. Івана Богуна, а відтак, прийняли назву "Загін Червона Калина". Першим курінним був Евген Ю. Пеленський-"Банєк", якого пластові власті іменували першим Гетьманським Пластуном-Скобом в Пластовій Організації. Осідком загону було місто Стрий.

Члени загону брали участь у національно-освідомлюючій праці, такій як — організація і опіка читалень "Просвіти", організація селянських кооператив та збереження могил на Маківці.

Завершенням організаційної праці загону і видимим знаком його діяльности було посвячення прапору загону на горі Маківці, в Карпатах, при перешкодах спеціяльно висланої польської поліції.

Після розв'язання Пласту, аж до кінця Другої світової війни, члени загону діяли підпільно, часто під загрозою ув'язнень, чи втрати свого життя. Вони займали головні керівні та ідеологічні пости в українському націоналістичному русі, в Західній Україні. Багато з них (бо аж 22) загинули геройською смертю в підвалах НКВД, в німецьких концтаборах, чи зі зброєю в руках, в рядах леґендарної УПА.

По Другій світовій війні тисячі українців опинилися на еміґрації, в переселенчих таборах (ДП) в Німеччині й Австрії. На заклик тодішнього отамана загону "Червона Калина", Ярослава Рака-"Мортика", відгукнулися і відновили свою активність в загоні всі члени-братчики, які опинилися по цьому боці "Залізної Заслони".

В 1949-му році на Генеральній Раді Загону, в Цуфенгавзені, в Німеччині, прийнято за основу дальшої побудови й звичаїв загону, побіч традицій УСС-ів, також традиції українського війська, період козаччини та гетьманщини і тому придбано та посвячено на цій Раді отаманську булаву і бунчук.

Після переїзду братчиків загону за океан, більшість поселилася в ЗСА (в околиці Нью-Йорку), а деякі в Канаді та Арґентині. Вони негайно включилися до відновлення пластової організації і зактивізували свій загін "Червона Калина", з головним осідком в Нью-Йорку. В 1951-му році на Генеральній Раді Загону, в Ґрімзбі, Канада, до Загону прийнято підготовчий, старшо-пластунський, 23-ий Курінь "Червона Калина".

Загін, за ввесь час свого існування, окрім виховної праці в Пласті, присвячував увагу тіловихованню. Він зорганізував і перевів спортивні програми на Ювілейних Міжкрайових Пластових Зустрічах, підготовив і перевів кілька Окружних Свят Юрія, як також, підготовив і перепровадив 18 Спортивно-Вишкільних Таборів на терені ЗСА та допоміг зорганізувати 7 спортивних таборів в Україні, та один в Польщі.

Неможливо поіменно згадати всіх братчиків "ЧК", але хочемо пом'янути довголітнього голову пластової оселі "Вовча Тропа" бл. п. Ярослава Бойдуника — "Боя", котрий довгі роки провадив розбудовою цієї найбільшої оселі в ЗСА.

Для братчиків загону, періодично видається журнал "Дружнє Послання" і "Вісті Генеральної Канцелярії Загону Червона Калина".

Кожного року загін підготовляє і переводить вечорниці "Червоної Калини", які воєнна хуртовина перервала в 1938 році на Україні, а заходом братства УУС-ів цю імпрезу відновлено в 1951 р. в Нью-Йорку.

З відродженням нашої незалежної держави на рідних землях відроджується Пласт — Українська Скавтська Організація, а з нею і Загін "Червона Калина". Чисельний стан загону, під сучасну пору, около 100 братчиків, обох уладів, по різних сторонах океану.

Пласт — Українська Скавтська Організація росте й кріпшає, а з нею і наш Славний Загін "Червона Калина".

ПУ-ГУ!

1954 — 4-та Велика Рада на "Вовчій Тропі".
Другий зліва майбутній кардинал Любомир Гузар

1962 — Загін "Червоної Калини" під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

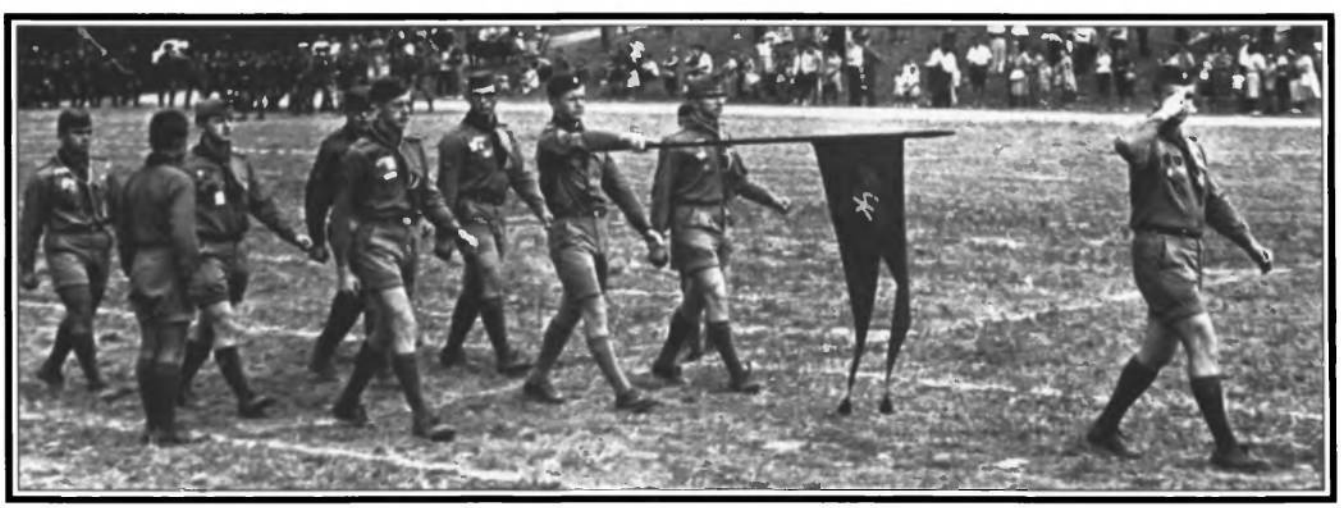

1962 — Загін "Червоної Калини" під час дефіляди ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1963 — Рада старших пластунів ЧК

1965 — Водний табір ЧК в Мішігені

1966 — Рада старших пластунів в Ютиці з капеляном пл. сен. о. Богданом Смиком

1968 — Рада старших пластунів на "Вовчій Тропі"

1969 — Загін "Червоної Калини" під час 10 річниці смерти Степана Бандери, Нью-Йорк

1969 — Курінна Рада в Нью-Йорку

1971 — Курінна Рада в Гантері

1975 — 50-ліття загону "Червоної Калини" в Гантері

1975 — Рада старших пластунів

1977 — Члени "Червоної Калини" з Е. (Еком) Козаком

1976 — Рада Загону "Червона Калина" на "Вовчій Тропі"

1980 — Генеральна Рада Загону на "Союзівці"

1988 — Прогулька старших пластунів до Гантеру

1986 — Загін під час Свята Юрія на "Вовчій Тропі"

1996 — Старші пластуни під час Зимової Ради в Гантері

2000 — 75-ліття "Червоної Калини" на Маківці, Україна

ЧОРНОМОРСЬКІ ХВИЛІ

16-ий курінь УСП
40-ий курінь УПС

У 1958 році на старшо-пластунському З'їзді 16-ий курінь УСП під назвою "Чорноморські Хвилі" став офіційно затверджений. Вибрано курінною ст. пл. Оксану Смішкевич. Почався курінь від стежі, яка зорганузувалася у 1957 році після відбуття морського табору. Ця основна стежа, до якої включились Діді Домбчевська-Бутенко, Ніза Коцик і Оксана Смішкевич-Кузьмак, мала за мету займатись водним пластуванням. Після відбуття кількох водних таборів, організованих іншими куренями, ця підготовча стежа разом з "Чорноморцями" зорганізували у 1958 році водний інструкторський курс над озером Савт Лейк, Н.Й.

В січні наступного року (1960), разом з куренем Чорноморців, дівчата відбули з'їзд і свою першу офіційну Раду. Літом, того ж року, дівочий курінь був затверджений ГПБ, діставши число 16. Так повстали "Хвильки", або, як їх прозивали, без злоби, інші курені — "Бульки".

Курінь зачисляється до спеціялізаційних куренів бо занимається по більшості водним пластуванням. Завданням куреня є вивчити і плекати безпеку на воді, вивчити водний спорт, проводити та розповсюджувати ділянку морського пластування серед пластунок, та плекати українські чорноморські традиції. З тою ціллю, членки куреня разом з "Чорноморцями" організують літні водні табори та курси і переводять по станицях Свято Українського Моря. "Чорноморські Хвилі" також поповняють ряди новацьких і юнацьких виховниць. А літом беруть участь в командах і булавах пластових таборів.

В сімдесятих й вісімдесятих роках "Хвильки" активізували пластові ідеали в громадській діяльності. Слідили стурбовано за подіями в Україні, дуже активно працювали в комітеті переслідуваних в Україні, займалися контактами, листуванням, та посилками до діячів України, ув'язнених в совєтських концтаборах і на засланнях.

В роках 1984-89 відновилася активність старшо-пластунського куреня "Чорноморських Хвиль".

В міжчасі, старші "Хвильки", сеніорки почали відновлювати своє існування у виховних і адміністративних постах: на зустрічах ЮМПЗ в 1982, як виховниці на ювілейній прогульці до Европи на ЮМПЗ в Німеччинні 1983, в Ґрефтоні 1985, та 1992 в Іст Четгемі.

25-го березня 1995 р. сеніорська залога в Нью-Йорку, під проводом Віри Семушак-Косович, Зірки Міланич-Клюфас, та Аді Бойдуник-Федаш, скликала Велику Раду "Чорноморських Хвиль" в Ramada Hotel, New Jersey. Курінною 16-го куреня вибрано Марту Стефанюк з Дітройту. Присутніх було понад сорок осіб, з того 15 старших пластунок, а решта сеніорат. Сеніорки-"Хвильки" офіційно зареєструвалися в курені, обговорювали свій статут і майбутність, і обрали Адю Бойдуник-Федаш курінною. В червні 1996 року ГПБ офіційно затвердила сеніорський курінь "Чорноморські Хвилі", надавши число 40.

В 1996 році була охрещена перша повна "Чорноморська Хвиля" в Україні. Ця подія мабуть перевищила мрії і сподівання засновників куреня.

ДОБРОГО ВІТРУ!

1959 — Дітройтська залога. Перші із членкинь, що створили курінь

1959 — "Гей, ми морські хвильки з роду, раз, два, три"...

1959 — "...По коліна лізим в воду, раз, два, три..."

1959 — Вишкільний курс впорядниць морського пластування. Південне Озеро

1960 — VI зимова зустріч

1966 — Ґубернатор стейту Нью-Йорку Нелсон Рокефелер відвідує пластунів на морському таборі

1970 — Провід морського табору на "Тихих Водах". Капітан ст. пл. А. Бойдуник

1970 — "Глядіть! Що виплило на беріг!"

1979 — Товариська зустріч в хаті курінної ст. пл. З. Брожини

1996 — Нью-Йорська залога бере активну участь у "Станичній Свічечці"

1998 — Курінна Рада 40-го куріня сеніорок на "Союзівці"

2000 — 16-ий курінь старших пластунок на спільній раді "Чорноморських Хвиль"

ЧОРНОМОРЦІ

25-ий курінь УСП
10-ий курінь УПС

Датою оснування 10-го куреня УСП "Чорноморці" слід уважати початок 1927-го року.

Як головні напрямні діяльности прийнято: 1. Плекати традиції українського війська, 2. Пропагувати клич: "Чорне Море — Українське Море", 3. Морський вишкіл, як окрема ділянка морського пластування, 4. Організація таборів водного пластування.

У 1927 році члени куреня відбули мандрівку човнами по Дністрі до Заліщик. Під час тієї мандрівки розглянено різні можливості діяльности водного пластування.

У часі 1945-1950 члени куреня, яких доля закинула на терен Західньої Европи, головно в Німеччину, відновили діяльність як 10-ий Курінь УПС "Чорноморці". У тому часі зорганізувався теж 1-ий Самостійний Гурток УСП "Чорноморці", як переємник ідей куреня. Згодом він став 25-им куренем УСП "Чорноморці". При допомозі "Чорноморців" Головна Пластова Булава дефініює ділянки морського і літунського пластування.

У 1960 р. в пластовій домівці Станиці Нюарк твориться Чорноморська Рада, завданням якої є координувати дії морських куренів УПС і УСП ("Чорноморці" і "Чорноморські Хвилі") та бути духовими батьками всіх морських пластунів і пластунок.

Коли в серпні 1991 року Україна проголосила незалежність, "Чорноморці" відразу взялися до відновлення морського пластування на рідних землях.

Минуло 73 роки від заснування куреня та півстоліття його праці на терені ЗСА. Члени куреня є згуртовані у шістьох залогах у ЗСА та по одній залозі в Україні, Австралії і Канаді. Виходить квартально листок зв'язку "Чорноморець".

Всім відоме ім'я генерального секретаря військових справ Української Головної Визвольної Ради і головного командира Української Повстанської Армії, ген.-хор. Тараса Чупринки—Романа Шухевича; він же наш Шух, "Чорноморець". Під час і після Другої світової війни він керував визвольним змаганнями українського народу. В тих змаганнях за волю України склало своє життя 20 "Чорноморців" — майже третина тодішнього членства куреня.

Найвизначнішим із "Чорноморців" діячем у Пласті був, без сумніву, пл. сен. кер. Яро Гладкий — Оріон, ЧМ. Друг Яро відплив в останній рейд дня 22.IV. 1996.

В повоєнній Німеччині гурт старших пластунів знайшов декілька старих військових човнів. Із підтримкою й порадами старих "Чорноморців", зокрема, пл. сен. о. Богдана Ганушевського вони відновили в Пласті ділянку морського пластування. У травні 1947 р. в Міттенвальді, в Західній Німеччині, ці пластуни створили самостійний старшопластунський гурток "Чорноморці", з якого пізніше створився 25-ий курінь УСП "Чорноморці".

Від 1952 року 25-ий курінь переводить майже щорічно морські табори й вишкільні курси. За 53 роки існування куреня таких таборів і курсів відбулося 60 — у Німеччині, по Великих Озерах ЗСА й Канади й на водах сходу ЗСА. За останніх вісім років діяльности "Чорноморці" перевели 23 водні табори і вишкільні курси в Україні. Видається дружній листок зв'язку "Оріон".

З поширенням морського пластування постали для нагляду над цією ділянкою окремі діловоди морського пластування при пластових старшинах, якими завжди були "Чорноморці". Чимало "Чорноморців" увійшло в головний пластовий провід і до крайових проводів Пласту.

У 1963 р. уряд Української Народної Республіки в екзилі висловив признання 25-му кureневі. Йому дано дозвіл вивішувати на пластових суднах прапор Української Державної Фльоти.

У "Чорноморців" по стільки роках збереглися їх веселий, життєрадісний дух та їхній гін до нових, невипробуваних пригод, до незмірених вод. З ними пливуть вони по запінених хвилях і тепер уже на чарівних морях України!

1956 — Рейд яхтом "Крим", ст. пл. Ю. Слюсарчук

1956 — Вправи в рятівництві — перекладання канойки

1959 — Чорноморці в Дітройті

1959 — Зимова зустріч на "Діброві"

1959 — Свято Моря в Дітройті

1960 — Зимова зустріч в Нюарку

1962 — Провід новацького табору на "Бобрівці". Ком. ст. пл. Я. Лучкань, ЧМ

1964 — Першуни легкоатлетики СУАСТ-Схід в Дітройті

60-ті роки — "Чорноморці" під час легкоатлетичних змагань УСЦАК в Канаді

1967 — "Чорноморці" під час МПЗ в Канаді

1965 — Морсько-гірський летунський табір, ком. Я. Лучкань з губернатором Нелсоном Рокефелером

1974 — Курінна Рада "Чорноморців"

1977 — Посвячення "Чорноморських" прапорів. Пристань Нью-Йорк

1977 — Піднесення прапору

1977 — Пластові гості під час посвячення прапорів

1980 — "Чорноморська" Рада на "Писаному Камені"

1984 — Велика Рада в Ґрефтоні, Канада

1990 — Курінна Рада на "Новому Соколі" в Боффало

1991 — "Чорноморська" зустріч на "Писаному Камені"

1995 — Велика Рада сеніорів на "Новому Соколі"

1997 — Зустріч обох куренів на "Писаному Камені"

1999 — Члени Чорноморців під час Крайового Пластового З'їзду

1998 — Сеніори оглядають хроніку під час Великої Ради на "Новому Соколі"

2000 — Старші пластуни в озері. Під час Курінної Ради в Пенсильвенії

ЧОРТОПОЛОХИ

8-ий курінь УСП
24-ий курінь УПС

Пластове плем'я куренів УСП і УПС виводить свій початок від 7 грудня 1951 року. В той день відбулися у Філядельфії сходини, що створили самостійну Стежу УСП-ок, яка згодом перетворилася у гурток. Членами-основницями "Чортополохів" були старші пластунки: Ярослава Барабах-Онуферко, Анна Максимович, Віра Пак, Наталія Петровська-Головінська, Іванна Сіра-Білик і Марта Тарнавська.

Всі основниці походили з пластових частин, що існували в повоєнний період на терені Зальцбургу, Австрія. Гурток діяв спершу під назвою "Едельвайси", що підкреслювало зв'язок з недавнім пластуванням в австрійських Альпах. Після першого року Крайова Пластова Старшина затвердила Самостійний Гурток з назвою "Чортополохи" і надала порядкове число гуртка — 8.

Від самого початку свого існування "Чортополохи" проявляли жваву діяльність. Крім виховної праці в кадрах УПН та УПЮ, Станичних Старшин і таборових булавах гурток видавав стінну газетку "Наплечник" і займався харитативною працею. Гурток створив свій квартет, який виступав на забавах і інших пластових імпрезах.

Першою спеціялізацією гуртка "Чортополохи" було українське народне мистецтво. "Чортополохи" влаштували низку доповідей і гутірок про народну ношу, вишивки, килимарство, кераміку, писанки, і кілька "вишиваних вечорів".

В 1958 році гурток змінив свою спеціялізацію на ведення бібліотеки при Пластовій Станиці. Того ж року гурток здобув друге місце в Крайових Ювілейних змаганнях "Не ти, не я, а ми".

В 1960 році 8-ий Самостійний Гурток "Чортополохи" перетворено на 8-ий курінь УСП.

В 1966 році більшість старших пластунок "Чортополохи" перейшла до сеніорату, створюючи Підготовчий курінь УПС-ок, а курінь УСП-ок перетворено на Самостійний Гурток, який діяв при сеніорському курені. В 1967 році до "Чортополохів" вступило кілька старших пластунок та відновилася діяльність старшо-пластунського куреня, який КПС потвердила і надала число — 8.

Дня 24 жовтня 1967 КПС затвердила курінь УПС "Чортополохи" і надала порядкове число — 24. Спеціялізація куреня — ведення "Бібліотеки Пласту і Рідної Школи". Крім звичайних сходин, з гутірками, курінь влаштовував імпрези для пластової молоді та громадянства.

Дня 17 червня 1972 року відбулося посвячення курінного прапора, завершене громадським бенкетом та заприсяженням першої хорунжої Христі Ощудляк-Ставничої. Прапор запроєктувала Марія Стефанишин.

Провідницями гуртка та куреня були: Марта Тарнавська, Марія Одежинська, Іванна Сіра-Білик, Надія Процик-Німилович, Галина Головчак, Марта Богачевська, Анна Максимович, Славомира Білас, Галина Прасіцька, Марія Леськів, Соня Слободян, Надія Оранська, Ніля Павлюк, Авра Слюсарчук, Дуся Подоляк.

Кожного року відбувається Мала Рада Куреня з перевибором проводу, а раз на два роки — Велика Рада "Чортополохів" (членів обох куренів) зі звітуваннями, нарадами, панелями.

Члени філядельфійської стежі виявили свою діяльність у веденні "Бібліотеки Пласту і Рідної Школи" впродовж 34 років. У свій час всі члени філядельфійської стежі працювали як виховниці в УПН і УПЮ, провадили таборами і були членами Станичної Старшини та Крайової Пластової Старшини. Курінь перевів дві збірки на пластові цілі: На переведення ЮМПЗ в 1992 р. зібрано понад сім тисяч долярів, а на святкування 50-річчя Пласту в ЗСА зібрано понад тринадцять тисяч долярів.

Стежа в Нью-Джерзі провадить велику пластову діяльність. Члени стежі займають пости в ГПБ, КПС, ОТК, були членами комісії вибору Начального Пластуна, провадять новацькими та юнацькими таборами, працюють в місцевих Станицях і громадських організаціях.

Стежа в Чікаґо проводить виховну працю в Станиці та на таборах.

Учасниці Великої Ради у Філядельфії

1972 — "Чортополохи" з Начальним Пластуном Ю. Старосольським, на "Вовчій Тропі" під час ЮМПЗ

1976 — Курінна Рада в Лігайтоні

1972 — Посвячення курінного прапору у Філядельфії

1987 — Курінна Рада. Анна Максимович передає булаву "Головному Чортополохові" Наді Оранській

Велика Рада на "Союзівці"

1992 — "Чортополохи" під час ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1992 — "Чортополохи" після Карнавалу в часі ЮМПЗ на "Вовчій Тропі"

1994 — "Миколайко" в часі Курінної Ради

1998 — "Головний Чортополох" Марійка Леськів з курінними — Н. Павлюк і старших пластунок — Х. Ратич

1996 — Курінна Рада на "Союзівці"

Мала Рада в Рамада Готелю

"Головний Чортополох" М. Леськів переводить церемоніял прийняття нових членів

1984 — Старші пластунки під час Малої Ради на "Союзівці"

Під час святочних сходин "Чортополохів" з нагоди 25-ліття Бібліотеки Пласту і Рідної Школи

1997 — Курені "Чортополохів" на XVI Великій Раді в Рамада Готелю в Нью-Джерзі

ЧОТА КРИЛАТИХ

7-ий курінь УСП
18-ий курінь УПС

Курінь "Чота Крилатих" був заснований 1946 р. в Авґсбурґу (Німеччина), де після Другої світової війни опинилася велика кількість українців. Назву куреня, як і багато курінних звичаїв та практик з відповідним приміненням, засновники взяли з популярної повісті Юри Шкрумеляка "Чота Крилатих". Між засновниками куреня були наступні пластуни, що відтак пластували в Америці: Адам Антонишин, Володимир Гринків, Дмитро Штогрин, Михайло Юзенів, Микола Василик, Володимир Горський та інші. Патроном куреня обрано сл. п. полковника Евгена Коновальця. Між завданнями і обов'язками "крилатих" які тоді встановлено в статуті куреня знаходимо:

- Виробляти провідницький хист та реалізувати його на провідних становищах в Пласті, українській громаді та в суспільстві в загальному.
- Готовити себе на повноцінних працівників будови та закріплення Української Соборної Самостійної Держави.
- Підвищувати свій інтелектуальний рівень шляхом вищої освіти та самоосвіти.
- Активно працювати в суспільно-громадському секторі.
- Плекати й розповсюджувати традиції українського літунства і мореплавства.
- Вивчати, теж, культурні надбання народів країн свого поселення та бути гідними представниками українського народу.

В Америці число "крилатих" скоро розрослося, так що в 60-их роках налічувало біля сто членів. Більші скупчення були в стежах в Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Боффало і Міннеаполіс. Між довголітніми активними членами куреня в Америці знаходимо, крім згаданих, Ореста Білоуса, Ярослава Оберишина, бл. п. Володимира Свинтуха, Богдана Крамарчука, Василя Мандзія, Стефана Шишку, Ярослава Василькевича, бл. п. Осипа Топоровича, Івана Клюфаса, Романа Раковського, Зенона Степчука, Василя Сосяка, Нестора Базарка, Олександра Гладкого, Романа Книша, Ярослава Лешка, Ігоря Котлярчука, Михайла Ковалиська, Адріяна Мандзія, Юрія Пашковського та інших.

Крім праці в Пласті і громаді, члени куреня втримують зв'язок з Крилатими в Канаді, Австралії та Україні, де курінь проводить щорічний пластовий літунський табір "Чота Крилатих" з фінансовою поміччю Крилатих із ЗСА та других країн.

"Чота Крилатих" організаційно ділиться на дві частини, сеніорський курінь "Ключ Ворона" і старшо-пластунський "Ключ Чайки". Сьогодні "Чота Крилатих" в Америці нараховує кільканадцять сеніорів та кількох старших пластунів.

1951 — Перший З'їзд членів "Чоти Крилатих" в Боффало

1958 — Курінна Рада на "Новому Соколі"

1956 — Курінна Рада в Нью-Йорку

1956 — Плавба дарабою під час курінного табору в Нерровсбурзі, Нью-Йорк

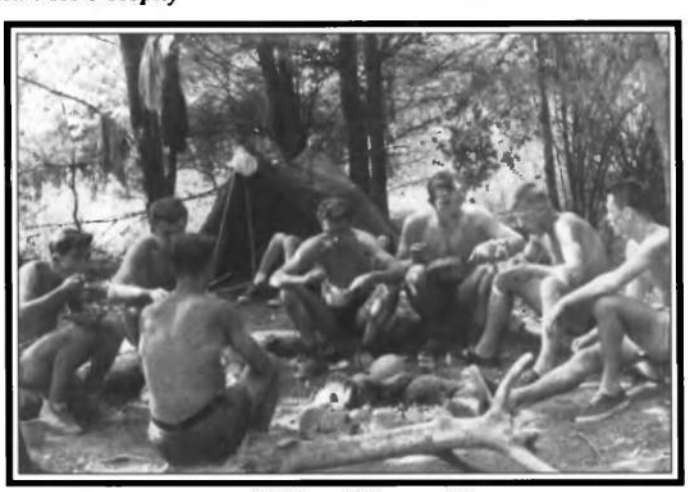

1956 — Під час обіду

1958 — Курінна Рада на "Новому Соколі"

1962 — Водний табір на канойках.

1962 — Члени "Чоти Крилатих" на канойці

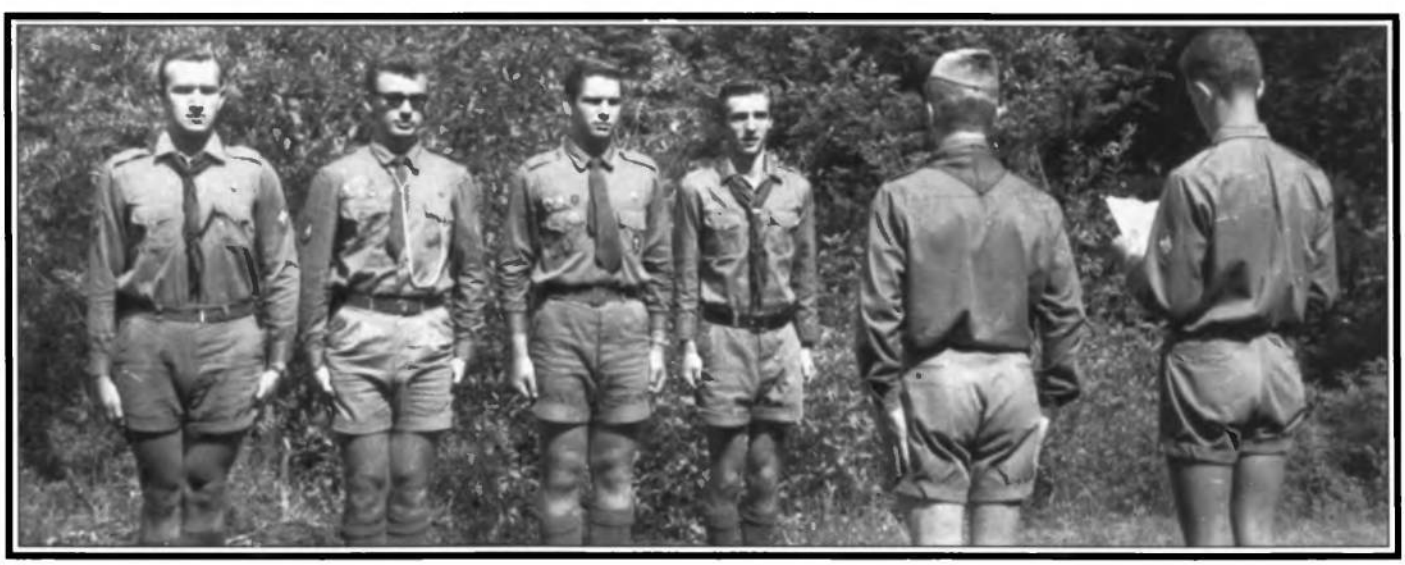

1962 — Денний наказ

1959 — Першуни СУАСТ-Схід

1963 — Пишуть листи додому

1966 — Помічники адміністрації на "Вовчій Тропі"

1962 — Провід табору юнаків на "Новому Соколі"

1960 — Курінна Рада на "Вовчій Тропі"

60-ті роки — "ДРОТ" відвідує табір

1964 — Курінна Рада на "Вовчій Тропі"

1965 — Курінна Рада на "Союзівці"

1982 — "Чота Крилатих" під час ЮМПЗ

1986 — Члени куреня на святкуваннях 75-ліття Пласту

1992 — Курінна Рада на "Вовчій Тропі"

ШОСТОКРИЛІ

18-ий курінь УСП
36-ий курінь УПС

Назва куреня взята із давніх княжих часів Галицької держави, від псевда Романа Галицького "Шестикрильця". Курінь заснований в Клівленді, Огайо, ЗСА в липні 1960 р. ст. пластунками: Мотрею Грушкевич, Марусею Фур, Ксенею Олесницькою, Христею Сахно й Любою Стецян. Було 15 членок, коли КПС затвердила курінь у вересні 1960. А в 1970 році курінь начисляв 60 членок, розкинених по Америці, Канаді й Європі. Найсильніші крила (себто поселення членок) були в Нью-Йорку, Клівленді й Торонті.

Правильник куреня був оформлений, а в ньому завдання і мета – "Летіти понад буднем, стреміти до висот". Українське слово, пісня, мистецтво, звичаї і обичаї — це наш шлях. ("Перелетна Ніч", "Передача Вінка", "Дівич Вечір", "Андріївський Вечір", танцювальні групи, мистецькі ансамблі і т.д.). За нами ряд вистав українського мистецтва, виступів і доповідей, гагілок і багато іншої корисної праці. На пластових таборах ми традиційно переводимо "Ніч під Івана Купала" і "Хрещення Табору".

Крім плекання гарних наших звичаїв, ми в курені також зберігаємо українську закраску. Гуцульський топірець-ознака влади курінної над нами, а крайка є важною частиною нашої білої спортової уніформи. Так у житті куреня, а особливо на Курінній Раді, без спеціяльних звичаїв не обійдеться. Під час Перелетної Ночі, заслужені членки одержують свої крила. Велику ролю відіграє вінок, як символ дружби, любови і радости, та гаряча свічка, як символ правди.

Найгарніший з усіх звичаїв, це наш весільний звичай. Вінком сплетеним з пишних маків, волошок і роменів, вбираємо голову молодої. Цей вінок мандрує від молодої до молодої із міста до міста. Молоду коронує попередниця разом із приявними "Шостокрилими", які виконують приписаний ритуал. До вінка нова молода додає свою стрічку із своїм підписом і свого чоловіка, який при цій нагоді стає членом Шок-Прияту. Так впроваджуємо нашу подругу на нову дорогу життя і пригадуємо їй, щоб вона українське зерно внесла у нову хату, де воно повинно рости і розвиватися від покоління до покоління.

В 1989 році діяльність ст. пл. куреня "Шостокрилі" відновилася в Клівленді, де сьогодні знаходиться найбільше крило. Створилися в той час також нові крила в Балтиморі і в Торонті. Праця куреня далі зосереджується довкола українських традицій, пісень і мистецтва, та також виховної праці. Наші членки беруть активну участь у різних виховних ролях в станиці (гніздова, кошова, впорядниця) і на таборах. Ми щороку приготовляємо новацьку сценку св. Миколая, та помагаємо, де тільки треба, під час різних пластових свят. Мета відродженого куреня лишилася та сама:

"ЛЕТІТИ ПОНАД БУДНЕМ, СТРЕМІТИ ДО ВИСОТ".

1965 — "Шостокрилі" на таборі

1965 — Членки куреня зі своєю відзнакою

1963 — "Шостокрилі" біля брами на таборі юначок "Брідські Льви"

1968 — Курінна Рада

1968 — Президія під час Курінної Ради

1967 — "Шостокрилі" виступають на Крайовому З'їзді

1966 — Провід табору юначок "Маски і Профілі", ком. ст. пл. О. Грушкевич

1984 — Бенкет з нагоди створення сеніорського куреня. Курінна пл. сен. Дарка Бакалець

1994 — Старші пластунки під час з'їзду на "Писаному Камені"

1999 — Зустріч "Шостокрилих"

Ми діти матері-
природи...

ТАБОРИ

ПЛАСТОВІ ТАБОРИ

пл. сен. Роман Завадович, Вовк.

"Пусти ж мене, мати, до табору
До сонця, до волі, до простору..."

З піснею на устах та любов'ю в серцях до природи, мандрували перші пластуни плаями рідних Карпат, умивались в холодних та бистрих водах гірських потоків, плили човнами по Дністрі та річці Буг. Пластували, таборували вони в Галичині, Волині, Поліссі, на Закарпаттю. Зустрічали день на ранньому прорусі у Підлютому, складали подяку Творцеві піснею-молитвою при заході сонця на Соколі.

Передвоєнні умовини та відтак Друга Світова Війна, притишили пісню пластунів. Але, лише на короткий час. В роках "скитальщини", в таборах західньої Европи, знову залунала вона — бадьора, пластова пісня — на стежках, при озерах підгір'я Альпів. Залунала вона з уст нового й юного покоління пластунів. Але, знову не надовго.

Масова еміґраційна хвиля ще раз понесла нас у різні частини світу, до земель північної та південної півкуль, до країн, що з відкритими руками прийняли до свого дому всіх бездомних. Причаливши до Америки, наші пластуни, ідучи слідами перших піонерів почали підсилювати існуюче та творити нове зорганізоване громадсько-суспільне життя, а при тому і нову Пластову Організацію в ЗСА. В недовгому часі, цим разом в новій та незнаній нам землі, наново відчули ми цей визов до природи, почули продовження пластової пісні:

"...Пусти ж мене, мати, з Пластом мандрувати,
З Пластом мандрувати, до табору."

А мандрували та таборували пластуни в Америці від самого початку — спершу в лісах і державних парках, на приватних землях, громадських посілостях. Скрізь, де лише не створилась пластова група, де лише не постала станиця, ми пластували в природі, ми таборували!

Ми скоро зрозуміли, що живучи в великих містах індустріяльної країни, перебування в природі, побут у пластовому таборі, стали для нас одними з найбільш важливих засобів плекання самовиховної системи Пласту. Ми знали, що ніщо інше не дасть такої заправи, вишколу, незабутніх переживань, спілкування з друзями, вироблення зарадности, відчуття відповідальности за себе та супроти гурту, відновлення духовности в природі — так як табір.

Отож, в дуже короткому часі, відчувши цю велику потребу придбання власної пластової посілості — за ініціятивою Начального Пластуна. Сірого Лева — придбано першу таборову площу на терені Станиці Боффало в стейті Нью-Йорк, та охрищено, мабуть, з великим сентиментом до першого "Сокола", Новим Соколом.

Але, розкинуті по широкій американській країні пластуни, не мали можливості користуватись лиш одною оселею. Віддаль та велике число таборовиків не дозволяли на це. Тому, в наступних роках придбано й інші посілості під пластові табори:

"Великий Луг" та відтак "Беркут", стараннями Станиці Чікаго;

"Зелений Яр", як пластову частину кооперації "Діброва", біля Дітройту;

"Писаний Камінь", на терені Станиці Клівленд;

"Бобрівку", заходами пластунів-членів приватної корпорації мешканців околиць міста Гартфорд; та

"Вовчу Тропу", найбільшу та найкраще загосподаровану пластову оселю в Америці, на якій відбуто, в додатку до багатьох таборів та вишколів, кожну Ювілейну Міжкрайову Пластову Зустріч організовану Пластом в ЗСА.

Щоб уможливити корисне таборування тисячам пластової молоді та запевнити успішне адмі-

ністрування придбаних посілостей, Крайова Пластова Старшина покликала до життя Окружні Таборові Комісії, які в рамках Крайової Таборової Комісії, плянують і переводять табори, відповідають та з цього звітують перед Крайовою Пластовою Старшиною.

В склад цих Таборових Комісій та покликаних ними проводів таборів увійшло, протягом півсторіччя пластового таборування в ЗСА, тисячі пластових охотників, які безкорисно чи за малою винагородою, віддали свій час, зусилля та досвід для виховання нових поколінь пластової молоді. Усім їм сердечне, *пластове Спасибі!*

Зокрема, пластова дія також відбувається з власної ініціятиви багатьох куренів УСП та УПС, які передають своє особливе зацікавлення молоді, організуючи спеціялізаційні табори чи прогулянки: лещетарські, водно-морські, вельосипедні, спортові та культурного характеру виїзди в світ.

В додатку до таборів також переведено чисельні вишколи, які, хоч не входять у категорію таборів, все ж таки відбуваються в природі та в більшості на пластових оселях. Тут важно також згадати про курінні табори, які, чи на пластових оселях, чи в іншому, вибраному куренем терені, дуже спричиняються до підсилення дружби та почуття приналежности до гурту. Вони, тому, що в них гуртки затримують свою окремішність, дають найбільшу користь для тяглости виховно-вишкільної праці в юнацтві.

З перспективи 50-річної практики таборової дії в ЗСА, знаємо, що єдиним найбільш корисним завершенням річної праці — це табір. В ньому — при співучасті друзів, при помочі кваліфікованих та вишколених інструкторів, переживаючи змаг цікавої, виховної програми — пластуни здобувають нове знання, завершують практичні частини проб, набирають нову снагу до дальшого пластування та бадьоро вертаються домів з продовженням пластової пісні на устах:

"Вернула б я, мати, із табору,
Привезла б я силу із собою!"

1954 — Будова ватри — Черче

1952 — Табір новачок на "Союзівці" під час Служби Божої — служить о. Побігушка

1952 — Новацький табір на "Союзівці"

1953 — Сестрички табору новачок біля "Союзівки"

1952 — Пл. сен. Т. Самотулка переводить гутірку в Стретфорді

1951 — Сірий Лев під час відвідин хлопячих таборів в Нерровсбургу

1951 — Перший гурток юнаків під час юнацького табору в Нерровсбургу

1952 — Булава табору юнаків в Нерровсбургу

1952 — "Ми діти українські, ми юні мов квітки, маленькі жовтодзюби, пластові новаки..." Табір на "Союзівці"

1952 — На збірці ("Союзівка")

1952 — Бараболя, бараболя, цілий день... бараболя

ЛИСТ ОДНОГО НОВАКА

(На мелодію "Години танцюють"
з опери "Ля Джіоконда" Пончієллі)

Як там тато, як там мама,
Бо на мене впала брама,
Поламала ноги й руки —
Переношу цілий день вже страшні муки.

Вчора ввечір по вечері
Припадково вбіг я в двері.
Засвітились в очах зорі,
Непритомний я пролежав у таборі.

Братчик злапав ту гадюку,
Що вкусила мене в руку,
І щоб мене врятувати,
Завтра буде мені руку відтинати.

Наш бунчужий знов десь змився,
Бо в сестричці залюбився,
Він з табору все зникає,
Так що навіть комендант про це не знає.

Мій товариш затруївся,
На вечерю щось наївся,
А ми всі його рятували,
Турнікет довкола шиї закладали.

Дорогенькі мої й милі,
У басейні крокодилі
Руки й ноги нам кусають,
Новаки, мов бідні мухи, десь зникають.

Тут не можу бути далі,
Почуваюсь в криміналі:
Тут щораня треба встати
І кімнату за собою замітати.

Ми як Київ здобували,
Москалі нас всіх спіймали.
Я не дався розстріляти,
Бо сказав, що з вами їду я до хати.

А наш братчик нас не любить,
Ще й казав, що нас загубить:
Візьме нас всіх серед ночі
І заведе Бог де знає світ-за-очі.

Вчора їли ми салеру
І дістали всі холеру.
Не минула ще й година,
Як в таборі нам заткалася лятрина.

Хоч тут речі дивовижні,
Почекайте ще два тижні,
Не беріть мене до хати,
Бо я хочу три відзнаки ще дістати.

(Написали з нагоди 25-ліття "Вовчої Тропи")

Пан Тофель і Подруга

23.VI.1978.

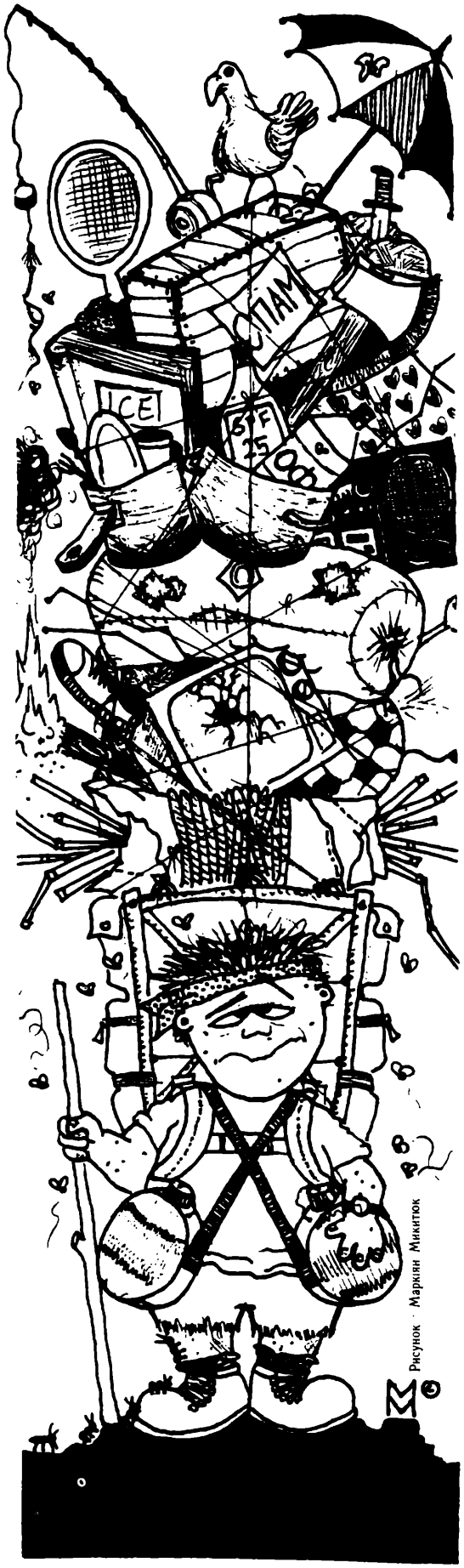

ПРИ ВАТРІ

Слова: Іванна Савицька

Вкруг ватри ясної сидять пластуни
і пісня несеться крізь гай і лани
Горять і мигочуть гілки із ялиць,
І жевріють очі усміхнених лиць.
А іскорки вітер усе, ах усе
Високо, високо над хмари несе...

БЕРКУТ

Вісконсін

В 1967 році Станиця Чікаґо закупила два поважні об'єкти – нову домівку та таборову оселю, яку, у висліді станичного конкурсу названо "Беркут". Оселя знаходилась у стейті Віскансін, 207 миль на північний захід від домівки, недалеко відомого туристичного містечка Вісконсін Делс – в тій самій околиці, де вперше таборували пластуни на Оселі "Великий Луг".

Обширом оселя "Беркут" занимала 123 акри. На карті фізичним виглядом була вона чотири рази довша ніж широка з озером, що врізувалось у південний квадрат площі. В додатку до сторічного фармерського будинку та двох господарських будинків негайно побудовано кухню, лазнички та їдальню. Це уможливило переведення на "Беркуті" табору юначок та новацтва ще того самого літа. Юнаки, підготовляючись до ЮМПЗ-67, таборували на оселі "Батурин" біля Монтреалю. Наступного року поставлено три новацькі курені - в стилю geodesic dome.

Чікаґська Станиця, після замкнення "Великого Лугу" та сімрічного таборування на інших площах, придбала "Беркут" під умовою, що це буде лише "тимчасова" оселя. Усі признали, що ця площа далека від ідеальної пластової оселі, але в ту пору розвитку станиці не було іншого виходу. З тої причини усі будинки були pre-fab – з думкою, що можна б їх евентуально перевезти на іншу площу.

В 1976 році "Беркут" передано льокальній аґенції на продаж. Станиця в тому році перевела юнацькі табори на обширній площі американських скавтів в стейті Мічіґан, а новацькі - у стейтовому парку в стейті Індіяна. Оселю не вдалось продати й станиця повернулась з таборовою дією на "Беркут", де до 1987 року дальше відбувались пластові табори. Після довгих років старань, оселю продано та від 1988 року табори Станиці Чікаґо переводились на інших площах.

Протягом 20-ти років свого існування "Беркут" вповні послужив Станиці Чікаґо та її таборовій програмі. Окрім таборів новацтва й юнацтва, на оселі переведено різні спецтабори, вишколи, старшопластунські Ради. На Оселю часто приїздили таборовики та члени булав з інших станиць.

Хоча сама оселя "Беркут" не була найкращою, та тому, що в понятті господарів площі була "тимчасовою" її як в слід не розбудовано. Все ж таки, усім, що там таборували, оселя "Беркут" залишила теплі та довготривалі спогади їхньої пластової юности на ціле життя.

У ТАБОРИ

Слова: Оксана Тарнавська

У таборі! У таборі!
Ми полинемо всі враз
Луг і цвіт, ліси і гори
Дожидають давно нас!

Серед лісу, чи у лузі
Наша пісня забренить,
Вечером в пластовім кругі
Ясно ватра загорить.

ВЕЛИКИЙ ЛУГ

Вісконсін

Історію тієї пластової оселі Станиці Чікаґо можна окреслити одним реченням — радість успіху з нагоди придбання власної 300 акрової таборової площі в 1957 р., й велика трагедія з приводу загибелі у водах річки Вісконсін шістьох юнаків у 1960 р.

Відомі й заслужені пластуни сеніори — Володимир Помірко, Тарас Ліськевич, Ярослав Рак, Юрій Яримович і ін., підшукали й за згодою Станичної Старшини купили прекрасну посілість біля містечка Мавстон у стейті Вісконсін, гарно загосподарювану з готовими котеджами, лазничками, господарським будинком, влаштованим як їдальня і т. п. в мальовничій околиці над річкою Вісконсін, яка була вимріяним місцем на пластові табори й ентузіястично взялися до організування юнацької і новацької програми зайнять на літо 1958 р. В тому році на "Великому Лузі" відбулися перші новацькі і юнацькі табори, а їхні назви були: "В Єдності Сила" (новачки); "Хортиця" (новаки); "Березова Кора" (юначки); "Білогорща" (юнаки); "Досвітні Вогні" (новацький вишкіл).

Наступне літо було під знаком урочистого посвячення площі, яке було "історичним", бо в ньому взяв участь основоположник Пласту, д-р Олександер Тисовський (ДРОТ). Табори, в тому 1959 р., мали назви: новачок — "Шабля Мазепи"; новаків — "Березівка"; юначок — "Вітер з України"; юнаків — "Дух Мазепи"; розвідувачок — "Перекотиполе". Все пройшло дуже успішно. Але...

Прийшло літо 1960 р. й у перший день таборових зайнять, 28 червня, сталася найболючіша трагедія, записана в історії Пласту, коли на провесні свого життя згинули пластуни-юнаки: Орест Куриляк, Роман Кучма, Ігор Левицький, Орест Нікорович, Юрій Припхан і Олег Шеремета. Згадуємо їх завжди, а в серцях пластунів залишилася ніколи незагоєна рана.

Від того трагічного 1960 року, таборів на "Великому Лузі" вже не було, а площу станиця продала.

1959 — Полева Служба Божа на "Великим Лузі". Відправляв о. Райнерович

1959 — Загальний вид на юнацький табір "Дух Мазепи" на оселі "Великий Луг"

1959 — Вишкільний табір гурткових на "Великим Лузі"

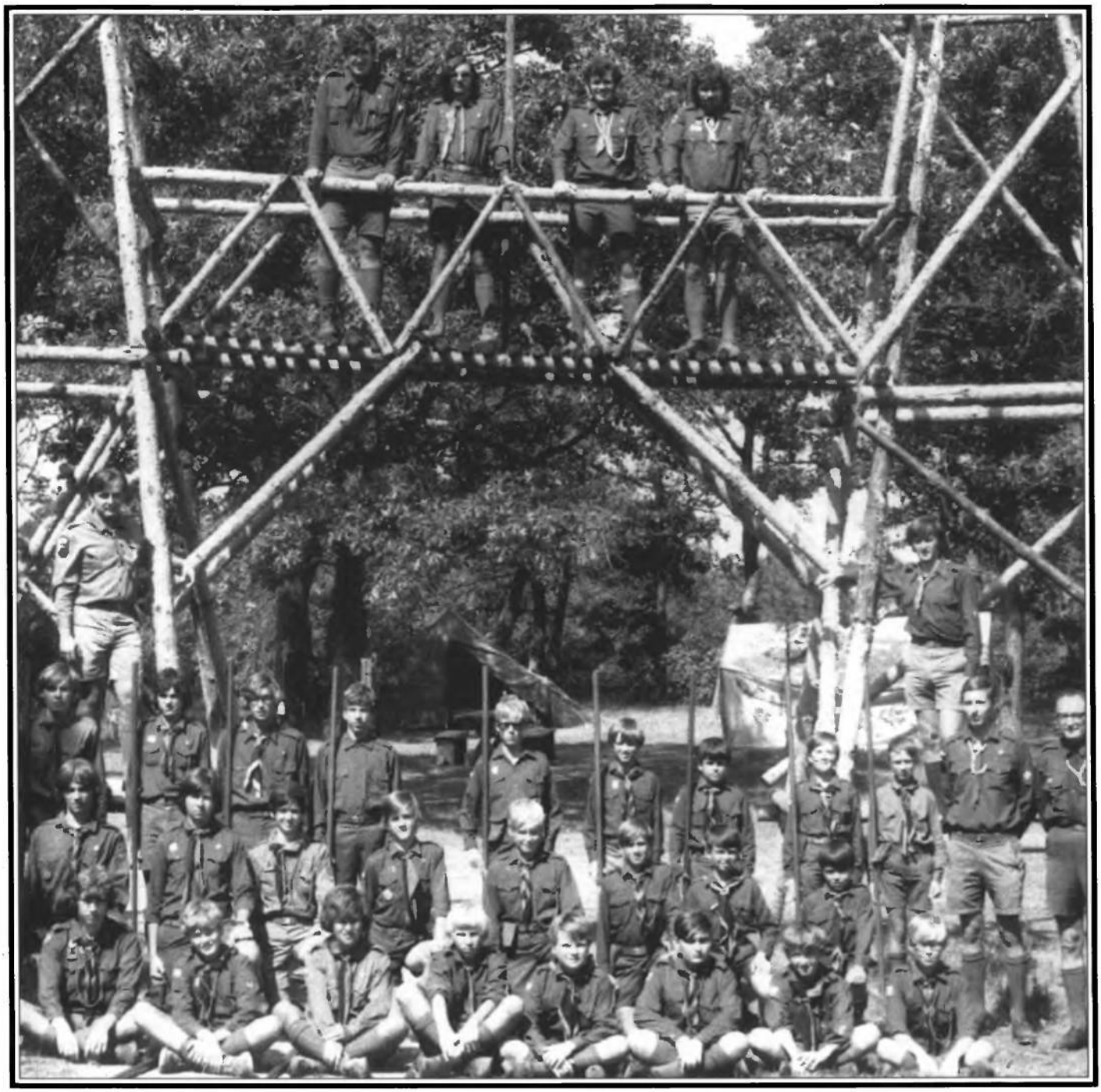

1969 — Табір юнаків "Хустові на Славу" на оселі "Беркут"

1980 — Табір новаків на оселі "Беркут"

1978 — Таборовики під час прогулки на оселі "Беркут", ком. пл. сен. М. Ожга

1978 — Пластовий душпастир відправляє Службу Божу на оселі "Беркут"

1980 — Новаки із братчиками у таборі

1981 — Провід табору юнаків "Юлісей"

1977 — Пластуни у поході

1985 — Новачки табору "Відблиск Золотого Павутиння"

1978 — Провід табору "Чародійний Килим", ком. пл. сен. М. Ожга

1986 — Табір новаків "Лицарський Вогонь" на оселі "Беркут"

Учасники Новацького Вишколу "Стежка Нашої Мети" на "Беркуті" виконують скеч "Білосніжки"

1987 — Переможці Олімпіяди на оселі "Беркут"

1987 — Курінний табір 6-го куреня ім. Марка Вовчка "Стежками Батьківщини", ком. пл. сен. Д. Кульчицька

ВАТРА ПЛАСТУНОК

Слова: Леся Храплива

Розкотилися зорі над нами і розмріялась
ніч чарівна,
усміхається ватра зірками і тремтить
у просторах весна,
І серця біля ватри у крузі, повні мрій,
повні зір і весни,
Пластові це посходились друзі про
юнацькі розказують сни.

Ми зійшлись повні віри і сили,
Нас життя на порозі віта.
І нові нам шляхи заяскріли —
Мерехтить вже далека мета, —

Це життя нам, суворе й чарівне,
Усміхається, кличе, манить,
Ми йдемо у змагання нерівне,
Щоб в змаганні співати і жить!

БОБРІВКА

Коннектікат

"Бобрівка" була заснована 1955 р. як корпорація стейту Коннектікат із ціллю дати місце на табори пластовій молоді. Перший пластовий табір відбувся 1956 р. під проводом "Чорноморців" і від того часу щороку відбувалися табори аж до 1992 р.

Через табори на "Бобрівці" пройшли тисячі молоді і сотні в булавах, що приїжджали з цілої Америки і Канади. Багато вишкільних таборів, Свят Юрія та прогульок відбулися тут як також курінь "Хмельниченків" відбував свої щорічні осінні курінні ради на "Бобрівці". "Чорноморці" також відбували кілька разів свої ради на "Бобрівці".

У 1982 р.від 16-го до 20-го серпня, під час МПЗ, "Бобрівка" гостила дві великі групи пластунів із "Вовчої Тропи" на запляновані зайняття та прогульки на "Appalachian Trail" з великим успіхом.

Пластова Станиця в Гартфорді ще до сьогодні їде на "Бобрівку" щороку в осені на печення бараболі.

1957 — Новацький табір "Лісова Пісня" вітає засновника Пласту д-р О. Тисовського

1957 — Дрот серед юначок табору "Євшан Зілля". Ком. пл. сен. А. Мриц

1959 — Начальний Пластун Сірий Лев говорить з новацтвом

1957 — Пластові сеніори вітають Дрота

1958 — Булава табору юнаків. Ком. пл. сен. В. Бакалець

1959 — Новацькі табори

1960 — Табір юначок зі своїм проводом. Ком. ст. пл. Г. Савчак

1960 — Провід юнацького табору.
Ком. ст. пл. Б. Балко

1961 — Юнаки збудували міст за проєктом
ст. пл. С. Лучканя

1961 — Табір юнаків "Хортиця" та юначок "Іскра з Канева" на мості після відкриття табору

1961 — Табір новачок "Вишневий Садок"

1961 — Табір новаків "Свою Україну Любіть". Ком. пл. сен. Я. Шегрин

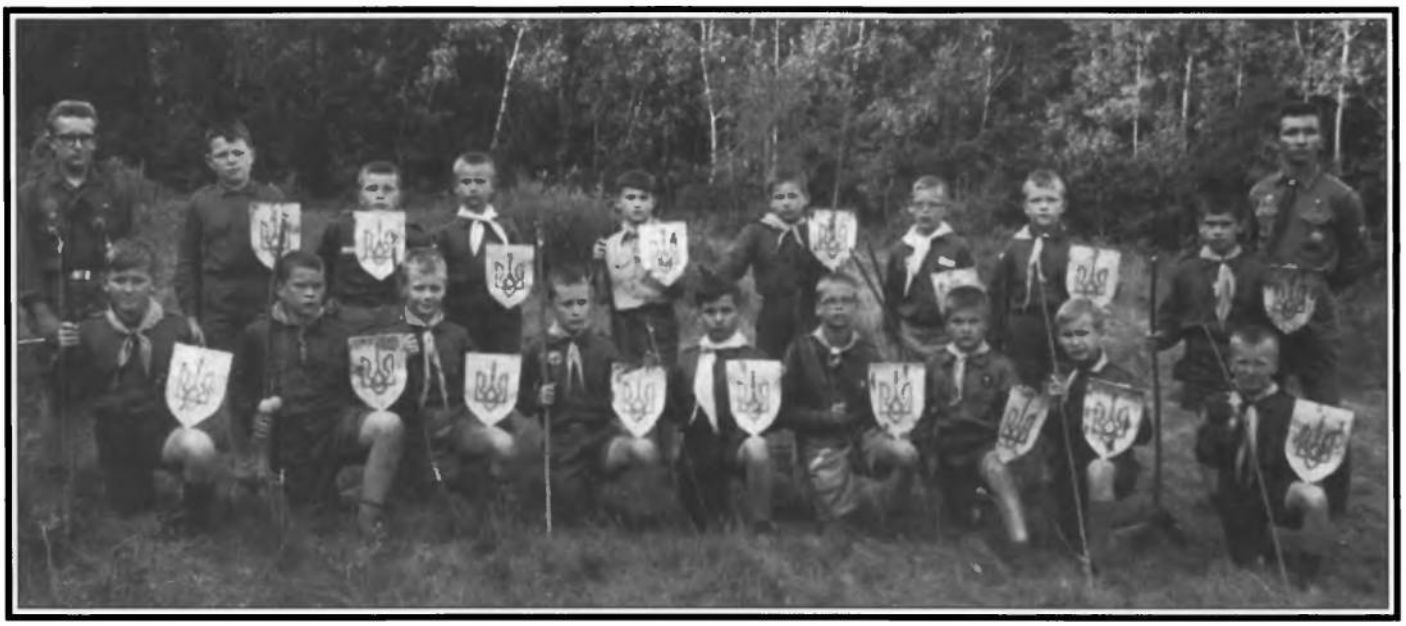

1961 — Новаки підготовляються до історичної гри

1962 — Провід новацького табору. Ком. пл. сен. Я. Шегрин

1962 — Юнаки на ЮМПЗ'62

1962 — Команда табору "Чота Крилатих". Ком. ст. пл. С. Лучкань

1965 — Команда табору "Шаблі Запоріжжя". Ком. ст. пл. Б. Павлюк

1966 — Юнаки вирушають на дводенну прогульку

1965 — Провід табору "Спартанки"
Ком. ст. пл. Н. Павлюк

Дефіляда

1969 — Табір новаків "Юні Стрільці".
Ком. пл. сен. Я. Шегрин

1984 — Новацтво вимаршировує на збірку

Пісня вродилась в таборі, при ватрі,
Подруга вірна на стежці життя,
Двері відкрила в Великім Театрі
І засвітила світла.

Тисячо-нічні пройшли ми простори,
Пісня красою росла, наче квіт.
Слухайте сосни, іст-четгемські гори,
Два покоління нової дітвори
Вам посилають привіт.

пл. сен. Іриней Коваль, Бур

ВОВЧА ТРОПА

Іст Четгем, Нью-Йорк

В ранніх 50-их роках при Станиці Нью-Йорку був створений комітет для розшуку і закупу пластової оселі. Комітет був очолений пл. сен. Ярославом Бойдуником, а пізніше інж. Орестом Клюфасом. Члени цього комітету були Володимир Сушків, Богдан Соболта, Михайло Юзенів і Михайло Пежанський. До цієї акції також включились пластуни, які є провідними членами Пласту: подруга Ольга Кузьмович, друг Юрій Ференцевич та дорогий нам, наш довголітній капелян отець Богдан Смик.

Після обширного шукання, комітет знайшов посілість, яку ми назвали "Вовча Тропа". Francis Chilson, тодішній властитель, пропонував комітетові кілька будинків і 700 акрів землі за феноменальну ціну - $40.000. Комітет передумавши його пропозицію, рішив закупити будинки і 350 акрів землі за знижену суму - $35.000.

Francis Chilson, молодший, син бувшого властителя, оповідав як його батько зустрівся з членами комітету в день закупу: "Приїхали поважні панове з валізкою в руках і передали Francis Chilson валізку, в котрій було $15.000 готівкою. Гроші були тяжко запрацьовані, добровільні датки, а $20.000 сплачено через банкову позичку". Пластуни і приятелі Пласту, приїхавши до Америки, відразу відчули потребу пластової оселі, щоб пластове життя, таке важне для них, могло продовжуватись після воєнних часів і повоєнного переселення. В них була велика надія на майбутнє – але також мали обмежене знання англійської мови і ще більше обмежені фінансові спроможності. Мимо цих перепон вони придбали цей клаптик землі, який їм нагадував рідні Карпати. Їм було дуже важно, щоб їхні діти мали нагоду переживати чар пластових таборів.

Через довгі роки основоположники і багато інших добровольців – яких неможливо поіменно вичислити – вложили у "Вовчу Тропу" не до обрахування час, тяжку фізичну працю і неполегливість щоб "Вовча Тропа" існувала і з кожним роком ставала кращою. Продовж багатьох років, під кінець майже кожного тижня, основоположники разом із дружинами їхали на "Вовчу Тропу", де їх чекала тяжка фізична робота. Мимо того, що працювали 5 днів на тиждень, вони охочо шостий і сьомий день ще тяжче відпрацьовували на оселі.

Вони в дуже тяжких часах зуміли забезпечити на "Вовчій Тропі" місце, де пластова молодь гартувалась до життя, знайомилась із своїм славним минулим та переживала радість юних літ. Скільки нинішніх провідників наших організацій вперше виробили свої здібності провідництва на пластових таборах? Це саме собою свідчить про важливість та корисність праці основоположників.

Голови Окружної Таборової Комісії Пластової оселі "Вовча Тропа"

1953—1954	мґр. Лев Кокодинський
1954—1960	інж. Орест Клюфас
1960—1967	пл. сен. Ярослав Бойдуник "ЧК"
1967—1969	інж. Володимир Сушків
1969—1973	пл. сен. Ярослав Бойдуник "ЧК"
1973—1987	пл. сен. Андрій Ластовецький "ЛЧ"
1987—1989	ст. пл. Олег Мачай "ЛЧ"
1989—1991	пл. сен. Соня Слободян "ЧП"
1991—1993	пл. сен. Богдан Копистянський "Орл"
1993—	пл. сен. Юрій Гук "Бур"

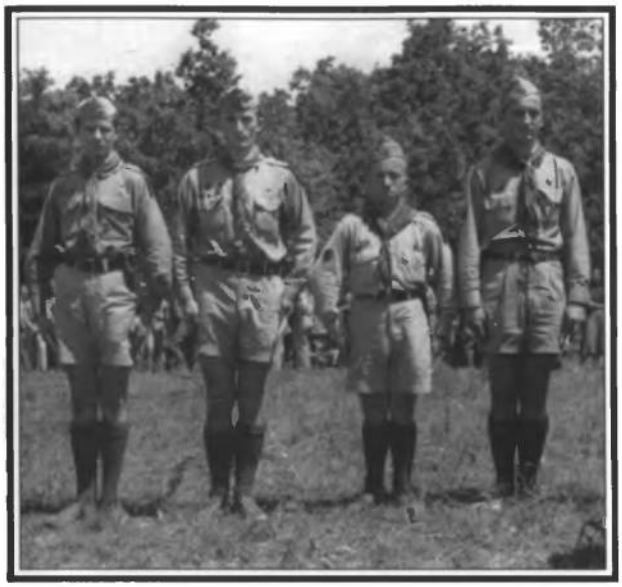

1953 — Іменування юнаків на "Вовчій Тропі"

1952 — пл. сен. Я. Бойдуник і пл. сен. Ю. Ференцевич відвідують табір гуртка "Беркут" на "Союзівці"

1954 — Юнаки змагаються у ставленні веж на День Пластуна

1954 — Гурток юнаків табору "Маківка"

1954 — Булава табору "Маківка"

1952 — По фас, по фас...

1955 — 9-ий курінь юнаків з Нью-Йорку ім. Святослава Завойовника на Святі Юрія

1955 — Старші пластуни при товариській розмові

1956 — Перевірка табору юнаків

1956 — Табір юнаків "Січ". Ком. пл. сен. В. Бакалець

1956 — Команда і булава табору новаків "Нове Запоріжжя". Ком. пл. сен. Я. Шегрин

1956 — Табір юнаків "Січ". Звітує юнак І. Юрчук

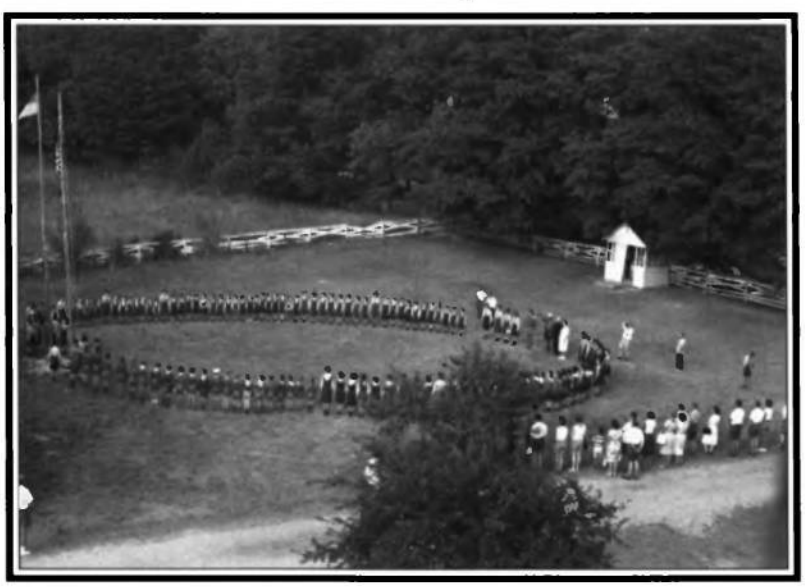

1956 — Новацьке коло при ранній молитві

1956 — Пластуни "Вовчої Тропи" відзначають бій УСС-ів на Маківці

1954 — Начальний Пластун Сірий Лев переводить перегляд юнаків

1956 — Посвячення овочів на святі Спаса

1956 — Юначки табору "Колос України" на збірці

1956 — Піднесення прапорів на ранній збірці

1956 — Табір новаків "Нове Запоріжжя"

1956 — Перегляд на таборі "Січ"

1957 — Ст. пл. І. Гарасим'як вітає Дрота

1957 — "Ми голодні, ми голодні з'їли би коня! Нажаль, покищо нічого нема!"

1957 — Усміхнені обличчя щасливих юнаків на таборі "Сталева Сотня"

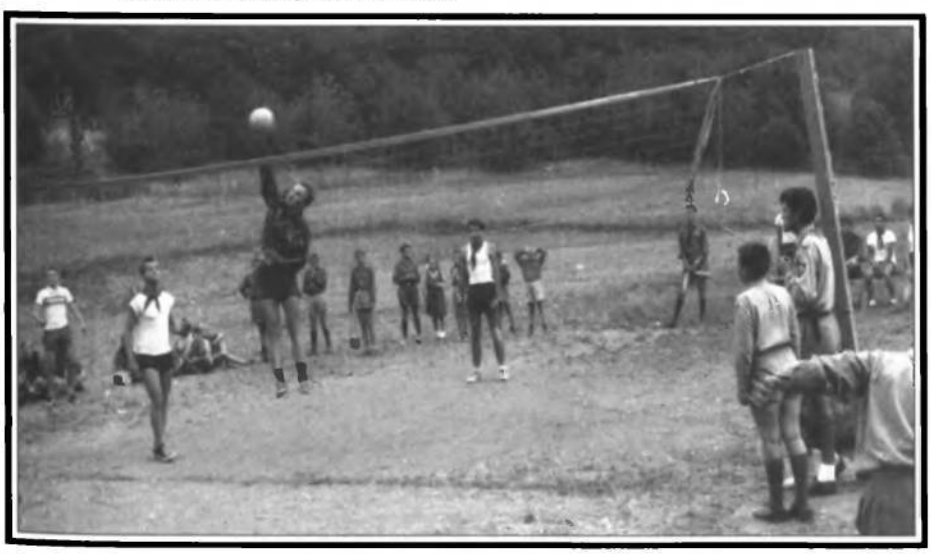

1957 — Відбиванкові змагання

1957 — На таборі нав'язується дружба

1959 — Команда і булава табору "Батурин". Ком. пл. сен. М. Лабунька

1960 — Булава новацького табору на сходах

1959 — Булава табору "Срібна Земля" зі співом, веселі, бадьорі

1956 — Тракторист В. Базарко розвозить таборам харч

1958 — "У новацькому таборі все вогник палає, а хто не був на таборі, той щастя не знає..."

1950-ті роки — Пластовий провід радить раду

1957 — Команда новацького табору "Гомін Лісу". Ком. пл. сен. В. Падох

1962 — Пластова таборова пошта діє!

1958 — Ст. пл. В. Лащик вітає гостей на хрещенню новацького табору

1958 — 4-те гніздо і братчики табору новаків "Чорноморська Фльота". Ком. пл. сен. Я. Шегрин

1959 — Новаки з братчиком І. Юрчуком

1961 — Табір юнаків "Гайдамаки" перед частоколом. Ком. ст. пл. Л. Черник

1962 — Відвідини ст. пл. М. Кравцева на "Вовчій Тропі"

1962 — Булава табору юначок "Писаний Камінь". Ком. ст. пл. А. Гаврилюк

1962 — Підтабір новаків під час ЮМПЗ

1962 — Хорунжі вмашеровують на майдан під час ЮМПЗ

1961 — Юнаки табору "Гайдамаки" будують браму

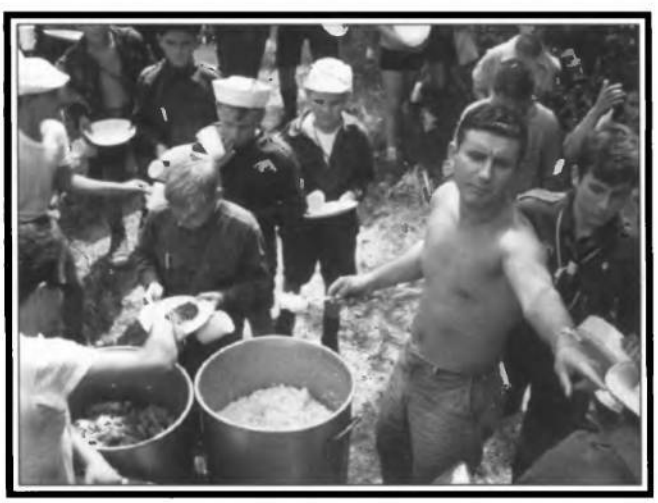

1963 — "І риж, і риж і ще раз риж!"
На прогульці новацького табору

1963 — Табір новаків "Чорне Море — Українське Море".
Ком. пл. сен. В. Мельник

1963 — Юнаки люблять ставити вежі

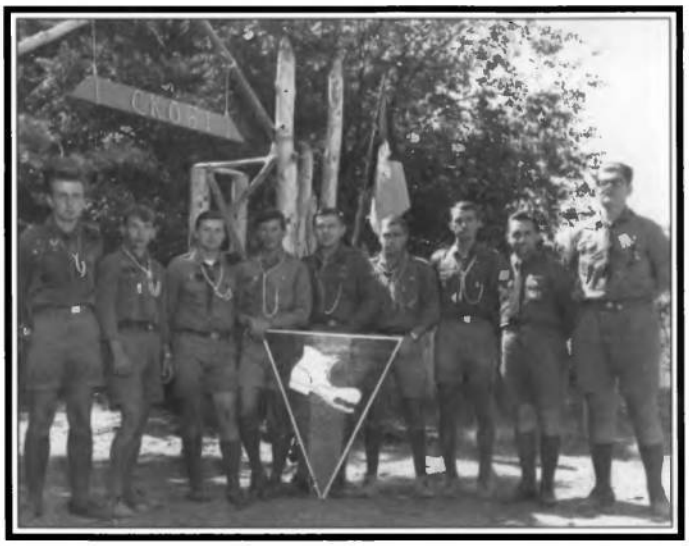

1964 — Бурлацький провід табору юнаків "Лисоня"

1965 — Команда і булава табору юнаків "Вогнена Булава". Ком. ст. пл. І. Ісаїв

1964 — Новацтво випробовує новозбудований курінь (барак)

1964 — Гребельський провід табору юначок "Шляхами Віків".

1965 — Братчики табору "Україна — Моя Батьківщина".

1966 — Сестрички табору новачок "Лісове Царство". Ком. ст. пл. Л. Підгородецька

1967 — Е. Харченко, В. Сушків і пл. сен. Н. Кулинич

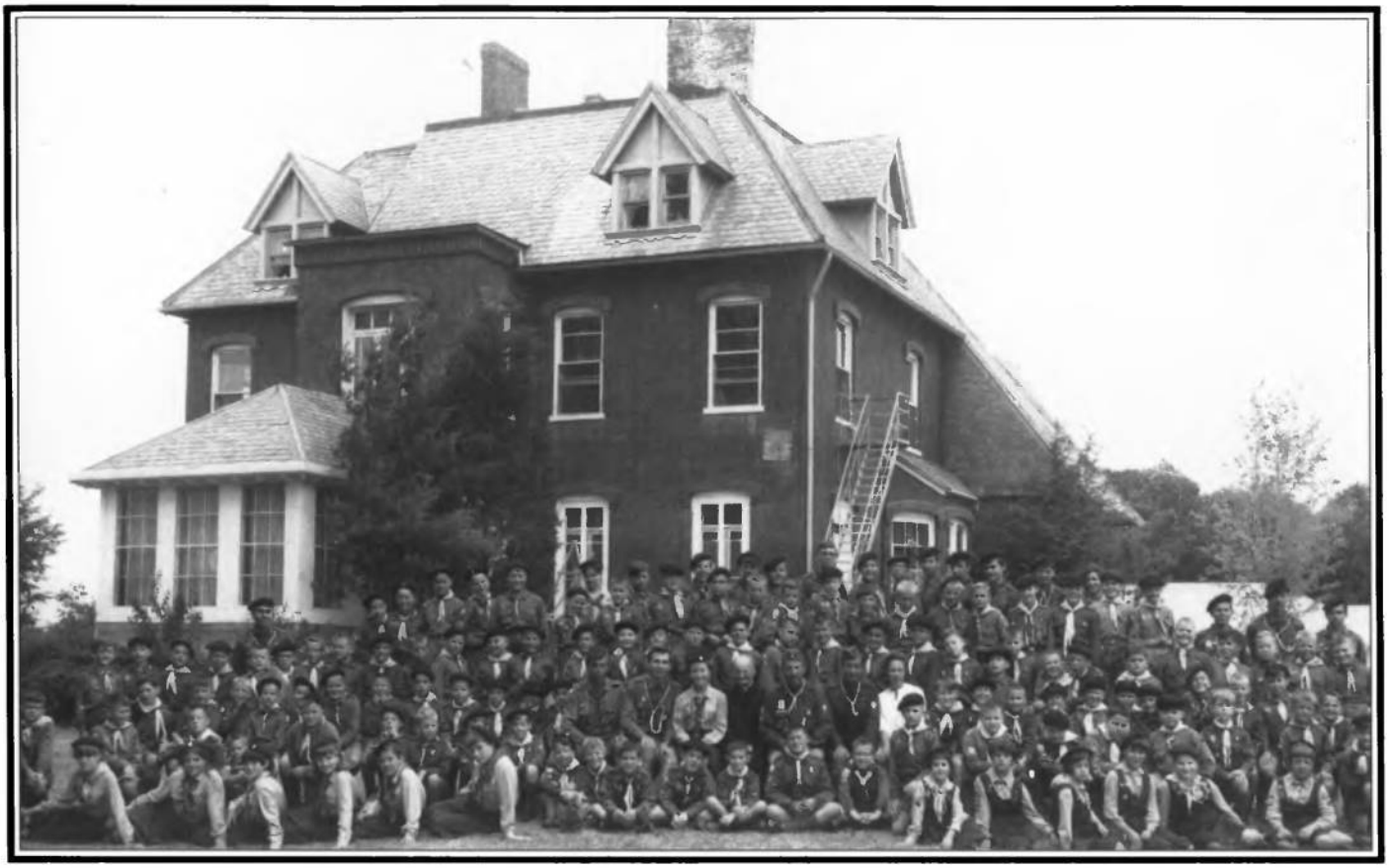

1966 — Табір новаків "Країна Казок". Ком. пл. сен. В. Мельник

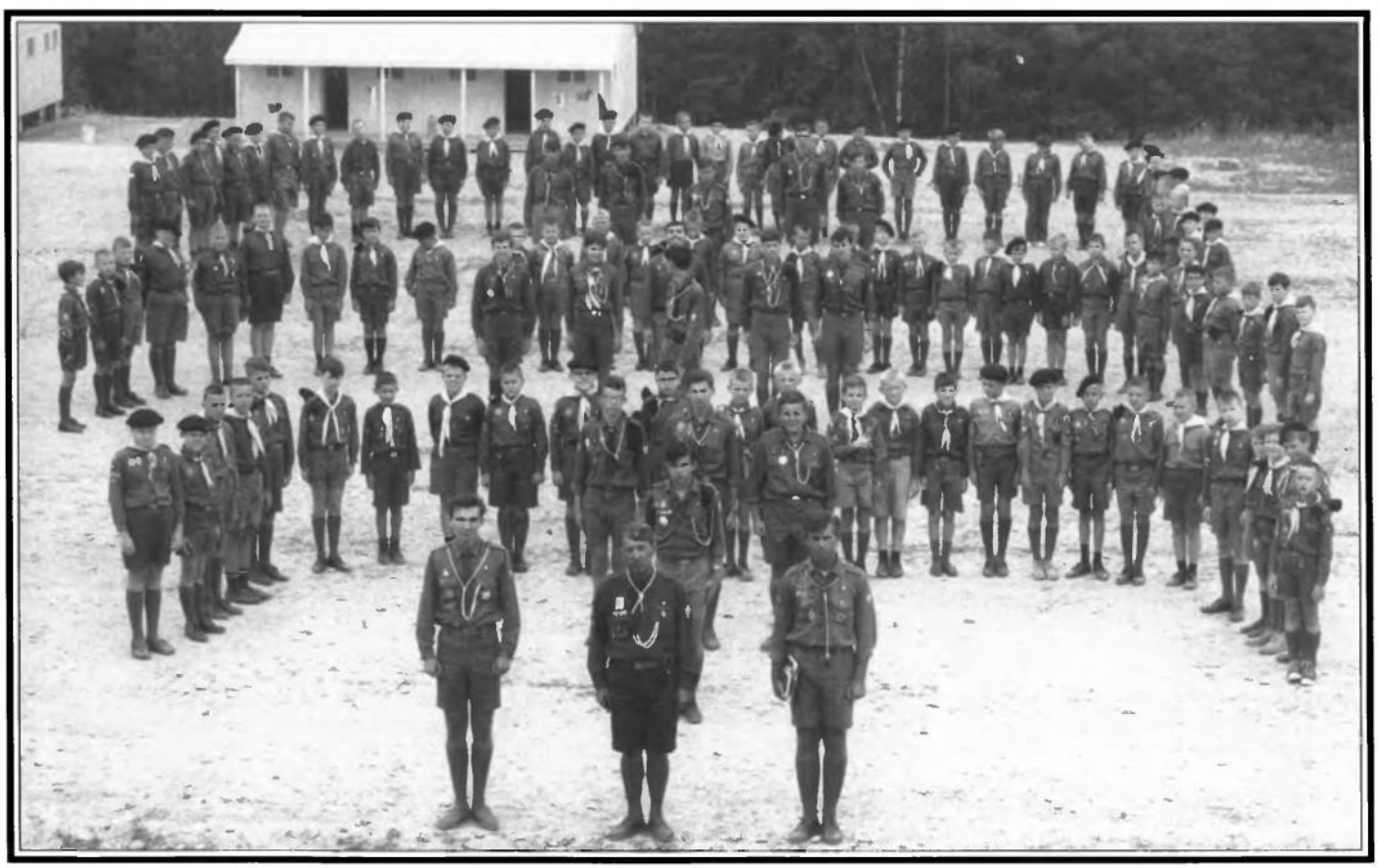

1966 — Табір новаків "Українські Астронавти"

1966 — Провід табору "Ізмарагд". Ком. ст. пл. А. Бойдуник

1967 — Провід табору новачок "Гаї Шумлять". Ком. пл. сен. Н. Самокіш

1968 — Провід табору юнаків "1-ша Українська Дивізія". Ком. пл. сен. І. Раковський

1968 — Провід новацького табору "Стрілецька Кімната". Ком. ст. пл. П. Дармограй

1968 — Блаженніший Йосиф Сліпий в асисті Митр. Шмондюка та о. Б. Смика

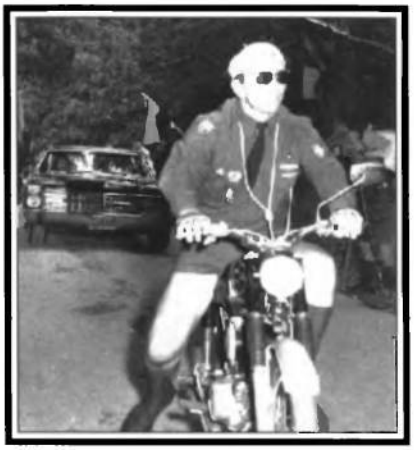

1968 — ст. пл. С. Лучкань впроваджує Блаженнішого Йосифа

1968 — ст. пл. П. Дармограй вітає Блаженнішого Йосифа

1968 — Юнак Грицак з 3-го куреня Станиці Нью-Йорк складає присягу на прапор

1968 — Блаженніший Йосиф у гурті юначок Станиці Нью-Йорк

1968 — Табір новаків "Стрілецька Кімната"

1969 — Команда табору новачок "Лісова Симфонія"

1969 — Булава табору новаків "Чумацький Шлях". Ком. пл. сен. Ф. Старух.

1969 — Команда табору юначок "Вічний Вогонь". Ком. ст. пл. М. Боровик

1981 — Посвячення каплиці у присутності Начального Пластуна і гол. КПС П. Дорожинського

1982 — Так виглядає алярмовий виряд!

1971 — Табір юнаків "У Карпатах, Серед Лісу, На Горбочку". Ком. пл. сен. В. Бакалець

1974 — Провід табору "Скобине Гніздо" — курінь "Хмельниченки"

1974 — Комендант табору юнаків "Скобине Гніздо" пл. сен. В. Бакалець

1974 — Табір новаків "Юні Стрільці". Ком. пл. сен. Я. Шегрин

1975 — Провід табору новаків "Юні Стрільці"

1978 — Писар відчитує наказ біля католицької капличкі

1982 — Курінь "Верховинки" на ЮМПЗ

1980 — Ком. пл. сен. Я. Пришляк коло брами табору "Хлопці Зеленого Бору"

1980 — Новаки виконують живі шахи на Дні Пластуна

1986 — Провід табору юначок "Юначка у Двох Світах" з гол. КТК І. Гвоздою. Ком. пл. сен. Н. Павлюк

80-ті роки — "Господині" перевіряють таборовий харч

1986 — КВТ III — Ком. пл. сен. П. Содоль вручає посвідки під час закриття табору

1986 — Начальний Пластун Ю. Старосольський переглядає лави пл. юнацтва

1990 — Гол. ГПБ О. Гаврилюк заприсягає першого голову відновленого Пласту на Україні пл. сен. О. Криськова

1994 — Провід табору юнаків "Лицарями Будьмо Юнаки". Ком. пл. сен. Р. Мушка

1994 — Родини основоположників "Вовчої Тропи" зібралися біля пропам'ятного каменя з нагоди 40-ліття оселі

1992 — Табір розвідувачів на ЮМПЗ дефілює

1994 — Здавання вмілости "Вельосипед" під час табору юначок

1995 — На костюмівці ОТК "Вовчої Тропи"

1994 — Табір юначок "Часи Пам'ятати, Дружбу Плекати"

1994 — Коменданти таборів та пластовий провід на Богослуженні

1994 — Юначки здають вмілість куховарення

1994 — Новачки табору "Підводна Подорож"

1994 — Піднесення прапорів в таборі юначок

1995 — Розваговий "Вечір в Стодолі" для гостей

1996 — Сес. Ліда з роєм новачат

1994 — Члени вишкільного табору "Часи Пам'ятати, Дружбу Плекати". Ком. ст. пл. М. Кузьмович

1994 — Під час святкувань 40-ліття В. Т.

1998 — Члени ГПБ. КПС, ОТК на трибуні

1998 — Табір юнаків "Чорні Ворота". Ком. ст. пл. В. Літепло

1999 — Підготовчий табір новацтва "Природна Забава". Ком. пл. сен. П. Котляр Паславська

2000 — Індіянський вогник на Підготовчому таборі новацтва

1999 — Новацтво співає

2000 — Таборовий індіян

2000 — Провід табору

2000 — Табір новачок "Розкажи мені казку". Ком. ст. пл. В. Камінська

2000 — Рій "Свічники" під час Дня Пластуна

2000 — Юнацтво ставить вежі під час теренової гри

2000 — Юнацтво приготовляється до теренової гри

2000 — Юнаки ставлять браму у таборі "Тіні Незабутніх Предків". Ком. ст. пл. А. Нинка

2000 — Юнаки при праці

67-ПОЛЯНА ПІД ЧОРНИМ ЛІСОМ
1961
Н С
ГАЙАМАКИ
СВЯТО ЮРІЯ
1958
С. Ю.
1977
УТОПТАНА СТЕЖКА
19 67
ВХ
19 53
НЕЗГАСАЮЧА ІСКРА
19 72
1912
СВЯТО ЮРІЯ
1918 1958
МАЛІ МАЗЕПИНЦІ
1959
МВЗ
С.Ю. 1981
БАТУРИН
МАЛІ МАЗЕПИНЦІ
1959
УПНБ
1954
БП
1959
СЮ
1917
1942
1967
КРИМ
1957
КВІТКА
1983
ЧАСТА
КНЯЗІ
19 84
КНЯГИНІ
СВЯТО ВЕСНИ
ЧІКАГО 80
КВ
БОБРІВКА
1984
ВІСІМ ВИСТАРЧАЄ
ВЕСНА 73
1984
ГАРБУЗОВЕ ЦАРСТВО

НОВА УКРАЇНА
1964
ЗАКАРПАТТЯ
1921-1971
СВЯТО ВІСНИ
УДН
1955
ВЕЛИКИЙ ЛУГ
9.8.
25.8.
1954
К. СІЧ
79
1957
1955
10
К
III
В
67
О.Г.
75
1970
ЛІСОВА ПІСНЯ
71
ЛАСИ
МАКІВКА
СРІБНА ЗЕМЛЯ
1959
УМО
1918 1958
І ДОСІ СНИТЬСЯ
1961
НЕСКОРЕНА
УКРАЇНА
INGLEBURN 1977-1978
7
5
Н
С
1957
НС
61
КАЛИНОВИЙ
ХУТІР
ДОРА
74
75
З.Л.
1911 - 1956
ПЛАСТОВИЙ ТАБІР ІМ. О. ТИСОВСЬКОГО

ЧОРНОГОРА
КВТ
ЮНІ СТРІЛЬЦІ
ПЛАСТУ
1918-1968
50
СІЧ
ЧОРНОГОРА
1961
1962
БАТУРИН-КАНАДА
1917
1967
1959
БАТУРИН
Ю.П. 3.22 30.12 1962
СОКІЛ АВСТРАЛІЯ
СВЯТО ЮРІЯ
1984
1965
ЗАПОРОЖЯ
ЮНІ СТРІЛЬЦІ
СВ. СОФІЯ 1958
1967
40
УПА
ЧУПРИНКИ
СІЧ

КОЛОМИЙКА

*таборова пісня з табору на **"Зеленому Ярі"***
1966 р. — уривки

Співаночки наші милі,
Де ми вас подієм?
Занесем вас на Діброву
Там ми вас посієм.

Зійшло сонце на Діброві
Всі ми повставали
Питається комендантка —
Чи ми добре спали

Зірка світить і не гасне
В юначок таборі
Квітка увита і на в'яне
У нас на Діброві

ЗЕЛЕНИЙ ЯР

Брайтон, Мишіґен

Перші пластові табори були малочисельні і короткотривалі. Їх організували станичні, кошові, гніздові і курінні проводи. В 1950 роках такі табори відбувалися в Рівер Рідж парку, Віндзор, Онтаріо і на католицькій оселі біля Понтіяк. Були також табори, які велися спільно із пл. Станицею Чікаґо у Форт Нокс і Вотерлю.

Велике зацікавлення таборуванням тодішньої пластової молоді мало великий вплив на набуття громадою оселі "Діброва". Громадський комітет під проводом пл. сен. А. Мілянича закупив оселю і призначив окреме місце для пластових таборів 1959 року. Це місце громадський комітет подарував на власність Пласту. Станиця Дітройту назвала свою частину "Діброви" "Зелений Яр".

Число таборовиків на цей час було досить велике. Воно нераз сягало числа 150-200 учасників. В таборах брали участь пластуни із станиць Боффало, Клівленд і Чікаґо. Табори тривали три тижні і велися в іншому часі для пластунок і пластунів.

Для полегшення праці пластунів Станиця створила Таборову Комісію, до якої входили пластуни, пластунки, члени Пластприяту та батьки.

На протязі років голови Таборової Комісії мінялися, одначе найбільше часу і праці вложив пл. сен. М. Прийма і бл. п. І. Сеньків. Від 1953 року головами Таборових Комісій були сеніори: С. Щуровський, І. Кучер, М. Макар, В. Колодчин, Л. Липецький, Л. Гевко, Р. Татарський, Е. Турянський, Ю. Юрків, М. Прийма, Ю. Фіґач і інші. В 1956 році заходами Пластприяту куплено і перевезено два курені для таборування новацтва. Довелося збудувати кухню, харчівню, лазнички, умивальники, водні помпи та каналізацію. Найбільшу поміч діставав "Зелений Яр" від кружків Пластприяту і поодиноких громадян.

В останньому часі число таборовиків значно зменшилося. Табори тривають два тижні і в них беруть участь новачки і новаки. Зменшилося також зацікавлення таборами батьків пластової молоді. Частинно причиною цього є те, що юнацтво виїздить на спеціялізаційні табори крайового характеру. Все ж таки і в цих умовах є ще певна група пластунів, пластунок і юнаків, які продовжують працю і ведуть дальше пластові табори. Адміністрацією, харчуванням та першою допомогою занімаються в більшості батьки – головно мами пластової молоді. Лікарську опіку дають місцеві українські лікарі.

У господарській ділянці працюють батьки та члени Таборової Комісії.

"Зелений Яр" із своїми забудованнями потребує сталого догляду і поправок.

Першим обов'язком для пластунів і пластунок є бути вірним Богові і Україні. Під цим гаслом приступлено до будови пластової каплиці на "Зеленому Ярі", яку заплянував інж. Савків, а працю виконали батьки і члени Пластприяту: В. Баранич, В. Прийма, М. Прийма, І. Савчук і інші.

Розмалював ікони і започаткував прикрашення каплиці пл. сен. Юрій Козак. Отцями, які рівночасно ставали духовними опікунами таборів були: о. Й. Шмондюк, о. Федик, о. Трешневський, о. Ґ. Скасків, о. В. Мигаль, о. В. Возняк, о. П. Чавс, о. В. Яремак, о. І. Прокопович, о. Б. Скасків, о. Т. Лончина, о. Шуль і інші.

З перспективи часу 40 років треба ствердити, що "Зелений Яр" став дуже корисним вкладом Дітройтської громади у її майбутнє. Тисячі молоді, які там виховувалися, а тепер стали провідниками громади є найкращим доказом того.

1956 — Новачки табору "Пташки з України"у своєму бараку

1959 — Вимарш новаків табору "Мазепинці" на "Зеленому Ярі"

1959 — Новачки табору "Євшан Зілля" терпеливо стоять в черзі за обідом

1959 — Провід та юначки табору "Батурин"

Табір новаків "Юні Друзі" у Брайтон біля Дітройту

1959 — Провід табору "Чернігівська Академія"

1968 — Провід табору юначок "Чорноморський Сон"

1965 — Учасники табору новаків "Шляхами України" і учасники табору юнаків "Три Пера" разом з адміністрацією

Новацька ватра над озером на "Зеленому Ярі"

1968 — Табір юнаків "Чорноморський Сон" на прогульці

1969 — Станичні старшини в часі Свята Юрія

1969 — Учасники станичного Дітройтського мандрівного табору

Таборова булава

1969 — Оркестра Станиці Дітройт на "Зеленому Ярі" в часі Свята Юрія

1977 — Табір юнаків "Іскра Нескорених"

1989 — Табір новачок "Крок в Минуле"

1990 — Рій "Зозульки" на таборі "Маленький Світ"

1990 — Провід новацького табору "Маленький Світ"

1990 — Спільний новацький табір "Маленький Світ"

1990 — Рій новаків з братчиком

1992 — Найстарший новацький рій табору "Пісня Карпатської Волі"

1992 — Спільний новацький табір "Пісня Карпатської Волі"

1993 — Новацтво виступає під час Дня Пластуна

Де буйні дерева, де шовкова трава,
Де у дебрі струмочок хлюпоче
Там під шепотом зір спить пластовий табір
Тільки мотор в басейні гуркоче.

І спадає роса, з нею ніч чарівна
Покриває до сну все довкола
Лиш горять світляки і шепочуть зірки
Про красу "Нового Сокола".

Сестричка Ліда

НОВИЙ СОКІЛ

Норт Колінс, Нью-Йорк

"Новий Сокіл" – це назва, що викликує радісні й сильні почування не тільки у тих, які придбали, удержували і розбудували цю пластову установу, але і у всіх тих, які провели там радісні і будуючі дні пластового таборування.

В 1950 році створена перша пл. група (7 осіб) на чолі із с.п. першим Начальним Пластуном проф. Северином Левицьким – Сірим Левом, який проживав у місті Боффало, – задумали, а вже в квітні 1951 році здійснили задум і закупили дику, запущену фарму – без питної води, без жодних забудувань, без світла доріг, де вже в тому році відбувається перший пл. табір та перше Свято Юрія. "Новий Сокіл" в містечку Норт Колінс у віддалі 20 миль від Боффало, своєю природною красою з добором кваліфікованих пл. виховників, членів команд, з дружньою пл. атмосферою, з батьківським відношенням членів адміністрації, став притягаючою силою, і пластові табори сотками української молоді та дітей заповняються не тільки з округ (ОТК), яку творили Клівленд, Рочестер, Сиракюзи, Ютика, Льорейн-Акрон, Кентон, Йонґставн та Баффало, але учасниками таборів були також із міст українського поселення — Нью-Йорку, Нью-Джерзі, Вашінґтону, Філядельфії, Чікаґо, Дітройту, Денверу, Каліфорнії та сусідньої Канади. "Новий Сокіл" – це перша пластова оселя, яка постала на терені ЗСА, стала гордістю у розвитку життя пластового руху в діяспорі і яка дала почин до дальшого придбання набуття інших пластових осель.

З признанням та подякою за цю велику працю вкладену у розбудову "Нового Сокола", стають рядом визначні члени пластової станиці, проводу, члени Пластприяту, батьки пл. молоді та багато інших громадян приятелів пластової організації. На першому місці треба згадати покійного Першого Начального Пластуна, Северина Левицького, Сірого Лева, який тісно співпрацював при надбанні оселі. Він перший зложив свою 100-долярову пожертву (на ці часи це були великі гроші), а в дальшому подарував власну посілість, яка межувала з "Новим Соколом" і став опікуном "Нового Сокола". Треба згадати, що першим головою "Нового Сокола" був проф. Осип Залеський, опісля — пл. сеніори Богдан Пашковський, Юрій Пашковський, Мар'ян Стасюк. Першим адміністратором був пл. сен. Мар'ян Борачок. Референтами-координаторами пл. таборів були пл. сен. Оксана Бережницька, пл. сен. Ярослав Пришляк і останньо пл.сен. Богданна Долішна-Тисовська.

Посвячення "Нового Сокола" відбулося 18-19 серпня 1951 року, а перші табори — від 15 до 25 серпня 1951 року. В ці роки на "Новому Соколі" відбувалися пластові наради Головної Пл. Булави, Крайового Пл. Проводу, Реферату Новацтва та юнацтва, різні пл. з'їзди, Свята Юрія, наради пл. куренів. На "Новому Соколі" залишили сліди свого духу Основник Пласту д-р Олександер Тисовський-Дрот, творець Закарпатського пластового руху проф. Леонід Бачинський та багато визначних пластунів.

У часі існування "Новий Сокіл" зазнав повного весняного розвою та повної радості. Він сповнив та сповняє своє велике завдання — духовно і фізично любити своє рідне, церкву й народ. Через найкращу систему пл. виховання сотні і тисячі української молоді у чужому морю утвердили свою приналежність до українського коріння. А коли сповнилося дане Богом найбільше щастя ВОЛІ УКРАЇНИ в 1991 році, багато вихованців "пластової школи" стали і стають до помочі в закріпленні державного будівництва.

Члени кружка Пластприяту з Боффало при праці. Я. Гулик майстер будівлі

1952 — Посвячення овочів на Спаса о. А. Стасюком

1951 — пл. сен. Северин Левицький вітає стійку при вході на оселю

1951 — Начальний Пластун Сірий Лев під час гутірки серед таборовиків

1954 — Звіт таборових бунчужних головному бунчужному

Учасники табору на "Новому Соколі"

1957 — Дрот виголошує слово під час відвідин "Нового Сокола"

60-ті роки — 3-ий гурток юнаків таборує

60-ті роки — 4-ий гурток юнаків таборує

1974 — Табір юнаків "Вовчі Сини". Ком. ст. пл. Р. Мицик

1975 — Провід та члени табору юнаків "Білогорща"

1976 — Табір юначок "Екскіза"

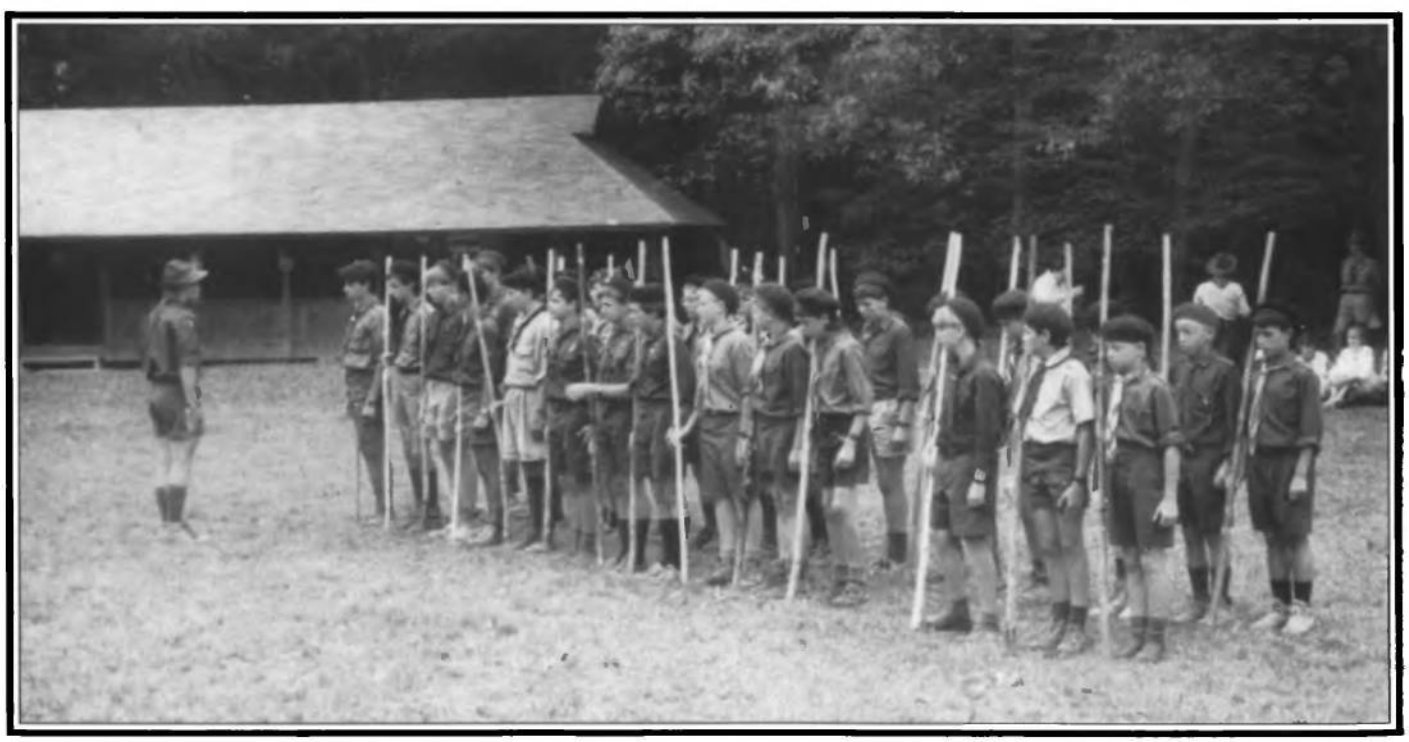

1990 — Табір юнаків "В 43-му Році"

2000 — Учасники святкування 50-ліття "Нового Сокола"

2000 — Новацтво відсвятковує 50-ліття

2000 — Пластові сеніори відсвятковують 50-ліття "Нового Сокола"

ПИСАНИЙ КАМІНЬ

Де гори Карпати,
Де Писаний Камінь,
Туман в полонині пливе.
Тебе, рідний краю,
До болю кохаю,
Навік полонив ти мене.

ПИСАНИЙ КАМІНЬ

Клівленд, Огайо

Від самого початку, як тільки до Клівленду прибула більша група пластунів і пластунок, думка закупити якусь площу за містом для потреб пластової молоді не давала спокою ні пластовим виховникам, ні батькам пластової молоді.

Вже в 1951 році пластуни в Боффало за почином св. п. Начального Пластуна, Сірого Лева — проф. Северина Левицького, купили шматок землі в Норт Колінс біля Боффало. Там уже від 1951 року почали переводити пластові табори для юнацтва й новацтва. Це, до деякої міри вплинуло на обставину, що клівлендська Пластова Станиця занехала думку купна пластової оселі, бо майже вся пластова молодь Станиці почала масово виїздити кожного літа на пластові табори, на "Новий Сокіл" біля Боффало.

Купно пластового дому в Клівленді відсунуло зовсім думку про пластову оселю для клівлендської Станиці, бо треба було перш за все сплатити довг за придбання дому. Однак, незалежно від цього деякі кола батьків пластової молоді завжди намагалися довести до свідомости пластової старшини в Клівленді, що цієї думки не можна занехати.

Коли в лютому 1964 року — завдяки відданій праці управи пластового дому й управи Гуртка Приятелів Пласту під головуванням Петра Полянського — сплачено в цілості довг, який тяжів на пластовому домі, тоді думка купівлі оселі знову почала прибирати на силі. До цієї ідеї придбання пластової оселі прилучилися та – можна сказати – захопилися нею виховані вже тут пластунки і пластуни, які покінчили коледжі, заклали свої родини та хотіли чимось причинитися до розвитку нашої пластової організації, якій вони завдячували своє виховання. До часу створення комітету придбання пластової оселі, управа Пластприяту під голуванням Петра Полянського занималася підшукуванням відповідних об'єктів під пластову оселю.

Щойно 1 серпня 1964 року на спільному засіданні управ пластового дому і Пластприяту та станичної старшини, під проводом тодішнього станичного пл. сен. Ярослава Кришталовича, покликано до дії Комітет Купна Пластової Оселі для клівлендської Станиці.

Члени Комітету під проводом Петра Полянського з повним запалом узялися за роботу, в наслідок чого оглянено цілу низку фарм в околиці великого Клівленду. Підшукування й оглядання тривало майже рік. Кінець-кінцем, на одному із засідань, 9 травня 1965 року, пл. сен. Григорій Бобків повідомив приявних про продажу трьох фарм в околиці містечка Мідлфелд біля сорок миль на схід від Клівленду. Того самого дня, а була це неділя, виїхали в терен на оглядини згаданих об'єктів Петро Полянський, пл. сен. Микола Кавка і пл. сен. Володимир Ерденберґер. Одна із цих фарм на думку оглядаючих відповідала всім вимогам терену для пластових таборів. Телефонічні розмови із Крайовою Пластовою Старшиною в Нью-Йорку допровадили до того, що вже 21 липня 1965 р., Пластова Станиця в Клівленді, а з нею і пластова організація Америки стали власниками 133 акрової деревної чи лісистої фарми з чотирма озерцями, шпильковим чатинним лісом, полянами та господарським забудуванням за округлу суму 39.000 дол. Так стала дійсністю давно леліяна мрія всіх пластунок і пластунів, їхніх батьків та приятелів пластової молоді — Станиця в Клівленді має свою оселю, де проводяться пластові літні табори, де відбуваються пластові зустрічі та прогулянки впродовж цілого року. Тут на цій оселі, батьки та приятелі Пласту проводять свої довгі чи короткі дні відпочинку. Тут можна нав'язувати знайомства і пластову приязнь між нашими молодими пластунами та пластунками.

Вже останні місяці літа й осені показали, що така оселя дуже потрібна, прямо необхідна для пластунства, як і для їх батьків. Завершенням усього було святочне відкриття та посвячення пластової оселі, що відбулося 12 вересня 1965 року.

1973 — Перед посвяченням каплиці на "Писаному Камені"

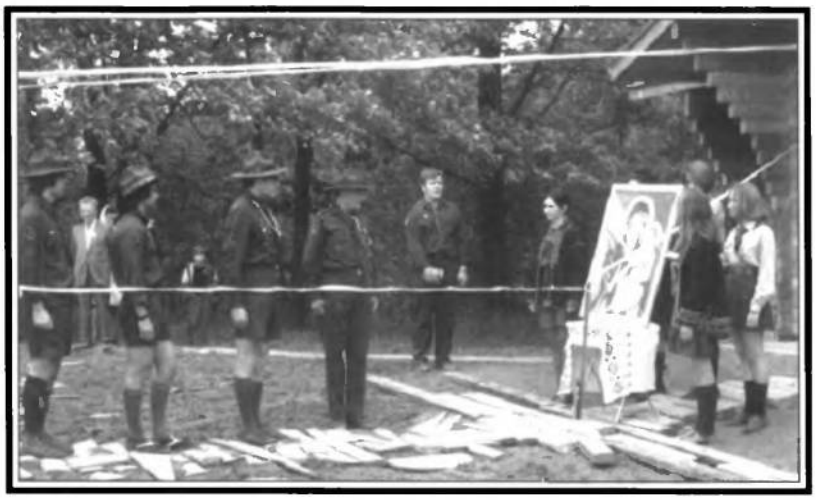

1973 — Голова КПС пл. сен. П. Дорожинський і Начальний Пластун Ю. Старосольський під час посвячення каплиці

1967 — Табір новаків

1973 — Пластове духовенство проводить посвячення каплиці

1968 — Дозвілля у таборі юначок

1971 — Чому брама опинилась так далеко від ями?

1971 — Копай, юначе, треба глибшу яму!

1975 — Щасливе юнацтво і новацтво, що виїхало з міста на пластовий табір

1973 — "У мандри, у мандри, ходім юні друзі..."

1995 — Перед в'їздом на "Писаний Камінь"

1987 — У таборі лунає спів! Пластуни бандуристи грають зацікавленим юнакам

1987 — Владика Роберт Москаль на відвідинах на "Писаному Камені"

1994 — Новацька булава

1994 — Юнацтво на закритті таборів

1994 — Юнацтво на дозвіллі

1994 — Бр. Андрій в колі новацтва

1995 — Новачки табору "Сон Літньої Ночі" люблять ставити вежі

1995 — Рій новачок табору "Сон Літньої Ночі" зі сес. Діяною

1997— Проводи юнацьких таборів "Плетення Всесвіту" і "Чорна Рада — 3-тя Січ"

1996 — Братчики новацького табору "Гук і Гомін" підтримують бр. Тараса

1997 — Новачки в плетених віночках

1997 — Сес. Діяна з наймолодшими новачками

1997 — Пообідня тиша у таборі новачок "Трипільський Танок"

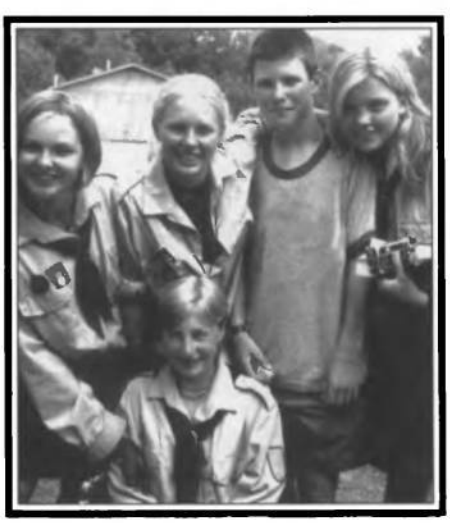

1997 — Юнацтво з Торонта запізнається із таборами на "Писаному Камені"

1997 — Новачки у самодіяльній грі

2000 — Юнацтво поз'їзджалося з численних станиць на Свято Юрія

2000 — Булава табору юначок "Чар Зілля" на "Писаному Камені"

СПЕЦІЯЛІЗАЦІЙНІ ТАБОРИ ЗСА

пл. сен. Юрій Савицький, ЛЧ

Від самого започаткування Пласту, спеціялізаційні табори були підставою пластування і співжиття між пластунами. Виховно вишкільні табори, так як ми їх нині знаємо, ще не існували. Перші пластові спеціялізаційні табори були мандрівні та канойкарські, які відбувалися у Карпатах і на ріці Дністер в Західній Україні.

З відновленням Пласту поза Україною, спеціялізаційні табори, які оригінально мали свої початки в Україні, відбувалися тепер вже на терені ЗСА. У 50-их і 60-их роках, крім уже згаданих мандрівних та канойкарських таборів, також почалися одно і двотижневі вельосипедні, зимові, піонерські, літунські, мандрівні та водно-мандрівні табори для юнацтва. Ці табори переважно організували старшо-пластунські курені, так як "Бурлаки", "Лісові Чорти", "Хрестоносці", "Побратими", "Червона Калина", "Чорноморці", "Ті, що греблі рвуть", "Перші Стежі" та інші. У 70-их та 80-их роках, з різних причин, деякі з тих таборів "завмерли", і одинокі стецтабори, які постійно дальше відбувалися, були лещетарські ("Бурлаки"), водні ("Чорноморці"), та новостворені спортові ("Червона Калина"), культурно-мандрівні (Стежи Культури – Перші Стежі), родинно-канойкарські (Тато-Син-Донька – "Лісові Чорти") та родинні табори, організовані батьками-пластунами. Другі курені в тих часах організували і провадили виховно-вишкільними таборами, провідними таборами та вишколами, так як "Лісова Школа" ("Лісові Чорти") та "Школа Булавних" ("Ті, що греблі рвуть"), які до нинішнього дня дальше відбуваються.

У 1992-ім році відбулася Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч на терені Північної Америки і Канади, яку організував Пласт ЗСА. Перша частина цієї зустрічі відновила зацікавлення у спеціялізаційних таборах ЗСА, і дала юнацтву нагоду участи і вибору поміж слідуючими спецтаборами: водний, водно-мандрівний, високогірський-мандрівний, спортовий, вельосипедний, кінний та скелястий. Кінні і скелясті спецтабори, відбулися на цій зустрічі вперше в історії Пласту. Успіх спеціялізаційних таборів на цій зустрічі показав, що юнацтво не тільки цікавиться спецтаборами, але з великою охотою бере у них участь, і що є потреба того роду таборів як інтеґральної частини юнацького пластування.

Від тоді, більшість з тих спеціялізаційних таборів відбувається щороку на терені ЗСА. Їх організують і провадять різні старшо-пластунські курені, які взяли собі ці табори як частину своєї пластової діяльности і уважають їх своєю курінною традицією.

Потреба цікавих, різноманітних та добре підготовлених спеціялізаційних юнацьких таборів є правдива і велика, лиш треба дати юнацтву нагоду до участи, а вони до них радо і численно зголосяться.

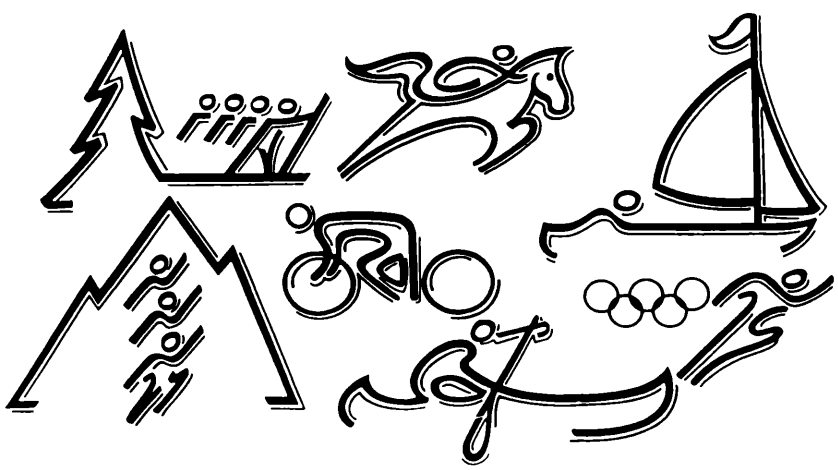

1962 — II-ий Зимовий табір Загону "Червоної Калини", який продовжує традицію зимового походу УСС-ів в Україні. Учасники на горі "Мерсер" біля "Вовчої Тропи". Ком. ст. пл. Я. Ставничий

1965 — V-ий Зимовий табір "Червоної Калини" на хуторі п. Клюфасів. Ком. ст. пл. Б. Клюфас

1966 — VI-ий Зимовий табір "Червоної Калини" на "Вовчій Тропі". Ком. ст. пл. П. Дармограй

1996 — Мандрівка під час табору в горах Адірандак

1996 — Учасники Зимового табору в Адірандак

1965 — Водно-мандрівний табір юнаків в Алгонквін парку під проводом "Ватаги Бурлаків"

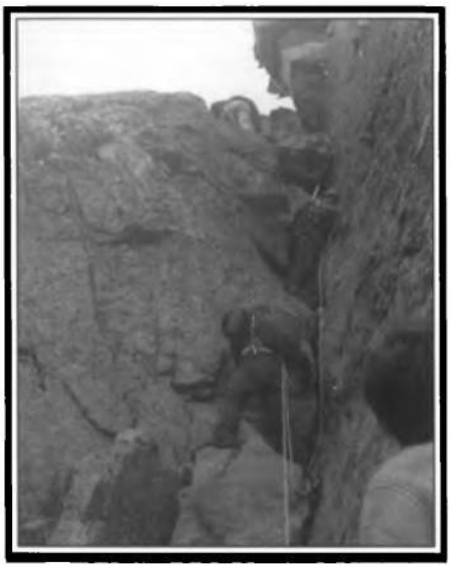

1971 — Високогірський табір юнаків в Колорадо. Провід "Ватаги Бурлаків"

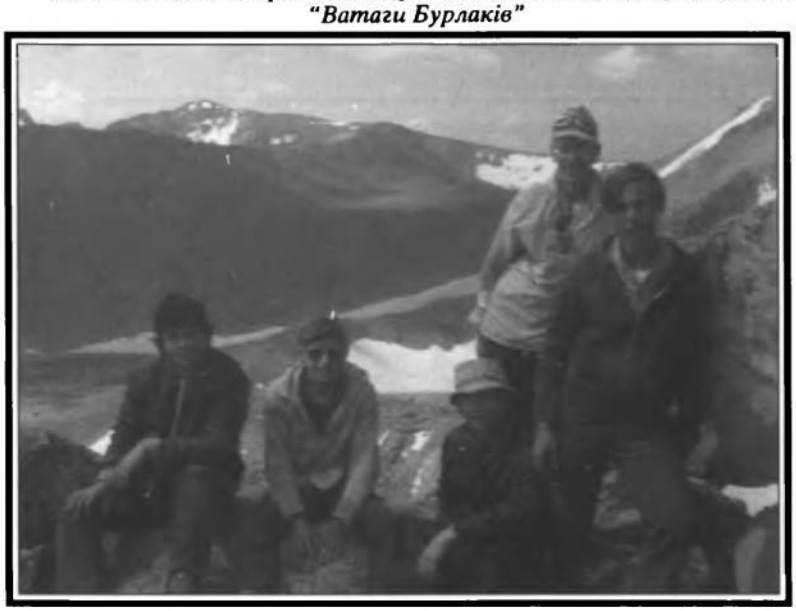

1971 — На мандрівному таборі з "Бурлаками" в Колорадо

1980 — Водно-мандрівний табір "З Побратимських Пригод". Члени "Побратими" і "Лісові Мавки"

1996 — Канойкарський табір "Лісових Чортів"

1997 — Пластунки без страху!

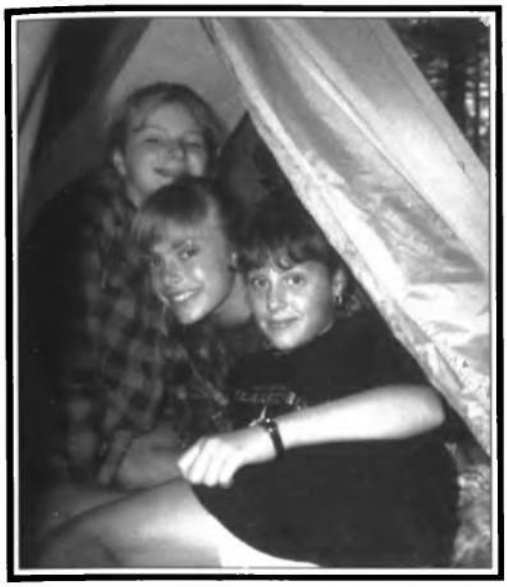

1994 — Учасниці кінного табору на пообідній тиші

1994 — Показове закінчення кінного табору

1994 — Їзда верхи з перешкодами

1994 — Кінний табір біля Гантеру, Нью-Йорк

1997 — Учасники і провід кінного табору біля церкви в Гантері. Ком. ст. пл. М. Драган

1964 — Перший летунсько-вишкільний курс під проводом пл. сен. Я. Гладкого і ст. пл. С. Лучканя

1965 — Відзнака летунсько-гірсько-морського табору на озері "Індіян"

1965 — Учасники табору з летуном ст. пл. С. Лучканем

1965 — пл. сен. М. Пежанський прилетів, щоб фільмувати табір

1970 — Учасники курсу в Адірондак з капітаном ст. пл. Б. Гермаком

1996 — Іменування юнака О. Денисенка на скоба-обсерватора

1956 — Лещетарські змагання в Оренджвіл біля Торонта

1998 — пл. сен. Т. Хархаліс, "Бурлака"

1999 — Вдоволені обличчя учасників лещетарського "Бурлацького" табору в Ґленс Фолс, Нью-Йорк

1998 — Штуки на снігу

1998 — Лещетарський табір на горі Ґор в Нью-Йорку продовжує чар зимового пластування. Ком. пл. сен. А. Ганкевич

80-ті роки — Юначки підготовляються до вечірньої програми

80-ті роки — Транспорт юнаків

1988 — Люксусовий сніданок в "Лендмарк" готелю

"Сипле, сипле, сипле сніг..."

Юначки на витягах

1993 — Закриття та розлука на Бурлацькому таборі

1989 — Спів і музика під час традиційного таборового "Миколайка"

1970 — На канойках під час "Водного Табору"

1984 — Юнацтво вирушає на прогульку

1984 — Відбиванка над озером

1984 — Ранній наказ

1984 — Учасники "Водного Табору"

1980 — Піднесення прапорів

1994 — При вогні на таборі в Канаді

1996 — Учасники табору на канойках на Рейставн Лейк

1995 — Юнацтво гріється при вогні

1997 — Провід "Морського Табору"

1998 — Юначки відпливають на вітрильнику "Акула"

1998 — Юначки при гутірці про летунство

1998 — Учасники табору на вітрильнику

1998 — Вирушають на прогульку...

1998 — Нічна тиша...

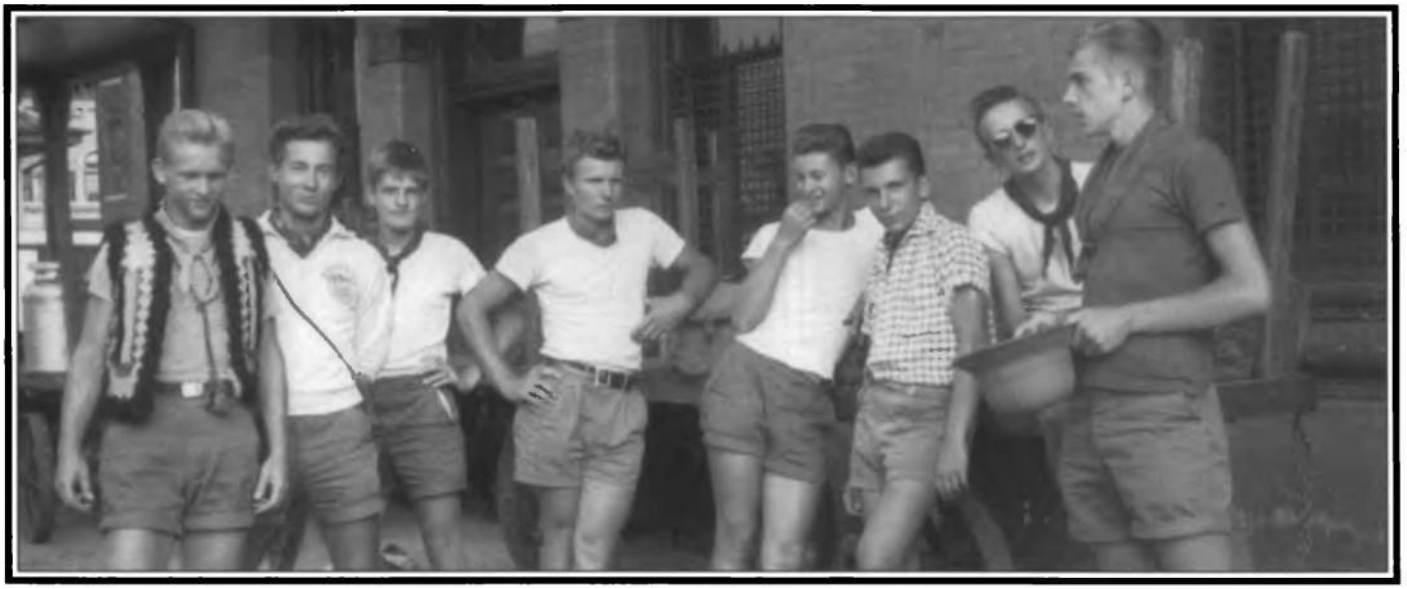

50-ті роки — Готуються на прогульку

1958 — Табір "Лісових Чортів" "Крутогори"

50-ті роки — Вельосипедна прогулька

1996 — "Бурлаки" — вельосипедний табір

1998 — Завзятий вельосипедист

1998 — Бурлацький гірсько-вельосипедний табір

1998 — Вельосипедний табір в Лігайтоні, Па

1989 — Наймолодші учасники "Родинного Табору" в Лейк Джордж, Нью-Йорк

Батьки на прогульці на гору "Вашінгтон" в штаті Нью-Гемшір

1995 — Показ ноші під час вогню на "Родинній Вогні X" в Алегейні Стейт Парку

1989 — Відкриття і прочитання наказу на "Родиннім Таборі" в Лейк Джордж, Нью-Йорк

1996 — Родинний табір, "Родинна Ватра XI" у штаті Вірджінія

1992 — Пластова молодь гуртується на "Родинному Таборі"

1997 — "Родинна Ватра XII". Ком. табору пл. сен. О. Денисик з членами проводу

1997 — "Родинна Ватра XII" на "Тихім Озері" з участю понад 150 пластунів і членів Пластприяту

1974 — Учасники і провід першого спортивно-вишкільного табору "СВТ" кур. "Червона Калина" на "Вовчій Тропі". Отаман пл. сен. Л. Штинда

Відкриття таборової "Олімпіяди"

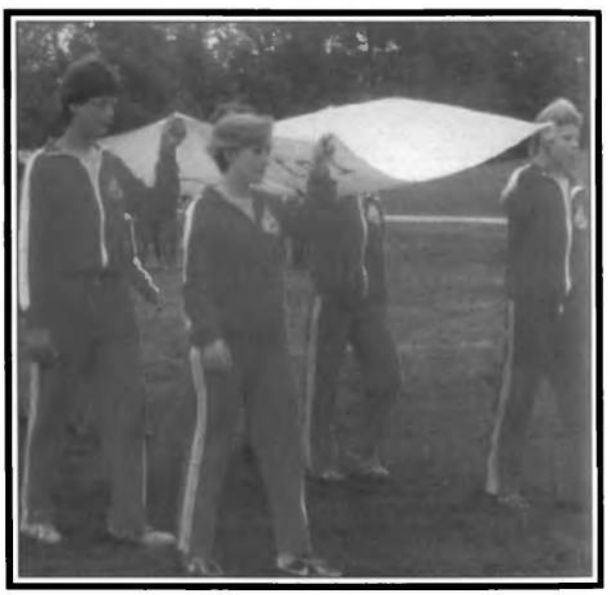

Учасники табору вносять олімпійський прапор

Учасники і провід табору

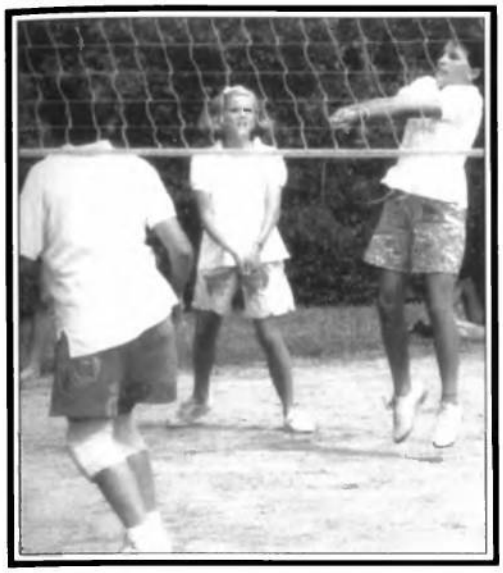

Відбиванковий змаг

Скок у височінь

Стріляння з рушниці

Стріляння з лука

Першуни "Олімпіяди"

1982 — Учасники і провід "СВТ" на "Вовчій Тропі"

1990 — "СВТ" на "Писаному Камені". Отаман табору пл. сен. Н. Нинка

1965 — Учасниці перших "Стежок Культури" на "Вовчій Тропі" заініційованих і ведених 2-им і 17-им кур. "Перші Стежі"

Ініціятори пл. сен. Л. Крупа, пл. сен. Л. Онишкевич, пл. сен. Н. Соневицька

1965 — "С. К. ч. 1" біля церкви у Гантері. Ком. пл. сен. Л. Крупа

1965 — Поет пл. сен. Богдан Кравців серед учасниць "С. К. ч. 1"

1966 — Провід табору "С. К. ч. 2" з поетом Е. Маланюком і письменником М. Понеділком

1972 — "С. К. ч. 5" в Римі з Блаженнішим Патріярхом Й. Сліпим. Ком. пл. сен. Н. Соневицька

1993 — "С. К. ч. 11" на Україні. Відвідання Митрополита Стернюка. Ком. пл. сен. М. Зелик

1995 — Члени "С. К. ч. 12" на Україні. Ком. пл. сен. Т. Бень

1999 — "С. К. ч. 13" в Україні під назвою "Новими Очима". Ком. ст. пл. Х. Назаревич

1988 — Карта України виконана новацтвом табору 7-річних. Ком. і організатор 7-річних пл. сен. Т. Самотулка

1988 — Таборовики працюють над картою України на "Бобрівці"

1988 — Таборовики будують хатку і прикрашують цвітом папороті

Новачата приглядаються до водяного колеса на оселі "Бобрівка"

1989 — Перший табір "Пташат" відбувся на "Союзівці". Ком. пл. сен. М. Мулик

1990 — Інсценізація пташат на головній залі "Союзівки"

1999 — Гри і забави в таборі "Пташат"

1999 — Пташата та провід табору приготовляються до розваги

1995— Учасники табору "Тато, Син, Донька" на озері Саранек, Н.Й.
Ініціяторами цих таборів від 1977-1995 був курінь "Лісові Чорти". Ком. пл. сен. Р. Алиськевич

1995 — Чекають, щоб закипіла вода

1995 — Пам'яткова світлина з гір і озера Адірандак

1995 — Річка "Савт крік" запровадить в озеро

1995 — Юначка Надя хвалиться успіхом

До нас шумить
зелений бір...

ВИШКОЛИ

ВИШКОЛИ ПЛАСТОВИХ ВИХОВНИКІВ В АМЕРИЦІ

пл. сен. Петро Содоль, ЛЧ

Вже в перших роках існування Пласту в Америці виринало питання підвищення кваліфікацій виховників методою курсів чи вишколів. Про це особливо говорилося вже від 1950 року в Станиці Нью-Йорк, яка в перших роках була переходовим пунктом багатьох пластунів в дорозі з Европи до нових поселень і скоро стала великою станицею — найбільш чисельною в краю і тому із більшими потребами та можливостями ініціювати і переводити вишколи. Тут також відбувся 1-ий КПЗ'їзд в квітні 1951, на якому обговорено потребу перевишколити виховників та "дати докладніші інструкції в виховних справах та про пластову літературу". І тоді почалися організовані вишколи.

Перший вишкіл-курс новацьких виховників відбувся в часі 23-30 червня 1951 коло Наровсбургу (Н.Й.) під керівництвом Старого Орла Теодозія Самотулки, учасників 11. Другий відбувся літом 1952 в Стретфорді (Н.Й.) під проводом Т. Самотулки із 18 учасниками. Третій вишкіл відбувся 12-18 липня 1953 на "Вовчій Тропі" під керівництвом Ореста Гаврилюка, учасників 22, з того 12 закінчили успішно.

Вишкільний табір-курс "Мала Береза", який відбувся від 12 до 26 серпня 1951 коло Нерровсбургу в стейті Нью-Йорк був першим інструкторським табором в Америці. Учасниками були юнаки розвідувачі у віці 16-18 головно з Нью-Йорку та Філядельфії (разом 19) під керівництвом коменданта Зенона Корчинського та бунчужного Юрія Ференцевича. Більшість абсольвентів цього вишколу були в проводах окружних таборів юнаків в 1951 та 1953. Другий вишкільний табір-курс юнацьких виховників відбувся від 25 липня до 2 серпня 1953 в Бабилоні (Н.Й.) під гострим оком самого Головного Коменданта Пластунів Яра Гладкого. Учасників було 14 — майже всі старші юнаки скоби із станиць східнього побережжя, з яких тільки 8 успішно закінчили. Для пластунок в серпні 1953 переведено курс юнацьких виховниць у рамках табору юначок на "Вовчій Тропі" із участю 18 пластунок.

Окрім таборів-курсів організувалося також курси виховників по станицях. Один з перших таких курсів для юнацьких виховників відбувся впродовж кількох субот в грудні 1952 в Нью-Йорку з ініціятиви Крайового референта УПЮ. Учасниками були головно старші члени 3-го куреня юнаків та частина із сусідніх станиць. Дехто з учасників вже виконував обов'язки впорядника, а більшість стали ними в наступних роках. Так, що в 3-му курені, який в тому часі мав 11 гуртків, всі впорядники молодших гуртків були члени старших гуртків. Подібно було в інших станицях, бо бракувало кваліфікованих виховників зпоміж УСП та УПС.

Наступні КПЗ'їзди виразно турбувалися вишколами виховників. 2-ий КПЗ'їзд в 1953 затвердив резолюцію, стверджуючи, що "успіх виховної праці в Пласті залежатиме в великій мірі від відповідної скількости виховників, охочих і готових вести пластову працю. Пластовий провід повинен звернути особливу увагу на вишкіл виховників та на постійне поглиблювання їхнього знання пластової ідеології і методики". А 3-ій КПЗ'їзд в 1955 ще раз ствердив, що "треба зарадити бракові виховників у Пласті та підвищити рівень їхнього знання і вишколу, що можна зробити тільки з допомогою урухомлення Кадри Виховників (КВ)...".

Отже не дивно, що організація і переведення вишколів набрала більш систематичного і ширшого розмаху щойно після 1955 коли появився Правильник КВ, який подав нову систему трьох ступенів КВ, рямові програми вишколів для тих ступенів та створив організаційну структуру референтур вишколів від ГПБ, КПС до Станиці. На підставі правильника КВ в лютому 1956 на пост крайового референта вишколу КПС покликало Ольгу Кузьмович, а в квітні 1957 референтуру пе-

ребрала Ганна Коренець, яка виконувала цю функцію протягом кількох каденцій до 1965. Референтура вишколу завела реєстри всіх виховників та плянувала, ініціювала і переводила вишколи новацьких і юнацьких виховників у формі одноденних відправ, кількаденних курсів та однотижневих таборів-курсів.

Вишколи впорядників УПН завдяки енергійній діяльності "Орлиного Круга" відбувалися регулярно та успішно через цілий час, а починаючи від 1956 були також періодичні вишколи гніздових. Але з юнацькими вишколами, які в той час переводилися окремо для пластунів і окремо для пластунок були клопоти. Їх тяжче було зорганізувати і окрім того вишколи для пластунів досить часто треба було відкликати через брак зголошень. Пластунів легше було заінтересувати вишкільним табором, де більшість часу присвячувалося практичному пластуванні.

Різні дискусії завершилися резолюцією КПЗ'їзду в 1963 р., яка вимагала організувати і переводити окремі вишколи-табори для підготовки таборових булав. Це зразу підхопив курінь "Лісових Чортів", який ще в 1962 р. уповноважив Мирослава Раковського організувати двотижневий міжкрайовий вишкільний табір таборових провідників під назвою "Лісова Школа" з програмою підготовленою Юліяном Крижанівським. Після довшої і дуже ґрунтовної підготовки першу ЛШ переведено в 1964 р. під командою Василя Палієнка із великим успіхом. Це заохотило курінь "Ті, що греблі рвуть" перевести подібний табір "Школу Булавних" для пластунок вже в 1965. Після 1968 обидва вишколи, як міжкраєві, перейшли під керівництво ГПБ, але ці вишколи дальше переводилися в ЗСА і переважаюча більшість учасників все була з цього терену.

Наступним критичним моментом у ділянці вишколів були Збори КУПО в 1973, які доручили усучаснити Правильник КВ та одобрили створення "Скобиного Круга" (СК) як об'єднання всіх юнацьких виховників. Вже в грудні 1974 затверджено нові правильники КВ, окремо для УПЮ і окремо для УПН. Вишколи виховників для обох уладів радикально змінено в напрямі більш конкретної підготовки на виконування функцій впорядника гуртка чи впорядника роя та зв'язкового чи гніздового. Фактично система вишколів виховників УПН в рамцях "Орлиного Круга" зазнала мало суттєвих змін, але для юнацьких виховників це були революційні зміни, які заохотили багатьох пластунів і пластунок взяти участь у цих вишколах. Велика заслуга в цьому була Референта Вишколів СК Мирослава Раковського, який зумів зібрати і оформити в підручники матеріяли для переведення юнацьких вишколів та протягом трьох каденцій (1973-83) пильнував розвиток цих вишколів. Ця система витримала до 21 століття.

Окрім вище згаданих, час до часу переводилися "Рада Орлиної Спеціялізації" для виховників УПН, вишкільні курси морського пластування для юнацьких виховників заінтересованих у цій ділянці та інші.

1986 — Бунчужний Е. Дувалко веде Крайовий Вишкільний Табір "КВТ" під час дефіляди перед Начальним Пластуном

1986 — Комендант пл. сен. П. Содоль ґратулює учасникам КВТ, які одержали відзначення

1986 — Іменування скобів і вірлиць. КВТ III

1986 — Комендант вручає посвідки та відзнаки учасникам КВТ III

1986 — Три кандидати на вмілість "Три пера" перед відходом в ліс на три дні

1991 — КВТ V — Члени і провід на "Вовчій Тропі". Комендант ст. пл. М. Якубович

1991 — Дозвілля у таборі

1991 — Учасники табору приємно проводять час дозвілля

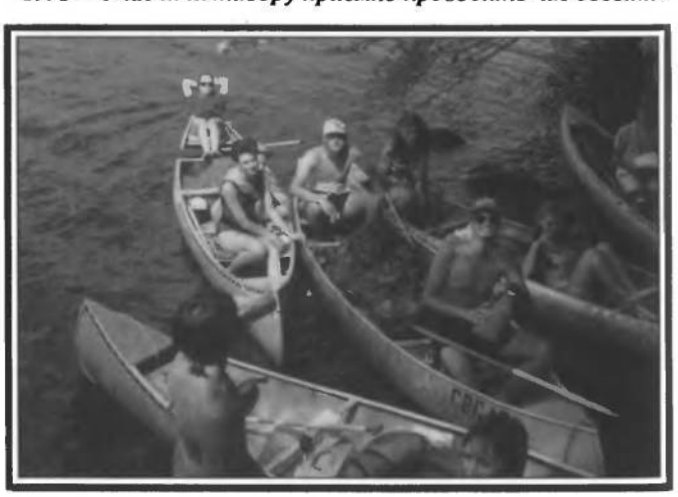

1991 — Дводенна канойкарська прогулька на озеро Саранек штату Нью-Йорку

1997 — КВТ VIII — учасники закінчили теренову гру на "Вовчій Тропі"

1997 — Провід КВТ VIII "Слідами Перших Пластових Таборів у ЗСА" у Нерровсбурґу. Ком. ст. пл. Р. Гриців

1997 — Змаг сірників

1997 — Юначка користується модним транспортом, який самі таборовики змайстрували

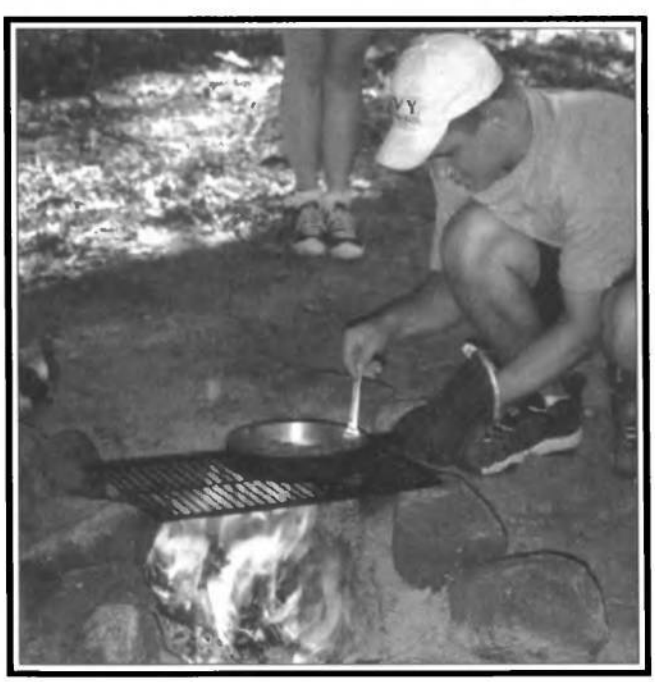

1997 — Кухня на КВТ

1964 — Перша "Лісова Школа", стоїть комендант пл. сен. В. Палієнко, в першому ряді справа ст. пл. П. Содоль, зліва ст. пл. А. Черник

1968 — "Лісова Школа", Гантер

ЛІСОВА ШКОЛА

1964 — Учасники стоять в черзі по їжу до кухні...

1967 — Табір перевіряє голова ГПБ, пл. сен. Ю. Ференцевич

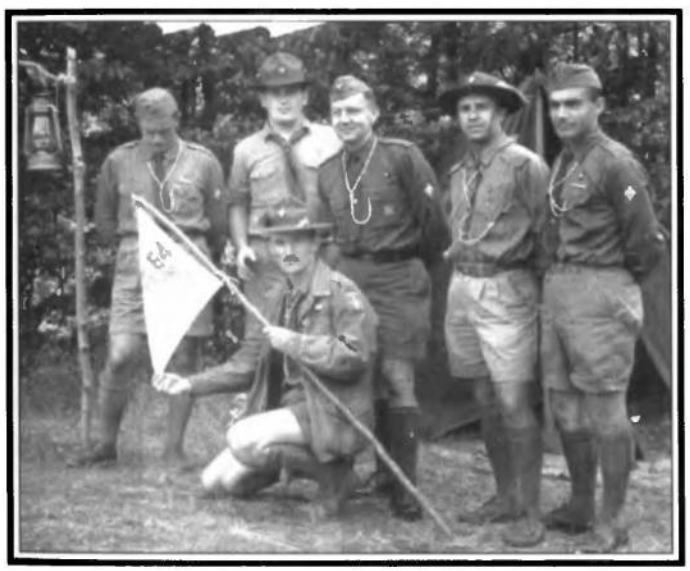

1964 — Провід першої "Лісової Школи"

1967 — Присутність перевіряє пл. сен. Ю. Український

1967 — Комендант ЛШ, пл. сен. П. Содоль з проводом та учасниками

ЛІСОВА ШКОЛА

1975 — Вид на площу табору під час збірки на відкриття дня

1972 — Мішок на воду

1983 — Друга стежа ЛШ-83 "Хлопці Лісові"

1975 — Старшина і учасники "Вишколу Бунчужних"

1983 — Учасники після повороту з короткої мандрівки при вході до табору

1989 — Учасники "Вишколу Булавних" ЛШ-89 після теренової гри

1983 — Збірка учасників ЛШ

1975 — Комендант, пл. сен. П. Содоль з проводом і учасниками ЛШ-75

1983 — ЛШ-86 — комендант, пл. сен. Ю. Саєвич перший ряд, другий зліва

1999 — На одному із кухонних столів... ЛШ-99 — комендант, пл. сен. Ю. Данилів, перший ряд, другий зліва

1998 — Збірка на відкриття дня

1996 — Ранішня збірка — До правого рівняй...

1998 — Танок при ватрі

1991 — Пластуни і пластунки з України і Польщі — учасники ЛШ і ШБ

1953 — 19-ий Вишкільний Табір Новацьких Виховників "Орлина Ватра" на "Вовчій Тропі". Ком. пл. сен. Т. Самотулка

1957 — Учасники 25-го Курсу Новацьких Виховників на "Вовчій Тропі" під час спорту

1963 — Провід Новацького Вишколу на "Зеленому Ярі" в Дітройті

1963 — Вишкіл Новацьких Виховників на "Зеленому Ярі" в Дітройті

1965 — При вогнику — провід 39-го Вишколу Новацьких Виховників "Світ Казки" на "Новому Соколі"

1967 — Провід Вишколу Новацьких Виховників "Чарівна Іскра" на "Вовчій Тропі". Ком. пл. сен. Я. Пришляк

1967 — Учасники 41-ої Ради Орлиного Вогню — Новацький Вишкіл "Червона Іскра" на "Вовчій Тропі"

1968 — Поїзд чистоти на Новацьким Вишколі "Золота Стежка" на "Вовчій Тропі"

1968 — Юначки з квітами на Новацькому Вишколі "Золота Стежка" на "Вовчій Тропі"

1969 — Провід Вишколу Новацьких Виховників "Чарівний Шлях" на "Вовчій Тропі". Ком. пл. сен. Н. Кулинич

1971 — Учасники з тотемом Вишколу Новацьких Виховників "Лет Іскри" на "Писаному Камені"

1970 — Провід на тлі брами Вишколу Новацьких Виховників "Летючі Беретки" на "Вовчій Тропі". Ком. пл. сен. Ф. Старух

1973 — Братчик Славко з учасницями на Вишколі Новацьких Виховників на "Вовчій Тропі"

1980 — Учасники Новацького Вишколу "Стежки Нашої Мети" на оселі "Беркут" біля Чікаго

1980 — Провід Вишколу "Стежки Нашої Мети" Ком. ст. пл. О. Грицак

1991 — Учасники Вишколу Новацьких Виховників "Квіти Щастя" на "Новому Соколі"

1991 — Учасниці при грі — Вишкіл Новацьких Виховників "Квіти Щастя" на "Новому Соколі"

1991 — Учасниці майструють тотем Вишкіл Новацьких Виховників "Квіти Щастя" на "Новому Соколі"

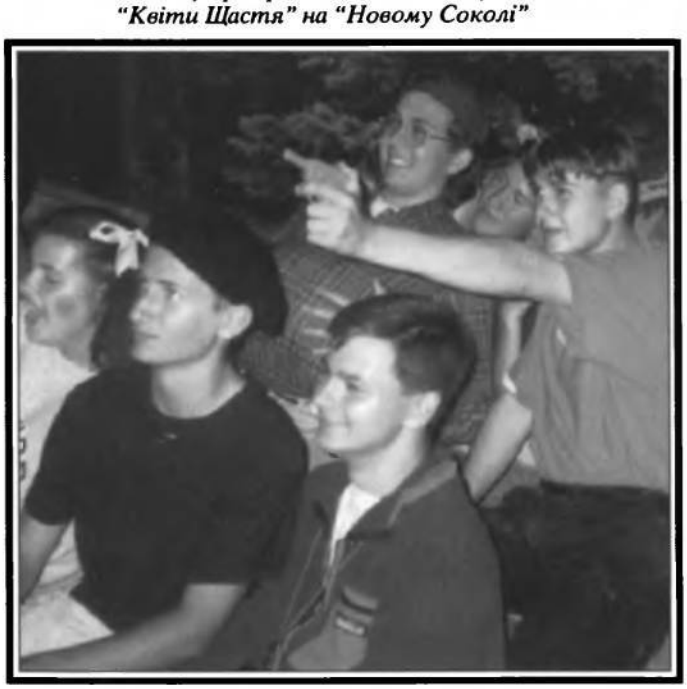

1993 — Самодіяльна гра на Вишколі Новацьких Виховників "На Крилах Надій" на "Писаному Камені"

1993 — Учасники 108-ої Ради "Орлиного Вогню" — Новацький Вишкіл "На крилах надій" на "Писаному Камені"

1993 — Самодіяльна гра — Маскарада на Вишколі Новацьких Виховників "На Крилах Надій" на "Писаному Камені"

1999 — Лялькoвий Театр — Вишкіл Новацьких Виховників на "Вовчій Тропі"

1997 — "Пластова Дружба" — Вишкіл Новацьких Виховників на "Вовчій Тропі"

1997 — Учасники роя "Видри" на Вишколі Новацьких Виховників на "Вовчій Тропі"

1999 — Провід в новацькому колі на Вишколі Новацьких Виховників на "Вовчій Тропі"

1969 — Учасниці "Школи Булавних" на "Бобрівці"

1972 — Біля брами до табору,
ст. пл. О. Балтарович і пл. сен. О. Кудьмович

1972 — Комендантка "Школи Булавних",
ст. пл. О. Балтарович звітує

1988 — Голова КПС, пл. сен. І. Сохан на відвідинах у ШБ

1991 — Кухар варить, кухня димить

1991 — Голова ГПБ, пл. сен. О. Гаврилюк при ватрі у Гантері

1994 — Учасниці ШБ будують браму

1994 — Учасниці ШБ при збудованій брамі

1991 — Юначки з України, Польщі, Аргентини, Канаді і ЗСА на "Школі Булавних". Посередині пл. сен. О. Кузьмович

ШКОЛА БУЛАВНИХ

1998 — Біля церкви у Гантері

1998 — Комендантка, пл. сен. Я. Ференцевич, з інструкторами ШБ

1996 — Остання ложка спільної їди...

1994 — На мандрівці

1998 — Майбутні провідниці та інструктори

1998 — Зі сміхом веселим, бадьорим

1991 — Зустріч з друзями з України на Вишколі Юнацьких Впорядників на "Вовчій Тропі" із гол. КПР пл. сен. І. Соханом

1997 — Вишкіл Юнацьких Впорядників"Мені Тринадцятий Минав". Ком. пл. сен. М. Кузьмович

1999 —Вишкіл Юнацьких Впорядників "Окремо Прийшли — Разом Дійшли". Ком. пл. сен. М. Кузьмович

Ліси, поля
до вільних гір...

ЗУСТРІЧІ

ЮВІЛЕЙНІ МІЖКРАЙОВІ ПЛАСТОВІ ЗУСТРІЧІ

пл. сен. Ольга Кузьмович

Від перших років існування Українського Пласту зустрічі та спільні прогульки пластунів були нерозривною частиною пластування. Та форма зустрічей для спільного таборування, спільних мандрівок і переживань повстала в українській спільноті саме серед пластунів, а вже від них запозичили собі її також інші. У світовому скавтінґу такі зустрічі відомі, як скавтові Джемборі, але вони мають дещо інше завдання. Пластові зустрічі, від тої першої на "Писаному Камені" у 1924 році мали і мають досі сильно українсько-національний характер і завжди у них є програма чи клич зв'язані із українською та пластовою тематикою. Пластові зустрічі, а було їх вже дуже багато, мали різний характер: були вони загальні, обласні, тайні, крайові, міжкрайові, мандрівні.

Пишучи історію наших зустрічей на терені ЗСА, добре пригадати оці перші, що відбулися в давньому минулому, а творять своїм значенням частину історії нашої організації.

Перша пластова зустріч відбулася 12-го липня 1924 року в Карпатах, на вершку "Писаного Каменя". Там зібралися представники полків із шости міст Галичини, представники табору УСП "Лісові Чорти" і пластовий провід із Верховним Отаманом проф. Северином Левицьким — Сірим Левом на чолі. На цій Зустрічі уведено форми та звичаї, що стали опісля з правила частиною усіх пластових зустрічей. Зібралося на цій першій зустрічі тільки 72 пластунів, але вона мала такий успіх, що вже в наступному році її повторено. Тим разом зустріч відбулася на скелях Бубнища у бойківських горах, а взяло в ній участь 205 пластунів. Після двох днів таборування пішли вони під проводом проф. Івана Чмоли на стрілецькі могили на гору Маківку, щоб їх упорядкувати та вшанувати Українських Січових Стрільців.

Третя зустріч відбулася рік пізніше, в 1926 р. на Пластовій Оселі "Сокіл", біля Підлютого, яку саме Пласт отримав від Митрополита А. Шептицького. Ця зустріч була получена із посвяченням куренів та зібрала таку велику кількість пластунів та громадянства, що це викликало зацікавлення Пластом і переслідування польською поліцією. Тому пластовий провід вирішив більше таких великих зустрічей не улаштовувати і в наступних роках, аж до 1930-го року, коли Пласт розв'язали польські чинники, відбувалися пластові зустрічі областями. Найбільше численною і найважливішою була в тих роках зустріч Волинських пластових округ у містечку Олександрія на Рівенщині. Вона мала тим велике значення, що зібрала пластову молодь Галичини і Волині та дозволила їм познайомитися, подружитися а рівночасно познайомити з Пластом волинське населення. В тих роках відбувалися також малі зустрічі, але небезпечні своїм характером поміж пластунами Галичини і Карпатської України. Вони проходили у карпатських горах, на границі між Польщею та Чехословаччиною і були особливо зворушливі.

Після розв'язання Пласту, нелеґальний провід т. зв. Пластовий Центр скликував пластунів на зустрічі у недоступні закутини Карпат. Перша така тайна зустріч відбулася на горі Гриньків у 1931 році, а друга рік пізніше на горі Довбушанці, найбільше дикій частині Карпат, Ґорґанів.

Після віднови Пласту по Другій Світовій Війні віджила також дуже скоро традиція наших зустрічей. Перша зустріч відбулася в періоді, коли українські еміґранти жили у переселенчих таборах в Німеччині. Тому і ця зустріч відбулася біля міста Авґсбурґ у Баварії у вересні 1946-го року. Друга, ще більша з участю 1200 пластунів і пластунок та представників чужонаціональних скавтських організацій і численного українського громадянства, відбулася у баварському містечку Міттенвальд, у 1947 році. Обидві ці зустрічі мали на цілі відзначити 35-річчя від заснування Пласту, а рівночасно показати його відродження і високий рівень його членів, що знову масово вступали у ряди відновленої і свобідної організації.

Після переселення майже усіх біженців до заморських країн і перенесення там пластової організації вже у 1957 році можна було гідно і величаво відзначити 45-річчя Пласту, Ювілейною Зустріччю, яка відбулася на пластовій оселі "Пластова Січ", біля Ґрефтону у Канаді. Вона мала торжественний

характер великим числом учасників — 1096 та присутністю, як почесних гостей Основника Пласту д-ра Олександра Тисовського і Начального Пластуна — проф. Северина Левицького, Сірого Лева. Це перший раз вони — духові батьки Пласту зустрілися знову та переживали велике відродження так дорогої їм організації молоді. На Зустрічі була виведена широка програма, якої кульмінаційною точкою і кличем була "Мандрівка Областями України" у прегарних національних одягах усіх областей, на тлі великої карти України.

20-ті роки — Пластові виховники та Добродії Пласту в Підлютім, Галичина

1925 — Пластова зустріч на горі Маківці

1928 — Зустріч галицьких пластунів на Говерлі в Карпатах

1925 — Пластова зустріч на Бубнищі

1923 — Посвячення стрілецької могили на цвинтарі у Бучачі, Галичина

20-ті роки — Провід та юначки на таборі на "Соколі"

ЮМПЗ У 50-РІЧЧЯ ПЛАСТУ

Літом 1962 року зорганізовано на "Вовчій Тропі" у 50-річчя Пласту Ювілейну Пластову Зустріч у формі тижневого таборування. Організаційну Комісію очолив пл. сен. Яро Гладкий, а комендантом ЮМПЗ став пл. сен. Юрій Ференцевич. ЮМПЗ проходила під кличем: "Шануй минуле — працюй для майбутнього" і була поділена в перших чотирьох днях після слів пластового привіту СКОБ. Три останні дні були призначені на святкове відзначення 50-річчя в присутності запрошеного українського громадянства і чужинецьких скавтів. Організаційна комісія працювала від вересня 1961 року до серпня 1962 р., коли то перебрав обов'язки провід ЮМПЗ під керівництвом пл. сен. Ю. Ференцевича, що складався із 56 осіб. На ЮМПЗ було 10 таборів із 1716 учасниками, з того 1422 із ЗСА і 216 з Канади. Гостей, що прибули на останні три дні було біля 3 тисячі, в тому група американських скавтів, литовців, естонців і поляків. В часі ЮМПЗ появився окремий журнал для учасників, в тому одне репрезентаційне видання на 56 сторінках, багато ілюстроване, призначене для гостей п. н. "Вогонь Дружби". Появився також інформатор англійською мовою для чужинецьких скавтів п. н. "Де Спарк". Виданнями з приводу ЮМПЗ завідували курені УСП і УСП "Сіроманці". У працях перед ЮМПЗ як і самій зустрічі брали також участь пластуни із Канади в числі 216.

На жаль в цій Зустрічі не взяли участи "батьки" пластової організації. Начальний Пластун — Сірий Лев помер зимою перед ЮМПЗ, а Основник Пласту — д-р Тисовський не зміг приїхати із-за поганого стану здоров'я.

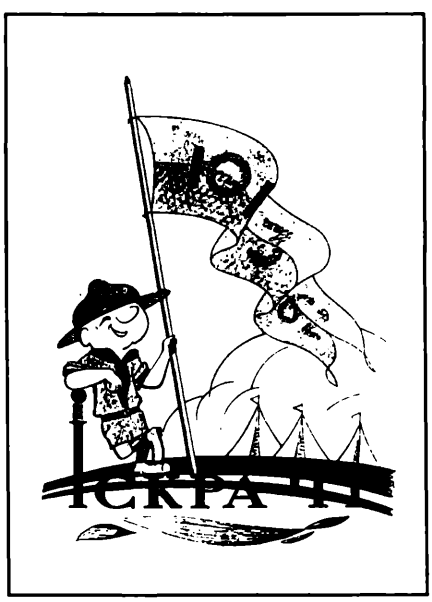

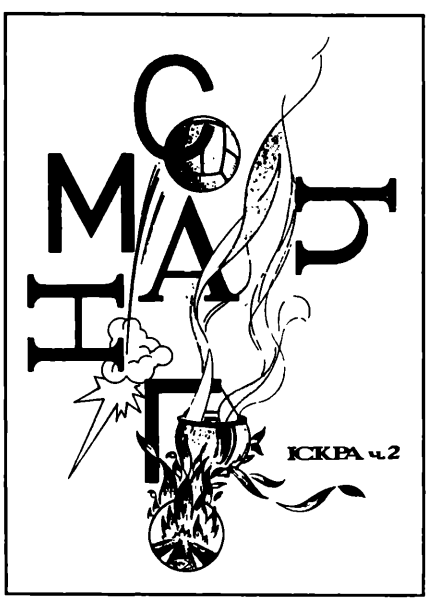

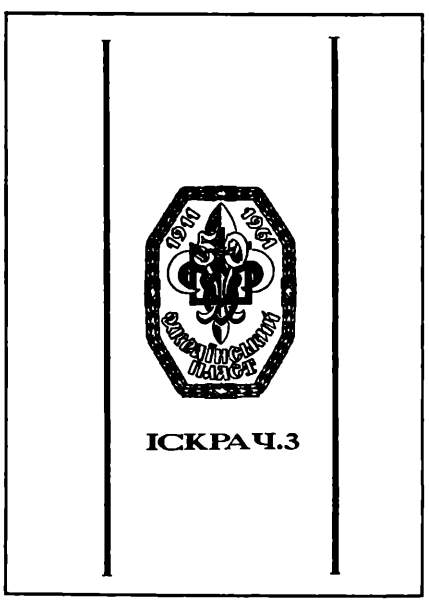

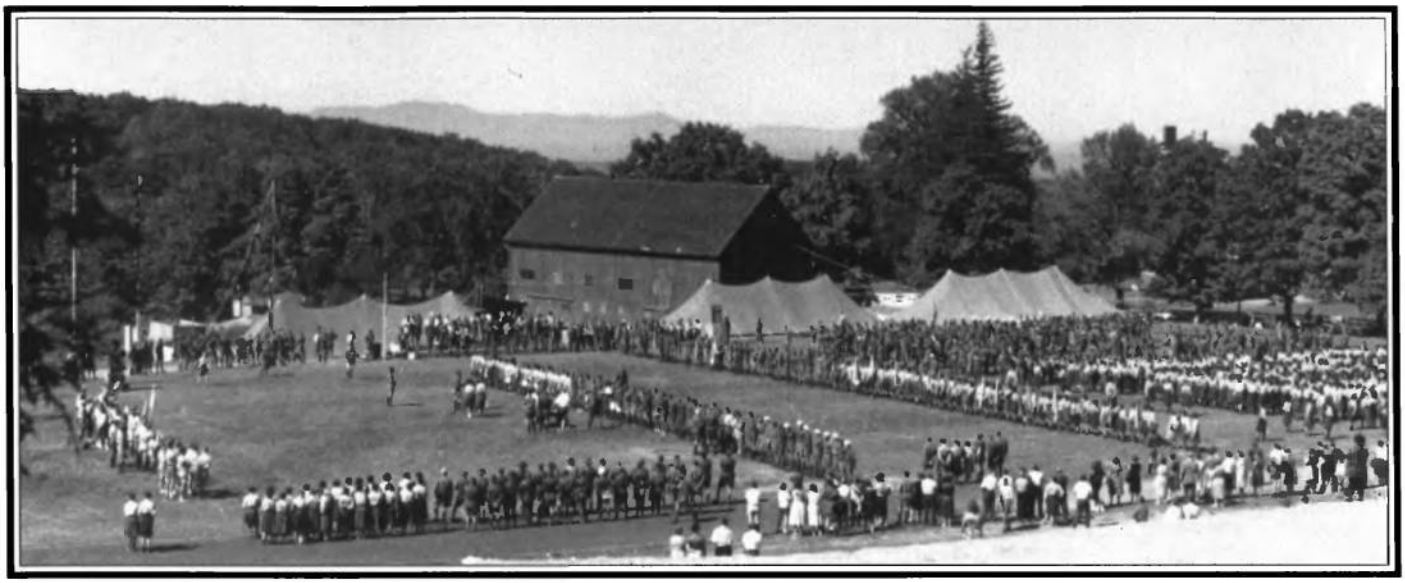

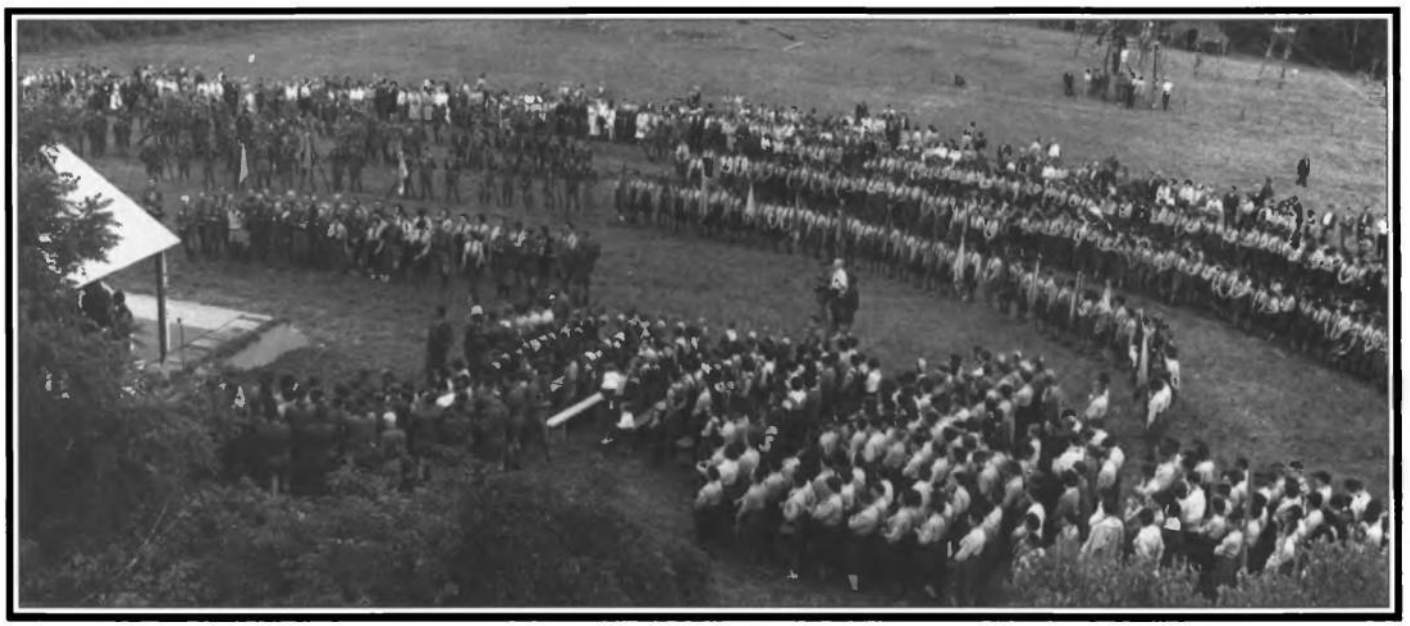

ЮМПЗ — 62

ЮМПЗ У 60-РІЧЧЯ ПЛАСТУ

Для підготовки чергової зустрічі на терені ЗСА покликано Організаційну Комісію під проводом голови пл. сен. Зенона Корчинського. Головою Крайової Пластової Старшини був у тому часі пл. сен. Павло Дорожинський. ЮМПЗ—72 заплянована була знову на "Вовчій Тропі", як найбільшій пластовій оселі в ЗСА та відбулася в днях 19-27 серпня під кличем: "Пластова ідея завжди жива". Комендантом ЮМПЗ покликано пл. сен. Ігоря Короля із штабом 54 пластунів і пластунок йому до помочі.

У ЮМПЗ взяло участь 663 юначок, 527 юнаків, 240 старших пластунів, 335 старших пластунок, 60 новаків, 44 новачок, 346 членів сеніорату. Зареєстровано 1,605 гостей в тому в останніх днях також були представники скавтів: мадярських, латвійських, литовців і поляків. Всього разом було зареєстровано включно із гостями 3820 осіб.

На ЮМПЗ видано окрему брошуру п. н. "Іскри Дружби", під редакцією пл. сен. Любомира Онишкевича, а на ЮМПЗ видано три однодневки також під зарядом членів куреня "Сіроманці", якого членом є пл. сен. Л. Онишкевич. Як гості ЮМПЗ були пластуни з Австралії, Аргентини і Великобританії, як також учасниками були пластуни із Канади.

Несподіваним гостем цієї ЮМПЗ був Мученик-Ісповідник Владика Василь Величковський з України, який відправив окремий молебень. Присутніми були на відкритті і закритті Владика Мстислав Скрипник з УПЦ і Владика Йосиф Шмондюк УКЦ, які відправили Служби Божі. На закритті були численні гості — представники різних українських організацій. Окрему програму на цій ЮМПЗ мало новацтво, для яких був влаштований новацький злет, під керівництвом пл. сен. Теодозія Самотулки. Юнацькі учасники відбули заплянованy прогулянку до Гантеру, на "Союзівку" і на Оселю СУМА, а на терені Оселі підготовано виставку пластової творчости юнацтва. Виведено також юнацтвом показ національної ноші та історичних пластових одностроїв. Не бракувало також спортових зайнять як і теренових змагів. Прапор ЮМПЗ був виготовлений в Австралії і був переданий після цього, як повівав там, відтак в Аргентині та Великобританії, звідкіля його привезено до ЗСА. Святочним моментом цеї ЮМПЗ було заприсяження Начального Пластуна в особі пл. сен. Юрія Старосольського, яке перевела святочно голова Головної Пластової Ради пл. сен. Ольга Кузьмович. Начальний Пластун запалив із горіючого смолоскипу переданого пластунками з Австралії вічний вогонь та промовив до учасників.

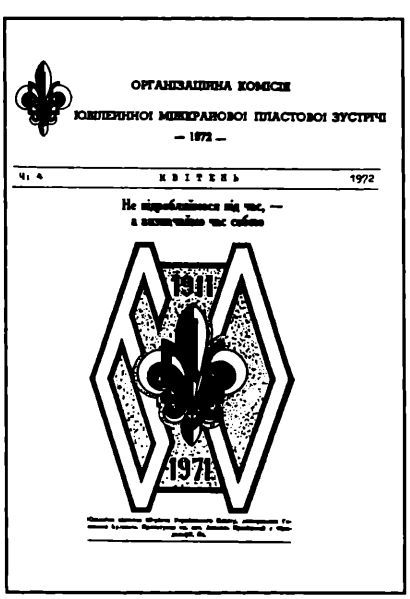
ОРГАНІЗАЦІЙНА КОМІСІЯ

ЮВІЛЕЙНОЇ МІЖКРАЙОВОЇ ПЛАСТОВОЇ ЗУСТРІЧІ

— 1972 —

КВІТЕНЬ 1972

1911

1971

ЮМПЗ — 72

ЮМПЗ У 70-РІЧЧЯ ПЛАСТУ

У 70-річчя Українського Пласту літом 1982 року переведено традиційно на "Вовчій Тропі" у місяці серпні чергову Ювілейну Пластову Зустріч на терені ЗСА під кличем: "Пластова єдність і братерство", якої комендантом був пл. сен. Всеволод Гнатчук, а головою Організаційної Комісії пл. сен. Андрій Ластовецький. ЮМПЗ, тривала, як і попередні, один тиждень серпня, мала добре підготовану програму, на початку якої відбулися мандрівні та високогірські прогульки, а на закінчення день дружби і покази вмілостей і народної ноші та звичаїв. У цій зустрічі взяли участь представники усіх шістьох пластових організацій, що діють у світі, а це крім господарів і великої, як завжди групи з Канади були пластуни з Австралії, Великобританії, Аргентини і Німеччини. До святочного відкриття ЮМПЗ стануло 1,500 пластунок і пластунів, усіх чотирьох Уладів. На ЮМПЗ взяли участь у торжественних Богослужбах Митрополит УПЦ Мстислав і Архиєпископ-Митрополит Степан із УКЦ. Вони спільною молитвою також відкрили зустріч. У торжественному закінченні ЮМПЗ взяли участь м. і. голови інших молодечих українських організацій, а це СУМА і ОДУМ як також президент СКВУ мґр. Іван Базарко. Гостями були також скавти з Естонії, Мадярщини, Литви і Польщі як і понад 60 членів СУМА зі своїми провідниками, які прибули з табору в Елленвіл. Почесним гостем ЮМПЗ був Начальний Пластун д-р Ю. Старосольський який виголосив на закінчення слово до зібраних пластунів та гостей. Як тривалий спомин ЮМПЗ залишилися три однодневки, що їх редаґували та видали члени куреня УСП і УПС "Сіроманці".

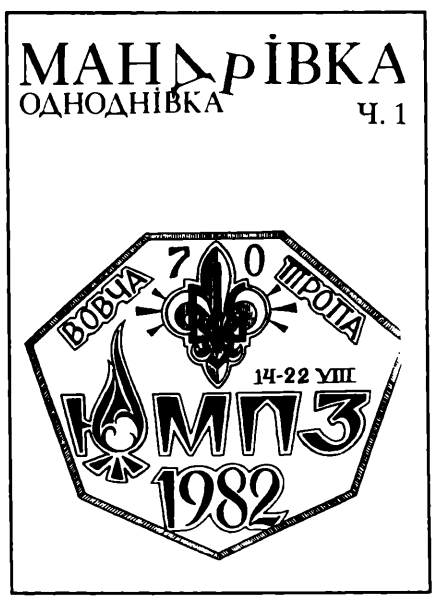

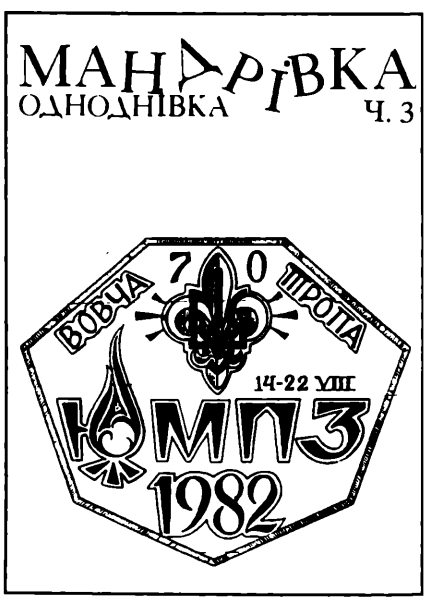

ЮМПЗ — 82

1911
1961

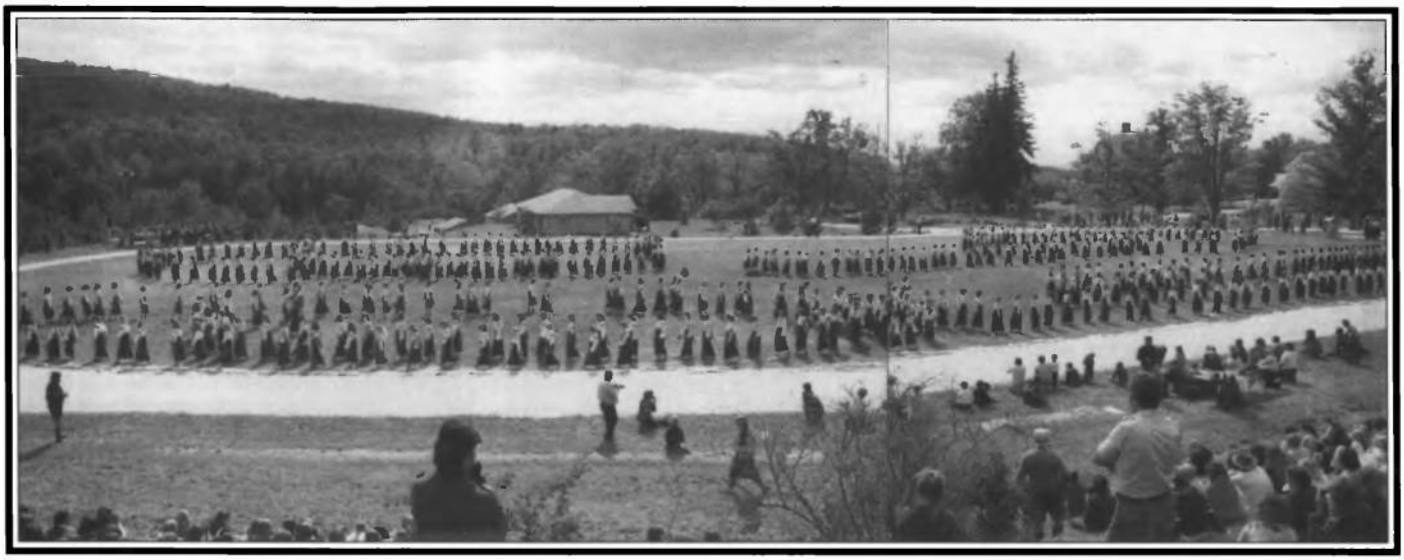

ЮМПЗ – 82

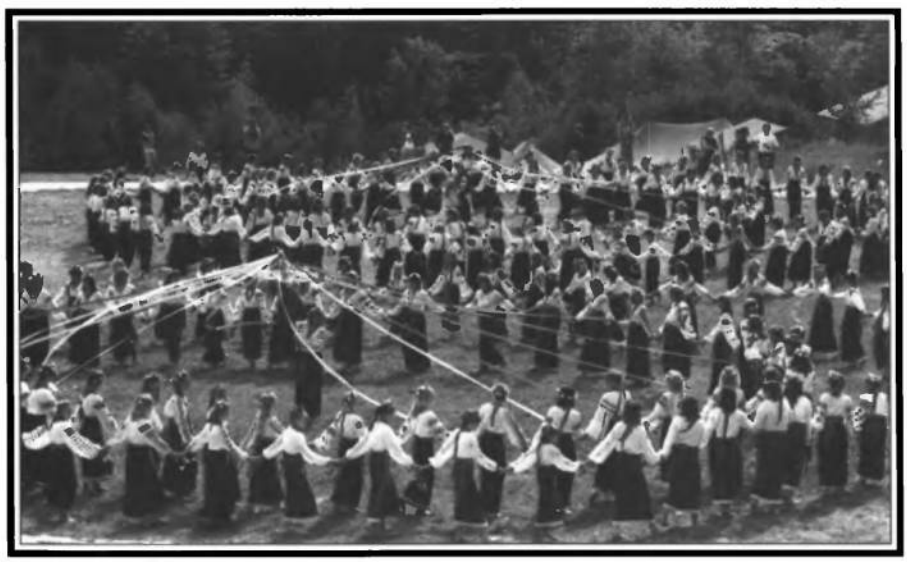

ЮМПЗ У 80-РІЧЧЯ ПЛАСТУ

ЮМПЗ, що відбулася у серпні 1992 року вибрала своїм кличем "Один Пласт — Один Світ" і проходила під проводом коменданта пл. сен. Бориса Павлюка та численних співробітників, які проводили таборами першого і другого етапу. Організаційну Комісію провадили спершу пл. сен. Олександер Черник, а відтак його обов'язки перебрав пл. сен. Юрій Савицький. В першому етапі були табори мандрівно-гірський, водний, високогірський, байдарський, кінний, вельосипедний та олімпійський, а в другому відповідна програма на оселі "Вовча Тропа". Тут особливо на передовому місці став переведений окремою групою пластунок "Вечір Пісні й Танку". Там теж таборували учасники новацького підтабору в числі 168 новаків і новачок. В юнацьких таборах взяло участь 633 юнаків та юначок. Старшого пластунства зареєстровано 266, а сеніорів 195. На закінчення зустрічі прибули також представники польських та російських скавтів. Усіх разом на цій ЮМПЗ було біля 1500 пластунів і пластунок та на закінченні численні гості. Слід відмітити, що на закінченні цієї ЮМПЗ був присутній як почесний гість амбасадор України Віктор Батюк з дружиною та внуком. Він виголосив до пластунів тепле слово від себе і Президента України, з нагоди першої річниці незалежности української держави. У ЮМПЗ взяли участь гості-пластуни з Австралії, Канади, України, Польщі, Бразилії, Чехословаччини, Німеччини і Великобританії як також на закриття прибула делеґація СУМА.

На ЮМПЗ появилися чотири випуски чепурної однодневки, яку підготовила редакційна колеґія під проводом ст. пл. Адріяна Геврика. Перебіг ЮМПЗ був сфільмований, а зокрема виведені на закінчення ЮМПЗ народні звичаї.

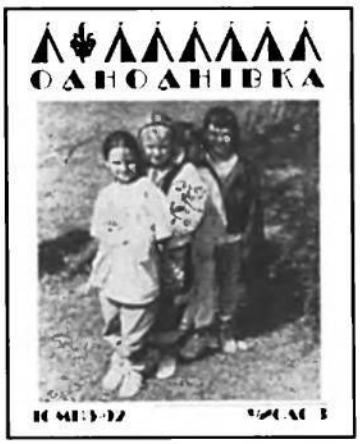

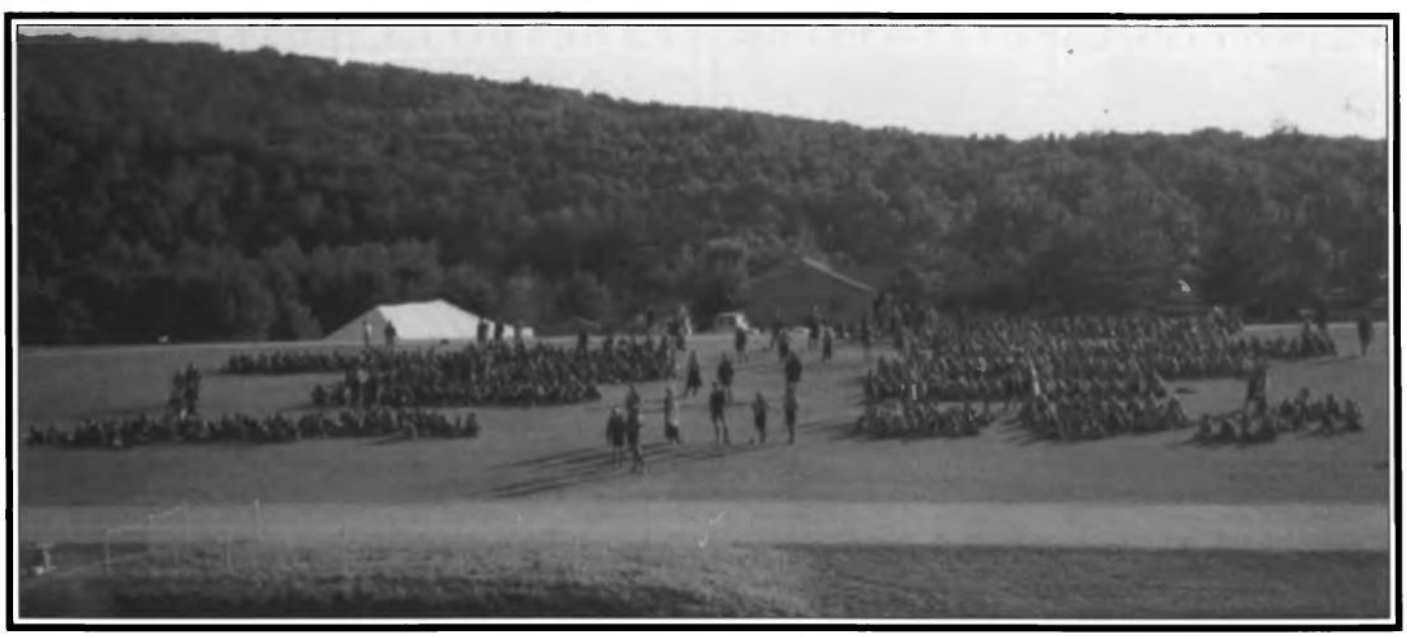

ЮМПЗ 1992

ЮМПЗ — 92

ЮМПЗ 1992

ЮМПЗ 1992

ЮМПЗ 1992

Морський

ЮМПЗ 1992

ЮМПЗ 1992

На ясні зорі
тихі води...

УЛАДИ

ПЛАСТОВЕ НОВАЦТВО

Сірий Орел Орест

Перші вістки про новацьку працю датуються 1-им травня 1949 р., коли то повідомлено, що в Нью-Йорку існують новацькі рої. У вересні 1950 року вже звітовано про числовий стан новацтва: 103 новаків і 150 новачок, разом 253.

12.X.1950 покликано першого крайового референта УПН-ів. Ним став ст. пл. Орест Гаврилюк. Тоді теж вийшов перший обіжник із напрямними праці для УПН. А 1.I.1951 обов'язки крайової референтки УПН-ок обняла пл.сен. Іванка Кучер.

Першим гніздом новаків, що оформилось організаційно й було затверджене Крайовою Пластовою Старшиною, було 1-ше Гніздо УПН "Крилаті" в Детройті. Для новачок аналогічно – 2-ге Гніздо УПН "Квіти з Верховини" в Чікаго.

Праця проводилася системою щотижневих сходин роя (найчастіше суботами, після науки в українських школах) та щомісячних збірок гнізда. Окрім того доривочно прогулянки, змаги, вогники. Але найважливішими в системі виховання новацтва були і є новацькі табори.

Перший табір новаків "Вогник" відбувся на оселі оо. Василіян у Нерровсбургу, 23.VI-8.VII.1951 під проводом Старого Орла. Згодом, коли закуплено кілька пластових осель, вони рік-річно гостили новацькі табори. Спочатку на оселі "Вовча Тропа" табори були чотиритижневі й чергувалися: один місяць новаки, другий — новачки. Появилися одначе труднощі з обсадою проводів таборів, бо небагато виховників могло присвятити місяць часу на табір. Перейшли, отже, на тритижневі табори. Деякі були теж двотижневі. Особливістю таборів стали історичні ігрові комплекси: перший із них "Отрок" (авторства "Старого Орла") — це історичні ігри княжої доби. Потім уведено теж історичні ігрові комплекси "Джура" (козацька доба) і "Звідун" (новітня історія).

Вишкіл новацьких виховників - черговий аспект діяльности. Підставовий вишкіл новацького виховника "Рада Орлиного Вогню" був переведений уперше в ЗСА "Старим Орлом" 23-30.VI.1951 у Нерровсбургу. Від того часу проведено около 100 подібних "Рад Орлиного Вогню". Вишколи організує Крайова Пластова Старшина, а переводить ланка новацьких виховників "Орлиний Круг".

У 1950 р. перенесено до ЗСА видавання новацького журналу "Новак". У 1953 р. його перейменовано на "Готуйсь". Він виходив на нашому терені по 1970 рік, а тоді його перенесено до Канади. Журнал новацьких виховників "Вогонь Орлиної Ради" виходить у нашій країні від 1950 р. за виїмком короткого часу, коли його публіковано в Канаді. Спочатку виходив неперіодично, а від 1986 р. появляється регулярно кожного кварталу.

Числовий стан новацтва зростав дуже швидко до 1962 р., коли нараховано 2116 новаків і новачок. Після того став він повільно, але стало падати і в 1999 р. виносив 415. Багато причин на це склалося, а деякі з них: Молодші покоління батьків, здобувши вищу освіту й улаштувавшися в країнах діяспори, оселюються щораз то дальше від колишніх скупчень української еміграції, що спричинює труднощі з довозом дітей до пластових домівок на зайняття. Та й світогляд тих молодших батьків уже інший. Народившись у ЗСА, вважають їх за свою батьківщину, хоча визнають своє українське походження й зберігають супроти нього певний сантимент. Отже, вже не відчувають такої потреби зберегти своїх дітей для українства. Ну й асиміляційні процеси проходять природним порядком. Це все складається на слабше відчуття потреби дати своїх дітей до Пласту, в порівнянні з попереднім поколінням батьків. Невідомим покищо фактором є вплив найновіших емігрантів з України, т.зв. "четвертої хвилі".

1955 — Свято Юрія, "Вовча Тропа". Сірий Лев переглядає новаків

1956 — Свято Юрія, "Вовча Тропа". Перехід до УПЮ

Новачка Христя Кузьмович читає "Готуйсь"

1978 — Табір "Веселка", Чікаго. Свято Івана Купала

1962 — Свято Юрія, Черче

1975 — Новацький зліт у 50-ліття УПН, "Вовча Тропа"

Табір новачок, "Вовча Тропа"

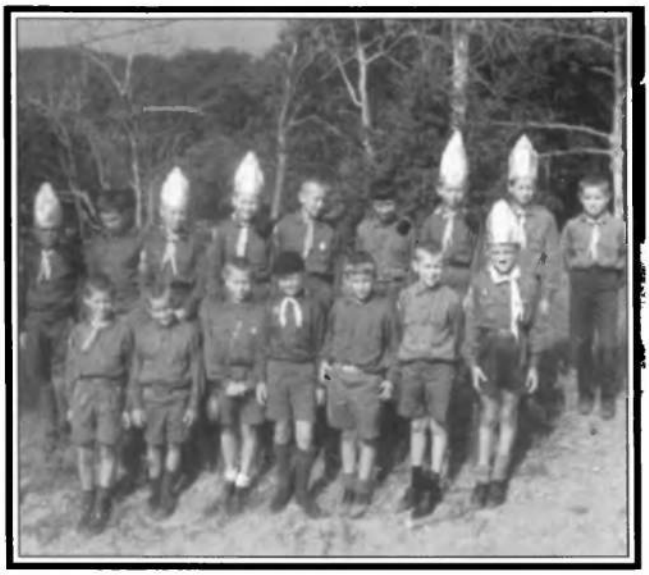

1965 — Табір новаків "Сини України". Колома, Вісконсин

Табір при молитві, "Вовча Тропа"

1997 — Новацьке Свято Юрія, Ґлен Ков. Новацтво передає іскру дружби

1964 — День Пластуна, Бобрівка. Табір новачок, комендант пл. сен. Ніна Самокіш

ПЛАСТОВЕ ЮНАЦТВО

пл.сен. Дарія Якубович, Бурв.

Пластова програма для юнацтва завжди намагалася охопити зацікавлення молоді в даному часі. Тому пластові виховники завжди старалися осягнути незмінні засади Пласту новими і цікавими засобами. Ціль Пласту — проста. Виховати характерну, альтруїстичну молоду людину, яка оцінює своє походження, плекає свою спадщину, щоби стати корисним членом своєї громади. Засоби для осягнення цієї цілі — необмежені.

Найважніша основна одиниця в житті юнацтва – це гурток. Життя в Пласті — це життя в гурт-ку. Це перше позародинне суспільство юнака/чки, яке вони самі організують і в якому вони діють.Тому більшість юнацьких занять відбуваються гуртками, відтак куренями, а опісля ширшими групами.

Юнацькі гуртки разом із своїми виховниками, мандруючи пластовим життєвим шляхом, здають пластові проби, навчаються різних вмілостей, плянують та переводять пластові мандрівки, грають гри, роблять гурткові та індивідуальні добрі діла, їздять на пластові табори. Усі юнаки/чки мають нагоду стати членами проводу своїх гуртків/куренів, де виробляють свої провідницькі здібності.

Коли Пласт почав творитися у ЗСА 50 років тому, спершу юнацьке життя організувалося групами, але в дуже скорому часі групи перетворилися в гуртки, а відтак в курені, коші, і пластова система почала діяти, і діє по сьогоднішній день. По великих Станицях діяло по два до три курені юначок і юнаків. Тут кипіло юнацьке життя. Курені стало змагалися, щоби бути кращими, щоби осягнути щось вищого. Менші Станиці мали нагоду позмагатися під час різних з'їздів.

Міжгурткові і міжкурінні змаги під час різних зустрічей стимулювали юнацтво до праці над собою. Такі змаги найчастіше були пов'язані із Святами Юрія та Орликіядами. Свята Юрія відбувалися вже 50 років кожної весни в різних місцевостях. Пластове юнацтво з'їжджається з усіх сторін ЗСА, щоби привітати весну, зустрітися з друзями інших станиць, та підготовитися до таборування літом. Роками, це був час позмагатися за першенство, за чаші у спорті, таборування і пластовій поставі. Натомість, Орликіяда скликала молодь до дружнього змагу з різних ділянок українознавства. Треба вивчити відповідні матеріяли на дану тему, підготовити до теми експонат, підготовити цікаву точку, а вкінці треба подати кандидата, який буде змагатися за першенство і честь куреня, щоби стати Гетьманом чи Гетьманівною Орликіяди. До того ще є зустрічі з друзями з різних Станиць, вечірка... Цікаве це наше життя в Пласті.

А в додатку до всіх вищезгаданих описів, юнацтво у Пласті має нагоду розвинути широке товариство молоді, з яким знайомиться на пластових таборах, зустрічах, Святах Юрія, Орликіядах, з різних сторін ЗСА, Канади, Европи та й України. Друзі, які залишаться близькими на ціле життя.

Юнацьке життя в Пласті може бути радісне, цікаве, повне переживань і пригод. Треба лиш щиро і віддано грати цю нашу пластову гру, а вислід увінчається успіхом.

1962 — Гурток "Тигри" 3-го куреня юнаків з Нью-Йорку на першій "Орликіяді" в Гемпстед

1963 — Пл. сен. А. Копистянський звітує голові КПС пл. сен. О. Кузьмович, відкриття "Орликіяди"

Плянування Орликіяди! Курінний "Орликівців" пл. сен. А.Копистянський по середині

1976 — "Орликіяда" з великим числом учасників — доказ її популярности

1981 — Відкриття XX-ої "Орликіяди" на "Союзівці"

1967 — Юнаки відповідають на питання

Юнаки у конкурсі запитів

Мішаний гурток станиці Нью-Бронсвик під час панелю

1992 — Експонат на "Орликіяді" готовий до точкування

Експонат, 17-го куреня Станиці Клівленд

Юнацтво прислуховується до виступів і чекає на свою чергу

Юнаки 3-го куреня Нью-Йорку виконують точку

Кандидати на Гетьманича і Гетьманівну

1978 — Гетьманівна і Гетьманич XVI-ої "Орликіяди"

1990 — Гетьманич 29-ої "Орликіяди"

1990 — Гетьманівна 29-ої "Орликіяди"

1990 — Юнацтво повертається з церкви після Служби Божої

Пластові "Rocket's"

1999 — Мішаний гурток станиці Бостон гордиться грамотою заслуги

Теренова гра ... відчитання морзетки

1950 — Окружна Пластова зустріч в Нью-Джерзі. Юнаки з 3-го куреня під час роздачі горячого чаю

1950 — Збірка юнаків під час окружної зустрічі, в Нью-Джерзі

1951 — День Юрія, Філядельфія... перед передачею прапора

1952 — Гурток "Беркут" із 3-го куреня в Н.Й. під час Свята Юрія в Черчі, на якому одержав 1-ше місце в міжгурткoвому точкуванні

1954 — Юначки готові до мети кулею

1960 — "Вовча Тропа" — юнаки

1960 — "Вовча Тропа" — юначки

1960 — "Вовча Тропа" — юнаки

1960 — "Вовча Тропа" — юначки

1961 — Пластовий Провід під час Служби Божої

1961 — Відкриття Свята Юрія. Робітничий Союз, Ґлен Спей

1984 — Свято Юрія. Маршують юначки станиці Пассейк

1984 — Мокрі, але задоволені із здобуття 2-го місця. 38-ий курінь, Пассейк

1996 — Готові до висліду змагу і роздання нагород

1993 — Відкриття Свята Юрія на "Вовчій Тропі". Ком. пл. сен. В. Попель

1998 — Провід Свята і представники КПС на "Вовчій Тропі"

1998 — Відчитання наказу. Ком. ст. пл. Олесь Брожина

2000 — Найкращий сховок від дощу в колибі на "Писаному Камені"

1998 — Точка на тереновій грі. Змаг на воді

1998 — Роздача грамот заслуги на закриттю Свята Юрія на "Вовчій Тропі"

СТАРШЕ ПЛАСТУНСТВО В ЗСА

ст. пл. Галя Кузишин-Голубець, ЛМ

Улад Старшого Пластунства (УСП) має свої початки ще в Україні і тому згадуємо про це тут хоч коротко. В 1923 р. створено Улад Старшого Пластунства для тих пластунів, які вже закінчили своє пластування в юнацтві та дальше хотіли продовжувати працю в Пласті. В 1924 р. відбувся перший З'їзд УСП в Станиславові (на який приїхали ст. пластуни і ст. пластунки зі станиславівської округи та зі Львова), а в грудні 1926 р. починає виходити вісник старшого пластунства "В Дорогу". Головною ціллю УСП в той час було зактивізування праці в пластових частинах, перейняття проводу Пласту в свої руки, та закріплення діяльности нового Уладу УСП.

В 1930 р. леґальний Пласт був розв'язаний польською владою, а пізніше, в час Другої Світової Війни, праця Пласту, а також і старшого пластунства була знов перервана. Слідуючим етапом відродження праці старшого пластунства є на еміґрації, спочатку в переселенчих таборах, а потім на нових поселеннях по різних континентах світу.

В половині 1950 р. на терен Америки переселилось багато членів УСП, які зголосились до Комісії для справ УСП при КПС-і, і при кінці 1951 р. вже існував крайовий провід УСП в Америці. Перше число старшо-пластунського журналу "На Зміну" почало виходити в березні 1951 р. Ціллю для УСП в той час було здобути вищу освіту, виховувати молодь та ширити серед американського студентства правду про українські національні змагання. Перший З'їзд Активу УСП-ів відбувся 25-26 серпня 1951 р. в Нерровсбурзі, Н.Й. з участю 39 членів УСП-ів, хоч чисельний стан УСП-ів нараховував 248 членів. Конечно треба було зактивізувати тих, які не брали активної участи у відновленні Уладу УСП на терені Америки.

Хоч в 1950-их і 1960-их роках відбувалися з'їзди УСП, проблема неактивности старшого пластунства не змінилася. Перестав виходити журнал "На Зміну" і аж після 4-го Загального З'їзду УСП (Америки і Канади) на Новому Соколі у 1957 р. почав виходити новий журнал "До Висот", який був спільно редаґований пластунами зі ЗСА і Канади.

Більшість УСП було поділено на осередки праці, а пізніше формувалися курені, які відігравали важну ролю у виховній праці, переведенні таборів та зустрічей, та скріпленні пластових ідеалів в праці з новацтвом і юнацтвом. З кінцем 1960-их та з початком 1970-их років, кількість учасників на з'їздах УСП зменшується, курені не провадять реґулярне звітування своєї праці і осередки УСП при станицях відіграють ролю тільки як інформативні тіла. В 1961 р. в Америці існувало 9 куренів УСП-ів, 13 куренів УСП-ок, та 18 осередків УСП-ок.

Старше пластунство наново зактивізувалося в плянуванні Ювілейної Зустрічі 1962 р., і численно брало участь в спортових змаганнях. В 1971 р. вперше за останніх 20 років УСП як цілість взяв участь у міжкрайовому змагу "Пласт Наша Гордість і Мрія". В 1972 р. УСП знов взяв активну участь в ЮМПЗ. Після ради курінних і осередкових в Нью-Йорку в травні 1972 року, та відновленої діяльности УСП, видано два числа старшопластунської ґазетки "Листок Зв'язку". Відтак, відбувалися з'їзди, які набрали більше товариський характер, та в 1977 році видано збірник короткої історії куренів УСП для старшого юнацтва. В 1977 році "Листок Зв'язку" почав виходити частіше, і до нього дописували референти УСП та члени куренів та осередків. У 1980-их і ранніх 1990-их роках "Листок Зв'язку" подавав різні новини з діяльности УСП.

За останніх 50 років, чисельний стан УСП мінявся (як подає Пластовий Листок ч. 1 (201), 1999. В 1951 р. було около 350 членів УСП, в 1980 р. майже 1200, а в 1999 р. около 475. В 2001 р. чисельний стан в УСП нараховує 487 осіб, 19 куренів та 9 осередків праці.

Деякі зайняття, якими найбільше займалось членство УСП, це організування виховно-вишкільних та спеціялізаційних таборів, видання своїх власних курінних ґазеток, web сторінок, влаштування Свят Юрія, вишколів, турнірів, вечірок, маскарад та найважніше виховна праця по Станицях.

Засадничо, завдання уладу не змінилися. Старші пластуни впродовж років існування на американському терені віддали багато часу та енергії молодшим поколінням в юнацтві та новацтві. Створивши індивідуальні курені, скріпили поняття відданости Пластові та громаді. Хоч чисельний стан досить впав в останніх роках, завжди будуть одиниці, які своєю відданістю і тяжкою працею поведуть нашу організацію в наступне століття.

1950 — Свято Юрія

1950 — Старшопластунський табір на фармі в Нью-Джерзі

1955 "Вовча Тропа". Перегляд старших пластунів: зліва пл. сен. Т. Дурбак, Д.Галичин (Предсідник УНСоюзу), пл. сен. О. Кузьмович

1959 — Старшопластунський З'їзд на "Вовчій Тропі"

1961 — 5-ий Старшопластунський З'їзд в Ґрефтоні, Канада

Журнал старшого пластунства

1968 — Служба Божа під час Старшопластунського З'їзду

1968 — Старшопластунський З'їзд

1968 — Старшопластунський З'їзд — Служба Божа

1969 — Служба Божа на "Вовчій Тропі"

1970 — З'їзд Старших Пластунів

1970 Старші пластуни на З'їзді підготовляють програму

1970 — Старші пластуни співають

1988 — Зустріч старших пластунів

1993 — Старше пластунство — учасники програми на КП З'їзді

1993 — Старше пластунство виконує скеч на КПЗ'їзді

1998 — На гутірці

Старші пластуни на збірці — ст. пл. М. Кузич відбирає звіт

1993 — На Ідеологічному Семінарі

1998 — З'їзд Старших Пластунів

ПЛАСТУНИ – СЕНІОРИ В ЗСА

пл. сен. Ольга Кузьмович, Гр.

Цей четвертий Улад пластунів розцвів в ЗСА рівночасно із переїздом тут великої кількости українців в роках 1945-1955, а і пізніше, коли до ЗСА переїхало більшість пластунів з Німеччини та Австрії, що пластували там у переселенчих таборах.

Саме пластуни сеніори в більшості зорганізували пластові осередки в поодиноких містах, де поселилися українці, вони були ініціяторами створення пластового проводу та організаторами першого з'їзду пластунів в Нью-Йорку у 1951 році. На доказ цього, що саме цей четвертий Улад вклав найбільше у закріплення та розвиток Пласту у ЗСА хай буде це, що на 31 пластових осередків, що повстали в ЗСА тільки 5 не було заснованих сеніорами. Зараз діє на терені ЗСА 27 куренів УПС із 1101 членами. Пластуни сеніори були не тільки організаторами виховної праці в поодиноких місцевостях, але також організаторами та ініціяторами купна пластових домів і осель на терені ЗСА. Не була при цьому однак розв'язана справа організації для цього четвертого Уладу і щойно 1-ші Збори КУПО в 1954 році вирішили, що сеніори творять окреме об'єднання поруч трьох виховних Уладів.

Рівно після 20 роках на зборах КУПО в 1972 році привернено сеніорам статус четвертого Уладу, що залишилося у світі до сьогодні.

Ці однак дещо теоретичні проблеми сеніорату не перешкоджали членам його на терені ЗСА бути провідниками так виховної як і організаційної праці, ініціяторами різних акцій у відношенні до цілої української громади, організаторами виховних таборів та курсів та редакторами пластової преси. Вагомими був також впродовж цілого 50-ліття дії Пласту на терені ЗСА великий вклад пластунів-сеніорів у громадське, політичне, наукове та культурне життя української громади в ЗСА. Це було відповіддю на ствердження З'їзду пластового активу у 1980 році, що завданням сеніорату є: 1. Зберігати історію і архіви Пласту, 2. Відповідати за якість виховної праці; 3. Брати участь у громадському житті впроваджуючи в нього пластові ідеали; 4. Підкреслювати присутність вихованих в Пласті громадян у громадських установах; 5. Протиставити пластові ідеали неґативам сучасного життя і розробити плян Пласту на майбутнє; 6. Бути фінансовою базою Пласту; 7. Розробити програму для УПС, що ясно вказувала б, яку ролю пластуни-сеніори повинні відігравати в житті громади; 8. Старатися впровадити тяглість уладів через близький контакт відходячих з одного Уладу з гуртками старшого Уладу.

Усі ці схвалення найкраще окреслюють завдання пластунів-сеніорів цих, що живуть на терені ЗСА. Чи вони виконують їх – хай скаже кожний із сеніорів сам собі, перед власною совістю. Але знаємо із історії Пласту в ЗСА, що багато з чистою совістю може сказати: ТАК!

1971 — VII Велика Рада Уладу Пластових Сеніорів в Боффало, Н.Й.

1977 — IX Велика Рада УПС в Сомервілл, Н.Й.

1971 — Учасники VII Великої Ради УПС в Боффало

1970 — З'їзд сеніорів в Нью-Йорку

1971 — Відвідини могили Сірого Лева

ГУРТКИ ПЛАСТПРИЯТУ НА ТЕРЕНІ ЗСА

Стефанія Косович

Коротко після того як на терені ЗСА розвинулася широко пластова праця, пластовий провід рішив притягнути до помочі батьків пластової молоді, які б зорганізовано могли станути пліч-об-пліч з пластунами. В тій цілі зорганізовано по усіх станицях гуртки Пластприяту, до яких увійшли усі ті, що бажали допомогти пластовому проводові у його праці.

На 3-му Крайовому Пластовому З'їзді в ЗСА обрано окремого діловода Пластприяту на цілий край, який від того часу є повноправним членом КПС і його завдання є координувати працю гуртків Пластприяту, які існують в поодиноких Станицях. В Станицях голови гуртків входять автоматично в члени Станичної Старшини.

Завданням членів гуртків Пластприяту є інформувати батьків про виховну працю, координувати поміч батьків у призбируванні фондів на закуп осель чи пластових домів, купно виряду для станиць і адміністрація усім добром.

Ця поміч виявилася впродовж років діяльности при різних нагодах, а особливо у зустрічах крайового порядку, а це ЮМПЗ в 1962, 1972, 1982, 1992 роках, при особливих святочних нагодах як на приклад відвідинах кардинала Йосифа Сліпого чи інших.

В Станицях поміч батьків-членів гуртка Пластприяту виявляється при нагоді коляди, підготовці осель до таборування, Святах Юрія, та інших спільних акціях, які веде Пласт у кожній Станиці, чи як Крайова Пластова Старшина. Це і стало причиною, що крайовий провід нагороджує членів Пластприяту окремими грамотами вдячности як добродіїв Пласту.

В загальному члени гуртків Пластприяту виконують важливу допоміжну працю так моральну як і матеріяльну та отримують вдоволення, що стали таким важливим допоміжним чинником у виховній праці Пласту в ЗСА.

Члени Пластприяту, які одержали відзначення "Добродіїв Пласту":

д-р Орест Клюфас	Михайло Савицький
д-р Степан Тисовський	Ярослав Ошудляк
Богдан Соболта	Стефанія Косович
д-р Микола Терлецький	Антін Тимкевич
Ольга Ґамота	Володимир Квас
Петро Дармограй	Теофіль Кулик

Голови Пластприяту, які очолювали крайове представництво при УПС:

інж. Орест Клюфас	сл.п. Микола Панченко
інж. Роман Баранський	мґр. Петро Дармограй
інж. Богдан Соболта	Стефанія Косович
сл.п. Антін Тимкевич	Віра Березовська

Гей, юнаки! Гей, пластуни!
Народу вольного сини,
Сини краси, сини природи,
Не зломимо своїх присяг,
Веде нас гордо вольний стяг.
До щастя, слави і свободи!

ПЛАСТОВІ ДОПОМІЖНІ УСТАНОВИ

ПЛАСТОВІ ФУНДАЦІЇ

Ідея основання Пластових Фундацій при Пласті, зложених із громадян — приятелів Пласту повстала після того, коли в ЗСА закуплено перші пластові доми та перші пластові оселі та тим збільшилася фінансова відповідальність провідників пластових клітин у відношенні до своїх членів. До цього спонукало пластових провідників, а в першу чергу приятелів Пласту нещастя, яке скоїлось на пластовому таборі біля Чікаґо, із затопленням шістьох учасників пластового табору, а з тим проблема не лише моральної, але й фінансової відповідальності, яку несе Пласт за своїх членів.

Перша Пластова Фундація повстала з ініціятиви голови Пластприяту інж. Р. Баранського в Нью-Йорку в 1962 році. Сьогодні Пластові Фундації існують при численних Пластових Станицях та виконують важливу допоміжну фінансову та моральну допомогу. Найбільше активними є Пластові Фундації в Нью-Йорку, Нюарку, Філядельфії, Чікаґо, однак це не виключає діяльности ще інших.

"МОЛОДЕ ЖИТТЯ"

"Молоде Життя" має довге історичне минуле із початків дії цеї молодечої пластової організації в Україні. Такою назвою "охрещено" пластовий журнал, що появлявся у Львові від 1921 до 1930 р., а відтак після Другої світової війни продовжав появу у Німеччині та Детройті аж до 1959 року. Під цією самою назвою діяло пластове видавництво основане у Мюнхені в 1946 році, за ініціятивою якого появилися усі пластові видання, але також загальні як "Енциклопедія Українознавства", редаґована Науковим Товариством Шевченка.

Коли, однак, після поселення в ЗСА великого числа пластунів та росту організації показалася потреба продажі одностроїв та інших речей потрібних постійно пластовій молоді, в 1953 році повстала в Нью-Йорку окрема пластова крамниця під цією самою назвою, яка досі діє. Її основником та першим директором був пл. сен. Андронік Копистянський.

ПЛАСТ І ГРОМАДЯНСТВО

пл. сен. Іванна Ґорчинська, ЛМ

Від самих початків існування нашої організації, Пласт, на засадах свого закону й присяги, виховував повноцінного громадянина, патріотичного члена спільноти, який мав стати духовою елітою народу. Це було щось самозрозуміле, навіть окремо не наголошуване. Та, може, щоб пригадати громаді й звернути увагу на заслуги Пласту і його вклад у громадське життя, голова Крайової Пластової Старшини в рр. 1958-59, кинув гасло "Лицем До Громадянства". І діяльність Пласту постійно пов'язана з тим, що діється в громаді, чим вона живе. Усі загальногромадські почини могли завжди бути певні співпраці організованого пластунства.

Станиці Пласту існують в багатьох містах ЗСА й кожна подія місцевої української громади втішалася підтримкою її проводу і членів. На протязі минулих років там проводилися місцеві громадські акції, в яких пластуни брали організовану участь, як ось, напр., маніфестації з нагоди "Тижня Поневолених Націй", відзначування "Дня Солідарности" (до часу проголошення незалежности України), кожнорічне згадування жертв Великого Голоду в Україні (1932-33) і т. п.

Рівночасно Крайова Пластова Старшина організувала участь усіх Станиць в загальнокрайових подіях чи маніфестаціях. Пригадаймо собі величаву "Параду Льояльности" в Нью-Йорку, посвячення пам'ятника Шевченка у Вашінґтоні (27 червня 1964 р.), участь у відзначенні 200-ліття Америки і 100-ліття українського поселення в цій країні, згодом, у 1979 р., у великій маніфестації з нагоди Третього Конґресу СКВУ в Нью-Йорку, а в 1983 р., у Вашінґтоні 500 пластунів маніфестувало з приводу 50-річчя Великого Голоду в Україні.

Представники Пласту брали участь у Першому Світовому Конґресі Вільних Українців і Пласт був членом референтури молоді при СКВУ, очолюючи її, згідно з ротаційною системою, з другими молодіжними організаціями.

Пласт вітав на "Вовчій Тропі" Блаженнішого Ісповідника віри Йосифа Сліпого (1968) і брав участь у прощі до Риму з нагоди Святого Року 1975.

В життєписах найвизначніших провідників і героїв нашого народу часто згадується про їх виховання в Пласті (Роман Шухевич, Степан Бандера й ін.), пластуни були членами військових формацій УСС, УПА, Дивізія "Галичина".

Щоб тримати зв'язок з громадою, в щоденнику "Свобода" появлялася сторінка "Пластова Ватра", а в "Америці" така ж сторінка, що називалася "СКОБ". Окремі пластові видання подавали з преси цікаві вирізки на громадські теми.

Все це, хоч у ляконічній формі, дає доказ, що Пласт завжди був і є інтеґральною частиною української громади, а пластовий стиль життя мав і має вплив на громаду і суспільство. Деякі світлини в нашому ювілейному альбомі є віддзеркаленням гасла "Лицем До Громадянства".

1951 — 1-ий курінь юнаків Філядельфії тримає стійку при Божім гробі в УК катедрі Непорочного Зачаття

1952 — Чоло Станиці Нью-Йорку під час походу Свята Льояльности

1954 — Юначки Станиці Філядельфія демонструють...

День Льояльности. Маршують пластуни по славній 5-ій авен'ю

1959 — Юначки уставляються до дефіляди

1959 — Ювілейний здвиг молоді

1961 — Юнацтво станиці Бостон на міжнародному фестивалі на телевізійній програмі

Пластуни в "цивілю" беруть участь у протестаційних походах

1963 — Посвячення площі під пам'ятник Тараса Шевченка у Вашінґтоні

1973 — Пластунки станиці Пассейк під час паради

1983 — Пластуни на демонстрації у Вашінґтоні

1983 — Пластова молодь на святкуваннях у Бавнд Бруку

1988 — Парада з нагоди 1000-ліття Хрещення України в Сакраменто, Каліфорнії

1988 — Юнацтво на пробі святкувань 1000-ліття Хрещення України

Члени Станиці Нюарк беруть участь в демонстрації у Вашінґтоні

2000 — Пластуни із різних станиць вітають нове тисячоріччя на судні в дорозі на Карібійські острови

"МИ Ж СОНЦЯ ЯСНОГО ДІТИ, ВОЛЬНОГО ВІТРУ БРАТИ"...

пл. сен. Ігор Сохан, ЧК

Життя в природі та спорт, це важливий засіб у вихованні пластової молоді. Тіловиховання-спорт, від початку існування нашої організації, був цінним виховним засобом, і тому в наших рядах були численні визначні атлети-змагуни в Україні та на еміґрації.

50 років тому, з приїздом на нові місця поселення в ЗСА, ми продовжували спортову традицію в наших пластових заняттях. В цей час спортова діяльність обмежувалась підготовкою на Свято Юрія і ЮМПЗ. Згодом, мені доручено, пластовим проводом, поширити та оформити спортову ділянку в краю. Я радо прийняв цей заклик, бо спорт завжди грав велику ролю в мойому житті. Я призначив станичних і таборових референтів спорту. В 1969 р. я вперше запропонував пластову Відзнаку Фізичної Вправности (ВФВ). Вимоги осягів ВФВ були основані на індивідуальних осягах юнацтва під час Свят Юрія та Ювілейних Міжкрайових Пластових Зустрічей. Мистецьке оформлення відзнаки виготовив мистець Богдан Титла, ЧК. Відзнака зразу стала дуже популярною серед юнацтва. Вимоги були виготовлені теж для УСП та УПС. По році цю відзнаку прийняли інші краї. Перевірку вимог ВФВ проводили по вишкільних таборах та Станицях, а опісля і в деяких спеціялізаційних таборах. В 1974 році відбувся перший "Спортивно-Вишкільний" табір, створений Загоном "Червона Калина", при допомозі членів інших куренів. До тепер відбулося 17 таких таборів. останній в 1993 році. Відбувалися теж турніри відбиванки, в яких змагалися Станиці та курені. З оживленням тіловиховної праці по Станицях, зросли теж спортові програми Свят Юрія та ЮМПЗустрічей.

Наше юнацтво та старше пластунство брало участь у громадських імпрезах, як напр. Мазепинський Здвиг — 1959 р., Українські Спортові Ігрища Молоді у 80-90-их роках, організовані Українською Спортовою Централею Америки і Канади і часто були першунами. Пластові команди також здобували чемпіонати на Плавацьких Першенствах, на "Союзівці" сеніори та старші пластуни були в проводі цих змагань.

В часі відзначування Ювілею 50-ліття Пласту в ЗСА, в моїй пам'яті є багато спогадів з часу моєї праці в КПС (5 років голови КПС і 8 років голови КПР), а головно важливими та приємними є спомини про мої перші роки на пості Діловода Тіловиховання. Тяжко в цих декількох реченнях описати діяльність та жертвенну, з посвятою, працю всіх друзів, з якими я мав честь та задоволення співпрацювати в крайовому проводі, по Станицях і таборах, та всі вони залишаться зі мною назавжди.

1959 — Юначки змагаються із іншими укр. молодечими організаціями у "Мазепинському Році" в Нью-Йорку

1959 — Члени Нью-Йоркської Станиці у змагу

До бігу, готові, гоп...

1959 — Пластові юнаки у відбиванковому змагу з нагоди "Мазепинського Року"

Радісні обличчя юначок, що здобули перші нагороди Ігрищ

1976 — 5-ий легкоатлетичний змаг. Скок у височінь

1988 — Всегромадська Українська Олімпіяда з нагоди 1000-ліття Хрещення України, що відбулася на "Тризубівці". Першуни у відбиванці — дружина Станиці Пассейк

1981 — "Чорноморці". Переможці відбиванкового турніру на "Українських Спортових Ігрищах Молоді"

1983 — Перший тенісовий табір УПС-ів на "Союзівці"

1983 — Збірна Пласту. Чемпіони плавацьких змагань Української Спортової Централі ЗСА і Канади

1981 — Пластова плавацька збірна. Першуни плавацьких змагань

ПЛАСТОВИЙ МУЗЕЙ У КЛІВЛЕНДІ

У 1992 році одночасно з 80-річчям Пласту відзначили ми й 40-річчя Пластового Музею в Клівленді. Ідея і чин заснування цього першого Пластового Музею належали до визначного пластового й громадського діяча пл. сен. проф. Леоніда Бачинського. Офіційна дата заснування Музею припадає на день 28 лютого 1952 року.

Початки Пластового Музею були доволі скромні й не заохочуючі. У 1956 році голова КПС у ЗСА пл.сен. Богдан Кравців при нагоді відвідин радив занехати музейну діяльність. Засновник ПМ одначе не зневірився й витривало продовжував розпочату працю. У перших роках збірку музею можна було вмістити в одну течку. Завдяки жертвенності, в першу чергу пластунів-сеніорів інвентар ПМ поступово розростався. Наприкінці 1952 року нараховував він всього 26 чисел. У 1953 році було їх 82, у 1956 — 620, у 1957 — 1018, а у 1958 році — 1793. Згодом ріст Музею тривав уже швидшим темпом.

Спершу матеріяли ПМ зберігав його засновник у своєму приватному помешканні. Незабаром переніс він їх до приміщення при православній церкві св. Володимира на Вест 11-ій вул. ч. 2280. Була це кімната, яка служила перед тим як склад вугілля. З 1-им вереснем 1957 року ПМ примістився в новонабутому Пластовому Домі на вул. Кенільворт ч. 1202. Там займав він спершу одну, згодом дві, а врешті — чотири кімнати. 9 вересня 1983 Пластовий Музей одержав приміщення в підвалі "астродому" при соборі св. Йосафата в Пармі, на Стейт Роуд ч. 75720. Користування обширною залею, завбільшки 50 на 25 стіп, стало можливим завдяки зрозумінню й прихильності отців парохів, спершу о. шамб М. Федоровича, а опісля й о. митр. М. Ревтюка. За це Пласт їм надзвичайно вдячний. Після основного ремонту залі перенесено до неї наш музей. Від вересня 1983 розпочалася напружена праця з упорядкуванням багатющих, в першу чергу — архівних матеріялів, які постійно поповнюються.

Засновник Пластового Музею пл.сен. Леонід Бачинський провадив його від самого початку, себто від 28 лютого 1952 р. до 8 серпня 1978 р. Після нього керував Музеєм до 24 вересня 1981 р. пл. сен. Олександер Фединський. Коли ж він відійшов на Вічну Ватру, опіку над Музеєм перейняв керівник Українського Музею-Архіву п. Степан Кікта. А від 21 листопада 1982 р. вів його пл. сен. Микола Грушкевич.

Співробітниками пл. сен. Л. Бачинського були насамперед пластуни сеніори Микола Кавка, Ярослав Кришталович і Роман Міхнятка, старші пластуни Юрій Кришталович, Мирослав Рабкевич і Христя Потічна.

У 1983 році Управа Пластового Музею оформилася в такому складі: пл. сен. Микола Грушкевич — голова, пл. сен. Євген Небеш — заступник перед цивільними властями та члени: пластуни-сеніори Марія Антонів, Люба Боднар, Осип Врублівський, Ліда Голіян, Ярослав Кришталович, Роман Міхняк, Анна Сатурська і Олена Хміляк. Склад цей прийняла до відома 27 липня 1983 Президія КПС, а 24 вересня 1983 року — пленум КПС в США. Президія Управи ПМ діє безперебійно в такому складі: пл. сен. Микола Грушкевич — голова, пл.сен. Ярослав Кришталович — заступник голови й пл. сен. Осип Врублівський — фінансовий референт. Враз із ними працюють над упорядкуванням музейних матеріялів приятелі Пласту п.п. мґр. Ярослав Говикович, д-р Василь Малиновський і інж. Ярослав Сидір. Протягом деякого часу допомагали теж інші члени управи ПМ: Марія Грушкевич, Ярослав Кришталович і д-р Пилип Телішевський. Серед усіх вирізнявся своєю пильною невтомною різнородною працею пл. сен. Осип Врублівський. Слід ще відмітити особливі роботи, при виготовленні написів пл. сен. Адріяна Галяревича (побіч інших допоміжних праць), проф. Романа Раковського, п. Степана Маланчука і ст. пл. Тараса Яцишина та численні столярські праці Степана Апостолюка. Усім їм належиться сердечна подяка.

Впродовж дев'яти років велося у новому приміщенні порядкування матеріялів Пластового Музею. Хоча він не був ще офіційно відкритий для публіки, відвідали його останніми роками деякі визначні особистості. З пластового світу оглянули його голова ГПБ пл. сен. Орест Гаврилюк, голова КПР в ЗСА пл. сен. Ольга Кузьмович, голова КПС в ЗСА пл. сен. Ігор Сохан та представники пласто-

вих Станиць в ЗСА. З далекої Австралії приїжджав сюди керівник Пластового Музею-Архіву в Аделяїді пл. сен. Омелян Слободян, а згодом і його брат пл. сен. Володимир Слободян. Врешті гостили в нас президент СКВУ Юрій Шимко з Канади, а з України — майор Львова Володимир Шпіцер і Архиєпископ Володимир Стернюк (шваґер сл. п. Сірого Лева) зі Львова в товаристві нашого Владики Роберта.

Наш Музей у Клівленді є центральним світовим пластовим музеєм і з цього приводу його керівник покликаний на співробітника Головної Пластової Булави. Наш музей знаходиться на терені ЗСА і підлягає КПС в ЗСА, яка майже весь час спомагає його дотаціями. У початкових шести роках видатки Музею покривав засновник з власних фондів. Пожертви поодиноких осіб і організацій підсилюють його касу.

Пластовий Музей у Клівленді перебуває у дружньому зв'язку з Пластовим Музеєм-Архівом у Австралії та доповнює його збірки зі своїх багатющих запасів. Наш музей підсилює також Пласт в Україні, спомагаючи його пластовою літературою. Досі передано або переслано до Львова й Києва різними способами 59 пластових книжок і 970 чисел пластових журналів, разом — понад 1000 примірників. Зі світлого часу перших двох десятків років нашого Пласту у нас обмаль матеріялів. З радістю довідуємося, що у Львові зберігся архів Пласту з тих часів. Отож, маємо надію, що він стане зав'яззю Пластового Музею в Україні, і до нього попливуть збірки, що їх ми зберігаємо тут, на чужині, для Вільної України.

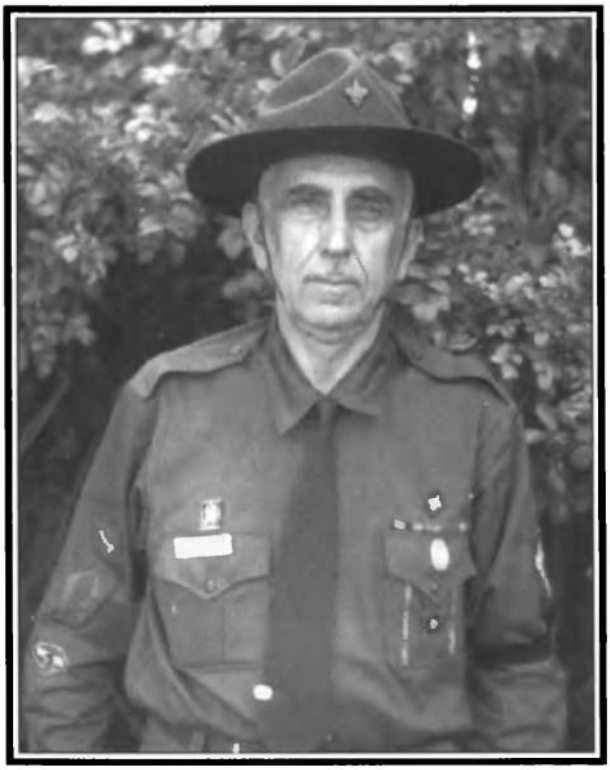

Пл. сен. Леонід Бачинський —
засновник Пластового Музею в Клівленді

1963 — Відкриття кімнати Начального Пластуна —
Сірого Лева — в Пластовому Музею в Клівленді

1997 — Сходини управи Пластового Музею. Від ліва: пл. сен. З. Голубець, пл. сен. Л. Боднар, М. Грушкевич,
О. Хміляк, пл. сен. О. Врублівський, пл. сен. А. Криштalович

ПЛАСТОВІ МАРКИ В АМЕРИЦІ

пл. сен. Юрій Ігор Павлічко, См

Перші пластові марки появилися у Львові в 1926 р. В Америці перші пластові марки появилися 29-го травня 1954 р. Це була святкова серія видана Пластовою Командою Свята Юрія метрополітальної округи Нью-Йорку для відзначення Свята Юрія на оселі "Вовча Тропа". За проєктом Якова Гніздовського, марки були друковані в аркушах по 36 марок, які розрізано на аркушики по 9 марок. Є 4 марки в серії, кожна іншої барви. Також видано листівку з побільшеним рисунком марки. Малу частину марок передруковано в "Пластова Пошта Іст Четгем – 5". Їх уживано під час юнацьких і новацьких таборів на оселі "Вовча Тропа" 1954 р. Частину марок також передруковано "1956" для відзначення Свята Юрія в 1956 р.

Слідуючі марки – пропам'ятний бльок – появилися 1958 р. заходом команди Свята св. Юрія Переможця та В-ва "Молоде Життя" в Нью-Йорку для відзначення 40-ліття відновлення Української Держави. Проєкт М. Бутовича.

В 1958 р. в Чікаґо появились 2 коверти. Перша видана Пластовою Станицею з нагоди відкриття Пластової оселі "Великий Луг" в Меріон, Вісконсін. Проєкт Л. Рихтицького. Другу коверту видав Пластовий Курінь "Лісові Чорти" з нагоди 150-ліття відновлення Укр. Кат. Митрополії в Україні. Проєкт Л. Рихтицького.

В 1959 р. Пластова Станиця в Чікаґо знову видала коверту з нагоди 250-ліття Мазепинства. Проєкт Л. Рихтицького. Цього самого року Пластова Станиця в Чікаґо також видала серію 6 марок з нагоди Мазепинського року за проєктом Л. Рихтицького.

Пізніше в 1959 р. "Молоде Життя" в Нью-Йорку видало марку для відзначення Мазепинського року в порозумінні із Пластовим Філателістичним Бюром.

Марки, за проєктом М. Левицького, друковано в аркушах по 10 марок. Також появилася мазепинська коверта за проєктом М. Левицького.

В 1960 р. видано коверту із нагоди 10-ліття існування Пластової Станиці в Бостоні за проєктом інж. С. Берегульки. Цього самого року в Бостоні також появилися коверти з нагоди Ювілейної Зустрічі Пластових Станиць у Гартфорді й Листопадових Днів. У 1961 р. Пластприят у Бостоні видав коверту з нагоди 100-річчя з дня народження письменниці Уляни Кравченко.

В 1961 р. Пластова Станиця в Чікаґо видала серію марок, друковані у формі бльоків і стяжок. Проєкт Л. Рихтицького, марки видано з нагоди 100-ліття смерти Т. Шевченка. З цієї нагоди також передруковано пластові листівки, які появилися в 1949 р. в Гановері.

В 1962 р. Організаційна Комісія Ювілейної Пластової Зустрічі в Нью-Йорку і Пластове Філателістичне Бюро видали серію 4-ох марок з нагоди 50-ліття Пласту. Портрет д-ра О. Тисовського і С. Левицького (Сірого Лева). Запроєктував Я. Гніздовський. Марки ювілейної відзнаки і першої пластової марки оформлені З. Єлиєвом. Марки друковано в спільних аркушах по 32-ох марок. Крім марок видано ювілейні бльоки і 4 листівки-максимальки із побільшеним рисунком марок і коверту із відзнакою 50-ліття Пласту. Під час Ювілейної Пластової Зустрічі американська державна пошта в місті Четгем, Н.Й. касувала дня 28-го серпня 1962 р. першоднівки франкотипом з українським написом і рисунком відзнаки "Вовча Тропа".

В 1964 р. пластовий курінь "Лісових Чортів" у Чікаґо видав пам'ятковий бльок. Рисунок оформлений Л. Рихтицьким.

Цього самого року Пластова Станиця в Боффало, Н.Й. видала пам'яткову коверту з нагоди посвячення басейну на оселі "Новий Сокіл". Коверта за проєктом М. Борачка.

З нагоди 7-го Крайового Пластового З'їзду в Рочестері, Пластова Станиця в Рочестері видала пам'яткову коверту за проєктом пл. сен. В. Пилишенка. Коверти були касовані під час З'їзду печаткою за проєктом Р. Павлічка. Також видано поштівки, курінні відзнаки, з нагоди 35-ліття Уладу Пластового Сеніорату і з відзнакою З'їзду.

В 1968 р. Пластове Філателістичне Бюро передрукувало малу кількість марок і бльоків 50-ліття Пласту з нагоди першої річниці смерти Основоположника Пласту д-ра О. Тисовського.

Цього самого року в Рочестері видано пам'яткову коверту з нагоди відвідин Верховного Архиєпископа Кардинала Й. Сліпого Пластової оселі "Вовча Тропа". Оформлення ст. пл. Ю. І. Павлічка.

В 1968 р. у Клівленді появилася пам'яткова коверта 1-го куреня ім. О. і С. Тисовських з нагоди посвячення курінного прапору. Проєкт М. Борачка. Цього самого року в Боффало появилася серія коверт 27-го куреня УПЮнаків ім. П. Орлика. Проєкт М. Борачка.

В 1969 р. появилася в Рочестері пам'яткова коверта 19-го куреня УПЮнаків ім. Митрополита Андрея Шептицького для відзначення 25-ліття смерти свого патрона і добродія Пласту. Проєкт ст. пл. Ю. І. Павлічка.

Цього самого року в Рочестері появилася пам'яткова коверта Пластового Філателістичного Бюра в 50-річчя проголошення Соборности Українських Земель. Проєкт ст. пл. Ю. І. Павлічка, голова Пластового Філателістичного Бюра. На частині коверти надруковано текст відзначення 9-го Крайового Пластового З'їзду в Кергонксоні, Н.Й.

В 1970 р. в Рочестері видано пам'яткову коверту в 20-ліття існування Пластової Станиці в Рочестері. Проєкт пл. сен. В. Пилишенка. Також видано ужиткову коверту в Лексінґтон, Н.Й. "Лісової Школи". Проєкт Р. Павлічка. Цього самого року в Рочесторі видано пам'ятковий бльок заходом Пластового Філателістичного Бюра для відзначення 25-ліття Українського Пласту у вільному світі. Рисунок Р. Павлічка за проєктом Ю. І. Павлічка. Серія 9 марок зображує карти держав де Пласт існує. Тло кожної марки складається із 521 мініятурних пластових лелійок. Технічне оформлення З. Єлиєва. З нагоди 10-го Крайового Пластового З'їзду видано на "Союзівці" пам'яткову коверту за проєктом Р. Павлічка.

В 1971 р. видано пам'яткову коверту в Боффало з нагоди 7-ої Великої Ради УПС. Проєкт М. Борачка. В Нью-Йорку видано ужиткову коверту, проєкт пл. сен. В. Пилишенка, для учасників літунсько-морського табору.

В 1972 р. Пластове Філателістичне Бюро видало в Нью-Йорку ювілейну серію марок з нагоди Ювілейної Міжкрайової Пластової Зустріч на оселі "Вовча Тропа" в Іст Четтем, Н.Й.

Рисунок марок, який зображує відзнаки 32-ох пластових куренів запроєктував ст. пл. Ю. І. Павлічко при співпраці пл. сен. В. Пилишенка і ст. пл. Х. Шутер. Тло марок на скитських мотивах виконала Я. Стецiв. Мистецьке оформлення і друк З. Єлиєва. Також видано коверти і кашет для відзначення 60-ліття Пласту у виконанні ст. пл. Ю. І. Павлічка. Цього самого року Пластове Філателістичне Бюро видало в Рочестері пам'яткові марки для відзначення 50-ліття Пласту в Карпатській Україні. Рисунок за проєктом О. Слупчинського.

В 1973 р. Пластове Філателістичне Бюро видало на "Союзівці" пам'яткову коверту для відзначення 25-ліття 1-го Пластового Конґресу в Ашаффенбурзі. Рисунок за проєктом ст. пл. Ю. І. Павлічка.

В 1974 р. в Рочестері передруковано малу частину аркушів "25-ліття Українського Пласту у Вільному Світі" з нагоди міжнародної зустрічі скавтів.

В 1975 р. Пластове Філателістичне Бюро видало в Рочестері пам'яткову коверту в честь пл. сен. Романа Шухевича-Тараса Чупринки.

"Пластова пошта діє"

В 1982 р. Пластове Філателістичне Бюро видало в Рочестері серію 4-ох марок, юнацькі відзначення, з нагоди 70-ліття Пласту. Проєкт ст. пл. Ю. І. Павлічка. З нагоди Ювілейної Міжкраєвої Пластової зустрічі на оселі "Вовча Тропа" і Іст Четгемі видано пам'яткові коверти в 1982 р. Тоді перший раз американська державна пошта вживала печатку з пластовою лелійкою.

В 1992 р. Організаційна Комісія Ювілейної Міжкраєвої Пластової Зустрічі видала коверту із відзнакою ЮМПЗ на оселі "Вовча Тропа" з нагоди 80-ліття Пласту та зустрічі.

Пластове Філателістичне Бюро підготовляє проєкти марок і коверт з нагоди 90-ліття Пласту, які появляться під час слідуючої Ювілейної Міжкраєвої Пластової Зустрічі.

1911
УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ
1931

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТОВИЙ УЛАД
5
1911-1976

П
У
У
БУДУЄМО
ПЛАСТ. ДІМ

ПЛАСТОВА
.25 ПОШТА

ПЛАСТ

УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТ
СВЯТО ВЕСНИ-1954
10

пластова
пошта
Ульм

1921
10 ПЛАСТОВА ПОШТА 1971

25-ЛІТТЯ УКРАЇНСЬКОГО ПЛАСТУ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ
1945 - 1970
КАНАДА
ПЛАСТ НАША ГОРДІСТЬ І МРІЯ
ВЕЛИКА БРИТАНІЯ
США
УКРАЇНА 1911
НІМЕЧЧИНА
АРГЕНТИНА
АВСТРАЛІЯ
ПЛАСТОВА ПОШТА 10
ПЛАСТ — ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
PLAST, UKRAINIAN YOUTH ASSOCIATION
UKRAINISCHER PFADFINDERBUND IN DEUTSCHLAND e. V.
PLAST – K.W.O.M. SOCIETY IN GR. BRITAIN
PLAST, UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION, INC.
ASOCIACION JUVENIL UCRANIA "PLAST"

1911
1981
25
ПЛАСТОВА ПОШТА
2

ПЛАСТОВА ПОШТА 5
УКРАЇНСЬКИЙ ПЛАСТОВИЙ УЛАД
5 СОТ
1911-1926
35-РІЧЧЯ ПЛАСТОВОЇ МАРКИ

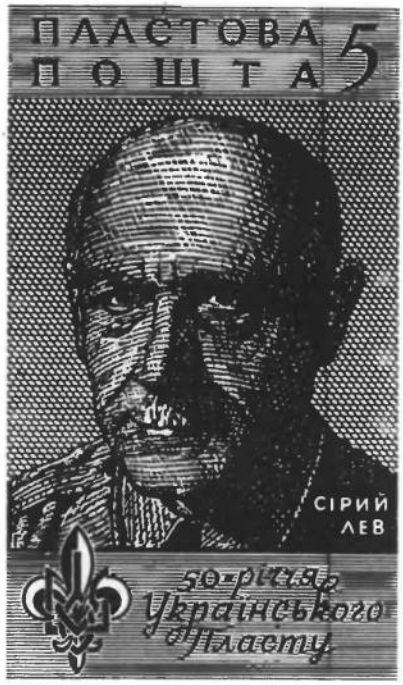
ПЛАСТОВА ПОШТА 5
СІРИЙ ЛЕВ
50-річчя Українського Пласту

ПЛАСТОВА ПОШТА 5
ПЛАСТОВА ПОШТА 5
ПЛАСТОВА ПОШТА 5
ПЛАСТОВА ПОШТА 5

ПЛАСТОВА ПОШТА 10

"З пошаною до прапору". Новак П. Гадзевич на дефіляді

ЮВІЛЕЙНА ВАТРА

пл. сен. Володимир Федорак

19 листопада у великій залі школи м. Кліфтон (Нью-Джерзі) зібралося багато гостей з різних куточків Америки. Саме в цей день відбувалося урочисте відзначення 50-ліття діяльности Пласту в ЗСА.

Представники всіх пластових Уладів брали участь у програмі, яка була надзвичайно цікавою і різноманітною. Адже над сценарієм працювали багато знаних людей і мистців, які добре вміють організувати справжнє свято для душі. Безпосередню організацію імпрези як і також авторство сценарії взяли на себе пластові сеніори Зеня Брожина, Оксана Кордуба та Адя Бойдуник-Федаш. Разом з дійовими особами весь час працювали незмінні і завжди енергійні Лідія Крушельницька і Рома Прийма-Богачевська. Все дійство відбувалось у формі пригоди, де був Пластовий Дух (пл. сен. Ліда Артимишин), пластуни різних часів та інші персонажі. Головну постать Пластуна юнака "Левка" вміло відіграв ст. пл. Павло Фармiга. Реальність переплiталася з мітичним відображенням подій, які оригінально поєднувалися з правдивою історією Пласту.

Після першого акту вистави, коли загасло світло на залі, учасники зібрання завмерли в очікуванні дива... І на екрані з'явилися документальні кадри важливих подій в час таборів та вишколів пластунів у ЗСА, які висвітлював Володимир Артимишин. Одночасно зі середини залі до глядачів вийшли дійсні члени Пласту, які представили вражаючий монтаж положень. Перед залею розкинулась широка панорама географічних назв ЗСА, які охопили український пластовий рух в ЗСА. Були згадані всі пластові оселі, станиці й курені; газети і журнали, які своїм друкованим словом підтримують і сприяють розвитку Пласту в Америці. І чи не один сивоголовий пластун згадав свою бурхливу юність, коли бачив перед собою стільки молоді в цей день! Були і сльози... Сльози смутку і болючих спогадів під час сценки про пластунів членів УПА і символічного танцю повстанців, які майстерно виконали "Сизокрилі". Але з'явились також сльози і від сміху, коли свої дотепи розкидали, як горох ст. пл. Тарас Ференцевич і пл. сен. Нестор Голинський. Святкова програма була насичена українськими мелодіями, у виконанні юнацтва та старшого пластунства, нашими запальними національними танцями, чудовою поезією, яку щиро дарували глядачеві самодіяльні актори-пластуни.

Надовго запам'ятається цей день всім, адже в ньому було стільки доброзичливости, радости і любови. "Ювілейна Ватра" не тільки зібрала давніх і нових друзів, але об'єднавши всіх, вона вселила в душі присутніх надію в завтрішній день і підкреслила значимість пластової ідеї.

Пласт вступає в нову епоху. Він повний енергії та сили. Він пам'ятає свою історію і бере з неї приклад.

Час не стоїть на місці. І ми є не просто обсерваторами перемін, але й будівничими нашого майбуття. Недаремно ж вибрали собі гасло пластуни Америки — "Давніми Слідами у Нове Сторіччя!"

2000 — Пластовий дух примає юнака Левка, щоб полинув думками у пластове минуле

Юнацтво вирішує хто буде мати таборову стійку

Левко розповідає друзям і подругам про свої пригоди

Друг Орест підготовляє Левка до стійки

Ген. хор. Тарас Чупринка розповідає мамі про хоробрі діла її сина-пластуна

"Пластовий Дух" показує Левкові дорогу у пластове майбутнє і передає пластові скарби

Пл. сен. Н. Голинський в ролі пластуна 50-их років ЗСА

А. Фарміга допомагає співати

Ст. пл. Т. Ференцевич у ролі пластуна в 2000 році в ЗСА

"Сизокрилі" виконують танець "Підпілля"

Хореографія Р. П. Богачевської "На Зеленій Верховині"

Повні вдоволення, пластуни співають, жартують та приготовляються до нічної тиші

Великою дефілядою "Пластовий Дух" показує Левкові історичний перебіг років пластової організації в Америці

"Пластовий Дух" повертає Левка до сучасності, де він успішно вщеплює пластового духа в серця юних пластунів

Коло на "Добраніч". Всі присутні на залі гості разом із пластунами, співають "Сіріли у Сумерку"

Закриття і вручення квітів виконавцям і організаторам "Ювілейної Ватри"

Гол. КПС пл. сен. Б. Павлюк, новообрана гол. ГПБ пл. сен. С. Рубель і Начальний Пластун пл. сен. Л. Романків

Відеооформлення В. Артимишина

Фортепіяновий супровід А. Стасіва

Організатори імпрези пл. сен. З. Брожина, пл. сен. А. Федаш, пл. сен. О. Кордуба

Подяка Жертводавцям

Крайова Пластова Старшина
та
Комісія Святкувань 50-річчя Пласту в ЗСА

складають

щиру подяку всім жертводавцям,
які зложили датки на цілі святкувань.

Особливо дякуємо Станиці Нью-Йорк
за жертвенний даток на видання книжки
"Мандрівка Пласту в ЗСА".

Крайова Ювілейна Комісія:
голова пл. сен. Г. Кутко, пл. сен. З. Брожина, пл. сен. Ю. Ференцевич,
пл. сен. Р. Завадович, пл. сен. Ю. Савицький, пл. сен. Б. Павлюк гол. КПС,
неприсутний пл. сен. Б. Крамарчук.

ЗМІСТ

Зеня Ковальчин Брожина — Preface 6
Ольга Кузьмович — До Наших Читачів 7
Любомир Романків — Начальний Пластун 8
Людмила Дармограй — голова ГПБ 9
Борис Павлюк — голова КПС 10
А. Д. — Перші Пластуни в ЗДА 11
Євген Кульчицький-Ґут — Пласт в Америці 14
Ольга Кузьмович — Нарис Історії Пласту в ЗСА 22
Пластове Духовенство в ЗСА 38
СТАНИЦІ
Юрій Ференцевич — Пластові Станиці 49
Албані/Ковгоз/Трой 51
Амстердам 56
Балтимор 59
Бінґгамтон 63
Бостон 65
Боффало 71
Бриджпорт 77
Вашінґтон 79
Гартфорд 84
Гемпстед 89
Денвер 92
Джерзі Сіті 97
Дітройт 101
Елізабет 108
Йонкерс 111
Кентон/Акрон/Янґстав 116
Кергонксон 120
Клівленд 122
Лорейн 127
Лос Анджелес 131
Міннеаполіс 135
Нью-Бронсвик 138
Нью-Гейвен 143
Нью-Йорк 146
Нюарк 162
Пассейк 172
Портленд 179
Рочестер 181
Сиракюз 186
Ютика 187
Трентон 192
Філядельфія 196
Чікаґо 206
КУРЕНІ
Любомир Онишкевич — Пластові Курені 217
Бурлаки 219
Буриверхи 225
Верховинки 230
Вовкулаки 234
Войнарівці 239
Дубова Кора 242
Княгині 245
Лісові Мавки 247
Лісові Чорти 253
Нові Обрії 260
Григора Орлика 262
Перші Стежі 265
Побратими 271
Сіроманці 275
Спартанки 279
О. і С. Тисовських 284
Ті, що Греблі Рвуть 289
Характерники 294
Хмельниченки 296
Орден Хрестоносців 302
Черовна Калина 307
Черноморські Хвилі 313
Чорноморці 318
Чортополохи 325
Чота Крилатих 330
Шостокрилі 336
ТАБОРИ
Роман Завадович — Пластові Табори 343
Беркут 348
Великий Луг 349
Бобрівка 355
Вовча Тропа 362
Зелений Яр 385
Новий Сокіл 392
Писаний Камінь 398
Юрій Савицький — Спеціялізаційні Табори ЗСА 406
Зимовий Табір 407
Водномандрівні/Високогірські Табори 408
Кінний Табір 409
Летунський Табір 410
Лещетарський Табір 411
Морський Табір 413
Вельосипедний Табір 416
Родинний Табір 419
Спортивно-Вишкільний Табір 420
Стежки Культури 422
Табір 7-річних 424
Табір Пташат 425
Табір Тато, Син, Донька 426
ВИШКОЛИ
Петро Содоль — Вишколи Пластових Виховників в Америці 429
КВТ 431
Лісова Школа 434
Новацький Вишкіл 439
Школа Булавних 444
Юнацький Вишкіл 447
ЗУСТРІЧІ
Ольга Кузьмович — Ювілейні Міжкрайові Пластові Зустрічі 451
ЮМПЗ — '62 454
ЮМПЗ — '72 459
ЮМПЗ — '82 464
ЮМПЗ — '92 469
УЛАДИ
Сірий Орел Орест — Пластове Новацтво 477
Дарія Якубович — Пластове Юнацтво 481
Орликіяда 482
Свято Юрія 488
Галя Кузишин Голубець — Старше Пластунство в ЗСА 492
Ольга Кузьмович — Пластуни Сеніори в ЗСА 498
Стефанія Косович — Гуртки Пластприяту на Терені ЗСА 501
ГЕЙ, ЮНАКИ! ГЕЙ, ПЛАСТУНИ! 503
Іванна Ґорчинська — Пласт і Громадянство 505
Ігор Сохан — "Ми ж Сонця Ясного Діти, Вольного Вітру Брати" 510
Пластовий Музей у Клівленді 514
Юрій Ігор Павлічко — Пластові Марки в Америці 517
Володимир Федорак — Ювілейна Ватра 521
Подяка 527

